

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Editura Universul Școlii

Educație pentru dezvoltare durabilă a României

PUBLICAȚIE CU LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
„Educație pentru dezvoltare durabilă a României
- în context european”
ediția a VI-a

ISSN 2501-3300
ISSN-L 2069 – 296X

Alba Iulia
2014

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: ccdab@yahoo.com**Director redactor șef:****Prof. Deák – Székely Szilárd Levente****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Comaniciu Cristina, prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, prof. ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© **Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.**

SUMAR

Educație și instrucție pentru dezvoltarea durabilă a României, *Prof. Deák – Székely Szilárd Levente, Director CCD Alba* **6**

Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” *Prof. metodist Jude Laurențiu, CCD Alba* **7**

Secțiunea I. REFERATE ȘI COMUNICĂRI

1. Educația de mediu în școli - obiectiv al **16**

dezvoltării durabile, *Prof. asociat medic primar dr. ILEANA VĂCARU, Colegiul de Afaceri Alba Iulia, jud. Alba învățământ postliceal, catedra Medicină Generală*

2. Educația pentru dezvoltarea durabilă, *Prof. învățământ primar TIMAR ELISABETA* **19**

Școala Gimnazială „Avram Iancu” Unirea, jud. Alba

3. Educație pentru mediul înconjurător, *Prof. învățământ primar BIRIȘ DORINA, Școala Gimnazială Ion Bianu, Valea Lungă, jud. Alba* **21**

4. Interculturalitate și valori europene, *Prof. BRUMARU MIHAELA, Școala Gimnazială Nr.2 Sebes, jud. Alba* **23**

5. Metode activ-participative ale predării/învățării istoriei în învățământul primar, *Inv. BOIȚ DANIELA, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu”, Alba Iulia, jud. Alba* **25**

6. Municipiul Sebeș – armonie între tradițional și modern prin educație pentru dezvoltare durabilă, *Prof. BULBUCAN MIOARA, Prof. CIBU MARIA, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș, jud. Alba Școala Gimnazială Petrești, jud. Alba* **28**

7. Profesia didactică – factor de influență asupra dezvoltării durabile a României, *Prof. CAIZER DANIELA, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, jud. Alba* **31**

8. Efectele televiziunii asupra copiilor preșcolari, *Educ. CIOANCĂ RAMONA Educ. PETRUTA ANGELA, Grădinița nr. 12 Alba Iulia, jud. Alba* **33**

9. Formarea competenței de comunicare în școală, *Prof. învățământ primar CINEZAN RAMONA-MILICA, Colegiul Tehnic „Dorin Pavel” Alba Iulia, jud. Alba* **35**

10. Energii regenerabile, *Prof. CIOBANU ADRIANA GABRIELA, Colegiul Tehnic „Alexandru Domșa” Alba Iulia, jud. Alba* **37**

11. Educația, resursă a modernizării și dezvoltării durabile a României, *Prof. CIONTEA ELENA GABRIELA, Liceul Tehnologic „T. Cipariu”, Blaj, jud. Alba* **40**

12. Dezvoltarea învățământului prin utilizarea conceptului „Learning by doing”, *Prof. DACHE LILIANA, Colegiul Tehnic „I.D. Lăzărescu” Cugir, jud. Alba* **42**

13. Strategia personală și profesională a cadrului didactic în contextul activității didactice, *Prof. DANCIU MIRELA-FLORINA* **45**

- Liceul Tehnologic Sebeș, jud. Alba*
14. Importanța lecturii la elevii de vârstă școlară mică, Prof. înv. primar DRAGOMIRESCU LIA LUMINIȚA 48
Colegiul Tehnic „Apulum”, Alba Iulia, jud. Alba
15. Contribuții ale elevilor la dezvoltarea durabilă a locurilor natale, Prof. FRĂȚILĂ MARIA, Liceul Tehnologic „Timotei Cipariu” Blaj, jud. Alba 50
16. Calculatorul – mijloc și nu scop în învățământ, Prof. FULEA DORIN, Prof. FULEA SORINA DIANA, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, jud. Alba 53
17. Ridicarea calității și orientării școlare și profesionale, Prof. GIURCA CORNELIA Prof. URSU GABRIELA, Școala Gimnazială „V. Goldiș Alba Iulia, jud. Alba 54
18. RATE 2014: CELEBRATING CREATIVITY AND DIVERSITY IN ELT, Prof. HAMORSZKI ANDREEA DANA, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, jud. Alba 56
19. Creșterea eficienței învățării geografiei prin utilizarea unor auxiliare didactic, Prof. HANCIU MELANIA, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia , jud. Alba; Prof. HANCIU ȘTEFAN, Seminarul Teologic Ortodox “Sfântul Simion Ștefan” Alba Iulia, jud. Alba 58
20. Educație pentru dezvoltare durabilă, Prof. IVINIȘ MARIANA, Colegiul Tehnic “I.D.Lăzărescu” Cugir, jud. Alba 62
21. Educația ecologică, factor esențial în formarea personalității elevilor, Prof. MACARIE LUMINIȚA, Școala Gimnazială “Ovidiu Hulea” Aiud, jud. Alba 64
22. Etichetarea organismelor modificate genetic în vederea asigurării siguranței alimentare, Prof. MACARIE VALENTINA, Colegiul Tehnic “Ion D. Lăzărescu” Cugir, jud. Alba 66
23. Elemente de noutate privind Reforma curriculară regăsite în noua Lege a educației naționale, Prof. MARINCAȘ MARINELA ADRIANA, Școala Gimnazială Crăciunelu de Jos, jud. Alba 69
24. Rolul întrebărilor - cheie în predarea prin proiecte, Prof. MATEICA DANIELA, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, jud. Alba 71
25. Consilierea vocațională – forme de 73
- socializare și învățare, Prof. învățământ primar MIHAI MARIA, Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă, jud. Alba
26. Metodele și mijloacele didactice puse în valoare prin TIC, Prof. NICULESCU CLAUDIA-RAVECA, Colegiul Tehnic “Alexandru Domșa” Alba Iulia, jud. Alba 76
27. Dezvoltarea spiritului ecologic la elevii din ciclul primar, Prof. înv. primar ONEȚ ANA-MARIA, Școala Gimnazială „Ion Bianu” Valea Lungă, jud. Alba 78
28. De ce/cum să vorbim de educația ecologică la vârsta preșcolară ?, Prof. În. Preșcolar POP BONCEA NICULINA MARIA, Școala Gimnazială „Decebal” Cricău, Gpn Cricău, jud. Alba 81
29. Educația ecologică premisă pentru dezvoltarea durabilă, Prof. STELA PREDESCU, Școala Gimnazială Singidava Cugir, jud. Alba 83
30. Strategii didactice de promovare a succesului școlar, Prof. învățământ primar STAN IONELA, Colegiul Tehnic Apulum Alba Iulia, jud. Alba 87
31. Stimularea creativității elevilor prin activitățile extrașcolare, Prof. învățământ primar ȘOVREA MARIA, Școala Gimnazială “Ion Bianu”, Valea Lungă, Jud. Alba 88
32. Ecologia - temă actuală în învățarea limbii franceze, Prof. ȘTEFĂNESCU MIHAELA ILEANA, Colegiul Tehnic “Alexandru Domșa” Alba Iulia, jud. Alba 91
33. Învățământul integrat în contextul dezvoltării durabile, Prof. TODORAN-FER MONICA-NICOLETA, Colegiul Economic, “Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia, jud. Alba 94

Secțiunea II. PROIECTE, PARTENERIATE, schimburi de experiență - exemple de bună practică, de creativitate didactică.

1. Proiect educativ: Sunt și ceea ce mănânc!, Prof. ALECUȘAN ELENA GABRIELA, Școala Gimnazială „Axente Sever” Mănărade, jud. Alba 97
2. O colaborare de succes – Corpul Păcii în școala noastră, Prof. CĂTĂUȚĂ IOANA, Prof. ORĂȘAN ALINA, Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel, jud. Alba 99
3. Proiect educațional extracurricular „Fără toleranță față de droguri și violență!” Prof. GAIDEI CRISTINA, Prof. BĂIEȘ SÎNZIANA, Liceul „dr. Lazăr Chirilă” Baia de Arieș, jud. Alba 102
4. Proiect de parteneriat „Pădurea-izvor de sănătate, Prof. învă. preșcolar BĂLĂNEANU MONICA, Prof. învă. preșcolar BOTA DELIA MARIANA, Grădinița cu PP Nr. 12 Alba Iulia, jud. Alba 106
5. Grădinița laboratorului „unde germinează” noi profesii/ Proiect tematic : Meseria „Brătară de aur!”, prof. învă. preșcolar BĂRBAT AURICA, Grădinița cu PP „Scufița Roșie” Alba Iulia, jud. Alba; prof. învă. primar BĂRBAT VASILE, Școala Gimnazială cu cls I –VIII „Vasile Goldiș” Alba Iulia, jud. Alba 109
6. Fitness în parc - Sănătate curată!, Prof. BECA FELICIA, Prof. CIOCAN CARMEN, Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia, jud. Alba 111
7. Proiect educativ: Feeria toamnei, Prof. BELAȘCU ANCA, Înv. DRĂGHICI MARIA Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia, jud. Alba 114
8. Locul I la Concursul național „Made for Europe”, faza națională 2013 și 2014, pentru Școala Gimnazială "Ion Pop Reteganul" Sîncel, Prof. BLOJ LENUȚA Școala Gimnazială "Ion Pop Reteganul" Sîncel, jud. Alba 116
9. Proiect educațional – Mediul înconjurător și sănătatea, prof. învă. preșcolar BREGAR ELENA, prof. învă. preșcolar BARA NICOLETA 119
- LIVIA, Grădinița cu PP Nr. 12 Alba Iulia, jud. Alba
10. Și noi suntem artiști, Ed. ILEA ELVIRA Prof. învă. preșc. BORDEU GEORGETA Grădinița cu PP Nr. 12 Alba Iulia, jud. Alba 121
11. FILM: Educatia, libertatea de a construi un viitor, Elevă CANTA VOICHITA clasa a 11- a B, Eleva DOMSA ANA, clasa a 11- a B Prof. îndrumator CAPALNA DANIELA Colegiul Tehnic Aiud, jud. Alba 125
12. Parteneriatul educațional - o reușită a procesului de învățământ, Prof. învă. primar COMȘA CĂLINA, Școala Gimnazială „Ion Bianu” Valea Lungă, jud. Alba; Prof. învă. primar DAVID CONSTANTINA, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, jud. Alba 125
13. Proiect de parteneriat cu școala, Ed. ROFF NICOLETA MARIA, Ed. BUFNEA ANA-CAMELIA, Grădinița cu PP Nr. 12 Alba Iulia, jud. Alba 129
14. Copiii iubesc și îngrijesc natura., Ed. COMAN MARIA FLOARE, Ed. TEOC GEORGIANA, Grădinița cu P.P. „Scufița Roșie”, Alba Iulia, jud. Alba 131
15. Proiect educațional - Caravana isteților, prof. învă. primar CORBEAN ADELA ANA, prof. MARINESCU SABINA-VICTORIA, Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj, jud. Alba 135
16. Școală-familie-societate, un tot unitar, Prof. învă. primar CRIȘAN MARIA, Liceul Tehnologic Jidvei, jud. Alba 138
17. Proiect de parteneriat educațional „Sărbători religioase la români”, prof. învă. preșcolar HUȘTIUC NICOLETTA, G.P.N. Vinerea-structură Șc. Gimnazială nr. 3 Cugir, jud. Alba; prof. învă. primar PINTEA DANIELA-MIHAELA, Școala Tărtăria-structură Șc. Gimnazială „David Prodan” Săliște, jud. Alba 142
18. Proiect educațional „Grădinița pentru toți copiii, prof. consilier IGNAT FLOARE EUGENIA, prof. învă. primar SUCIU VERONICA, Grădinița cu PP Nr. 12, Alba Iulia, jud. Alba 142
19. Din bogățiile toamnei, Prof. LUP MARIA Liceul Teoretic Teiuș, jud. Alba, Colegiul de Afaceri Alba-Iulia, jud. Alba 146
- 20.

20. Proiect educațional „Educația și elevii”, Prof. MOLDOVAN FLORINA, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Unirea, jud. Alba 147
21. Proiect educațional „Micii ecologiști”, prof. înv. primar NEAMTU ALEXANDRA, Grădinița cu PP Nr. 12 Alba Iulia, jud. Alba 150
22. Cercetarea și utilizarea plantelor medicinale în sprijinul sănătății, Prof. ARDELEAN DELIA, Prof. POPA OTILIA, Colegiul de Afaceri Alba Iulia, jud. Alba 153
23. Proiect educațional: Apa principală sursă a energiei electrice, Prof. AVRAM MARCELA, Prof. RĂSUNOIU PETRONELA, Colegiul de Afaceri Alba Iulia, jud. Alba 153
24. Proiect educațional „Să mâncăm sănătos”, prof. înv. primar ROATA VASILICA, prof. înv. primar VLAD DANIELA NICOLETA, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Unirea, jud. Alba 158
25. Proiect de parteneriat educațional: Istoria de lângă noi, Prof. înv. primar: SUCIU DOINA, Liceul cu Program Sportiv Sebeș, jud. Alba 161
26. Proiect tematic: „CETATEA ALBA CAROLINA, VĂZUTĂ PRIN OCHII CELOR MICI”, prof. înv. preșc. BURNETE CORINA, prof. înv. preșc. Decean Ioana Delia. G.P.P. Nr.12 Alba Iulia. 163
26. Proiect educațional „Prietenii naturii”, Ed. MUREȘAN DOINA MARIA, Grădinița P.P. nr.12 Alba Iulia 166

EDUCAȚIE ȘI INSTRUCȚIE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI.

Prof. Deák – Székely Szilárd Levente
Director CCD Alba

In prezent, nu există un model universal de educație și instrucție pentru dezvoltarea durabilă a unei țări. Fiecare țară își stabilește prioritățile și acțiunile instructiv-educative pornind de la: coordonatele geografico-ecologice, conceptele religioase, culturale, sociale și economice existente în urma cărora își elaborează propriul sistem de învățământ care să răspundă necesităților de dezvoltare durabilă a propriei societăți. Este evident că fiecare țară va avea modelul ei specific de dezvoltare durabilă, model care în linii mari se încadrează într-un model conceput de organisme suprastatale, model ce vizează dezvoltarea și protejarea întregii planete.

Teoria dezvoltării durabile s-a conturat într-un moment în care problemele: economice, sociale, culturale, spațiale, de mediu etc. se aflau în prim-planul dezbaterilor politice generând un cadru de acțiune cu evoluție dinamică, cuprinzând atât măsuri legale cât și orientări politice de care sistemul de învățământ nu poate face abstracție.

*Instrucției și educației îi revin direcții de acțiune importante în formarea unei conștiințe bazate pe respectul față de om și natură, pentru prevenirea poluării mediului, pentru creșterea calității vieții tuturor; respectul pentru înaintași și grija față de soarta urmașilor și nu în ultimul rând **utilizarea rațională a resurselor.***

Dintre resurse, resursa umană ca resursă regenerabilă reprezintă factorul "de risc cel mai ridicat", dacă este prost educată și instruită; dar resursa umană poate reprezenta "o bogăție adevărată" dacă este educată și instruită în spiritul dezvoltării durabile a societății. Pentru aceasta este nevoie de cadre didactice ce să aibă preocupări privind dezvoltarea durabilă a societății în care trăiesc și lucrează, conștienți că modelele de împrumut nu sunt general valabile. Singurul principiu valabil este un obiectiv: << dezvoltare care asigură necesitățile prezentului fără a compromite șansele generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi; asigurarea bunăstării populației actuale a României fără a afecta prosperitatea urmașilor, urmașilor noștri >>.

Casa Corpului Didactic Alba dorește ca dascălul să fie în centrul vieții comunității, un exponent de încredere, prin identificarea acestuia cu interesele comunității. Cadrul didactic să-și găsească utilitatea în comunitate, să fie un inițiator, promotor și catalizator al forțelor de dezvoltare socio-economică, latente, locale și să devină capabil de a le pune în valoare în vederea bunăstării comunității. Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României – vine în întâmpinarea nevoilor actuale și de viitor ale societății noastre prin generarea de teme de cercetare a nevoilor specifice de dezvoltare și preocupări de implementare a acțiunilor instructiv educative cu efect benefic pentru prosperitatea generațiilor prezente și viitoare. Simpozionul are în vedere ca și grup țintă generația de elevii formată de cadre didactice conștiente de importanța dezvoltării durabile a României, de cadre didactice care doresc să realizeze un demers didactic util elevilor și societății care finanțează învățământul.

Ca urmare Casa Corpului Didactic Alba dorește ca prin activitățile de formare continuă a acestui simpozion să se dezvolte capacitățile cadrelor didactice de a contribui la dezvoltarea socio-economică a României în prezent și în viitor pe termen lung.

Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european”

Profesor metodist Jude Laurențiu
Casa Corpului Didactic Alba

„Cu mâine zilele-ți adaogi,
Cu ieri viața ta o scazi
Și ai cu toate astea-n față
De-a pururi ziua cea de azi.”

(Cu mâine zilele-ți adaogi... de [Mihai Eminescu](#))

Pe axa timpului, ce vine de la începuturile omenirii, trecând prin secolul al XXI-lea spre viitor, în fiecare punct al ei avem un „azi” și o societate „contemporană” a celui azi, în care oamenii își trăiesc prezentul respectiv. Pe axa timpului momentul „contemporan” devine un reper relativ pentru a delimita un „azi trecut” de un „azi viitor”. Dar orice trecut și viitor are „contemporanul” său. Acest reper relativ al „contemporaneității” zilei de „azi” este decisiv pentru evoluția omenirii, prin consecințele acțiunilor „contemporanilor” de azi asupra destinului oferit „contemporanilor” de mâine.

Permanentă relativă societate contemporană (al oricărui moment istoric: antichitate, ev mediu etc.) cunoaște pentru trăitorii ei o dorință „vitală de a crește”, de a se afirma ca și competentă în a-și ocupa propriul loc în multimilenara existență a umanității, prin desprinderea de trecut (de multe ori în mod revoluționar) și de a-și construi propria identitate, devenind astfel creatori competenți de „o nouă identitate”. Acest „nou” contemporan relativ este „motorul” care caută să revoluționeze toate vechile domenii ale societății, de la domeniul cunoașterii științifico-tehnice până la domeniul spiritual. Dar, vrând-nevrând, fiecare generație este obligată să-și trăiască propriul prezent; și să-și supună realizările aprecierilor celor de mâine, când ziua de mâine va deveni ziua de azi; și noul de azi mâine va fi vechi!

Este cert, dovedit prin însăși existența noastră, „contemporanii” în oricare secol s-ar afla, pentru a-și crea propria identitate, nu au fost incompetenți și nu au pornit de la zero ci au valorificat în mod competent moștenirile „contemporanilor de ieri”. La rândul lor „contemporanii de azi” doresc să lase moștenire „contemporanilor de mâine” realizările pe care le consideră importante pentru generațiilor viitoare, în speranța că acestea le vor fi utile. O analiză atentă a evoluției omenirii de-a lungul secolelor, nu ne lasă să nu remarcăm, că există o anumită durabilitate, continuitate peste timp a realizărilor omenirii, care însă au îmbrăcat diferite „haine” pentru a da o nouă identitate „contemporanilor” respectivi. Cele care au fost specifice numai unui anumit secol, au fost efemere și au dispărut odată cu secolul respectiv, iar lumea le-a uitat.

La fel în instrucție și educație remarcăm presiunea „contemporaneității de moment” prin dispariția unor elemente instructiv educative și apariția unora noi, în paralel cu păstrarea altora de-a lungul secolelor. Dezvoltarea economică progresivă, secol după secol, este o dovadă că școala, în esența ei instructiv-educativă, a format absolvenți competenți, activi, receptivi față de nou și care singuri sau în echipă au contribuit la progresul omenirii. Nu trebuie uitat că marile descoperiri, chei de boltă ale științelor exacte, au fost realizate în secolele trecute de oameni formați de către școlile de atunci; școli ce au format cercetători cu care omenirea și azi după sute de ani se mândrește, apreciind competențele pe care școala de atunci a reușit să le implementeze.

„ Vreme trece, vreme vine,
Toate-s vechi și nouă toate;
Ce e rău și ce e bine

*Tu te-ntreabă și socoate;
Nu spera și nu ai teamă,
Ce e val ca valul trece;
De te-ndeamnă, de te cheamă,
Tu rămâi la toate rece.*

.....”
(Glossa de Mihai Eminescu)

Nici secolul al XXI-lea nu poate face excepție pentru contemporanii lui care sunt preocupați să-și inventeze propria identitate. Se pare că spre deosebire de contemporanii secolelor precedente suntem mai grăbiți, nu avem atâta răbdare cu curgerea timpului, dorim schimbări profunde și rapide, cu o viteză a schimbărilor într-o creștere exponențială, creștere ce revoluționează toate domeniile, inclusiv instrucția și îndeosebi educația. Nu este exclus că, probabil, o viteză crescută favorizează apariția și a unor „derapaje pe măsură”, poate chiar mai profunde decât în alte „contemporaneități trecute”.

La fel și-n instrucție și educație, prezentul secolului XXI ne propune o nouă pedagogie a unui demers didactic „integrat”, „centrat pe elev” și „incluziv” toate într-o abordare inter/transdisciplinară care să țină cont de posibilitățile reale ale elevului de a „performa”, de a deveni competent, într-o societate a viitorului așa cum noi contemporanii ne-o imaginăm complexă și imprezvizibilă (cum de fapt și-a imaginat tot timpul viitorul orice „contemporan” de-a lungul timpului)

Toate aceste temeri (probabil pe care le-au avut și alți contemporani ai secolelor trecute și care au o justificare istorică prin dispariția unor culturi și civilizații), au adus un nou concept în atenția omenirii, privind o nouă orientare a acțiunilor societății umane contemporane; spunem acum o orientare spre o dezvoltare durabilă; concept care l-am dori să nu aibă numai un rol de simbol politic.

La fel ca în orice domeniu al societății și școala, după un derapaj prin care a „aruncat” peste graniță un număr imens de absolvenți valoroși, va trebui să-și reorienteze activitatea educativ-instructivă spre dezvoltarea durabilă a societății dezvoltând elevilor abilități, deprinderi și competențe cu care absolvenții să poată participa în mod real la dezvoltarea societății și nu în ultimul rând educației comportamente și atitudini constructive (cum de fapt s-a întâmplat și în secolele trecute când alți absolvenți au fost cei ce au contribuit la progresul social-economic autohton). Evident că toate cele prezentate anterior nu pot fi realizate în absența cunoștințelor și aici școala are obstacole imense ca urmare a raportului subunitar dintre timpul cu o curgere imuabilă aflat la dispoziția omului și cantitatea de informație existentă la un moment dat; cantitate de informație pe care, la comanda „contemporanilor”, cadrele didactice trebuie să o transforme în cunoștințe, atitudini, priceperi și deprinderi acumulate în „ghiozdanul” elevului. Raportul limitativ timp/achiziții aduce în fața instituțiilor de învățământ, ca probă hotărâtoare a competenței acestora, capacitatea de a selecta din noianul informațiilor existente la un moment istoric dat, pe acelea pe care tinerii în viața lor biologică vor avea timp să le transforme în cunoștințe, atitudini, priceperi și deprinderi ce vor putea să le utilizeze efectiv în viața reală, fiindu-le necesare lor și urmașilor lor pentru ca societatea în care trăiesc să prospere, și ei să prospere odată cu ea.

Timpul trecut este un bun pierdut, dacă nu l-ai trăit cum ai fi vrut...! Marea problemă de viață, pe care puțini pot să o rezolve, este că „nu știm ce trebuie să fi vrut” decât atunci când ni s-a epuizat „timpul ce ni s-a dat” și poate nici atunci. Un motiv al incapacității de a rezolva această problemă, constă și în lipsa unui sistem de referință acceptabil, cu toate că el există. Acest sistem de referință este „axa timpului”, pe care indivizii izolați sunt implacabili muritori, nemuritori sunt numai cei ce trăiesc pentru urmași, și urmașii urmașilor lor.

Timpul ca resursă epuizabilă pentru viața unui om, intervine drastic ca factor limitativ și nu-i mai permite individului să-l mai recupereze dacă la irosit folosindu-l pentru achiziții inutile, sau să-l depună la bancă pentru a-l folosi mai târziu. Gestionarea eficientă a timpului ca resursă ne obligă să avem o viziune pe termen lung asupra utilului și inutilului în instrucția și educația unui tânăr aparținând unei „societăți contemporane” ce se vrea prosperă. Procesul de identificarea

utilului și inutilului este condiționat de existența unui sistem de referință, care nu poate fi altul decât „axa timpului” cu sensul: cauză prezent – cu efect în viitor. „Contemporanii” hotărăsc pe termen lung soarta urmașilor, urmașilor lor. „Contemporanii” aleg: regresul comunității, în cel mai rău caz extincția ei; sau evoluția spre o dezvoltare durabilă

În mod obiectiv o școală normală va implementa acele cunoștințe și dezvoltă respectiv forma mentalității, atitudinii, abilității, priceperi și deprinderi valabile pe termen lung pentru a asigura sustenabilitatea dezvoltării societății.

Acest factor limitativ, timpul, ne atenționează că prin instrucție și educație nu este timp de a dezvoltă competențe la voia întâmplării și nici de a acumula cunoștințe în mod haotic și nici de a forma abilități și deprinderi ce nu contribuie la prosperitatea omenirii. Nici experimente ratate nu sunt acceptabile pentru că timpul și oamenii nu mai pot fi recuperați; nu ne mai putem întoarce în timp să o luăm din nou de la capăt de unde s-a greșit.

Ca urmare noua orientare în prezent, spre Dezvoltare durabilă, se pare că ne oferă o soluție bună pentru viitorul omenirii.

Se subînțelege că: dezvoltarea durabilă nu trebuie implementată prin noi generații de sacrificiu, ci printr-o convergență de acțiuni ce să faciliteze dezvoltarea economică a societății în care tinerii în prezent și urmașii lor să-și găsească cu mulțumire locul. Evident pentru aceasta tinerii încă de pe băncile școlii trebuie să cunoască constrângerile libertății spațiului în care trăiesc: respectul pentru semenul său indiferent de cultura acestuia, munca pentru prosperitate, protecția mediului și să devină competenți în aplicarea acestora

Pentru că, pentru prosperitatea individului și comunității în prezent și în viitor, Educația pentru dezvoltarea durabilă (EDD) este o necesitate; **prin mentalitățile formate este vitală pentru dănuirea omenirii; prin înțelegerea problemele socio-economice individuale și colective pe termen lung va duce la formarea de competențe ce să-i permită să identifice soluții personale și colective sustenabile, adaptate la contextul actual și viitor.**

Educația pentru dezvoltare durabilă ca și concept vine să corecteze un „drapaj” din trecut al educației și instrucției, reorientând instrucția și îndeosebi educația pe un nou parcurs de învățare util, coerent și complet pentru succesul elevului ca adult într-o „contemporaneitate a lui” mai târziu pe „axa timpului”. Instrucție și educație ghidată de principiile dezvoltării durabile, sintetic puse de Delavrancea în gura lui Ștefan cel Mare „Țara n-a fost a strămoșilor mei, n-a fost a mea și nu e a voastră, ci a urmașilor voștri și a urmașilor urmașilor voștri în veacul vecilor...” (text adaptat) este un obiectiv major. Realizarea acestei corecții pe axa timpului posibilă numai cu cadre didactice conștiente de deplasarea contemporaneității pe axă cât și a firului constituit prin împletirea valorilor reale din preistorie, trecând prin prezent ca bază pentru viitor.

„Contemporaneitatea”, oricare ar fi ea, nu a găsit o variantă optimă a dezvoltării durabile, a fost și este deschisă pentru a recepta variante probabile, cu căderi, urmate de ridicări și mers-uri mai departe, pentru că timpul nu stă și „contemporaneitățile” se succed, în paralel cu viziunile corespunzătoare asupra „binelui social”. Cadrele didactice ca și contribuabile la acest bine social, nu pot rămâne indiferente și în afara acestor confruntări de idei cu consecințe majore asupra societății umane. Astfel că un simpozion pe această temă, ca deschizător de noi orizonturi de gândire, ca o redeschidere de energii autentice, constructive, ce vin din trecut spre viitor, consider că este bine venit, cu un efect de formare continuă pe termen lung.

Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” este parte a activităților de formare continuă a personalului didactic urmărind să:

- familiarizeze cadrele didactice, elevii și societatea cu obiectivele dezvoltării durabile;
- încurajeze creșterea calității predării și învățării în cadrul EDDR;
- ajute cadrele didactice să facă progrese și să realizeze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului prin intermediul eforturilor specifice ale EDDR;
- ofere cadrelor didactice noi posibilități de a încorpora EDDR în procesele de reformă a educației;
- sporească atractivitatea profesiei de cadru didactic prin diminuarea sentimentului inutilității muncii didactice pentru comunitatea din care fac parte elevii;

- identifice și promoveze specificul cultural și spiritual a spațiului carpato-danubiano-pontic punându-l în valoare ca resursă a dezvoltării și prosperității comunităților autohtone;
- readucă dascălul în centrul vieții comunității, un exponent de încredere, prin identificarea acestuia cu interesele comunității. Cadrul didactic să-și găsească utilitatea în comunitate, să fie un inițiator, promotor și catalizator al forțelor latente locale și să devină capabil de a le pune în valoare în vederea bunăstării comunității;
- conserve unitatea culturală și spirituală a spațiului carpato-danubiano-pontic și afirmarea identității acestuia în spațiul european;
- îmbunătățească accesul la educația de bază de calitate în concordanță cu EDDR;
- reorienteze programele de educație existente în vederea dezvoltării durabilă a României - în context european ;
- inițieze și asigure programe de formare pentru dezvoltarea durabilă a României - în context european (DDR);
- faciliteze înțelegerea și conștientizarea publică privind impactul educației pentru dezvoltare durabilă a societății asupra vieții noastre de zi cu zi și să faciliteze înțelegerea modului în care această educație și cunoaștere științifică ecologică poate contribui la dezvoltarea unei societăți mai echitabile, sănătoase și mai tolerante;
- aducă în centrul atenției cadrelor didactice, elevilor și societății implicațiile sociale ale neglijării educației pentru dezvoltare durabilă.

Cum de altfel este firesc o astfel de temă de la bun început poate declanșa o mulțime de nedumeriri și întrebări, un șir de „De ce-uri?”. Fără a avea pretenția epuizării subiectului, schițăm câteva întrebări și răspunsuri necesare focalizării lucrărilor simpozionului în folosul renașterii economice și morale a acestui spațiu carpato-danubiano-pontic.

I. De ce dezvoltare durabilă?

„Criza prin care trece omenirea în acest început de secol nu se rezumă doar la probleme economice. Societatea actuală resimte o pierdere a valorilor spirituale și pare să împingă oamenii spre o viață automatizată, care înăbușește trăirea... omul ajunge, poate mai repede ca oricând, să se întrebe care este rostul vieții sale.” (Teodor Nițu). Ca urmare criza mondială actuală este un rezultat al unor evoluții economice și sociale generate de o insuficientă capacitate predictibilă a specialiștilor privind consecințele acțiunilor umane asupra viitorului planetei Pământ, datorită unor mari deficiențe într-o educație pentru dezvoltare durabilă a omenirii.

Schimbările din secolele trecute, realizate sub presiunea marilor descoperiri științifice, au produs mari distrugerii în culturile și civilizațiile populațiilor cu efecte care pun sub semnul întrebării, în timp, însăși dăinuirea omenirii. Presiunea acestor noutăți ale progresului a dus la transformări creatoare de noi nevoi și motivații în paralel cu dispariția altora; au apărut valori iar alte entități și-au pierdut valoarea. Rapiditatea cu care aceste schimbări s-au derulat nu a mai permis demonstrarea validității și utilității acestora. În prezent diverse organisme internaționale solicită o reevaluare a efectelor acestor transformări. A apărut în politica mondială un nou concept, cel al Dezvoltării durabile

În mod firesc marile realizări în domeniile științei și tehnicii au indus și-n învățământ schimbările corespunzătoare, noi ierarhii ale valorilor în paralel cu noi tehnologii educaționale, numai cadrele didactice și-au păstrat oficial rolurile și funcțiile de coordonatori și catalizatori ai eforturilor educaționale. Ritmul schimbărilor însă a impus activității cadrelor didactice un dinamism sporit, o distributivitate extinsă față de problemele școlii și ale societății și o adaptare rapidă, personală și profesională, la permanentele noi solicitări determinate de funcționalitatea socială. Comanda politică și socială a momentului istoric respectiv impunea cadrelor didactice o permanentă activitatea de reformare în concordanță cu nevoile celorlalți parteneri sociali și la nivelul de performanță cerut de aceștia. Se impunea o anumită pregătire psihopedagogică, metodică și de specialitate care să promoveze anumite abilități, atitudini, mentalități, competențe etc. care de multe ori constituiau factori perturbatori ai echilibrului firesc natural în care își derulau existența elevii și părinții.

Ideal ar fi fost ca toate aceste reformări să aibă un caracter anticipativ și util societății, încât:

- să conducă la realizarea unei dezvoltări durabile a societății;
- să anticipeze schimbările politico-sociale;
- să dezvolte competențele profesionale al personalului didactic, competențe de ordin declarativ, practic-aplicativ și contextual cu utilitate la prezent și viitor;
- să formeze cadre didactice capabile de a realiza un demers didactic util elevilor în vederea obținerii succesului școlar și social încât copii să vină cu dragoste la școală din dorința de a deveni adulți responsabili, autonomi, de succes personal, utili societății și ca urmare mulțumiți, într-o comunitate prosperă.

Din punct de vedere istoric suntem din nou într-un moment când se redirecționează viitorul: Suntem în epoca în care se impune un nou concept „Dezvoltarea durabilă (DD)” care în mod firesc va declanșa noi reforme în învățământ și societate.

Strategia de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene (2001) și Noua Strategie de Dezvoltare Durabilă (2006) urmărește, alături de Strategia de la Lisabona pentru creștere economică și locuri de muncă, să contribuie la o Europa mai prosperă, mai curată și mai corectă.

Tratatul Uniunii Europene prevede integrarea dezvoltării durabile în toate politicile europene, astfel încât acestea să contribuie de-o manieră integrată la îndeplinirea obiectivelor economice, sociale și de mediu.

Pe plan european s-a pornit la regândirea învățământului în sensul dezvoltării durabile a societății. În 2005, la Vilnius, miniștrii responsabili cu educația și cu mediul din țările UNECE ([United Nations Economic Commission for Europe](#)) printre care și România, au adoptat într-o întâlnire la nivel înalt Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă. La întâlnire a fost lansat și Deceniul Națiunilor Unite de Educație pentru Dezvoltare Durabilă.

„Viziunea noastră asupra viitorului este a unei regiuni care promovează valori comune precum: solidaritatea, egalitatea și respectul reciproc dintre oameni, țări și generații. Este o regiune caracterizată prin dezvoltare durabilă, vitalitate economică, justiție, coeziune socială, protecția mediului și managementul resurselor naturale, astfel încât să satisfacă nevoile generației prezente fără compromiterea capacității viitoarelor generații de a-și satisface nevoile. Educația, pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile și un instrument esențial pentru o bună administrare, pentru adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și promovarea democrației. De aceea, educația pentru o dezvoltare durabilă poate ajuta să transforme perspectiva noastră în realitate. Educația pentru dezvoltare durabilă dezvoltă și îmbunătățește capacitatea indivizilor, a grupurilor, a comunităților, organizațiilor și a țărilor de a, gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile. Ea poate genera o schimbare în mentalitățile oamenilor, potențând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții. Educația pentru o dezvoltare durabilă oferă o abordare critică, un grad sporit de conștientizare și puterea de a explora și dezvolta noi concepte, viziuni, metode și instrumente.” (citată din *Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă adoptată la Întâlnirea la nivel înalt a miniștrilor mediului și educației de la Vilnius, Lituania, ONU, 2005.*)

Strategia UNECE reprezintă un instrument practic pentru promovarea dezvoltării durabile prin intermediul educației. La Vilnius, a fost adoptat totodată cadrul de implementare al strategiei și a fost înființat un comitet de conducere și un grup de experți pentru indicatori pentru coordonarea și revizuirea implementării strategiei.

Obiectivul strategiei este de a încorpora temele cheie ale dezvoltării durabile în toate sistemele de educație. Aceste teme includ o varietate de subiecte, precum eradicarea sărăciei, pacea, etica, democrația, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, echitatea socială, diversitatea culturală, economia, protecția mediului, managementul resurselor.

Deceniul 2005 – 2014 a fost declarat Deceniul Națiunilor Unite de Educație pentru Dezvoltare Durabilă, fapt ce subliniază importanța mondială a acestui demers didactic cu un impact profund asupra culturii contemporane și are drept obiectiv general integrarea principiilor, valorilor și practicilor specifice dezvoltării durabile în toate aspectele educației și învățării, cu scopul de a încuraja modificările de comportament care să ducă la crearea unui viitor durabil în ceea ce

privește integritatea mediului, viabilitatea economică și o societate dreaptă pentru generația actuală și cele viitoare.

II. De ce dezvoltare durabilă a României?

„Trăim într-o lume cu o mie de posibilități sau niciuna. O lume în care am ajuns să uităm cine suntem. Trebuie să începem cu noi, să redescoperim ce-i al nostru. Valorile, tradiția, cărțile cu care am crescut.” (M. Pâslaru)

Într-adevăr în ultimii ani preocupați de diversele integrări în diverse culturi s-a uitat de propria noastră cultură, de propriile noastre idealuri, încât s-a reușit implementarea unui haos cultural cu pseudo-nevoile și pseudo-valorile corespunzătoare care vor asigura un viitor dificil și nesigur generațiilor viitoare.

Fără a avea pretenția epuizării listei cu dificultățile cu care se confruntă în prezent societatea românească, din lunga listă identificăm câteva cu consecințe majore:

- o scădere drastică a populației tinere, apte de muncă, cât și cu o scădere a calității pregătirii profesionale a acesteia;

- un atac cultural și economic fără precedent asupra satelor, ce pune în pericol însăși existența acestora;

- o agresiune pseudoculturală de o forță nimicitoare, creatoare de haos cultural ce duce la dispariția culturii autohtone, la pierderea specificului societății carpato-danubiano-pontice, degringoladă morală, prăbușire economică și sărăcie;

- transformarea mediului înconjurător de multe ori într-un coș de gunoi, cu resturi nereciclabile, ce pun în pericol însăși existența vieții în biotopul respectiv, ca urmare a transformărilor ireversibile a ecosistemelor;

- o criză morală a locuitorilor acestui spațiu geografic, fără precedent în istorie.

O mare parte din aceste dificultăți au fost inexistente în colectivitățile umane autohtone, într-un trecut destul de apropiat, datorită unei dezvoltări culturale durabile cu un rol stabilizator și benefic în funcționarea sistemului social și economic, îndeosebi în mediul rural. „Analiza visurilor i-a arătat lui Jung că inconștientul nostru este bântuit de teme mitologice, de zei și de diavoli, de uriași, de magicieni, de strigoi. Aceste imagini, pe care Jung le numește **arhetipuri**, se regăsesc în toate religiile primitive, în poveștile cu zâne, în legendele tuturor folclorurilor. Astfel, inconștientul nostru ar fi cufundat <<în sufletul colectiv istoric>>. El ar moșteni aceste imagini ancestrale, venite din cele mai îndepărtate epoci și care, de la nașterea noastră, ar fi prezente în fiecare dintre noi. Inconștientul nostru ar purta urmele nu numai ale conflictelor pe care le-am trăit în copilăria noastră personală, dar și ale angoaselor celor mai îndepărtate ale omenirii în cursul istoriei sale.” (A.Vergez, D.Huisman, *Curs de filozofie*, Ed. Humanitas, 1995). „Din moment ce nu există colectivitate fără mintal colectiv și fără concluzii reflexive, înseamnă că nu există societate fără cultură. Cultura generează obiceiuri sau uzanțe care au un rol social precis și important în <<funcționarea>> sistemului social total... între indivizi ca personalități, actori sociali și societate, cultura este placa turnantă sau placenta care leagă cele două categorii... Sociologic, cultura trebuie considerată ca unul dintre cei mai importanți factori de progres ai unei societăți” (G.Cornuțiu, *Sociologie pentru medicină*, Ed.Universității din Oradea, 2008). Evident și propria noastră cultură este adânc și puternic înregistrată în mentalul colectiv și cel individual; cultura autohtonă a fost înșușită și învățată în decursul istoriei ca cea mai eficientă formă de adaptare la mediu; de aici rezultă firescul procesului instructiv-educativ de a-l orienta pe drumuri cunoscute bătătorite ale propriei culturi, pentru a nu se consuma în eforturi zadarnice și fără utilitate. Ceea ce s-a întâmplat în ultimi ani este rezultatul firesc a unor încercări de reformare greșite ce au iritat prin consecințe: părinții, elevii, cadrele didactice și societatea. Zădărnicia eforturilor este clar dovedită prin rezultatele instructive și educative. La ce a dus acest haos cultural este relevant prin rezultatele evaluărilor externe. „Evaluarea realizată în 2006 după metodologia Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în sistemul PISA (Programme for International Student Assessment) pentru performanța generală a tinerilor de 15 ani, situează România pe locul 47 (47 la științe, 48 la lectură și 45 la matematică) din 57 de țări participante, 53,5%30 din elevii români fiind sub nivelul alfabetizării funcționale. Mediocritatea rezultatelor este mai îngrijorătoare prin raportare la evaluarea PISA din anul 2000, față de care se înregistrează o scădere a performanțelor școlare.”

(Proiect, *Strategia integrată de dezvoltare a resurselor umane din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți, 2009-2020*). „Dintre statele UE, România e pe ultimul loc.” (M. Covaci, *Gândul*, 06.12.2007).

Cauza acestor performanțe se regăsesc în haosul cultural care a atins și sistemul de învățământ producând confuzii, bulversări și frustrări confirmate printr-un anumit profil al absolventului cu anumite mentalități, atitudini și comportamente. „Absolvenților de învățământ preuniversitar le lipsesc deprinderi de muncă intelectuală autonomă, disciplinată, consecventă, deficitare fiind și aspectele atitudinale, ori legate de curiozitatea de a ști, de interesul de a face mai mult, ca investiție strategică în sine, de a se autoorganiza și a valorifica eficient, pentru sine, resursele avute la dispoziție. Din păcate, aceeași situație se perpetuează nu numai în sistemul formal, dar și la locul de muncă, ori în cadrul non și informal.” (Proiect, *Strategia integrată de dezvoltare a resurselor umane din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți, 2009-2020*) cu consecințe:

- în învățământul superior intrări de slabă calitate, scăderea stachetei exigențelor, ieșiri de slabă calitate care intră în sistemul preuniversitar (cadrele didactice), determină o calitate mai slabă a actului didactic, ș.a.m.d.;
- la locul de muncă angajați care vor lucra conform pregătirii în această nouă cultură a mentalităților, atitudinilor și comportamentelor contraproductive, ce vor frâna, pe cât posibil, buna funcționare a acestora.

Este evident că în prezent este nevoie de o altă educație; rezultatele instructiv educative ale prezentului și criza economică nu ne mai dă timp de stagnare în starea de haos cultural.

România dorește o „reducerea cât mai rapidă a disparităților de dezvoltare socio-economică față de statele membre ale UE. ... România dispune de resurse naturale abundente. Acest lucru reflectă moștenirea unică a României și justifică astfel nevoia și bazele unei dezvoltări durabile, astfel încât aceste resurse să poată fi folosite eficient și efectiv în beneficiul generațiilor viitoare.” (citată din Planul național de dezvoltare 2007-2013, Guvernul României, Decembrie 2005).

Noi am trăit un experiment nefericit al bulversării culturale, de aceea re-implementarea conceptului de dezvoltare durabilă în România – cu respectarea specificului cultural autohton - este o șansă unică de diminuare a efectelor factorilor culturali perturbatori și de trecere spre o bunăstare economică a societății.

III. De ce dezvoltare durabilă a României – în context european?

România este europeană din multe puncte de vedere:

- istoric, istoria noastră este legată de istoria Europei. Acest spațiu carpato-danubiano-pontic este unul din leagănele poporului european, iar Dunărea calea de comunicație ce a unit acest spațiu geografic;
- geografic România este așezată aproape în centrul Europei;
- cultural elemente ale culturii și spiritualității spațiului carpato-danubiano-pontic le găsim răspândite în toată Europa;
- economic suntem parte a Uniunii Europene. O mare parte din resursele naturale, din capitalul societăților comerciale și bancare aparțin unor companii străine;
- populațional, o mare parte din forța de muncă a României se află distribuită prin diverse țări europene;
- politic suntem parte a Uniunii Europene. Nu se poate realiza o dezvoltare durabilă a UE dacă părți din UE rămân în urmă;

Cu toate că suntem parte a UE, nu trebuie să uităm că ne învecinăm cu o altă mare putere europeană și asiatică, Comunitatea Statelor Independente, ceea ce ne îndreptățește să dorim să avem o dezvoltare durabilă.

IV. De ce educație pentru dezvoltare durabilă a României – în context european?

Dacă până nu demult tradițiile ne asigurau dezvoltarea durabilă a societății românești, prezentul, ca urmare a haosului cultural și a evoluției științei și tehnicii, a lăsat tradițiile în uitare, efectul lor benefic fiind de multe ori disprețuit.

Școala este în prezent cea care poate repara greșelile făcute prin procesul instructiv educativ anterior. Calitatea, eficiența și utilitatea procesului instructiv educativ al școlii, a culturii

educaționale la un moment istoric dat pentru societatea românească fiind de altfel obiectiv oglindită prin:

- dezvoltarea economică a societății românești;
- moralitatea și evoluția moralității comunităților;
- abilitățile și deprinderile practice ale indivizilor de a acționa în sensul dezvoltării durabile a societății.

Succesul unei dezvoltări durabile este condiționat de voința poporului respectiv de a și-o realiza. Pentru aceasta cetățenii trebuie educați, conștientizați de importanța și necesitatea asigurării unui mediu sănătos, sigur, propice existenței vieții în prezent cât și pentru generațiile viitoare.

Este nevoie să fie reînșuite cunoștințe și competențe privind dezvoltarea durabilă, încât individul să devină competent și încrezător, sporindu-i oportunitățile de acțiune pentru o viață productivă și sănătoasă, în armonie cu natura și cu preocupările pentru valorile sociale (reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul local și global, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, egalitatea dintre sexe, diversitatea culturală, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, managementul resurselor naturale și diversitatea biologică și a naturii).

Este de dorit ca jaloanele EDD în România, ce vor urmări creșterea calității procesului instructiv-educativ, să fie adaptate specificului autohton prin:

- creșterea interesului față de problemele actuale ale societății românești prin dezvoltare profesională în vederea atingerii performanțelor cerute de societate, Asociația Patronatelor și a celorlalți parteneri sociali care investesc în învățământ. Promovarea în educație a primatului interesului național și a principiului subsidiarității;
- progres profesional continuu și de durată concretizat prin performanțe și competențe utile autohtonilor ce să țină pasul cu nevoile societății. Valorificarea potențialului intelectual în folosul societății românești;
- stimularea interesului cadrelor didactice și elevilor pentru Dezvoltări durabile a societății(DDR) și Educației pentru dezvoltare durabilă a societății (EDDR). Cunoștințe și competențe privind dezvoltarea durabilă, făcându-le mai competente și încrezătoare, sporindu-le oportunitățile de acțiune pentru o viață productivă și sănătoasă, în armonie cu natura și cu preocupările pentru valorile sociale;
- stimularea cercetării științifice în rândul elevilor și cadrelor didactice prin: stimularea interesului pentru cunoașterea mediului înconjurător; stimularea creativității elevilor și a cadrelor didactice prin realizarea de lucrări, activități, proiecte etc. pe teme privind DDR și EDDR; îmbunătățirea nivelului de cunoaștere a conceptelor de DDR și EDDR;
- conștientizarea părinților și a comunității de calitatea muncii desfășurate de elevi și cadrele didactice privind DDR și EDDR; realizarea unor schimburi de idei între elevi, cadre didactice din diferite unități de învățământ din țară.
- conștientizarea părinților și a comunității de problemele majore ale epocii actuale: reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul local și global, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, diversitatea culturală, sănătatea, egalitatea dintre sexe, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, diversitatea biologică și a naturii, managementul resurselor.

Ca de nenumărate ori în trecut cadrele didactice se află în fața unor noi comenzi sociale ce impun cadrelor didactice o nouă *profesionalizarea a carierei didactice* prin alte activități de formare care să reformeze demersul didactic având în vedere jaloanele:

➤ O însușire temeinică, teoretică și practică, a conceptului de dezvoltare durabilă, a proceselor de dezvoltare durabilă și în special, a aspectelor de dezvoltare durabilă la locul de muncă, precum și a aspectelor specifice domeniului lor de activitate, să fie eficienți și un model de urmat.

➤ O nouă pregătire psihopedagogică, metodică și de specialitate (revizuirea metodelor de predare- învățare- evaluare) având în vedere obiectivele dezvoltării durabile.

➤ Înțelegerea rolului parteneriatului dintre școală și comunitate, necesitatea adaptării curriculum-ului la nevoile comunității locale, a implicării reale în funcționarea și dezvoltarea serviciului educațional, a asumării, de către autoritățile locale, a responsabilității privind furnizarea de servicii educaționale.

➤ Utilizarea în procesul de predare-învățare a resurselor educaționale locale, învățarea modului cum să fie descoperite și utilizate eficient. Asigurarea coerenței dintre materialele didactice folosite în educația formală și cele folosite în educația non-formală, asigurarea relevanței acestora din perspectiva dezvoltării durabile precum și obținerea lor facilă la nivel local.

➤ O bună cunoaștere în ceea ce privește dezvoltarea durabilă de către toți partenerii educaționali, conștientizarea acestora de efectele deciziilor ce contravin unui proces de dezvoltare durabilă și convingerea să urmeze principiile dezvoltării durabile. Sprijinirea activităților de educație informală și non-formală pentru dezvoltare durabilă.

➤ Formarea motivației pentru implicarea în viața socială a comunității ca domeniu relevant pentru a-și utiliza pregătirea profesională în practică extrașcolară. Manifestarea inițiativei și a disponibilității de a aborda spre rezolvare sarcini ale comunității, situații cotidiene sau probleme practice în care să-și pună în valoare competențele.

➤ Dobândirea de:

- abilități cu caracter social (cultivarea și dezvoltarea unor aptitudini și atitudini socio-profesionale optime, schimbarea mentalităților, colaborarea cu comunitatea într-o manieră care să fie acceptată de comunitate care să conducă la dezvoltarea durabilă a comunității și în creșterea încrederii în școală, încurajarea autorefecției și dezvoltării profesionale);

- abilități cu caracter școlar, ce să conducă la încurajarea autorefecției și dezvoltării profesionale a elevilor. Competențe constructiv-creative, constructiv – acționale; cerute de comanda socială a momentului istoric actual.

Este mai mult decât evident importanța comunicării la clasă și în societate în acest moment istoric al implementării Dezvoltării durabile. Comunicarea va eșua dacă noi cadrele didactice, vom dovedi că: scopul acțiunilor noastre este de a distruge cultura educabililor și a societății în care trăiesc pentru a-i face sclavii altor culturi; și că la nivel de clasă și școală ne lipsește unitatea de acțiune în lipsa unei culturi educaționale la nivel de școală – ca parte a culturii autohtone.

Când răătăcești, pentru a-ți regăsi drumul, te întorci de unde a-i plecat!

Într-un final, care de fapt nu este final, ci un deschizător de noi abordări a demersului didactic într-un sistem de referință implacabil „axa timpului” cu „...omu-i schimbător, /Pe pământ răătăcitor,” dar dornic de a fi nemuritor prin „binele” lăsat urmașilor, urmașilor lui. În acest context, Educația pentru dezvoltarea durabilă este un mare pas în formarea cadrelor didactice care să ofere elevilor lor un parcurs de învățare util, coerent și complet; relevant prin prosperitatea societății și a membrilor ei.

Așteptări dorite de la simpozion ca proces de formare continuă sunt cuprinse în creșterea numărului de cadre didactice care să poată:

- răspunde nevoilor actuale și viitoare ale elevilor și comunității în care lucrează;
- să-și adapteze demersul didactic la contextul socio-economic și cultural al comunității lor;
- să aibă inițiative, schimburi de bune practici și diseminarea rezultatelor muncii lor;
- să găsească soluții de dezvoltarea durabilă în adaptarea școlilor la așteptările societății, și la pregătirea elevilor pentru o muncă ce să-i asigure prosperitate lui și familiei sale.

Pentru elevi:

- elevii să devină cetățeni mai conștienți de realitățile înconjurătoare, activi pentru rezolvarea lor și creativi prin soluțiile propuse;
- șanse crescute de a devenii productivi și prosperi în propria lor țară;
- reducerea numărului de cetățeni expatriați.

Pentru școală și comunitate:

- curriculum la decizia școlii, curriculum al comunității;
- un nou statut al cadrelor didactice în comunitate, oameni utili comunității.

Secțiunea I. REFERATE ȘI COMUNICĂRI

1. Educația de mediu în școli - obiectiv al dezvoltării durabile

Autor: dr. Ileana Văcaru, medic primar,
profesor asociat la Colegiul de Afaceri Alba Iulia,
învățământ postliceal, catedra Medicină Generală

Motto: "Învățați-i pe copiii voștri ce i-am învățat și noi pe ai noștri: că Pământul, cu tot ce are frumos, este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă Pământului va ajunge să li se întâmple și copiilor acestui Pământ. Noi știm cel puțin atât: nu Pământul aparține omului, ci omul aparține Pământului. Omul este firul care țese drama vieții și ceea ce-i face Pământului își face lui însuși". *Sieux Seattle*

Rezumat

Protecția mediului este parte integrantă a dezvoltării durabile prin care generațiile actuale pot răspunde propriilor nevoi fără să compromită capacitatea generațiilor viitoare de a răspunde nevoilor lor. La ora actuală capitalul de mediu este în scădere prin diminuarea resurselor naturale și prin poluare, motiv pentru care se impun programe globale de protejare și conservare a ecosistemelor.

România implementează politicile europene de mediu ținând seama de prioritățile locale.

Școlii îi revine un rol foarte important în protecția mediului. Mai întâi educația în spirit eco-civic dezvoltă atitudini și comportamente sănătoase față de natură. Pe de altă parte stimularea cercetării în domenii aflate în strânsă relație cu mediul (de exemplu bioeconomia, tehnologia informației și a comunicațiilor, spațiu și securitate, ecotehnologii) susține dezvoltarea durabilă a societății.

La ora actuală ecologia este o disciplină cu caracter opțional, fapt care reflectă lipsa de informare (evidențiată statistic) a românilor în probleme de mediu. Întrucât educația pentru mediu nu poate fi concepută în afara școlii consider că este foarte important să devină disciplină obligatorie la toate nivelele de școlarizare.

În acest context multe cadre didactice încearcă să includă informații și deprinderi în domeniul protecției mediului la disciplinele pe care le predau. La Colegiul de Afaceri Alba Iulia, utilizez tehnologia IT în predare și ca support de curs, iar în conținuturile temelor abordate încerc să formez deprinderi viitorilor asistenți medicali care să îmbine sănătatea și mediul.

Mediul educațional sănătos implică un microclimat și un ambient sănătos.

Conținut

Cele trei probleme majore pe plan mondial pe care intenționează să le rezolve globalizarea sunt sănătatea, educația și mediul. Obiectivele programelor de educație, sănătate și mediu au un scop comun: dezvoltarea durabilă.

Omul se află într-o relație permanentă cu factorii din mediul ecologic și economic-social, fără de care nu poate trăi. Însăși definiția dată de Organizația Mondială a Sănătății pentru noțiunea de sănătate implică nu numai absența bolii, ci și o bunăstare fizică, psihică, capacitatea de a duce o viață productivă social și economic.(1)

Statisticile europene arată că românii se situează pe penultimul loc în ceea ce privește gradul de informare și educare în probleme de mediu, iar pe grupe de vârstă aceleași statistici au situat elevii în rândul ecoindiferenților.(2) Prin urmare este nevoie de o pregătire serioasă a tinerilor pentru a gestiona dezechilibrele create în interacțiunea omului cu natura.

De-a lungul secolelor omul a evoluat de la condiția de vânător culegător la cea de stăpân al planetei căreia îi risipește nechibzuit resursele și îi poluează apa, aerul, solul, în detrimentul interesului propriu. Dacă secolul XXI nu va aduce schimbarea atitudinii față de natură, întreaga umanitate va fi pusă în pericol.

La ora actuală vorbim de existența unui capital natural al mediului format din resursele naturale și serviciile oferite de acestea, care încă mai poate susține viața umană (fig. 1)

Uniunea Europeană a cărei membră este și România a elaborat în anul 2001 o strategie de dezvoltare durabilă care a fost aprobată de Consiliul European la Gotteborg în anul 2002. Această strategie include și Gestionarea durabilă a resurselor naturale și ecologice și a fost aprobată în cadrul Summitului mondial pentru dezvoltare durabilă, desfășurat la Johannesburg în 2002.

Figura 1. Capitalul natural al mediului (3)

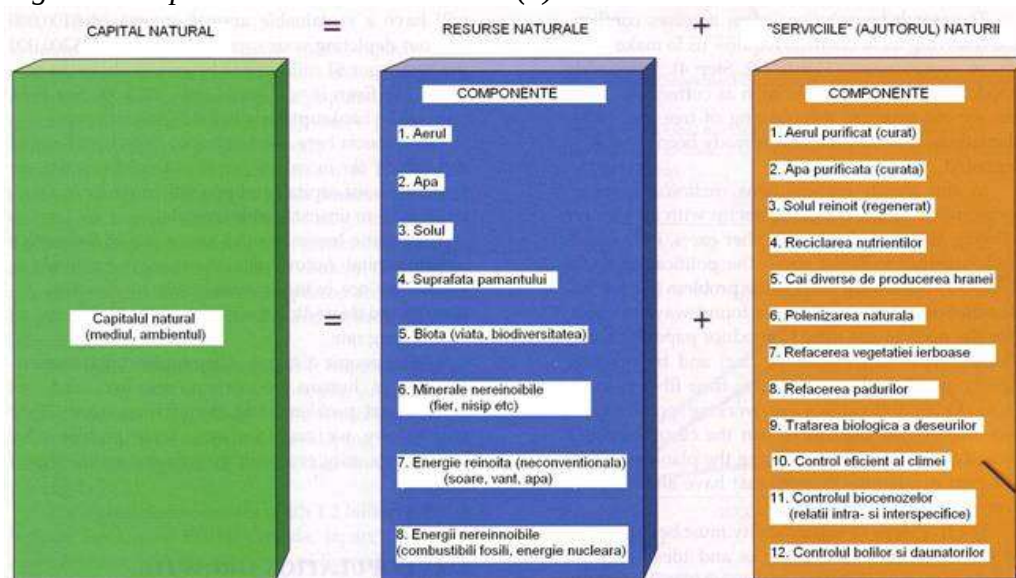

Figura 2. Dezvoltarea durabilă ca prioritate națională și globală (4)

Educația pentru mediu este un proces de durată, cu rezultate care se văd într-un interval îndelungat, ea trebuie să dezvolte la nivelul întregii umanități o atitudine de respect și responsabilitate față de natură, în vederea ocrotirii ei. Educarea în spirit eco-civic a elevilor crează premisele unui comportament responsabil față de mediul înconjurător. Pe de altă parte stimularea cercetării în domenii aflate în strânsă relație cu mediul (de exemplu bioeconomia, tehnologia

informației și a comunicațiilor, spațiu și securitate, ecotehnologii) susține dezvoltarea durabilă a societății.

În acest context strategia educațională românească actuală cuprinsă în politicile educaționale europene acordă o atenție deosebită ecologiei și protecției mediului. Guvernul României a aprobat marți, 21 octombrie, noua Strategie Națională de Cercetare, Dezvoltare și Inovare 2014-2020 (SN CDI 2020) elaborată de Ministerul Educației Naționale. Documentul susține rolul strategic și poziția prioritară a cercetării ca motor de creștere a competitivității economice și urmărește conectarea la noile priorități ale științei și tehnologiei din Uniunea Europeană stabilite de strategia Europa 2020, dar și în principalul instrument de implementare - programul Orizont 2020. Strategia Națională de Cercetare, Dezvoltare și Inovare 2014-2020 susține concentrarea resurselor de cercetare în jurul infrastructurilor majore în care România s-a angajat să investească în perioada următoare: Laserul de ultra-înaltă putere ELI - NP (Extreme Light Infrastructure - Nuclear Physics) și Centrul internațional pentru cercetări avansate „Fluvii, Delte, Mări «Danubius»” - Delta Dunării (5).

La Colegiul de Afaceri Alba Iulia unde sunt profesor asociat la Catedra de Medicină Generală utilizez videoproiectorul în predare, cursurile pe care le predau sunt în format electronic și distribuite în acest sistem elevilor; sunt într-un permanent schimb de informații cu aceștia folosind rețele de socializare și nu hârtia, iar în cursurile predate includ însușirea unor deprinderi privind protecția mediului. De exemplu acord o mare atenție practicilor din domeniul gestionării selective a deșeurilor rezultate din activitățile medicale (deșeuri considerate periculoase) în scopul minimizării cantităților produse încă de la sursă (colectarea seringilor folosite, feși, tampoane, medicamente și materiale sanitare etc.). În domeniul materialelor de laborator și medicamentelor pun accent pe însușirea bunelor practici de folosire judicioasă a acestora (de exemplu folosirea multidozelor pentru preparatele care urmează a fi administrate în colectivități).

În opinia mea educația pentru un mediu sănătos ca parte a dezvoltării durabile este polivalentă și interdisciplinară. Consider că în procesul de învățământ ar trebui inclusă o disciplină obligatorie: Educație ecologică, iar disciplinele conexe să aibă o componentă de mediu. Această disciplină se poate preda la nivele diferite de școlaritate, iar rolul ei este de a acumula informații și de a implementa practici conforme față de mediu. Pe de altă parte școala trebuie să participe la proiectele de mediu prin inițierea de parteneriate cu autoritățile publice locale, ONG-uri sau alte instituții. Aceasta datorită faptului că elevii nu își schimbă atitudinea față de mediu doar pe baza cunoștințelor teoretice, ci este nevoie și de activități practice în cadrul unor proiecte care aibă drept scop formarea comportamentului ecologic prin stimularea motivației pentru protecția naturii și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător. Cadrele didactice au rolul esențial în transmiterea de cunoștințe, deprinderi, motivații și însușirea de valori în scopul gospodăririi eficiente a resurselor naturale și menținerii echilibrului ecosistemelor înconjurătoare.

Bibliografie

1. http://www.who.int/topics/health_education/en/
2. <http://www.viitorplus.ro/articles/lansareplatformascoliverzi>
3. http://ec.europa.eu/environment/basics/natural-capital/index_ro.htm
4. <http://www.imdd.ro>

<http://www.hotnews.ro/stiri-esential-18370761-document-ministerul-educatiei-lansat-strategia-nationala-cercetare-dezvoltare-inovare-2014-2020>

2. Educația pentru dezvoltarea durabilă

Timar Elisabeta

Școala Gimnazială „Avram Iancu”, Unirea

Profesor pentru învățământ primar

Conceptul de Dezvoltare Durabilă reprezintă o nouă paradigmă a Dezvoltării promovată în cadrul Conferinței Mondiale pentru Dezvoltare Durabilă, organizată de Națiunile Unite la Rio de Janeiro în 1992. Conceptul marchează o schimbare majoră în abordarea problemelor dezvoltării umanității prin opțiunile de asigurare a unui echilibru dinamic între componentele capitalului natural și sistemele socio-economice.

În momentul de față cele trei domenii sunt interdependente, astfel că nu putem atinge o stare de bine în una dintre cele trei arii fără a ține cont de celelalte. De exemplu – o societate sănătoasă și prosperă se bazează pe un mediu sănătos care îi furnizează hrana și resurse, apă curată, potabilă și un aer bun pentru locuitorii săi. Sustenabilitatea este o paradigmă în care viitorul este gândit ca un echilibru între mediu, societate și economie în scopul de a dezvolta și îmbunătăți calitatea vieții.

„Dezvoltarea durabilă răspunde necesităților generațiilor actuale fără a compromite abilitatea generațiilor viitoare de a răspunde propriilor necesități” (Comisia Mondială pentru Mediu și Dezvoltare). Astfel, dezvoltarea poate genera prosperitate, dacă se regenerează resursele și se protejează mediul.

Dezvoltarea durabilă abordează conceptul calității vieții în complexitate, sub aspect economic, social și de mediu, promovând ideea echilibrului între dezvoltarea economică echitatea socială, utilizarea eficientă și conservarea mediului înconjurător. Elementul cheie al dezvoltării durabile îl reprezintă reconcilierea între procesul de dezvoltare și calitatea mediului, promovarea procesului integrat de elaborare și luare a deciziilor, atât la nivel global, cât și regional, național sau local. .

De asemenea, dezvoltarea durabilă depinde de distribuirea corectă a costurilor și beneficiilor dezvoltării între generații și națiuni.

Principiile dezvoltării durabile

Declarația de la Rio pune în evidență 18 principii pentru dezvoltarea durabilă:

- **Oamenii au dreptul la o viață sănătoasă și prosperă în armonie cu mediul înconjurător.**
- **Dezvoltarea de azi nu trebuie să submineze necesitățile de dezvoltare și de mediu ale generațiilor viitoare.**
- **Națiunile au dreptul suveran de a-și exploata resursele, dar fără a cauza distrugeri în afara granițelor lor.**
- **Națiunile trebuie să propună legi internaționale care să acorde compensații pentru daunele cauzate în afara granițelor țării lor.**
- **Națiunile trebuie să protejeze mediul. Atunci când există riscul de daune majore, ireversibile, nesiguranța științifică nu trebuie pusă mai presus de măsurile clare de prevenire a degradării mediului.**
- **Pentru a obține o dezvoltare durabilă, protecția mediului trebuie să devină parte integrantă a procesului de dezvoltare. Reducerea sărăciei și dispariția diferențelor economice între diverse părți ale lumii sunt esențiale pentru realizarea dezvoltării durabile.**
- **Națiunile trebuie să coopereze pentru conservarea și protejarea ecosistemului Pământului.**

- Națiunile ar trebui să reducă și să elimine modelele nesustenabile de producție și consum și să implementeze politici demografice potrivite.
- Problemele de mediu sunt mai bine rezolvate cu participarea tuturor cetățenilor. Națiunile ar trebui să faciliteze și să încurajeze participarea cetățenilor la rezolvarea problemelor de mediu, de aceea informațiile despre mediu trebuie făcute accesibile publicului larg
- Națiunile trebuie să aprobe legi care să protejeze mediul, să apere victimele poluării și atunci când este cazul să împiedice acțiunile asupra mediului care ar avea impact negativ ireversibil.
- Națiunile ar trebui să coopereze pentru crearea unui mediu economic deschis care să asigure tuturor țărilor dezvoltarea în spiritul sustenabilității.
- Poluatorul trebuie să acopere costurile pagubelor produse.
- Națiunile trebuie să se informeze reciproc despre dezastrele naturale ce au impact în afara granițelor.
- Dezvoltarea durabilă necesită o abordare științifică a problemei. Națiunile trebuie să împărtășească cunoștințele și tehnicile inovative pentru a realiza scopul dezvoltării durabile.
- Pentru realizarea dezvoltării durabile trebuie folosite resursele de creativitate, curaj și inovare ale tuturor categoriilor sociale. (implicarea deplină a femeilor în acest proces și a tinerilor). Națiunile trebuie să recunoască și încurajeze inițiativele de dezvoltare durabilă ale tuturor persoanelor ingenioase.
- Razboiul este dușmanul dezvoltării durabile. Națiunile trebuie să aibă în vedere protejarea mediului în zonele de conflict, să respecte legile cu privire la mediu pe timpul conflictului armat și să participe la reconstruirea lui după încetare.
- Pacea, dezvoltarea și protecția mediului sunt inseparabile.

Principiile de la Rio ne dau parametrii în care trebuie să vizualizăm propria dezvoltare durabilă, ținând cont de particularitățile noastre ca națiune, de cultura și de obiceiurile țării noastre de specificul local. Aceste principii ne ajută să apropiem noțiunea de dezvoltare durabilă, să o personalizăm în funcție de necesitățile locale și să o implementăm.

Educația cu privire la mediu:

În mod obișnuit educația cu privire la mediu se ocupă de două aspecte: protecția mediului și folosirea resurselor. Paradoxal, cu cât o societate este mai educată și mai înstărită cu atât impactul ei negativ asupra mediului este mai mare, necesitățile de consum sunt mai mari și poluarea la fel. Ceea ce duce la concluzia că doar educarea cetățenilor nu este suficientă pentru realizarea dezvoltării durabile. Provocarea este să educăm fără a crește nevoia de consum a populației, modificând modelele de consum și limitând poluarea. În zonele cu educație redusă, în general, economia se reduce la agricultură și extragerea resurselor. Cu cât nivelul de educație crește, apar industrii din ce în ce mai sofisticate și gradul de consum este ridicat, iar poluarea este mult mai mare. Astfel, putem observa că legătura dintre dezvoltarea durabilă și educație este foarte complexă, ultimele cercetări în domeniu oferindu-ne răspunsul la întrebarea *“De ce educația este cea care ajută țările să își atingă obiectivele de dezvoltare durabilă?”*.

Educația, pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile și un instrument esențial pentru o bună administrare, pentru adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și promovarea democrației. De aceea, educația pentru o dezvoltare durabilă poate ajuta să transforme perspectiva noastră în realitate. Educația pentru dezvoltare durabilă dezvoltă și îmbunătățește capacitatea indivizilor, a grupurilor, a comunităților, a organizațiilor și a țărilor de a gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile. Ea poate genera o schimbare în mentalitățile oamenilor, potențând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții. Educația pentru o dezvoltare

durabilă oferă o abordare critică, un grad sporit de conștientizare și puterea de a explora și dezvolta noi concepte, viziuni, metode și instrumente.

Educația pentru Dezvoltare Durabilă la nivel național:

Ministerul Mediului și Pădurilor se implică activ în educația pentru dezvoltare durabilă prin încheierea de parteneriate și realizarea unor acțiuni comune cu societatea civilă favorizând introducerea conceptului de dezvoltare durabilă în curricula școlară. Totodată, România prin intermediul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu Ministerul Mediului și Pădurilor realizează raportul de țară privind educația în domeniul dezvoltării durabile în România, document transmis în octombrie 2010 la Comisia Economică a Națiunilor Unite pentru Europa.

Bibliografie:

- Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice: Educație pentru dezvoltare durabilă
- Educația pentru dezvoltarea durabilă ARIN

3. Educație pentru mediul înconjurător

Biriș Dorina, prof.înv.primar
Școala Gimnazială *Ion Bianu*
Valea Lungă, Județul Alba

Dezvoltarea durabilă este un obiectiv fundamental al Uniunii Europene. Printr-o abordare integrată între dezvoltarea economică, protecția mediului și justiție socială se urmărește îmbunătățirea continuă a calității vieții și a bunăstării generațiilor prezente și viitoare.

Educația pentru dezvoltare durabilă impune o reorientare a sistemului bazat exclusiv pe oferirea de informații dând posibilitatea celor implicați în actul educațional să participe creativ la găsirea variantelor și la evaluarea alternativelor pentru un viitor sustenabil. Ea poate genera o schimbare în mentalitățile oamenilor, dezvoltând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mai prosperă.

Unul dintre scopurile strategiei Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite este acela de a încuraja statele membre să încorporeze și să dezvolte Educația pentru Dezvoltare Durabilă în sistemele proprii de educație formală, în toate disciplinele relevante, în educația non-formală și informală. Temele cheie ale Dezvoltării Durabile includ reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea etică, responsabilitatea, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, economia, protecția mediului, managementul resurselor naturale și diversitatea biologică și a naturii.

Instituțiile de învățământ formal au un rol important în dezvoltarea capacităților de la vârste fragede, oferind cunoștințe și influențând atitudinile și comportamentul. Orice instituție de învățământ, incluzând elevii, profesorii și părinții trebuie să cunoască și să urmeze principiile DD, dar și efectele deciziilor ce contravin unui proces de dezvoltare durabilă.

Educația de bună calitate presupune aplicarea modelului diversității prin abordarea diferențiată, inițierea de proiecte în care să fie implicați elevi, cadre didactice, parteneri educaționali. Educația trebuie să se bazeze pe valori sănătoase precum: responsabilitatea, toleranța, onestitatea sau respectul față de ceea ce se află în jurul nostru. În fapt, scopul ultim al educației este pregătirea pentru viață a elevului. În acest sens, școala, să se sprijine pe *a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să faci împreună, a învăța să fii (J. Delors) și a învăța să te transformi pe tine însuși și*

să schimbi societatea (*Shaffer*) pentru a putea să răspundă eficient nevoilor elevilor, să asigure cadrul optim pentru formarea unor cetățeni responsabili ai societății. O școală de calitate are personal didactic care, pe lângă activitatea curentă a clasă, evaluează continuu oferta educațională astfel încât aceasta să răspundă cerințelor academice și sociale în continuă schimbare.

Abordarea educațională formal – non-formal asigură plus de valoare sistemului educațional. Ministerul Educației Naționale a definit ca scop major ridicarea standardelor calitative ale educației formale și non-formale prin complementarizarea lor, în vederea valorificării potențialului elevilor și a formării lor ca cetățeni europeni proactivi. Redimensionarea acestui tip de educație va începe de la nivel micro-unitatea de învățământ prin dezvoltarea componentei educative în proiectarea activității didactice, complementarizarea dimensiunii curriculare cu cea cross-curriculară și cea extracurriculară a activității educative, crearea echipelor interdisciplinare pentru inițierea, organizarea și implementarea proiectelor educative.

Având în vedere promovarea proiectelor și obiectivelor în domeniul protecției mediului și efectuarea unei educații eficiente pentru mediul înconjurător, putem exemplifica implicarea școlii noastre în activitatea inițiată de Centrul Carpato –Danubian de Geoecologie, ziua de acțiune a voluntarilor CCDG în 29.10.2014, Ziua Verde a Eco-școlilor din România – plantarea unui copăcel pentru dezvoltarea spațiilor verzi de care avem atâta nevoie.

Elevii clasei a IV-a de la Școala Gimnazială *Ion Bianu* au plantat piersici, vișini, hibiscus, dud.

Arborii/arbuștii au fost plantați în grădina școlii și în curtea școlii, în fața sălii de clasă.

Am prezentat activitatea părinților și altor membrii ai comunității locale care ne-au sprijinit cu puieții respectivi, ne-am mobilizat împreună cu alți elevi de la școala noastră care au fost voluntari în Ziua Verde și au plantat, la rândul lor, arbori sau arbuști.

Copiii sunt întotdeauna încântați să desfășoare asemenea acțiuni. Ei sunt totodată obișnuiți să participe la activități de voluntariat și activități ecologice pe toată durata anului/anilor de școală, fiind implicați în multe proiecte asemănătoare.

Elevii locuiesc în mediul rural și toți au grădini acasă cu diferite specii de plante. De aceea nu le este străin nici modul de plantare/îngrijire a plantelor.

Școala poate să invite autoritățile să participe la asemenea activități, așa cum s-a întâmplat de cele mai multe ori.

Suntem prietenii naturii și ne străduim să învățăm să fim ecologiști, să fim apărători ai mediului!

Educația pentru dezvoltare durabilă nu trebuie să se rezume la un punct de vedere ecologist. Ea se dezvoltă ca un concept larg, reunind aspecte referitoare atât la mediu cât și la probleme economice și sociale. Diversitatea de teme la care se asociază principiile dezvoltării durabile țin seama totodată de specificitatea condițiilor locale, naționale, regionale și de contextul global: educație socio-culturală, ambientală și economică – drepturile omului, pacea și securitatea oamenilor, diversitate culturală, educație pentru sănătate, educația pentru reciclarea și re folosirea materialelor, educația profesională, responsabilitatea civică, educația pe tot parcursul vieții.

Bibliografie:

www.edu.ro: Educație pentru Dezvoltare Durabilă, Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României. Orizonturi 2013-2020-2030;

www.europa.eu

www.ccdg.ro

Iacob Adelina, Educație ecologică și de protecție a mediului - Ghid metodic pentru cadrele didactice – Învățământ primar, material finanțat de către MECS.

4. Interculturalitate și valori europene

Prof. Brumaru Mihaela, limba engleza

Scoala Gimnazială Nr.2 Sebes

Într-o epocă în care unul dintre cuvintele foarte des vehiculate este schimbarea, valorile pe care vechii greci își întemeiau existența – Adevăr Bine, Frumos - rămân totuși de o inalterabilă actualitate. Evoluțiile istorice jalonate de cele trei mari revoluții politice moderne (engleză, americană și franceză) le-au adăugat însă și altele menite să consolideze nucleul tare al cadrului valoric pe care se întemeiază actualul model cultural european; aceste noi valori sunt legalitatea, libertatea, egalitatea, fraternitatea/solidaritatea și sentimentul creștin al sacralului. A fi european înseamnă a împărtăși valorile europene, interiorizând referențialul său axiologic, independent de zona de origine. Modelul cultural european nu are granițe geografice, el fiind împărtășit și de țări precum Japonia sau Australia.

Ideologiile universaliste considera că entitățile culturale vor dispărea în favoarea unei culturi unice, mondiale, centrată pe o anumită matrice culturală. O astfel de teză păcătuiește nu numai prin etnocentrism, ci și prin simplism făcând abstracție de complexitatea culturală, de imposibilitatea stabilirii unor ierarhii și de potențialele contradicții care însoțesc evoluția culturală.

Pluralismul cultural afirmă că fiecare cultură dezvoltă o viziune proprie despre lume cu semnificații de valoare universal plecând de la experiența particulară. Pe lângă apărarea diversității, pluralismul cultural pune problema comunicării dintre culturi care recunosc că fiecare contribuie tocmai prin diferențele specifice la îmbogățirea experienței umane.

Multiculturalitatea este o realitate a existenței în același orizont spațio-temporal a unor grupuri de indivizi provenite sau raportate la mai multe culturi care își afirmă notele specifice în mod izolat, evitând, de regulă, contaminările. Multicultural și pluricultural au o predominant dimensiune statică; într-o abordare multiculturală interacțiunile nu sunt excluse, dar ele nu sunt implicate în conceptul. Așa se explică de ce multiculturalismul care considera suficientă juxtapunerea culturilor, lasă drum liber unor practici rasiste precum apartheidul.

Interculturalitatea se conturează ca un concept cu o conținut mai larg decât cele anterior prezentate grație prefixului inter care trimite spre „interacțiune, schimb, deschidere, reciprocitate, solidaritate”.

Aceeași autoare definește termenul cultură: „recunoașterea valorilor, a modurilor de viață, a reprezentărilor simbolice la care se raportează ființele umane, indivizi sau societăți, în interacțiunea lor cu altul și în înțelegerea lumii, recunoașterea importanței lor, recunoașterea interacțiunilor care intervin simultan între multiplele registre ale aceleiași culturi și între culturi diferite în timp și spațiu”. Pot fi evaluate două dimensiuni ale abordării interculturale. Prima vizează nivelul realității, al descrierii obiective și științifice, cea de a doua proiectul de educație și de organizare socială.

- Evoluție rapidă și imprevizibilă – oamenii sunt puși în fața unor situații complexe pentru care nu au metode de abordare sau soluții adecvate

- Caracterul pluridisciplinar;

- Caracterul presant – pentru soluționarea problemelor sunt necesare răspunsuri prompte, ingeniozitate și eforturi financiare importante.

În fața acestor imperative, responsabilii educației din diferite țări se plasează pe două poziții diferite. De pe poziția celor sceptici școala este văzută în declin, sistemele educative nemaifiind capabile să pregătească lumea de mâine. De pe poziția celor specialiștilor optimiști școala dispune de resursele necesare pentru constituirea viitorului, fiind însă nevoie să își adapteze serviciile educaționale la exigențele dezvoltării lumii contemporane. Omul este o ființă culturală și, în consecință, una educabilă, permeabilă la contactele, dialogurile, influențele și idiosincraziile culturale.

Educația, definită în termeni de proces, semnifică o transformare intenționată, pozitivă și pe termen lung a ființei umane, în perspectiva unor finalități explicit formulate, elaborate la nivelul macrostructurii societății.

Modificare teleologică și creatoare a naturii umane, educația este, deopotrivă, un proces individual, de transformare a umanului pe baza apropierei intelectuale a culturii (de umanizare) și un proces social de transformare a omului pe baza apropierei pe termen lung și planificat a unor forțe esențiale fixate în valorile culturii (de socializare). Educația permanentă reprezintă un principiu integrator al tuturor modalităților de educație de care dispune societatea, compuse armonios într-o nouă structură ale cărei obiective sunt:

- crearea structurilor și metodelor favorabile formării-dezvoltării personalității umane pe tot parcursul existenței sale;

- pregătirea personalității umane pentru autoinstruire și autoeducație.

Organizațiile internaționale sau regionale, (UNESCO 1945 și Consiliul Europei 1949) au fost preocupate de necesara dimensiune politică, internațională și democratică a educației. Acest deziderat generos s-a putut realiza doar în mică măsură din cauza tendinței generale de a plasa educația în planul secund al responsabilităților asumate de state și comunități.

Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a proclamat că la 1 ianuarie 1995 începe Deceniul Educației pentru Drepturile Omului. Aceasta subliniază rolul pe care îl joacă educația în societate postmodernă și pe care îl va juca probabil tot mai mult într-o lume în care resursele umane și creativitatea vor valora mai mult decât resursele industriale, direcții prin care educația poate facilita în România procesul de modernizare, deci de integrare în structurile europene:

- a) La nivelul idealului educativ se impune depășirea sintagmei încărcate de formalism din legea învățământului conform căreia idealul educativ al modernității este dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, formarea personalității autonome și creative și proiectarea de strategii și acțiuni educative care să transforme în realitate acest deziderat.

- b) La nivelul obiectivelor este necesară deducerea obiectivelor educaționale din corpul valorilor modernității.

- c) La nivelul conținuturilor:

- c.1) Regândirea locului și ponderii disciplinelor antropologice și sociale la nivelul tuturor ciclurilor de învățământ, menite să ofere absolventului cunoștințe privind problematica legată de valorile

modernității, de drepturile și libertățile cetățenilor, de funcțiile statului, de funcționarea instituțiilor europene și mondiale.

c.2) Studiarea limbilor străine în strânsă legătură cu cultura și civilizația de care aparțin, deoarece limba este atât un instrument cu utilitate practică în relații de diverse naturi, cât și un vector al specificității definitorii a unei culturi.

c.3) Promovarea studiilor comparatiste în domenii ca istoria, literatura în scopul înțelegerii raporturilor dintre universal și particular, pe de o parte, și schimbării de perspectivă și descurajării abordării etnocentrice, pe de altă parte.

d) La nivelul formatorilor este necesară recalificarea cadrelor didactice în spiritul valorilor europene, mai puțin prin acțiuni dominate de formalism, cât prin perfecționare în colaborare cu instituții academice din afara spațiului românesc (burse universitare, stagii de masterat și doctorat, proiecte de cercetare și intervenție comune). Astfel de contacte externe au un aport explicit de natură informativă în direcție profesională, dar și un efect formativ implicit datorită contactului nemijlocit, necenzurat și nealterat cu o altă cultură. Elitele universitare pot deveni în calitatea lor de formatori ai formatorilor și ca urmare a funcției de iradiere cultural îndeplinită de Universitate agenți ai difuzării competente a valorilor modernității europene.

Prof. Brumaru Mihaela

Scoala Gimnaziala Nr.2 Sebes

Bibliografie:

Cuco, C., Educația. Dimensiuni culturale și interculturale. Iași: Ed. Polirom, 2000

Antonesei, L., Paideia. Fundamentele culturale ale educației., Iași, Ed. Polirom, 1996

Panțuru, S., Fundamentele pedagogiei., Brașov, Ed. Universității Transilvania, 1995

5. METODE ACTIV-PARTICIPATIVE ALE PREDĂRII/ INVĂȚĂRII ISTORIEI ÎN INVATAMANTUL PRIMAR

Inv.Boiț Daniela

Sc. cu clasele I-VIII „ Ion Agârbiceanu „, Alba Iulia

Istoria, adevărata “memorie a omenirii”, este știința ce a fost fundamentată la începutul secolului al XIX-lea. Rădăcinile ei sunt însă străvechi, deoarece încă de la începutul organizării vieții în colectivitate, oamenii au simțit nevoia de a-și transmite informații de la o generație la alta. Ca disciplină de învățământ, istoria se studiază în țara noastră începând cu clasa a IV-a.

Dezvoltarea gândirii critice constituie un important obiectiv de tip formativ și se realizează prin folosirea cu precădere a unor *strategii activ-participative*. Aceste strategii nu trebuie rupte de cele tradiționale, ele marchează un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

Prin metode activ-participative înțelegem toate situațiile și nu numai metodele active propriu-zise în care elevii sunt puși, și care-i scot pe aceștia din ipostaza de obiect al formării și-i transformă în subiecți activi, coparticipanți la propria formare.

Intr-o lume în continuă schimbare, pentru a exista, elevii noștri vor avea nevoie de capacitatea de a cernea informațiile și de a alege între ce este și ce nu este important. Ei trebuie să înțeleagă cum se corelează anumite informații, să le descopere sensul și să le respingă pe cele irelevante sau false. Deci, ei vor trebuie să dea sens în mod critic, creativ și productiv informațiilor, să gândească și să învețe critic.

Pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor învățătorul trebuie să asigure un demers didactic adecvat învățării active și interactive folosind metode, procedee și tehnici de învățare eficiente. Fără a exclude strategiile învățământului tradițional, învățătorul trebuie să folosească și strategii didactice moderne care vor menține interesul elevilor, vor crea atmosfera propice de învățare și vor ridica actul educațional la nivelul necesar societății.

Din multitudinea de strategii moderne voi prezenta o sinteză a catorva strategii :

Problematizarea

Este strategia didactică prin care dezvoltăm gândirea și educăm creativitatea elevilor . Problematizăm conținutul lecției de istorie când îi conducem pe elevi să dobândească , prin rezolvarea de probleme, noi cunoștințe, la însușirea cărora a fost solicitată , prin practicare activă, gândirea lor.¹

În contextul problematizării, ca strategie didactică, trebuie însă să facem distincția clară între conceptul de *problemă*, așa cum este cunoscut în mod obișnuit, și conceptul de « *situație – problema* », care trebuie să aibă în conținut elemente conflictuale, contradictorii.

Situațiile- problemă sau întrebările problemă care se adresează gândirii elevilor, având un grad de dificultate, ca și în matematică, mai sunt denumite și *întrebări cu dificultate*.

Exemplu :

La lecția « România în timpul domniei lui Cuza-voda » se poate crea o situație problemă : cu toate aspectele pozitive ale domniei lui Cuza, abdicarea acestuia în 1866 și aducerea unui prinț străin a fost o necesitate politică ?

În legătură cu problematizarea, mai este în discuție următorul aspect : pot fi considerate situații-problemă și cele care sunt formulate sub formă de alternativă și care au în conținutul lor, întrebarea : Ce s-ar fi întâmplat dacă... ?

Mulți profesori , pornind de la aprecierea că în istorie nu avem de-a face cu alternative ci cu situații întâmplătoare, cred că nu trebuie să se opereze cu asemenea probleme. Unii pedagogi și metodicieni susțin însă ca se pot folosi și asemenea situații-problemă, deoarece îi solicită pe elevi să judece fenomenele sub toate aspectele și reprezintă o gimnastică a minții, care-i formează pentru pregătirea viitoare, când trebuie să emită ipoteze și soluții diferite la anumite probleme. De altfel, și cunoscutul psiholog Jerome Bruner susține că « *ar fi extrem de util pentru gândirea elevului, dacă ar învăța că exista alternative între care poate alege* »².

Acest fel de învățământ problematizat se mai numește și învățământ problematizat de tip divergent, spre deosebire de cel convergent, care dă numai o singură soluție.

Brainstorming-ul

Este o metodă prin care se dezvoltă creativitatea elevilor prin exersarea gândirii divergente, care solicită găsirea unor soluții proprii pentru problemele propuse.

Etimologic, brainstorming provine din engleză, din cuvintele “brain”=creier și “storm”=furtună, ceea ce înseamnă furtună în creier, efervescența, aflux de idei, o stare de intensă activitate imaginativă, un asalt de idei.

Un principiu al brainstorming-ului este : *cantitatea generează calitate*. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile și inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare. (Osborne, 1959).

Brainstorming-ul poate avea mai multe variante :

a) brainstorming-ul cu schimbare de roluri – care solicită elevilor abordarea problemei din mai multe puncte prin schimbarea rolurilor.

Exemplu de introducere a metodei :

« *Ce ați face în locul lui Decebal, la venirea romanilor la Dunare ?* »

b) metoda FRISCO, propune abordarea unei probleme din mai multe perspective pe baza unui rol specific prin care se acoperă și o anumită dimensiune a personalității.

« *Cum vedeți viața pe pământul țării noastre înaintea dacilor și romanilor ?* »

c) metoda 6-3-5 (brainwriting) este o metodă asemănătoare cu brainstorming-ul, care are specific numai notarea ideilor originale și esențiale. Elevii grupați câte 6 scriu fiecare timp de 5 secunde, 3 soluții la problema propusă pe o foaie, într-un sens stabilit (de la stanga la dreapta), fiecare dintre cei 5 colegi de grup. Prin această preluare a ideilor colegului se deschid perspectivele și se îmbunătățesc ideile fiecărui participant.

Ex : « *Gasiți 3 soluții pentru rezolvarea cererilor revoluționarilor din 1848 !* »

¹ I. Diaconescu, *Problematizarea în predarea istoriei*, XXIII (1973)

² J. Bruner, *Procesul educației intelectuale*, Ed. D.P. București, 1970, p.85

Avantajul metodei constă în faptul că dezvoltă gândirea critică și oferă elevilor timizi posibilitatea de a se exprima.

d) metoda « Philips 6-6 » se poate desfășura în grupuri mari de 6 elevi, fiecare având moderatorul și purtătorul său de cuvânt. După ce se dezbate 6 minute problema, purtătorii de cuvânt prezintă soluțiile grupurilor, iar moderatorii sintetizează și aleg soluția cea mai eficientă.

Ex de probleme :

« Cum puteau fi limitate efectele primului razboi mondial ? »

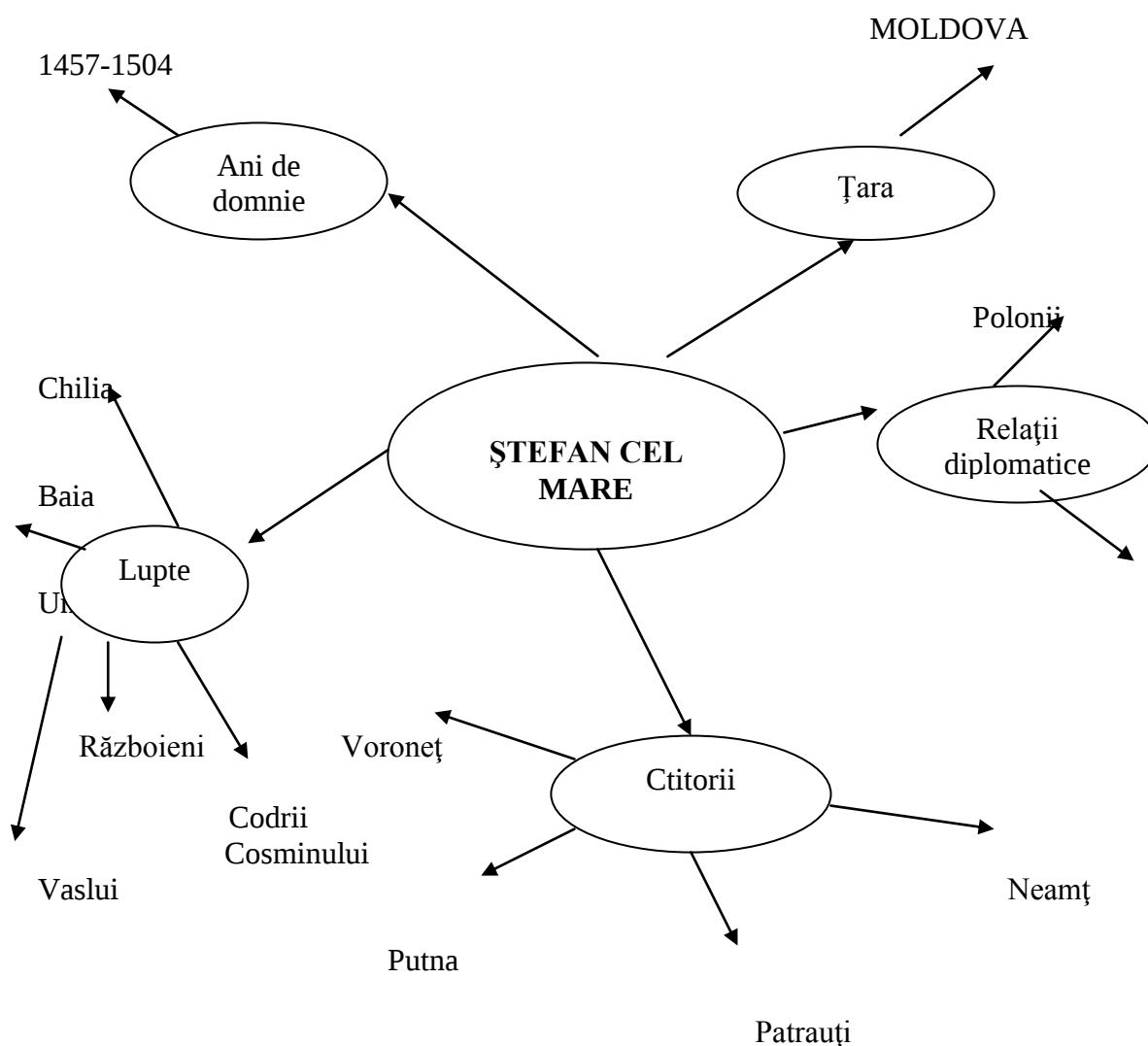
« La ce s-a gândit voievodul Mircea cel Bătrân când a acceptat să participe la cruciadă ? »

Metoda întărește coeziunea grupului.

Ciorchinele (agregare)

Este o metodă grafică de organizare și integrare a informației în cursul învățării. Poate fi folosit la începutul lecției numindu-se « ciorchinele inițial » sau după lectura textului, numindu-se « ciorchine revăzut ». Această metodă solicită elevilor o analiză precisă a textului și îi permite corectarea și completarea informațiilor pe care le deține.

Ex : Stefan cel Mare, domnitorul Moldovei

Bibliografie

- Felezeu Călin, *Metodica predării istoriei*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 1998 ;
Felezeu Călin, *Didactica istoriei*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2000 ;
Florea Stanculescu, *Probleme privind modernizarea predării istoriei*, EDP București, 1978;
Gafar Tatiana, *Metodica predării istoriei*, EDP, București, 1978 ;
Gheorghe Al. *Metodica predării istoriei în învățământul preuniversitar*, Craiova, 1999;
Mucica Teodor, Perovici Minodora, *Metode active și mijloace de învățământ moderne utilizate în predarea învățării*, în SAI, XXV, 1974 ;
MEC, Consiliul național pentru pregătirea profesorilor, *Învățarea activă, ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001;
[http://www.ccdab.ro/actiuni in derulare/](http://www.ccdab.ro/actiuni%20in%20derulare/2014_Simpozion_Educatie_pentru_dezvoltare_durabila_Romaniei.pdf)
2014_Simpozion_Educatie_pentru_dezvoltare_durabila_Romaniei.pdf - page=15

6. MUNICIPIUL SEBEȘ – armonie între tradițional și modern prin educație pentru dezvoltare durabilă

Prof. Cibu Maria- Școala Gimnazială Petrești

Prof. Bulbucan Mioara- Colegiul Național” Lucian Blaga” Sebeș

Orice comunitate urbană modernă trebuie să asimileze și să promoveze o viziune strategică în ceea ce privește dezvoltarea sa viitoare. Lipsa unei asemenea viziuni duce la o activitate administrativă haotică, în cadrul căreia se pot rata oportunități și se consumă irațional resurse prețioase. Proiectele și programele operaționale funcționează cel mai bine atunci când fac parte dintr-un cadru coerent și când există o coordonare la nivel strategic.

Educația pentru dezvoltarea durabilă presupune formarea de mentalități vitale pentru dăinuirea omenirii. Școala are menirea să ajute elevii să selecteze informațiile, să le transforme în cunoștințe, atitudini, priceperi și deprinderi, ce vor putea să le utilizeze efectiv în viața reală, pentru ca societatea în care trăiesc să prospere.

Strategia de dezvoltare durabilă a municipiului Sebeș are ca viziune dezvoltarea durabilă prin utilizarea rațională și eficientă a resurselor naturale și umane, corelată cu o amenajare a teritoriului echilibrată și prin asigurarea de servicii în concordanță cu nevoile existente, care să permită dezvoltarea economică în scopul creșterii calității vieții cetățenilor.

În procesul identificării și formulării acestei viziuni pe termen lung asupra comunității, s-a urmărit respectarea unui set de principii general valabile, care reprezintă garanția implementării și monitorizării strategiei:

1. Creșterea calității vieții prin îmbunătățirea mediului social, a activității culturale și a educației;
2. Amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană echilibrată, maximizarea eficienței în realizarea infrastructurii urbane;
3. Extinderea și modernizarea infrastructurii de protecție a mediului;
4. Sprijinirea afacerilor pentru un mediu economic stabil, cu ritm de creștere susținut;

Pentru creșterea calității vieții, pe lângă aspectele ce țin de dezvoltarea economică, infrastructură și mediu, un factor esențial îl constituie serviciile de natură socială existente la nivelul comunității, cărora li se alătură sănătatea, educația și activitatea culturală. Astfel, este necesară asigurarea tuturor condițiilor locale posibile pentru îmbunătățirea mediului social, care să permită o creștere progresivă și constantă a calității vieții.

În cadrul acestui obiectiv general, au fost identificate 4 priorități:

1. Îmbunătățirea condițiilor de viață, prin sprijinirea și dezvoltarea serviciilor sociale și de asistență comunitară, vizând: extinderea și modernizarea spitalului municipal, dotarea spitalului cu echipamente noi și performante, atragerea de personal specializat pentru a putea răspunde solicitărilor, diminuarea infracționalității în zonele cu grad ridicat de delincvență, dezvoltarea infrastructurii de agrement pentru toate vârstele.

2. Creșterea calității actului educațional, vizând: dezvoltarea infrastructurii școlare prin reabilitare și dotare adecvată, construirea de creșe, dezvoltarea unui centru de asistență psihopedagogică pentru elevii care prezintă probleme de natură școlară sau comportamentală, sprijinirea programelor și inițiativelor educaționale de tip Step by Step, inițierea și realizarea unor programe coerente pentru tineri, creșterea numărului și tipului de activități extracurriculare pentru elevi.

3. Impulsionearea activității culturale, vizând: reabilitarea patrimoniului material, diversificarea activităților culturale.

4. Intensificarea demersurilor pentru integrarea comunității rrom, urmărind: revizuirea și aplicarea planului de acțiune pentru rromi, acces la infrastructură prin racordarea la rețelele de apă, canalizare și/sau extinderea acestora, sprijin în reabilitarea / consolidarea locuințelor.

Abordarea urbană integrată prezintă avantajul că se pot rezolva simultan o serie de probleme între care există relații de interdependență și care afectează și arealele adiacente zonei de intervenție propriu-zise.

Este importantă sprijinirea Municipiului Sebeș pentru ca acesta să-și îndeplinească funcțiile urbane.

În cadrul acestui obiectiv general, au fost identificate 3 priorități:

1. Dezvoltare urbană durabilă, urmărindu-se: actualizarea Planului Urbanistic General al municipiului Sebeș, actualizarea Planului Urbanistic Zonal Centrul Istorice și a Planului de Amenajare a Teritoriului Zonal al municipiului Sebeș.

2. Îmbunătățirea infrastructurii tehnico-edilitare, vizând: reabilitarea și modernizarea sistemului de alimentare cu apă potabilă existent, extinderea capacității rețelei de alimentare cu apă potabilă subdimensionate, construirea de noi rețele de alimentare cu apă potabilă în zonele în care nu există.

3. Dezvoltarea, reabilitarea și modernizarea infrastructurii de transport, urmărind extinderea tramei stradale în zonele de extindere a intravilanului.

Concentrarea populației, a activităților economice și culturale în orașe și rolul acestora ca noduri de transport justifică concentrarea investițiilor în regenerarea fizică, îmbunătățirea mediului antreprenorial, a calității mediului și a serviciilor sociale din centrele urbane.

În cadrul acestui obiectiv general, au fost identificate 3 priorități:

1. Îmbunătățirea calității aerului în municipiul Sebeș ;

2. Îmbunătățirea calității apei prin crearea și modernizarea infrastructurii de utilități, având ca scop: reabilitarea și modernizarea sistemului de alimentare cu apă potabilă existent, extinderea rețelei de canalizare, reabilitare, extindere și modernizare stație de epurare Sebeș (Lancrăm);

Este necesar ca mediul economic local să fie încurajat în acele direcții care aduc, prin efect sinergetic, bunăstare comunității și rezidenților săi. Chestionarea mediului de afaceri a subliniat cele mai importante probleme cu care se confruntă comunitatea, făcând astfel posibilă creionarea obiectivelor generale strategice.

Pentru facilitarea dezvoltării economice, climatul de afaceri este factorul determinant în ceea ce privește atractivitatea municipiului pentru investitorii autohtoni sau străini. Astfel, este necesară asigurarea tuturor condițiilor locale posibile pentru stabilirea unui mediu de afaceri atractiv, atât din punct de vedere legislativ cât și funcțional, care să asigure competitivitatea prin eliminarea obstacolelor artificiale.

În cadrul acestui obiectiv general, au fost identificate 3 priorități:

1. Sprijinirea sectorului privat - eliminarea barierelor birocratice, dezvoltarea serviciilor de asistență și consultanță de afaceri, având ca obiective: elaborarea de studii, analize și sondaje pentru evaluarea atitudinii întreprinzătorilor și a nevoilor concrete ale mediului de afaceri local; realizarea de studii de marketing pentru identificarea produselor și serviciilor insuficiente pe piață; înființarea

unui Centru Municipal de Promovare și Dezvoltare a Mediului de Afaceri; încurajarea înființării de noi firme prin simplificarea procesului de obținere a aprobărilor și avizelor.

2. Dezvoltarea turismului, prin valorificarea potențialului local, urmărindu-se astfel: realizarea unui plan detaliat de marketing turistic, înființarea de centre turistice de informare în zone cu trafic de vizitatori și în zonele cu potențial istoric, inițierea și dezvoltarea unor rețele de schimb de experiență prin parteneriat cu alte localități cu caracteristici similare, realizarea unui brand turistic al orașului și a unui plan concret de promovare a acestuia prin materiale vizuale (pliante, hărți, machete ale orașului, bannere, etc), realizarea de trasee turistice și refacerea celor existente, semnalizarea obiectivelor importante cu indicatoare de orientare și informare. realizarea de căi de acces către obiectivele turistice din zonă și din apropiere, realizarea de sisteme de iluminat decorativ și iluminat de siguranță, interior și exterior pentru obiectivele turistice și monumentele istorice și de cult, valorificarea potențialului natural existent - analiza resurselor și potențialelor resurse naturale.

3. Sprijin pentru dezvoltarea resurselor umane, în acest sens urmărindu-se corelarea cererii de pe piața muncii cu oferta educațională prin crearea unui cadru în care factorii interesați (învățămintul, administrația locală, mediul de afaceri) să poată comunica, realizarea unui studiu al cererii pe piață de muncă, dezvoltarea de parteneriate între municipalitate și mediul de afaceri pentru implementarea de programe de educație și formare antreprenorială, continuarea programelor de promovare a job-urilor de vară oferite elevilor.

Una dintre condițiile absolut necesare implementării cu succes a acestei strategii a municipiului este întărirea capacității instituționale la toate nivelele, atât de conducere cât și de execuție. Ținându-se cont de caracterul limitat al resurselor umane și financiare, acest demers presupune și atragerea de resurse financiare suplimentare necesare instruirii, în vederea creșterii nivelului de pregătire și specializare a personalului, cât și de asigurare a condițiilor optime la locul de muncă (de ex.: echipamente conform tipului de activitate desfășurat).

Analiza SWOT cuprinde într-o formă unitară concis elementele esențiale privind punctele tari, punctele slabe, oportunitățile și pericolele în dezvoltarea municipiului Sebeș (Strategia de dezvoltare a municipiului Sebeș).

Puncte tari	Puncte slabe
• Existența ariei de interes național și comunitar - Râpa Roșie, respectiv a ariilor de interes județean - Râpa Lancrămului și Fânețele de pe Dealul Pripoc; • Existența unui fond forestier important situat în extravilanul municipiului; • Se află la mică distanță de aeroportul din Sibiu (aprox 50 km); • Număr mare de monumente istorice și obiective turistice; • Situarea pe cursul râului Sebeș care poate fi valorificat d.p.d.v. economic și turistic; • Municipiul Sebeș dispune de un sistem centralizat de alimentare cu apă potabilă; • Parteneriate funcționale între autoritățile locale și organizațiile societății civile în ceea ce privește serviciile de protecție și asistență socială; • Punerea în funcțiune a autostrăzii Sibiu-Orăștie.	• Existența în zona industrială a unor arii importante de terenuri cu sol contaminat; • Inexistența unor reglementări locale privind obligativitatea refacerii spațiului verde distrus prin diferite lucrări de infrastructură; • Lipsa perdelelor de vegetație forestieră de protecție urbană; • Domeniul turismului este lipsit de sprijin și de promovare; • Infrastructura turistică nu este întreținută (Râpa Roșie); • Lipsa unui marcaj turistic prin construirea autostrăzii • Stare necorespunzătoare a drumurilor; • Situația patrimoniului material este deficitară datorită traficului intens prin zona istorică • Lipsa specialiștilor în restaurare la nivel județean; • Nu există măsuri de sprijinire și încurajare a întreprinzătorilor locali • Nivel scăzut de pregătire specifică a

	forței de muncă.
Oportunități	Riscuri
•Existența unor programe cu finanțare europeană pentru proiecte în cadrul programului de îmbunătățire a calității mediului prin realizarea de spații verzi ; •Dezvoltarea investițiilor străine ; •Fonduri europene disponibile pentru agenții economici ; •Situarea în regiunea Centru, care are un potențial de dezvoltare socio-economic crescut ; •Posibilitatea de a se aborda domeniile neatinse până în prezent - turismul de nișă; •Deschiderea europeană prin înfrățirile existente și cele în curs de realizare ;	•Dezinteres din partea populației și a agenților economici față de problemele de mediu în general; •Instabilitate economică și politică; •Resurse istorice insuficient exploatare; •Există riscul ca monumentele istorice și obiectivele turistice să se degradeze; •Instabilitate legislativă; •O dezvoltare nearmonioasă a municipiului Sebeș pune în pericol pierderea identității de oraș vechi săsesc determinată de monumentele istorice și specificul arhitectural •Instabilitate legislativă și monetară. •Există riscul deteriorării patrimoniului material: zidurile cetății și monumentele datorită traficului intens și a capacității reduse a infrastructurii de canalizare.

Bibliografie:

1. Căndea M., Bran F., Cimpoeu I– Organizarea, amenajarea și dezvoltarea durabilă a spațiului geografic, București, Editura Universtară, 2006;
2. Raica I. – Sebeșul, Cluj Napoca, Editura George Barițiu, 2002;
3. Tomozei, C. – Municipiul Sebeș și Valea Frumoasei, Alba Iulia, Editura Altip, 2006;
4. *** Strategia de dezvoltare a Municipiului Sebeș, 2011.

7. Profesia didactică – factor de influență asupra dezvoltării durabile a României

Caizer Daniela,

Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, profesor socio-umane

„Problemele de mediu sunt cel mai bine tratate prin participarea tuturor cetățenilor de la nivelul relevant. La nivel național, fiecare individ trebuie să aibă acces corespunzător la informații de mediu care sunt deținute de autoritățile publice, inclusiv la informații asupra activităților și materialelor periculoase de la nivelul comunităților lor, și oportunitatea de a participa la procesul de luare a deciziilor. Statele trebuie să faciliteze și să încurajeze conștientizarea și participarea publicului făcând informația disponibilă la nivel cât mai larg., Ne permitem să începem prin enunțarea principiului 10 al Declarației de la Rio asupra Mediului și Dezvoltării din anul 1992, pentru a avea un punct de pornire în argumentarea noastră care își propune să integreze conceptele de dezvoltare, durabil, educație și cadru didactic. Acestea sunt părți componente ale unui întreg indispensabil pentru asigurarea unei societăți pe deplin compatibile cu nevoile actuale ale omenirii și, în același timp, compatibilă cu mediul. „Umanitatea are puterea de a face dezvoltarea sustenabilă

- pentru a se asigura că satisface nevoile prezentului fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi,, (Raportul Comisiei Brundtland, 1987).

Conform definiției oferite de Dicționarul explicativ al limbii române, durabil are semnificația de trainic, rezistent, viabil. Dezvoltarea implică creștere, evoluare, amplificare. Deci, din juxtapunerea celor două concepte rezultă faptul că dezvoltarea durabilă este de fapt o creștere și o dezvoltare rezistentă la schimbările de mentalitate și de structură socială și viabilă pentru generații plasate într-un timp istoric variabil. Ne interesează în momentul de față dimensiunea socială a dezvoltării durabile, dimensiune care se regăsește implicit și în cea economică, starea de bine a populației, nivelul de trai al populației, dezvoltarea din punct de vedere economic fiind în interdependență cu calitatea indivizilor care coexistă în spațiul social și care urmăresc ocuparea unor statusuri de prestigiu. Iar calitatea indivizilor este în interdependență cu educația formală realizată prin intermediul profesiei didactice.

Societatea contemporană are așteptări ridicate de la profesori, nu numai în ceea ce privește pregătirea științifică, ci și în ceea ce privește construirea unei baze axiologice suficient de solide încât să-i asigure individului suportul necesar formării și dezvoltării ca personalitate, dar mai ales în ceea ce privește adaptabilitatea acestuia la o societate dinamică, schimbabilă într-un ritm alert, care solicită personalități flexibile, creative, capabile de invenții și inovații, care să poată contribui la reconstrucția permanentă a societății pe baza unor noi principii, compatibile cu așteptările contemporane, așa cum este, de exemplu, cazul dezvoltării durabile. O nouă provocare se ridică în fața cadrului didactic: aceea de a face față cu succes cerințelor noii educații care implică modernizarea, actualizarea metodelor și strategiilor didactice dar și apariția de noi conținuturi, în acord cu evoluția științei și tehnicii. În același timp se impune abordarea tematicii specifice dezvoltării durabile pentru înțelegerea și interiorizarea acesteia anterior inserției pe piața muncii, pentru a nu compromite mediul prin acțiunile derulate.

Profesia didactică este deci, factorul principal de influență în ceea ce privește dezvoltarea durabilă, deoarece cadrele didactice dispun de instrumentele de lucru și de perioada de timp necesare pentru transferul de informații la nivel de educabili și dispun în același timp de avantajul unei interacțiuni directe cu elevul pentru a-i putea transmite valorile și atitudinile adecvate. Educația presupune influențarea sistematică și conștientă a dezvoltării facultăților intelectuale, morale și fizice ale copiilor și tineretului. Educația formală împrumută același sens, iar în plus, beneficiază și de metode specifice.

Educație formală

Profesie didactică

Cadru didactic

Educabil

Profesionist
Creativ
Inventiv
Adaptabil la
schimbări

Caracteristicile educabilului la ieșirea din sistemul de învățământ

Pe baza unei analize sistematice se poate pune în evidență diferența dintre fluxul de intrări și fluxul de ieșiri specifice sistemului de învățământ, modificările cognitive și atitudinale ale elevilor care au cunoscut o evoluție ascendentă în formarea sistemului de personalitate și în formarea științifică, devenind capabil de invenții, pe baza creativității, invenții care să permită dezvoltarea socială și economică, satisfacerea optimă a nevoilor umane cu costuri de mediu minime. Așa cum sistemul de învățământ este modernizabil și restructurabil în funcție de cerințele societății, tot așa și cadrul didactic este adaptabil din acest punct de vedere, aspect care se reflectă la final asupra educabilului care constituie „obiect al muncii în profesia didactică”. O influență educativă non-formală sau informală este insuficientă în raport cu importanța și complexitatea problematicii dezvoltării durabile.

Personalitatea cadrului didactic este o parte importantă a succesului și eficienței în această profesie. Considerăm determinante pentru tema discuției noastre următoarele competențe ale cadrului didactic: competența științifică, competența psihopedagogică și cea psihosocială. Acestea nu acționează izolat ci în interdependență reciprocă unele față de celelalte, integrate în structura personalității cadrului didactic care va constitui model în formarea personalității elevilor:

- ✓ competența științifică denotă pregătirea de specialitate;
- ✓ competența psihopedagogică reflectă capacitățile necesare construcției personalității elevilor;
- ✓ competența psihosocială cuprinde capacitățile de optimizare a relațiilor interumane în scopul optimizării comunicării didactice, facilitării influenței exercitate asupra grupului.

Deci, profesia didactică acționează asupra resurselor umane ale societății, pregătindu-le pentru a face față contextului nou determinat de apariția preocupărilor legate de dezvoltarea durabilă și contribuie la interiorizarea acestui concept, echivalentă cu înțelegerea specificului, acceptarea necesității și acțiunea din propria voință, fără a mai fi nevoie de un factor exterior coercitiv. În acest fel se va putea constata o creștere a calității acțiunilor sociale specifice dezvoltării durabile și o creștere a calității vieții în România.

Bibliografie:

Ionescu, M., Radu, I., Salade, D. „Dezbateri de didactică aplicată”, Cluj – Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 1997
Maciuc, Irina, Formarea continuă a cadrelor didactice, Craiova, Editura Omniscope, 1998

8. Efectele televiziunii asupra copiilor preșcolari

Ed. Petruta Angela

Ed. Cioancă Ramona

Gradinița nr. 12 Alba Iulia

« Influența tot mai mare a televiziunii reprezintă cel mai important eveniment din cadrul mediilor de informare din ultimii 30 de ani. Dacă vor continua actualele tendințe în ceea ce privește televiziunea, la vârsta de 18 ani copilul de azi va fi petrecut în medie mai mult timp urmărind programele de televizor decât pentru orice altă activitate, cu excepția somnului. » (A. Giddens, 1997)

Practic, azi în orice familie există un televizor. Studii efectuate în Marea Britanie, Statele Unite și alte țări vest-europene arată că televizorul funcționează în medie 5-6 ore pe zi. Numărul de ore pe care îl petrece un individ în fața televizorului este mai redus decât acesta, pentru că programele sunt urmărite de diferiți membrii ai familiei la ore diferite, dar se apreciază că o persoană petrece în fața televizorului în medie aproximativ 3 ore zilnic. Putem spune că și societatea românească se subscie după anii '90 acestei realități. Adulți, tineri și copii își petrec în cea mai mare parte timpul liber în fața televizorului, fiecare având propria grilă de programe și emisiuni pe care le urmăresc cu regularitate.

În încercarea de evaluare a efectelor programelor de televiziune au fost efectuate foarte multe cercetări. Majoritatea acestor studii s-au preocupat de copii – lucru de înțeles având în vedere volumul mare de timp pe care aceștia îl petrec în fața televizorului și posibilele implicații în ceea ce privește socializarea.

« Mica copilărie este perioada cea mai intensă de socializare ; este nu numai cea în care ființa umană are cele mai multe lucruri de învățat ... dar și cea în care ea este cea mai plastică și cea mai aptă să învețe, căci o face atunci cu o ușurință și cu o rapiditate pe care nu le va mai întâlni tot restul vieții. » (G. Rocher)

Adulții sunt cei care reglementează în foarte mare măsură mediul în care cresc și învață copiii și activitățile pe care aceștia le desfășoară. Televizorul, aduce schimbări nu numai în modul de petrecere a timpului liber a copilului, ci modifică durata și natura relațiilor pe care acesta le are cu cei din jurul său : familie, copii de aceeași vârstă. În funcție de percepția pe care actorii sociali implicați în educația copiilor: educatori și părinți, o au despre «efectele televiziunii asupra copilului», au o anumită atitudine și imprimă în funcție de aceasta copiilor o conduită specifică.

Unul din cei mai influenți teoreticieni ai mediilor de informare, autorul Jean Baudrillard, consideră impactul mass mediei moderne ca fiind foarte diferit și mult mai profund decât oricare altă tehnologie. Apariția mass mediei, îndeosebi a mediilor electronice precum televiziunea a transformat însăși natura vieții noastre. Televiziunea nu numai că « reprezintă » pentru noi lumea, ci ea definește într-o măsură din ce în ce mai mare, ce anume este lumea în care trăim.

Incidența violenței în programele de televiziune au fost îndelung studiată. În ce modalități este publicul influențat de înfățișarea violenței ? F. S. Anderson a adunat rezultatele a 67 de studii efectuate pe parcursul a 20 de ani. Aproximativ trei sferturi pretindeau că au descoperit o astfel de asociere, 20% că nu au existat rezultate clare, în vreme ce 3% din cercetători au tras concluzia că urmărirea programelor de televiziune diminuează practic agresivitatea. (Anderson, 1977)

« Ceea ce face copilul în fiecare zi, modul în care gândește, felul în care comunică, ceea ce învață, stimulii care îi atrag atenția, toate acestea au puterea de a-i modifica structura creierului. Nu numai că îi modifică modul în care este creierul este folosit (schimbări funcționale), dar cauzează, de asemenea și modificări structurale în sistemele traseelor neuronale » susține Diamond în *Enriching heredity*, 1988.

Așadar, în cazul în care copiii își schimbă modul de folosire a creierului, sinapsele corticale se rearanjează corespunzător. Dacă un copil alocă o parte semnificativă din timpul fiecărei zile pentru o anumită activitate, afirmă J. Healy , atunci se vor construi conexiunile specifice pentru acest tip de activitate, însă configurarea altor conexiuni va fi dezavantajată.

Se constată tot mai des scăderea capacității copiilor, tinerilor de a asculta cu atenție și de a înțelege o prezentare orală, de a exprima liber idei. Televiziunea constituie o cauză a acestui fenomen, deoarece ea cultivă mai mult vizualul decât auditivul, obișnuiește copiii să-și bazeze gândirea mai mult imaginii decât sunete și cuvinte și, prin urmare, îngreuează formarea deprinderii de a procesa mesajele verbale.

Sesame Street este numele unui program de educație, destinat în special copiilor preșcolari, dar care a fost urmărit cu interes și plăcere de copiii americani de toate vârstele. Acesta a pus în aplicare ultimele teorii în domeniul educației și urmărirea transmiterea a cât mai multe lucruri folositoare , pentru a deschide orizontul de cunoaștere al copiilor, pentru a contribui la dezvoltarea limbajului, recunoașterea literelor și cuvintelor, pentru inițierea în lectură și scriere. Studiile arată că acei copii care au urmărit intensiv programul au cunosteau mai multe cuvinte decât cei care nu l-au urmărit, însă doar în asocierea lor corectă cu imaginea corespondentă și nu le puteau folosi în conversație. Obișnuiți cu dinamica imaginilor de pe micul ecran, cu efectele speciale, copiii de vârstă școlară ajung să se plictisească repede în fața paginilor de carte, când activitatea nu mai este distractivă și ușoară, ci solicită efort. Copiii « Sesame Street » au obținut rezultate școlare mai slabe decât cei care nu au urmărit serialul.

Experiența spațiului și a timpului real, cunoașterea prin atingere și întrebuintare a lucrurilor ce-i înconjoară joacă un rol deosebit de important în dezvoltarea copilului. El trebuie să se implice activ în diferite jocuri, folosindu-și imaginația și interacționând cu alți copii. Copilul în fața televizorului nu are parte de experiența obișnuită a limbajului, de stimularea dialogică a gândirii și a reflecției pe care familia, prietenii, mediul uman în general, le oferă.

În ultima perioadă una din preocupările educatoarelor din Grădinița nr. 12 a fost aceea de a identifica percepția părinților și a celorlalte despre influența pe care o are televizorul asupra copilului preșcolar. În acest sens am aplicat un set de chestionare parinților

Si am incercat printr-o simpla analiza a desenele copiilor sa ilustam in ce masura televizorul influenteaza universul copilului prescolar.

În cele ce urmează vom prezenta desenele copiilor, însoțite de câteva explicații. Desenele au folosit ca un suport pentru cursul cu tema „efectele televizorului asupra copilului preșcolar” susținut

educatoarele care desfășoară seminarii cu părinții în unitatea noastră și în unele grădinițe din județ - în cadrul Programului de educație a părinților.

Bibliografie

1. Constantinescu, Mihaela, *Post/postmodernismul: Cultura divertismentului*, Ed. Univers enciclopedic, Bucuresti, 2001.
2. Gheorghe, Virgiliu, *Efectele televiziunii asupra minții umane*, Ed. Evanghelismos, 2005.
3. Moore, Wes, *Televiziunea, opiul popoarelor*, The Journal of cognitive liberties, Vol. 2, 2001.
4. Setzer, Valdemar W. , *Media prin mijloace electronice si educatia, o viziune alternativa*, Ed. Escrituras, Sao Paolo, 2001.
5. Thompson, John B., *Media si modernitatea – o teorie sociala a mass-media*, Ed. Antet, Bucuresti, 2000.

9. Formarea competenței de comunicare în școală

Cinezan Ramona-Milica,

Colegiul Tehnic „Dorin Pavel” Alba Iulia, profesor pentru învățământul primar

Modificările apărute în evoluția societății românești se reflectă și în modul de organizare și derulare a învățământului, de la nivel macroeducațional, până la ora de curs.

În urma unor revizuirii curriculare succesive, menite a compatibiliza *Curriculumul național* cu cel european, s-au creat premise de focalizare asupra celor opt domenii de competențe-cheie, cuprinse în documentele de politici și strategii europene, competențe pe care trebuie să le aibă formate elevul la sfârșitul școlărității obligatorii:

- **comunicarea în limba maternă;**
- **comunicarea în limbi străine;**
- **competențe de bază în științe, matematică și tehnologie;**
- **competențe digitale;**
- **competențe metacognitive: a învăța să înveți;**
- **competențe civice, interpersonale, interculturale;**
- **competențe antreprenoriale;**
- **sensibilizare și exprimare culturală.**

Formarea primelor două tipuri de competențe reprezintă în principal obiectul disciplinelor grupate în aria curriculară „Limba și comunicare”, din care face parte și Limba și literatura română. La nivelul diverselor cicluri de învățământ, aceasta, își propune, printr-un studiu integrat, formarea și consolidarea competențelor de comunicare orală și scrisă și a deprinderilor de lectură (capacitatea de a înțelege și de a interpreta textele, de a fi un bun cititor competent și autonom, care să reflecteze la viziunea despre lume, despre condiția umană sau despre artă exprimată în textele studiate).

În ceea ce privește achiziționarea unor competențe precum conștiința culturală, cele civice și interpersonale, aria curriculară „Limba și comunicare” își împarte responsabilitatea cu discipline aparținând altor arii, cum ar fi: „Om și societate”, „Arte” etc., deoarece în anii de școlaritate, prin intermediul lecturilor, elevii interiorizează valori fundamentale ale omului: adevăr, frumos, dreptate și libertate, toleranță și deschidere.

Paradigma clasică predare-învățare se modifică radical devenind învățare-predare, orientând activitatea profesorului către centrarea pe elev, în direcția valorificării experienței și intereselor elevilor, a stimulării reflecției și a lucrului în grup.

Modelul comunicativ-funcțional adoptat de programele în vigoare propune abordarea studiului limbii din perspectiva funcției de comunicare. Unitățile lingvistice nu mai interesează în sine și pentru sine, ci pentru rolul pe care îl au în procesul de comunicare și de transmitere a

informației, orientând activitatea profesorului în direcția sesizării flexibilității dintre granițele limbii, a intercondiționării faptelor de limbă.

Într-o astfel de abordare, textul literar/nonliterar devine punctul de plecare al unor activități de comunicare orală/scrisă, iar elementele de teorie gramaticală, pretextul unor activități de comunicare identificabile în realitate. De asemenea, activitățile desfășurate contribuie la formarea unor priceperi și deprinderi de muncă intelectuală (căutare de informații, redactare de text, interpretarea datelor dintr-un tabel, întocmirea acestuia, performarea unor acte de vorbire ș.a.) necesare rezolvării unor sarcini diverse cu suport în realitate.

Cele trei domenii ale disciplinei: lectură, practica rațională și funcțională a limbii, elemente de construcției a comunicării, trebuie abordate într-o manieră integratoare, excluzându-se predarea separată și oarecum mecanică a problemelor de limbă de cele de literatură, deoarece limba este un organism viu.

Înțelegerea și producerea mesajelor scrise/orale subordonează toate domeniile lingvisticii: morfologie, sintaxă, pragmatică, semantică și stilistică. Textul literar și nonliterar constituie spațiul perfect pentru realizarea acestei interacțiuni, asigurând echivalența care există direct între procesele ce definesc atât exprimarea orală, cât și exprimarea scrisă. Înțelegerea unui text, a relațiilor dintre personaje sau a mesajului transmis nu se poate realiza fără înțelegerea și recunoașterea valorilor semantice ale unor cuvinte, fără sesizarea rețelelor semantice, a semnificației modurilor și timpurilor verbale, iar din punct de vedere sintactic, adeseori topica, semnele de punctuație furnizează indicii asupra relațiilor emoționale ce se stabilesc între personaje.

Competența înseamnă cunoștințe dinamice, adică „niște cunoștințe potențiale mobilizabile într-un număr de situații diferite de același tip”.

În documentele Comisiei Europene, competența de comunicare este definită ca „abilitatea de a exprima și interpreta gânduri, sentimente și fapte, atât în scris cât și oral, în cadrul întregului spectru de contexte sociale: muncă, familie și timp liber”. Formarea competenței de comunicare integrează în aceeași măsură cunoștințe, capacități și atitudini, acestea neputând fi limitate la un singur domeniu disciplinar. Succesul comunicării nu depinde doar de competența lingvistică, înțeleasă ca stăpânire a structurii gramaticale, ci și de una comunicativă, care include și cunoașterea regulilor psihologice, a normelor culturale și sociale, de însușirea sensurilor lingvistice, adeseori dependente de contextul situațional.

Modelul funcțional comunicativ după care se studiază limba română pe parcursul celor trei cicluri – primar, gimnazial, liceal – are la bază conceptul de competență comunicativă lingvistică promovat de *Cadrul european comun de referință pentru limbi*, ca un tot ce cuprinde trei componente: **lingvistică, sociolingvistică și pragmatică.**

Competența lingvistică se referă la interiorizarea gramaticii, a cărei învățare nu se va mai face pentru sine, ci cu scopul de a da posibilitatea elevilor să recunoască, să înțeleagă și să construiască corect frazele din limba română. Termenul *corect* nu se referă doar la gramaticalitatea enunțurilor, fiindcă include înțelegerea și adecvarea la normele culturale dependente de un context situațional. Pe de o parte, însuși sensul cuvântului este determinat sociocultural, iar pe de altă parte, orice comunicare interpersonală presupune existența a doi poli: emițător – receptor, fiecare fiind posesorul unui rol social caracterizat prin anumiți indici verbali și nonverbali: comportament, etichetă, îmbrăcăminte, gesturi etc.

Fără cunoașterea acestor indici, care țin de componenta socioculturală, comunicarea poate funcționa deficitar sau se poate bloca, prin apariția unor neînțelegeri și chiar conflicte. În cadrul unei comunicări rolurile sunt interschimbabile. Puși să interacționeze, oamenii/elevii sunt, pe rând, emițători de mesaje scrise sau verbale și receptori. În ambele ipostaze, calitatea comunicării depinde de cunoștințele, deprinderile, abilitățile practice pe care și le-au format de-a lungul vieții, de experiența și așteptările fiecăruia, de cultura personală și a societății căreia îi aparțin.

Formarea competenței lingvistice presupune parcurgerea unor demersuri prin care elevii vor trebui:

- **să-și formeze un inventar cât mai elaborat în utilizarea celor două coduri: oral și scris;**

- să conștientizeze sistemul de reguli ale limbii prin exerciții sintactice și morfologice, obiectiv care presupune cunoașterea și însușirea lor la nivel de cunoștințe declarative și structuri cognitiv-teoretice, precum și utilizarea acestora în actul construirii corecte a unor fraze, în realizarea acordului, a coeziunii textului la nivel de cunoștințe procedurale, structuri acțional-practice;
- să distingă cu ușurință enunțurile gramaticale de cele agramaticale.

Se consideră că fiecare componentă cuprinde cunoștințe, deprinderi, aptitudini și atitudini, credințe, intenții, închiderea sau deschiderea către celălalt. Limbajul nu este doar schimb de informații, ci înseamnă și raporturi interumane, de aceea studiul limbii trebuie să le formeze elevilor abilități de comprehensiune optimă a modului în care sunt construiți/ se construiesc în calitatea lor de ființe sociale, etnice, culturale, familiarizându-i cu un număr cât mai mare de norme și convenții determinate sociocultural.

Numai înțelegând mecanismul de construcție prin intermediul limbajului, regulile de selecție, raportarea permanentă la context, oamenii capătă șansa de a dialoga mai bine cu ceilalți, de a-i înțelege și de a se face înțeleși. Noua abordare didactică presupune prezența unor trasee de învățare explicite, transparente, prin care profesorul face vizibili pașii învățării și care îi permit elevului să înțeleagă *cum învață* și să învețe *cum să învețe*. Or, aceste instrumente de muncă intelectuală îi vor fi utile pe parcursul întregii vieți.

Bibliografie

Pamfil, Alina, Tămăian, Ioana, *Studiul limbii și literaturii române în secolul XX. Paradigme didactice*, Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință, 2005;

Cadrul european comun de referință pentru limbi: învățare, predare, evaluare, Comitetul Director pentru Educație, 2003: <http://www.isjvn.vn.edu.ro/upload/f527.pdf>.

10. Energii regenerabile

Prof. Ciobanu Adriana Gabriela

Colegiul Tehnic “Alexandru Domșa” Alba Iulia

Trăim într-o lume bazată pe consumul de toate categoriile, dar nu ne gândim că totul s-ar putea termina într-o zi. Nu ne gândim la mediul care ne înconjoară, la plantele și animalele pe care le sufocăm cu poluarea noastră de societate avansată în tehnologii. Ne mirăm că Pământul începe să se cutremure, că sunt inundații, alunecări de teren și alte nenorociri care afectează populația. Se taie pădurile, se scormonește pământul după petrol și gaze de șist, se aruncă în ape toate deșeurile. În primul rând, oamenii sunt cei răspunzători pentru toată această poluare continuă care nu se mai oprește. Dacă ei au greșit, tot ei trebuie să și găsească soluții pentru a găsi alte surse de energie care să nu mai provoace alte dezechilibre în natură.

Introducere

Tendențele de epuizare a resurselor energetice fosile, confirmă dependența omului în viitor de sursele de energie inepuizabile, iar soluția pentru ca materiile prime să nu fie risipite, ar fi reciclarea și re folosirea materialelor.

Ar fi necesară o folosire rațională a surselor de energie tradițională, prin reducerea consumurilor casnice și industriale, în paralel cu implementarea surselor de energie regenerabilă (energie verde).

Energia utilizabilă pe Pământ provine în cea mai mare parte de la Soare, radiația solară fiind convertită în alte forme de energie. Sursele de energie din natură nu sunt inepuizabile și trebuie găsite soluții astfel încât societatea să-și continue evoluția.

1.Ce sunt energiile regenerabile?

Energia regenerabilă, numită de asemenea energie alternativă, este energia utilizabilă derivată din surse care sunt capabile de a se reface, cum ar fi Soarele (energia solară), vântul (energia eoliană), râurile (energie hidroelectrică), izvoarele termale (energie geotermală), mările (energia mareelor) și biomasa (biocombustibili).

O resursă neregenerabilă este o resursă naturală, care nu poate fi reprodusă, cultivată, generată sau utilizată pe o scară care poate susține rata de consum. Odată epuizată nu mai este disponibilă pentru nevoile viitoare. De asemenea, resursele neregenerabile sunt resursele care sunt consumate mult mai repede decât natura le poate crea, ca de exemplu combustibilii fosili (cum ar fi cărbunele, petrolul și gazele naturale), energia nucleară (uraniul) și anumite exemple acvifere. Minereurile metalifere sunt primele exemple de resurse non-regenerabile.

2. Surse regenerabile de energie

Energia luminii solare, a vânturilor, a apelor curgătoare, a proceselor biologice și a căldurii geotermale pot fi captate de către oameni utilizând diferite procedee.

Soarele reprezintă pentru omenire sursa de energie primordială, prin intermediul proceselor fotochimice producătoare de biomasa și, în ultimă instanță, de combustibili fosili (cărbune, petrol, gaze naturale), dar și nemijlocit, prin panourile solare cu conversie termică sau fotovoltaică sau, prin centrale hidroelectrice ori generatoarele eoliene.

Astrul zilei este cel care pune în mișcare atât circuitul apei în natură, care alimentează izvoarele și fluviile, cât și curenții de aer care pun în mișcare rotoarele generatoarelor eoliene. Alte surse, independente de aportul Soarelui, sunt doar energia nucleară, energia mareelor și centralele geotermice.

Soarele – cea mai apropiată stea

Soarele este cea mai apropiată stea de noi și cea mai mare sursă de energie din sistemul solar. Soarele, cu o rază de 696 000 km, o masă de $1,99 \times 10^{30}$ kg, o temperatură medie de 57000 K, o vârstă de 5,5 x 10⁹ ani și distanța medie de 1 496 108 km de Pământ, este centrul sistemului nostru planetar.

Aproape toată energia de pe Pământ provine din această sursă. Soarele încălzește în mod inegal atmosfera terestră, creând o diferență de energii cinetice, sursa vânturilor. Căldura cauzează evaporarea și condensarea vaporilor de apă în straturile superioare scoarței terestre, iar de aici rezultă potențialul hidroenergetic al râurilor.

Fotosinteza favorizează creșterea plantelor și crearea de combustibili fosili pe termen îndelungat.

Soare este deci o imensă sursă de energie, fie în forma directă sau indirectă (energia vântului, apei sau combustibili fosili). Ne putem imagina Soarele ca un gigant reactor nuclear, în care reacțiile termonucleare au loc, reacții bazate pe conversia hidrogenului în heliu. Acest „reactor” are energie pentru a funcționa încă 15 miliarde de ani. Se estimează că Soarele (împreună cu Pământul) există de 5 miliarde de ani, deci energia solară, este practic inepuizabilă.

Energia eoliană

Energia eoliană este energia conținută de forța vântului ce bate pe suprafața pământului. Exploatată, ea poate fi transformată în energie mecanică pentru pomparea apei, de exemplu, sau măcinarea grâului, la mori ce funcționează cu ajutorul vântului.

Prin conectarea unui rotor la un generator electric, turbinele de vânt moderne transformă energia eoliană, ce învârt rotorul, în energie electrică. Sistemul se bazează pe un principiu simplu. Vântul pune în mișcare palele care la rândul lor acționează generatorul electric. Sistemul mecanic are în componență și un multiplicator de viteză care acționează direct axul central al generatorului electric. Curentul electric obținut este, fie transmis spre înmagazinare în baterii și folosit apoi cu ajutorul unui invertor DC-AC în cazul turbinelor de mică capacitate, fie livrat direct rețelei de curent alternativ (AC) spre distribuitori.

Producerea energiei electrice cu ajutorul turbinelor eoliene nu produce poluarea aerului deoarece acestea nu consumă combustibil. Singurul consum de combustibil se face la procesul de producție, transport și instalare al echipamentelor turbinei.

Zgomotul făcut de turbinele eoliene este adeseori considerat o problemă, deși, zgomotul turbinelor mari este mai slab decât cel al turbinelor mici.

O problema este uneori și estetica, unele proiecte fiind amânate din această cauză.

Principala obiecție împotriva instalării turbinelor eoliene este pericolul ce îl reprezintă acestea asupra păsărilor și liliecilor. Cu toate acestea, studiile arată că numărul păsărilor omorâte de turbinele eoliene este neglijabil în comparație cu numărul păsărilor omorâte de mașini, de liniile de înaltă tensiune sau din pricina altor activități ale omului. Pericolul ce-l mai mare îl reprezintă pentru liliecii migratori în timpul perioadelor de migrare. Dar, în general, fermele eoliene nu sunt așezate pe rutele de migrare ale acestora.

Energia hidrolică

Energia hidrolică reprezintă capacitatea unui sistem fizic (apa) de a efectua un lucru mecanic la trecerea dintr-o stare dată în altă stare (curgere). Datorită circuitului apei în natură întreținut de energia Soarelui, este considerată o formă de energie regenerabilă.

Energia hidrolică este de fapt o energie mecanică, formată din energia potențială a apei dată de diferența de nivel între lacul de acumulare și centrală, respectiv din energia cinetică a apei în mișcare.

Exploatarea acestei energii se face curent în hidrocentrale, care transformă energia potențială a apei în energie cinetică, pe care apoi o captează cu ajutorul unor turbine hidrolice care acționează generatoare electrice care o transformă în energie electrică.

Energia geotermală

- ✓ Nu este nevoie de combustibil
- ✓ Nu poluează și nu contribuie la efectul de seră
- ✓ Centralele electrice nu ocupă mult spațiu
- ✓ Energia este ieftină și valabilă 24 h din 24 h, tot timpul anului
- ✓ Încălzirea locuințelor, birourilor, spațiilor de învățământ, comerciale, spitalelor etc.
- ✓ Pregătirea apei calde menajere
- ✓ Utilizări industriale în sere, acvacultură, piscicultură, uscarea cherestelei, a inului, pasteurizarea laptelui etc., în domeniul sănătății – balneologie.

Energia derivată din biomasă

Biomasa este partea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor din agricultură, silvicultură, industrie, deșeuri urbane

Lista surselor de biomasă include:

- lemn și deșeuri de lemn (coji, rumeguș, aşchii, surcele, etc);
- plantații energetice: salcie, plop, rapiță, floarea soarelui, grâu, porumb
- deșeuri agricole: resturi de la recoltare - coceni, păioase, viță de vie
- deșeuri de la ferme de animale (excremente)
- deșeuri de apă (nămol și biogaz obținut din centralele de purificare a apei)
- deșeuri industriale
- deșeuri urbane

Prelucrări ale biomasei – biocombustibili solizi

- a) **Brichetele de lemn** sunt produse din fragmente de deșeuri de cherestea, cum sunt rumegușul, surcelele sau bucățile mici de lemn care sunt comprimate sub presiune ridicată. Datorită conținutului scăzut de umiditate, valoarea energetică a brichetei este mai ridicată decât cea a lemnului
- b) **Peleții** sunt prelucrați din deșeuri de cherestea produse de joagăre și companii de prelucrare a cherestelei, precum și din deșeuri forestiere. Cele mai utilizate deșeuri pentru producerea de peleți sunt rumegușul și surcelele de lemn. Din punct de vedere tehnic este posibil să se obțină peleți și din coji sau scoarță de copac, bucăți de lemn, paie și culturi energetice

Alte tipuri de biocombustibili: forme de valorificare energetică a biomasei în carburanți lichizi sau gazeți utilizați pentru transport sau producere de energie termică

- a) **bioetanol** - în amestec cu benzina, poate fi utilizat în motoarele cu combustie internă.
- b) **biodiesel** - produs din ulei vegetal sau animal, de calitate motorinei

- c) **biogaz** - carburant gazos care poate fi purificat până ajunge la calitatea gazului natural - folosit pentru instalații de încălzire

Bibliografie

1. <http://sfaturieco.wordpress.com/2010/06/07/energiile-regenerabile/>
2. http://www.undp.md/projects/Biomass/Manual_Surse%20de%20Energie%20Regenerabila_RO.PDF
3. http://www.upit.ro/uploads/facultatea_ecc/Relatii%20internationale/DISCOVER/DISCOVER%20Curs_1.pdf
4. http://www.upit.ro/uploads/facultatea_ecc/Relatii%20internationale/DISCOVER/DISCOVER%20Curs_2.pdf
5. <http://www.greensource.ro/avantaje&dezavantaje.html>
6. http://ro.wikipedia.org/wiki/Energie_regenerabil%C4%83

11. Educația, resursă a modernizării și dezvoltării durabile a României

Ciontea Elena Gabriela, Liceul Tehnologic "T. Cipariu", Blaj

Societatea de astăzi, tot ceea ce vedem în jurul nostru, modul cum gândim, cum ne manifestăm, atitudinea noastră față de tot și toți din jurul nostru, inclusiv față de noi înșine, este rezultatul învățăturilor asimilate de-a lungul anilor din diverse surse – părinți, profesori, prieteni, vecini, cunoscuți și necunoscuți.

Profunde schimbări sociale care s-au produs și se produc în continuare în lume și în societatea românească, conduc spre situații și perspective noi în toate domeniile vieții. În angrenajul sistemului social, sistemul educațional pare a fi supus celor mai profunde schimbări; el este un sistem clasic, dar restructurabil și modernizabil în raport cu exigențele societății în care își desfășoară activitatea.

Educația trebuie să se bazeze pe valori, precum responsabilitatea, toleranța, onestitatea sau respectul față de ce se află în jurul nostru, și să accepte provocările pe care complexitățile le pot scoate în cale. Printre provocările identificate în acest sens, amintim:

- **creșterea gradului de conștientizare a populației că educația cu referire la educația durabilă este esențială;**
- **promovarea conceptului de durabilitate în cultura populară. Omului trebuie să îi explici un lucru, un concept, în așa fel, încât nedenaturând realitatea să îl faci să înțeleagă ce pretinzi de la el;**
- **dezvoltarea unor programe educaționale privind dezvoltarea durabilă, cu antrenarea comunității. Dacă se dorește crearea unui beneficiu pentru comunitate, atunci acest proces urmează să plece din acel mediu, să se identifice mai întâi solicitările și necesitățile, după care să urmeze adaptarea a ceea ce se dorește a fi transmis;**
- **dezvoltarea unui climat de lucru creativ și inovativ;**
- **complexitatea conceptului de dezvoltare durabilă etc.**

Creșterea gradului de conștientizare a populației că educația cu referire la educația durabilă este esențială. Obținerea unei educații durabile include recunoașterea problemei, urmând ca pornind de aici să se aloce resurse, asumarea unei responsabilități colective și încheierea unor parteneriate constructive, un factor important, dacă este să ținem cont că parteneriatele, fie ele publice sau public-private, au scopul de a aduce la un loc o serie variată de resurse, de care partenerii pot să nu dispună individual, cu scopul creării unei valori adăugate superioare. Educația ajută la dezvoltarea abilităților de a învăța, de a locui împreună, adică de a aparține la un grup, de a face ceva și nu în

cele din urmă de a trăi. Astfel, educația reprezintă un element principal de transformare a dezvoltării durabile, oferind oamenilor posibilitatea de a traduce viziunea lor într-o realitate a societății. Aceasta nu numai că oferă competențe științifice, ci oferă și motivația pentru utilizarea lor, reprezintă explicația și oferă sprijin social pentru dezvoltarea de abilități, și pentru aplicarea acestora. Acest proces de educație nu este altceva decât un proces de învățare, deprindere, a modului cum să ei deciziile necesare, pentru a asigura prosperitatea în viitor a economiei, ecologiei dar și a echității tuturor în societate, deci, dezvoltarea gândirii orientate spre viitor trebuie să devină o sarcină esențială a educației.

Sistemul de învățământ, din perspectiva dezvoltării durabile trebuie să îndeplinească cel puțin două cerințe:

- Procesul de învățământ ar trebui să fie de așa natură, încât chiar și cei mai slabi elevi să fie educați astfel încât acțiunile lor, actuale și viitoare, să nu prezinte nici un pericol pentru societate sau pentru ei înșiși.

- Calitatea formării elevilor/studentilor trebuie să fie incontestabilă, astfel încât aceștia să devină profesioniști și să poată face față la cele mai complexe probleme și provocări ale vieții moderne.

În ceea ce privește tendințe europene în procesul formării profesorilor, se constată că formarea cadrelor didactice, definită încă de la începutul anilor 2000 ca o prioritate, rămâne în continuare printre punctele importante ale documentelor de politică educațională la nivel european.

Comunicarea din 2010 a Consiliului Uniunii Europene —, având în vedere, printre alte documente reprezentative pentru educație, Cadrul strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale („ET 2020”), care evidențiază faptul că educația și formarea profesională joacă un rol crucial în soluționarea multor dificultăți socio-economice, demografice, de mediu și tehnologice cu care se confruntă Europa și cetățenii săi în prezent și în anii ce vor urma —, recunoaște că educația în spiritul dezvoltării durabile într-o perspectivă de învățare pe tot parcursul vieții este esențială pentru realizarea unei societăți durabile și, prin urmare, este de dorit la toate 4 nivelurile de educație și formare profesională formală, precum și în cadrul învățării nonformale și informale.

Astfel, se subliniază că rolul cel mai important al educației în spiritul dezvoltării durabile este de a furniza persoanelor și grupurilor cunoștințele, aptitudinile și atitudinile necesare pentru a face alegeri conștiente care urmăresc să realizeze și să păstreze o lume pe care atât ei, cât și generațiile viitoare să o considere potrivită pentru a trăi.

Instituțiile de învățământ, comunitățile locale, societatea civilă și angajatorii sunt cu toții actori-cheie în dezvoltarea și promovarea unor astfel de competențe.

De asemenea, se consideră că formarea cadrelor didactice și formarea la locul de muncă ar trebui să aibă un rol crucial în formarea unei perspective privind educația în spiritul dezvoltării durabile și în stabilirea modului de introducere concretă a acestuia în școli, VET și instituțiile de învățământ superior. În funcție de ceea ce predau în mod obișnuit, cadrele didactice și formatorii de la toate nivelurile de educație și formare profesională vor fi confrunțați cu o varietate de dificultăți pedagogice specifice în predarea unei materii orizontale precum educația în spiritul dezvoltării durabile, necesitând, așadar, o formare corespunzătoare.

În consecință, Consiliul invită statele membre să ia măsuri care să garanteze faptul că formatorii și cadrele didactice dețin capacitățile adecvate pentru a predă teme complexe privind educația în spiritul dezvoltării durabile, prin intermediul formării inițiale și al formării la locul de muncă și prin furnizarea către aceștia a instrumentelor și a materialelor de învățare adecvate și actualizate pentru educația în spiritul dezvoltării durabile.

Astfel, Comisia este invitată să contribuie la eforturile statelor membre de sprijinire a educației în spiritul dezvoltării durabile și să promoveze concluziile Consiliului prin: organizarea unor activități de învățare reciprocă cu privire la aspecte specifice ale educației în spiritul dezvoltării durabile, precum formarea cadrelor didactice, abordarea „la nivelul întregii școli” și a unor parteneriate pentru educația în spiritul dezvoltării durabile, în vederea dezvoltării unui manual de politică și a unor orientări pentru instituțiile de învățământ și cadrele didactice. (Concluziile Consiliului din 19 noiembrie 2010 privind educația în spiritul dezvoltării durabile (2010/C 327/05)).

În existența unei educații durabile, ar fi util să se țină cont de următoarele aspecte:

- crearea de suport metodologic care să permită integrarea temelor ce țin de dezvoltarea durabilă în cadrul disciplinelor deja existente (chimie, geografie economie, etc.);
- elaborarea de materiale educaționale adecvate;
- crearea unui sistem de simulare prin organizarea de concursuri, olimpiade, conferințe, etc.

Educația pentru sau în spiritul dezvoltării durabile impune o reorientare a sistemului curent, bazat exclusiv pe oferirea de informații, către unul bazat pe tratarea de probleme și identificarea soluțiilor posibile. Educația pentru și în spiritul dezvoltării durabile trebuie să provoace societatea, să adopte noi comportamente și măsuri pentru a asigura un viitor decent. Se resping cutumele tradiționale și se face loc unor abordări noi, bazate pe valori, gândire critică și analiză, se încurajează participarea la luarea deciziilor, și identificarea informațiilor relevante la nivel local mai degrabă decât la nivel global, direcția de urmat fiind cea de la unitar la întreg. În concluzie, educația pentru dezvoltarea durabilă urmărește schimbarea abordării față de educație, astfel încât să integreze principiile și practicile dezvoltării durabile.

Bibliografie

- 1.Iucu, R., Manolescu, M. : *Elemente de pedagogie*, București, Editura Credis. 2004
- 2.Păun, E. : *Un seul monde, une seule école ? Les modèles scolaires à l'épreuve de la mondialisation*, în *Revista de științele educației*, Nr. 2/2009
- 3.U.E.: *Concluziile Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind dezvoltarea profesională a cadrelor didactice și a directorilor unităților de învățământ (2009/C 302/04)*, 2009
- 4.Zgaga Pavel : *Formarea cadrelor didactice în Europa de Sud-Est. O perspectivă regională*, online: <http://www.see-educoop.net>, 2007

12. Dezvoltarea învățământului prin utilizarea conceptului „Learning by doing”

Dache Liliana
Colegiul Tehnic „I.D.Lăzărescu” Cugir
Specialitatea electrotehnică

Școala nu reprezintă doar o instituție unde copiii și tinerii vin să primească informații, ci un loc unde trebuie să învețe toți cei care lucrează. Până acum, profesorul era considerat principala sursă de informații pentru o anumită disciplină. Datorită democratizării accesului la cunoștințe, acest rol al profesorului se reduce dramatic, el devenind un organizator, o călăuză a învățării, oferind elevilor, în locul tradiționalei “transmiteri a cunoștințelor”, veritabile “experiențe de învățare”.[2] Acest lucru se poate realiza însă doar într-o școală incluzivă, cea care poate răspunde unei diversități mari de copii, o școală în care toți participă și sunt tratați ca fiind la fel de importanți.

Astfel, odată cu includerea elevilor cu abilități diferite în clasele obișnuite din învățământul de masă, crește și diversitatea nevoilor individuale de învățare, iar pentru a face față, dascălii trebuie să învețe să apeleze la tehnici noi, cu ajutorul cărora să poată asigura performanțe școlare înalte pentru toți elevii.

Metodele de învățare prin acțiune și cooperare oferă o soluție acestei noi provocări incluzive, cercetările demonstrând că aceste metode și tehnicile de învățare pot consolida atitudinile pozitive față de învățare, pot îmbunătăți performanțele, rezultatele școlare și stima de sine ale elevilor, putând promova interacțiunea pozitivă și sprijinul reciproc între elevi.

Noul “profesorul-antrenor”, într-o școală incluzivă, are misiunea de a stimula dorința de învățare, adică de a face din știință o enigmă și de a cultiva enigma cu bună știință, dezideratul fiind să-l înveți pe elev să învețe.[1] Învățarea devine astfel un proiect personal al elevului, asistat de către “profesorul-antrenor” (organizator/ animator/ manager) al situațiilor de învățare eficientă, iar școala, un ansamblu de ateliere diversificate și de tuturat sistematic.

La noi, Mircea Eliade anticipa deja o astfel de școală, care trebuia să devină “templu” și “laborator” în același timp, iar Constantin Noica, într-o celebră reflecție despre educație, sublinia rolul covârșitor al “antrenorului”, superior profesorului tradițional și chiar familiei. [3]

Esențial este că teoria învățării prin cooperare și practicile corespondente se inspiră din teoria privind interdependența socială, care apare atunci când oamenii au obiective comune și când rezultatele fiecărui individ influențează acțiunile celorlalți. Practic, interacțiunea dintre oameni este esențială pentru supraviețuire.

În mediul educațional, aceste ipoteze se referă la interdependența socială născută din eforturile elevilor de a lega și dezvolta relații pozitive sau de a-și schimba comportamentul psihologic și de a demonstra competențe sociale.

Modul în care sunt structurate activitățile bazate pe cooperare determină tipuri diferite de interacțiune dintre elevi care, la rândul lor, influențează calitatea și cantitatea rezultatelor acestor activități.

Conceptul “learning by doing” este o combinație între mediul de învățare și mediul de lucru, de unde se nasc experiențe de învățare reale și relevante. Acesta oferă posibilitatea celor care învață să-și urmeze propriile interese și întrebări și totodată să ia decizii asupra modului în care vor găsi răspunsuri și soluții problemelor.

Conceptul oferă autonomie și pentru realizarea propriului proiect și a unui proiect al grupului, prin posibilitatea abordării interdisciplinare. Astfel se aplică și se integrează conținutul diferitelor discipline în momente autentice de acțiune, în loc de situații de izolate sau artificiale și sprijină integrarea teoriei cu practica.

În comparație cu metoda tradițională de învățare, care se bazează pe construcție și reproductivitate, metoda „learning by doing” se bazează pe analiză, inițiativă și dedicare.

Există anumite abilități necesare pentru ca elevul să poată câștiga anumite cunoștințe pe baza procesului:

- ◆ trebuie să vrea să se implice activ în experimente;
- ◆ trebuie să poată să reflecte asupra experimentului;
- ◆ trebuie să posede și să utilizeze abilități analitice care să conceptualizeze experimentul;
- ◆ trebuie să știe cum poate folosi rezultatele obținute în alte exerciții.

Etapile învățării prin acțiune și descoperire se ordonează oarecum invers față de învățarea tradițională.

Prima etapă în desfășurarea cursurilor de tip „learning by doing” este punerea problemei. Aceasta trebuie să fie destul de interesantă, pentru a capta atenția participanților, să stimuleze imaginația și să-i țină pe aceștia prinși în rezolvarea problemei.

A doua etapă este antrenarea elevilor într-un proces de încercare și eroare (trial and error) în vederea obținerii unui rezultat adecvat. Avantajele acestui proces sunt următoarele:

- ◆ Orientat pe soluție: procesul nu încearcă să vadă de ce funcționează soluția, ci doar dacă există o soluție;
- ◆ Specific la problema: procesul nu încearcă să generalizeze soluția la alte probleme;
- ◆ Non-optimal: procesul încearcă să găsească o soluție, nu toate și nu cea mai bună;
- ◆ Cunoștințe puține: procesul poate avea loc chiar și atunci când există cunoștințe puține sau deloc despre subiect;

În etapa a treia, elevii, prin raportare la experiența lor, sunt capabili să inducă principii adecvate pentru rezolvarea sarcinii, în urma cunoștințelor acumulate anterior.

În următoarea etapă se fac generalizări, prin referire la alte situații în care se pot aplica principiile găsite.

În final, elevii vor putea aplica noile cunoștințe acumulate la cazuri noi (să aplice regulile învățate în alte contexte)

Experimentarea este strâns legată de procesul „learning by doing” și presupune activități practice și aptitudini. Învățarea apare prin repetare și practicarea unei operațiuni specifice într-un mediu sigur.

Aplicate în educație și cercetare, conceptul „learning by doing” permit o mai mare implicare a elevilor în procesul de învățare. Învățarea își îmbogățește astfel obiectivele:[4]

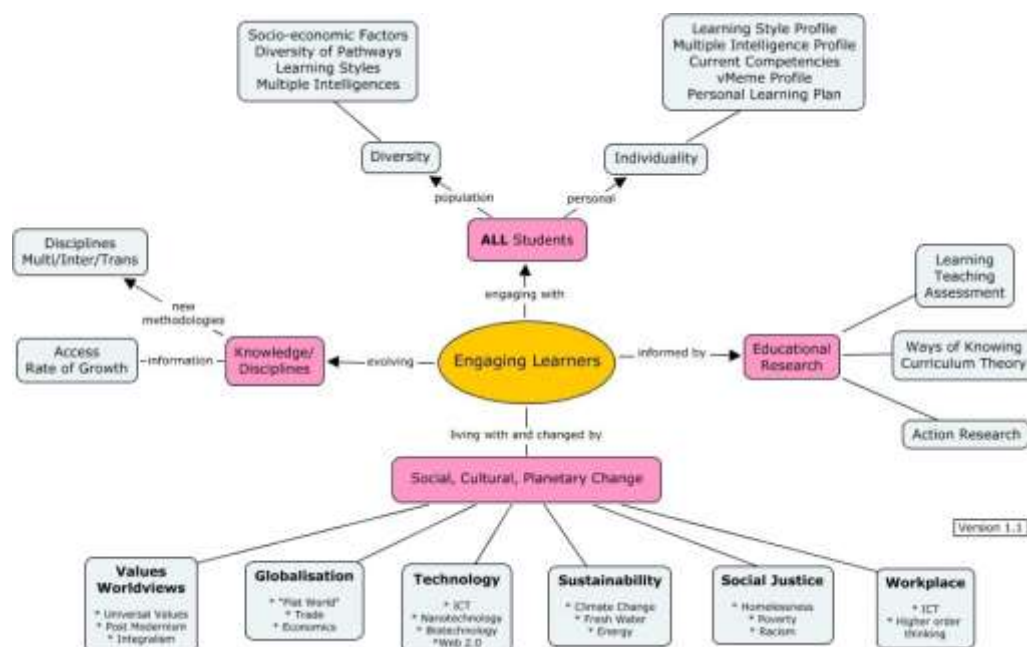
-Elevii devin *responsabili pentru învățare*. Ei își definesc obiectivele de învățare și problemele care sunt relevante pentru activitatea lor, putând să înțeleagă modul în care activitățile specifice se referă la aceste obiective, și folosind standarde de excelență să evalueze cât de bine și-au atins obiectivele.

-*Învățarea reprezintă un motiv intrinsec*, elevii trăind în permanență plăcerea și emoția de a se implica în procesul de învățare. Aceștia dezvoltă o pasiune pentru tot restul vieții de a rezolva probleme și de a înțelege idei noi, concepte.

-*Dezvoltarea unei gândiri strategice*, care va permite dezvoltarea continuă, găsirea de noi modalități de învățare și soluționare a problemelor. Capacitatea de a învăța cum să înveți include construirea unor modele mentale de cunoștințe și resurse eficiente, chiar dacă modelele se bazează pe informații complexe și în continuă schimbare. Elevii implicați pot aplica și transfera cunoștințe, în scopul de a rezolva probleme în mod creativ și pot face conexiuni la diferite niveluri.

-*Stabilirea de relații de colaborare*, astfel încât învățarea să fie înțeleasă ca o activitate socială. Elevii trebuie să fie pregătiți să accepte ideile celorlalți în aceeași măsură în care ei să fie capabili să și le expună pe ale lor, să manifeste empatie și curaj în discuțiile în contradictoriu, să dobândească capacitatea de a identifica punctele forte din ei înșiși și din ceilalți.

În acest sens este important să se dezvolte următoarele abilități: de informare, formare, mentală, socială și de acțiune. [7]

Influențe

ale

procesului de învățare[7]

Elevii devin producători de cunoaștere deoarece generează produse pentru ei înșiși și societate, produse care sintetizează și integrează cunoștințele și competențele lor. Prin utilizarea tehnologiei, elevii sunt în măsură să aducă contribuții semnificative la cunoașterea lumii.[5]

Implementarea metodelor și tehnicilor de inovare și creativitate a pornit de la exploatarea potențialului inovator al conceptului în scopul dezvoltării gândirii integratoare, a stimulării creativității, a flexibilității și capacității de adaptare a profesorului, respectiv elevului pentru a răspunde cu operativitate nevoilor în continuă schimbare ale pieței muncii.

Lucrul în echipă facilitează formarea de competente sociale și organizatorice. Membrii echipei sunt stimulați să lucreze în echipă de mai mulți factori:[6]

- a) Stimularea provocată prin coacțiune, atracția fiecărui individ pentru ceilalți și către o echipă ca model de identificare. Prezența altora stimulează, mobilizează, argumentează acțiunea de învățare;
- b) Influența reciprocă a proceselor umane și operaționale. Primul nivel este un proces obiectiv, constatabil, măsurabil: acțiunea în sine și produsul acesteia. Al doilea nivel este acela care vizează grupul și persoanele ce-l compun, este un proces subiectiv, implicând aspecte afective ale interacțiunii;
- c) Conjugarea a trei logici de funcționare colectivă presupune ca echipa să funcționeze riguros și flexibil în același timp, împărțind sarcinile și rolurile, acoperind întreaga problematică, definind reguli și respectându-le.

Conceptul de învățare prin practică și acțiune implică factori de reformă, de schimbare, deoarece schimbarea este indusă de mulți factori conjugați, între care pe primul loc se află capacitatea de a inova, precum și disponibilitatea de a coopera, de a interconecta activități performante și competitive din sfera cunoașterii. Aceste abilități se achiziționează prin educație, rezultând persoane creative, capabile să formuleze ipoteze, apte să comunice și să coopereze în efortul de atingere a unor țeluri comune.

Intrând în categoria de **învățare proactivă**, acest concept reprezintă de fapt un proces instructiv-educativ activ, care are ca finalitate, pe lângă dobândirea de cunoștințe, deprinderi, atitudini și conduite, descoperirea propriei identități, a autonomiei și a dezvoltării unei imagini de sine pozitive. Acestea conduc la formarea unei personalități proactive, capabile să-și atingă obiectivele cu succes, atât pe plan personal, profesional, cât și social.

Bibliografie:

- [1] Gavrilă M., *Tendințe contemporane ale orientării școlare și profesionale*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1996
- [2] Jinga, Ioan, *Educația și viața cotidiană*, București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., 2005
- [3] Noica, Constantin, *Jurnal filozofic*, București, 1993
- [4] Piaget J., *Psihologie și pedagogie*, București, Editura Științifică, 1974
- [5] Păun, Emil *Educația și rolul ei în dezvoltarea social-economică*, București, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994
- [6] Turcu, A., *Individualitate și educație*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1974
- [7] Articol în revista *Holistic and integral education*, by Roger Stack January 29, 2007

13. Strategia personală și profesională a cadrului didactic în contextul activității didactice

prof. Danciu Mirela-Florina - Liceul Tehnologic Sebeș

Educația devine tot mai importantă pentru societate, pe măsură ce aceasta are tot mai mult acces la cunoștințe și informații științifice. Cu cât o societate este mai evoluată din punct de vedere instructiv-educativ, cu atât este mai eficientă în planul activităților sociale.

Evoluția societății omenești până în prezent a demonstrat că educația și transmiterea eficientă a acesteia de către membrii societății reprezintă factorul primordial, principiul fundamental al funcționării acesteia la cei mai înalți parametri.

În primul rând, educația se realizează în societate în cadrul familiei, care asigură creșterea, confortul material, afectiv, moral, apoi în cadrul sistemului de învățământ, pe diferitele sale trepte, ca apoi să continue de-a lungul întregii vieți a individului, prin sistemele educației permanente. Aceste stadii de realizare a educației sunt direct dependente de stadiul economic de dezvoltare a fiecărei societăți, de doctrinele și ideile specifice fiecărei perioade istorice.

Chestionați asupra școlii cu privire la rolul ei în societate și la formarea tinerei generații, au răspuns atât părinții, cât și cadrele didactice: școala nu mai este atractivă, deoarece elevii nu mai au motivația asigurării unui loc de muncă, nu sunt bine orientați, nici de școală, nici de familie. În opinia părinților, se pot câștiga bani și fără multă carte, copii găsesc lucruri mult mai interesante decât școala sau școala contează puțin sau deloc într-o lume condusă de puterea banilor.³

Munca educativă ce se desfășoară în școală este demolată chiar la ieșirea din incinta școlii de: vitrinele chioșcurilor stradale, nonexemplele de pe stradă, violențele verbale din exteriorul școlii, lumea din cartier și influnța nefastă din mass-media. Programele canalelor de televiziune au emisiuni de știință și cultură insuficiente, lipsesc programele care promovează valorile morale, abundă emisiunile care promovează libertinajul, sexul, violența.

Neajunsurile culturale și morale ale școlii poartă amprenta neajunsurilor societății românești. Cu toții ne punem întrebarea dacă putem ieși din deteriorarea morală și spiritual actual. Evident, răspunsul este unul pozitiv cu condiția să fie un efort concertat al tuturor factorilor educativi și culturali. Este prioritară readucerea elevilor la lectură, învățatură, disciplină riguroasă. Orele trebuie predate atractiv și programele trebuie să fie mai puțin stufoase. Ne trebuie profesori buni și cu vocație. Într-un articol din “Dilema veche” Andrei Pleșu spunea “Nu există, cred, componentă mai eficientă într-un proces formativ decât capacitatea de a stârni și a întreține admirația. Un profesor bun e cel care livrează suficientă materie umană pentru a fi admirat, iar un elev bun e cel care este capabil să admire. Restul sunt anexe ...”.

Meseria de profesor reunește atribuții ce presupun abilități antagonice : el este un apostol, un antrenor, dar și un judecător, evaluator și examinator. El, profesorul, trebuie să stabilească o atmosferă pozitivă, să-i implice în mod atractiv pe elevi, să le cultive încrederea în ei înșiși. Pornind de la ideea că oricine vrea să fie prețuit și respectat, la ideea că ar putea planifica activitățile în așa fel, încât fiecare elev să poată face ceva și să obțină success.

Se simt părinții responsabili pentru felul în care copiii lor tratează școala? Cei mai mulți sunt conștienți că în cea mai mare parte educația trebuie să se realizeze acasă, că, ei, părinții, trebuie să dea copiilor “cei șapte ani de acasă”, că trebuie să fie mai exigenți, să-i supravegheze și să fie ei înșiși un exemplu în privința comportamentului, studiului, lecturii, etc.

Din 2007 facem parte din Uniunea Europeană, ceea ce înseamnă că și învățământul trebuie să se integreze în Europa. În acest scop au fost elaborate și utilizate tehnologii educaționale pentru modelarea inteligentă a ființei umane, formarea de atitudini și comportamente adecvate proiectelor sociale.

Consiliul European a definit competențele de bază care trebuie însușite în procesul educației și instruirii permanente. Aceste competențe sunt: tehnologia informației și comunicațiilor, limbi străine, cultura tehnologică, spiritul întreprinzător și aptitudini sociale.

Instituirea unei diplome europene pentru competențele de bază în tehnologiile informației și funcționarea unui model European comun de CV vin în ajutorul instituțiilor de învățământ pentru o mai bună evaluare a cunoștințelor acumulate.⁴

Programele comunitare: Socrates, Leonardo da Vinci vin în ajutorul studenților, a cadrelor didactice, a formatorilor și cercetătorilor asigurând o mare transparență în recunoașterea calificărilor și a perioadei de studiu și pregătire.

³ Petre, I.; Balica, E.; Boanciu, D. - “Tineret, norme, valori”, Editura Lumina Lex, București, 2012

⁴ Suciu, C. - “Investiție în educație”, Editura București, 2000

Din păcate, un număr mic de școli din România se pot mândri cu rezultate în derularea proiectelor. Marea masă a elevilor nu beneficiază de avantajele schimbărilor de experiență între școli din România și din alte țări membre ale U.E.

O problemă sensibilă vizează învățământul rural, mereu supus reformelor, multe rămase doar în plan teoretic. Este nevoia reconstrucției acestuia din temelie, adică: infrastructură, înzestrare cu cărți, materiale didactice, aparatură, asigurarea cu cadre didactice calificate. În schimb, unele situații comasarea școlilor, distanțele mari au determinat abandonul școlar.

Metodele învățământului tradițional nu pot face față avalanșei de cunoștințe și acestei dispersii accentuate a calificărilor, meseriilor și domeniilor de activitate, care devin tot mai specializate și mai interconectate. Astfel, în sprijinul educației intervin noile tehnologii ale societății informaționale.

Introducerea tehnologiei informației în toate domeniile de activitate a influențat și sistemul de învățământ. Utilizarea calculatorului în procesul de predare – învățare – evaluare reprezintă o metodă modernă de activitate didactică, interactivă și dirijată.

Oricât ar părea de curios, calculatorul, acest „superman” capabil să execute o multitudine de operații instantaneu, nu poate înlocui învățătorul de la clasă, dar poate să-l ajute. Nu pledez pentru renunțarea la metodele învățământului tradițional, mai ales în primii ani de școală, când influența personală a educatorului rămâne determinantă, totuși utilizarea tehnologiilor moderne, a softurilor educaționale reprezintă o necesitate a procesului educativ la particularitățile individuale ale fiecărui elev.

Informatizarea învățământului reprezintă o realitate a zilei de astăzi. La orice disciplină se pot folosi softuri educaționale, făcând posibilă o altfel de înțelegere a fenomenelor și a cunoștințelor.

Prin utilizarea calculatorului și a softurilor educaționale, elevii sunt mult mai atrași de studiu, își măresc interesul pentru școală, le crește responsabilitatea, motivația învățării, își largesc sfera de cunoaștere.

Proiectul aparatură “Parte de carte” urmărește situația abandonului școlar în perioada 2007-2013 și atrage atenția asupra următoarelor cauze: apartenența la familii dezorganizate, lipsa de educație a părinților, neglijența acestora, lipsa unui loc de muncă, consumul excesiv de alcool și sărăcia.⁵

Junior Achievement România, organizație non-profit, a fost fondată în anul 1993 și este cea mai mare și cea mai dinamică organizație internațională de educație economică și antreprenorială, programele fiind urmate în 37 de țări din Europa și 121 din toată lumea. În România, programele JA de tip “learning by doing” sunt urmate anual de peste 189.000 de elevi din peste 1.300 de instituții de învățământ și se desfășoară local în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale, instituțiile de învățământ și comunitatea de afaceri.

Misiunea Junior Achievement România este să inspire și să pregătească tânăra generație pentru a reuși în carieră și viață prin încurajarea inițiativei, profesionalismului și dezvoltării unor competențe esențiale pentru viața personală și profesională.

În programele JA România, tinerii experimentează roluri sociale și exersează activități similare celor din economia reală, dobândind un potențial de abilități și atitudini flexibile și realiste. Adăugarea acestor module practice la conținutul academic al programei școlare obligatorii reprezintă șansa unei apropieri benefice a școlii de viața reală, menită să asigure succesul tinerilor în profesie și în viață. Junior Achievement reușește în fiecare an cu ajutorul partenerilor din comunitatea de afaceri să aducă tânăra generație mai aproape de inițiativa, creativitatea, profesionalismul și etica unei economii de piață sustenabile, să aibă cunoștințe fundamentale despre piața liberă și să-și pună în practică abilitățile formate prin programele de educație în școală și în afara ei.⁶

BIBLIOGRAFIE

⁵ Vedunaș, T. - “Introducere în sociologia rurală”, Editura Polirom, 2001

⁶ http://www.jaromania.org/home/despre_noi

1. Petre, I.; Balica, E.; Boanciu, D. - “Tineret, norme, valori”, Editura Lumina Lex, București, 2012
2. Suciu, C. - “Investiție în educație”, Editura București, 2000
3. Vedunaș, T. - “Introducere în sociologia rurală”, Editura Polirom, 2001
4. http://www.jaromania.org/home/despre_noi

14. Importanța lecturii la elevii de vârstă școlară mică

Prof. înv. primar. Dragomirescu Lia Luminița

Colegiul Tehnic „Apulum”, Alba Iulia

„O carte bună de citit la vârstă fragedă, este, poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil,,

I.L. Caragiale

Interesul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă ce presupune răbdare, perseverență, voință.

Pentru ca apropierea de carte să devină o deprindere zilnică, iar plăcerea de a citi - o necesitate dorită și trăită, e potrivit ca și familia să se implice activ în apropierea copilului de miracolul cărții, încă înainte de învățarea alfabetului. Familia constituie primul mediu de viață socială și culturală, iar prin valorile pe care le transmite copilului asigură premisele dezvoltării intelectuale, morale și estetice ale acestuia.

Există factori care determină lectura copiilor: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, factori care pot transforma lectura într-o necesitate, „o foame de carte”, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, acestea rămân pentru toată viața o obișnuință utilă.

Lectura propriu-zisă nu începe însă decât după ce copilul reușește singur să descifreze cu ușurință ideile ascunse în spatele semnelor grafice. Învățătorul sau părintele trebuie să sesizeze acest moment dificil din viața micuțului, pe jumătate înspăimântat de tainele scrisului, pe jumătate crispat de efortul făcut de descifrarea acestor semne curioase și pline de mister.

De-a lungul carierei mele didactice, am observat că unii copii se luptă ani de-a rândul cu lecturarea cursivă a unui text, rămânând în imposibilitatea de a savura propriile lecturi. În locul curiozității, apare efortul inhibant al descifrării semnelor grafice, dincolo de care se ascund idei atât de frumoase și interesante.

Pentru a-i determina pe elevii mei să devină cititori pasionați, mi-am propus să le formez cu răbdare și stăruință, gustul pentru lectură.

Am întâlnit adesea copii care ascultă cu mult interes o poveste frumoasă, citită de altcineva, însă preferă să-și piardă vremea în modul cel mai neașteptat, fără să fie tentați să citească ei înșiși altceva decât ceea ce li se cere la orele de curs. Chiar și la cei care au învins greutățile începutului, gustul pentru lectură nu este format. Uneori, nu au la îndemână cărțile potrivite, alteori, indiferența pentru lectură a persoanelor apropiate determină aceeași atitudine copiilor. În astfel de cazuri intervenția învățătorului este absolut necesară. Din acest punct de vedere este foarte important ca:

- Alegerea textelor pentru lectură să fie alese în funcție de vârstă și ținând cont de accesibilitate (mărimea textului potrivit cu vârsta cititorului, număr corespunzător de personaje, acțiune simplă pentru a putea fi reținută, ponderea mai mică acordată descrierilor).

- Abordarea genurilor și speciilor literare adecvate, punând accent pe textul narativ din sfera îndrăgită de copii, texte cu puține arhaisme și regionalisme.
- Transformarea copilului din ascultător de lectură ,în cititor conștient, cu preocupare statornică, prin lectura unor fragmente atractive în clasă, reținerea titlului volumului, a autorului și a personajelor care l- au impresionat (clasele a II-a – a III- a), redactarea unor însemnări sub formă de note sau rezumate (clasa a IV-a).
- Frecventarea bibliotecii din cadrul școlii.
- Cunoașterea cărților de lectură de care dispun elevii acasă.

Voi prezenta în continuare câteva modalități de stimulare a interesului pentru lectură începând din clasa I. Știm că micii școlari sunt vrăjiți de carte, sunt purtați de aceasta în universul minunat al cunoașterii. Învățătorul este dator să îndrume pașii tinerelor mlădițe pe acest nou drum, plin de neprevăzut.

În clasa I un rol important îl are **conversația problematizată**, care menține vie relația dascăl- elev. După studierea textelor din abecedar, pe care le-am analizat și comentat în mod amănunțit am recomandat lecturi potrivite vârstei , pe marginea cărora s-au purtat discuții. După ce textele au fost parcurse am lansat următoarele cerințe: *să formuleze întrebări pe care să le adreseze colegilor; să folosească cuvintele noi și expresiile artistice în contexte variate; să redea prin cuvinte proprii conținutul textelor citite; să recunoască ilustrațiile care înfățișează personaje sau scene din poveștile citite; să le așeze în ordinea desfășurării faptelor.*

Ghicitorile literare au constituit adevărate stimulente pentru copii la lectură. Acestea s-au desfășurat astfel : s-a citit un fragment și le-am cerut elevilor să indice opera și autorul, sau să recunoască lectura în care eroul principal a fost Cenușăreasa, Motanul încălțat, Scufița Roșie etc.

Foarte apreciat de elevi a fost și **jocul cu versurile**: le-am recitat unu-două versuri dintr-o poezie, iar elevii au continuat-o.

La fel de apreciate au fost **realizarea unor desene** reprezentând secvențe dintr-o poveste știută de la grădiniță sau de la părinți, audiată sau vizionată la școală, care a fost urmată de povestirea acesteia. Cu ajutorul desenelor făcute de copii, am realizat într-un tot unitar întreaga poveste pe panoul clasei intitulat „*Povestea mea dragă*”.

C.D.-urile cu povești au constituit un alt important mijloc de îndrumare a lecturii. Ele au prezentat operele literare în imagini vizuale și auditive. După lectură elevii au putut face comparații, stabilind asemănări și deosebiri între întâmplările prezentate.

Din această ecuație a stimulării interesului copilului pentru lectura timpurie n-am uitat să iau în calcul și fapțul că aportul părinților în acest demers este foarte important. Astfel le-am propus câteva modalități prin care aceștia pot petrece momente plăcute alături de copiii lor și în același timp îi pot ajuta să pătrundă în lumea magică a cărților.

- **Vizitați împreună cu copilul dumneavoastră biblioteca din oraș!**

Biblioteca este una din cele mai bune, mai accesibile și nu în ultimul rând mai ieftine surse de lectură. Bibliotecile, chiar și cele mai mici, au pe rafturile lor atât cărți pentru copii cât și pentru părinți. Puteți cere sfatul bibliotecarului pentru a vă recomanda cărți potrivite domeniului de interes al copilului dumneavoastră.

- **Citiți împreună cu copilul dumneavoastră!**

Exemplul personal și mai ales acțiunile în comun, desfășurate împreună cu copilul dumneavoastră, sunt recunoscute de specialiști ca fiind cele mai bune metode de a stimula gustul pentru lectură al copilului. Astfel, cititul în fața copilului și în special cititul cu voce tare dau rezultate deosebite. Vă sugerez câteva modalități atractive prin care să vă invitați copilul în universul textelor literare.

- **Organizați jocuri literare împreună cu copilul dumneavoastră!**

Orice copil învață cu mult mai multă plăcere și ușurință atunci când se joacă, decât dacă este forțat să învețe. Cunoșcând acest lucru, dumneavoastră îi puteți vorbi și îl puteți învăța multe lucruri în timp ce vă jucați cu el sau chiar inventând mici jocuri împreună cu el. Mai mult, aceste jocuri pot fi derulate în paralel cu alte mici activități casnice în care doriți să vă implicați copilul, făcându-l astfel să nu le perceapă ca pe o corvoadă, ci ca pe un prilej plăcut de a fi împreună cu familia sa.

Exemplu de joc: TERMINĂ PROPOZIȚIA : Părintele va rosti începuturi de frază, solicitând copilului să le completeze. Pot fi formulate o serie de propoziții afirmative în vederea identificării elementelor de gândire pozitivă. Iată câteva exemple:- *Îmi place să.../- Mă pricep la.../ Este bine când...*

De asemenea, pot fi formulate alte începuturi de fraze, ca punct de plecare pentru discuțiile ce vor urma. De exemplu: - Când o să cresc mare vreau.../- Dacă aș fi părinte, aș.../- Cred că toți copiii ar trebui să.../- Nu-mi place când.../- Cea mai bună zi a fost când.../- *Dacă aș fi magician aș...*

- **Vorbiți mult cu copilul dumneavoastră despre cărți!**

Există numeroase ocazii extrașcolare în care puteți să deschideți o discuție despre cărți cu copilul dumneavoastră. Profitați de acestea deoarece astfel copilul dumneavoastră nu va asocia lectura cu o activitate impusă exclusiv de școală, ci va descoperi cititul din proprie inițiativă, din curiozitate și de plăcere.

Pentru a-l îndemna să citească și a-i arăta că acest lucru este apreciat de dumneavoastră, manifestați-vă **interesul pentru ce a citit**. Rugați-l să vă povestească subiectul unei cărți, solicitați-i amănunte despre personaje și aventurile prin care trec acestea, întrebați-l despre locurile descrise în carte. În egală măsură, îi puteți stimula curiozitatea dacă îi povestiți despre cărțile citite de dumneavoastră.

De asemenea, un simplu drum la magazin poate fi o bună ocazie pentru a-l stimula să citească. Îi puteți **stârni curiozitatea**, dacă îi povestiți despre forma, culorile, materialele sau proveniența diverselor lucruri din magazin, iar el va fi dornic să vă însoțească și data viitoare la cumpărături. Există câteva cărți despre invenții și inventatori, scrise pe înțelesul copiilor pe care le puteți recomanda:

o *Galilei și primul război al stelelor* – Luca Novalli

o *Einstein și mașinile timpului* – Luca Novalli

o *Darwin și adevărata poveste a dinozaurilor* – Luca Novalli

Le-am sugerat că ori de câte ori comportamentul sau reacțiile copilului dumnealor sunt similare cu cele ale unui personaj de poveste, să facă această remarcă și să-i vorbească copilului despre eroul respectiv.

Pentru învățător este important de știut nu numai ce și cât citesc elevii, ci și cum înțeleg ei să citească o carte. Consider că este important ca elevii să înțeleagă ceea ce citesc, să fie în măsură să deosebească ceea ce este bun, util, constructiv și educativ, de ceea ce poate fi dăunător și, în sfârșit, să-și poată formula clar o opinie despre cartea citită.

Bibliografie:

1. Molan, V., (2007), *Lectura literară suplimentară*, MEC, PIR. București;
2. Molan, V., (2010), *Didactica disciplinei "Limba și literatură română" în învățământul primar*, Editura Miniped, București;
3. Pamfil, A., (2007), *Elemente de didactica limbii române: clasele primare*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca;
4. Șerdean, I., (2002), *Didactica limbii și literaturii române la clasele I-IV*, E.D.P., București.

15. Contribuții ale elevilor la dezvoltarea durabilă a locurilor natale

Prof. Frățilă Maria, Liceul Tehnologic „Timotei Cipariu” Blaj

Pentru fiecare dintre noi, locurile natale reprezintă „acasă”, indiferent unde ne-au purtat pașii în această viață, iar datoria noastră, cu atât mai mult dacă am devenit dascăli este să insuflăm elevilor noștri dragostea pentru tradiții și pentru strămoșii iluștri care au călcat, poate, pe aceleași meleaguri ca și noi.

Odată cu transformările economice, social – politice și culturale petrecute în societatea românească după 1989, a apărut, încet dar sigur, pericolul „poluării” spiritului românesc al satelor, pătrunzând în țară mai multe obiceiuri de împrumut, chiar „de peste Ocean”, de gust îndoielnic.

Procesul de modernizare a societății contemporane a dus inevitabil la pierderea a numeroase tradiții istorice, locale și chiar naționale, fenomen care se petrece în majoritatea statelor lumii. Printre puținele șanse de a mai salva din ceea ce a mai rămas din patrimoniul nostru cultural este continuarea cercetării istoriei locale, realizarea unor monografii de localități sau instituții, înființarea unor muzee sătești, case memoriale și a unor muzee școlare. Aceste instituții, pe lângă rolul de conservare a valorilor culturale cu rol istoric, vor îndeplini și o importantă funcție educativă.

Dacă ne referim la case memoriale, în zona noastră ar fi binevenită inițiativa unor dascăli sau a autorităților locale pentru realizarea unor case memoriale dedicate lui Ion Agârbiceanu, la Cenade sau Aron Cotruș la Lupu sau Cergău cu implicarea elevilor.

Muzeele sunt instituții unice păstrătoare și purtătoare în timp a unor inestimabile valori de patrimoniu cultural, vizând ca profil istoria, arheologia, etnografia, științele naturii, arta, literatura, tehnica, ș.a. Marele savant Nicolae Iorga considera că muzeele nu trebuie să devină un depozitar de vechituri adunate la întâmplare, ci un tezaur de valori culturale: „muzeul trebuie să dea impresia de viață”.

Muzeele școlare pot aduce o contribuție valoroasă, prin aceea că întregesc și ilustrează plastic cunoștințele căpătate în școală, dezvoltă pasiunea de cercetare a fenomenelor de istorie, etnografie, științele naturii, stârnesc interesul activ față de locurile natale. În acest scop, numeroși profesori și învățători au amenajat cu pasiune și pricepere colecții și muzee școlare, cuprinzând exponate care ilustrează urme ale culturii materiale și spirituale ale poporului nostru din cele mai îndepărtate vremuri până în zilele noastre.

Muzeul școlar, prin valențele sale educative, reprezintă latura practică a istoriei, prin cultivarea sentimentului patriotic, conservarea și transmiterea nealterată a tradițiilor istorice noilor generații.

Prin activitățile sale cultural – educative desfășurate la nivel local, regional sau transfrontalier, muzeul școlar își poate aduce o importantă contribuție în educația tinerilor pentru o cetățenie democratică și pregătirea lor ca viitori cetățeni ai unei Europe Unite. Studiul istoriei comunității – personalități, situri, monumente, evenimente – pot oferi un cadru mental ferm.

Muzeul școlar poate fi un loc optim pentru desfășurarea eficientă a procesului de predare – învățare – evaluare, permițând utilizarea imediată a mijloacelor de învățământ, oferindu-se astfel un ambient practic comod și ilustrativ, care amplifică motivația cunoașterii de către elevi. Muzeul școlar își poate îndeplini funcția științifică îndrumând elevii spre cercetarea istoriei locale, oferind spațiul adecvat elaborării unor mape cu tematică istorică, portofolii, susținute de mijloace de învățământ ce permit investigația științifică.

Adevărata activitate de organizare științifică a fondului muzeistic existent este cea de selecție calitativă. Din miile de obiecte colecționate trebuie să reținem pe acelea care au o reală valoare istorică și care pot fi utilizate cu maxim de eficiență în procesul instructiv – educativ, ceea ce nu a fost deloc ușor.

Organizarea unui muzeu școlar se poate desfășura pe două planuri:

- selecționarea, interpretarea și expunerea materialelor colecționate
- folosirea exponatelor în procesul instructiv – educativ și cultural – educativ

Organizarea și amenajarea științifică a muzeului se poate face prin antrenarea permanentă a elevilor pasionați de istorie. În acest sens, ei vor fi instruiți din timp în legătură cu scopul și importanța acțiunii la care urmează să se angajeze. Rezultatele pot fi surprinzătoare – elevii pot dovedi talent, pasiune și pricepere în colecționarea de unelte și arme din diferite epoci, monede, obiecte de artă populară, documente referitoare la principalele evenimente de pe meleaguri natale.

Muzeul școlar, indiferent de profilul său, trebuie să reprezinte un izvor de cunoștințe și un factor educativ eficient, nu numai prin antrenarea elevilor la colectarea obiectelor, ci și la activitățile muzeului, precum și la mobilizarea lor, la confecționarea unor exponate (machete, planșe, schițe,

etc.). Pentru instruirea tineretului școlar, acțiunile organizate de muzeul școlar pot căpăta un caracter permanent.

Printre activitățile din această categorie, cele mai frecvent folosite se înscriu lecțiile desfășurate la muzeul școlar. În funcție de profilul său, muzeul școlar se poate utiliza de către cadrele didactice fie pentru lecțiile desfășurate în cadrul muzeului, fie pentru lecțiile ținute în clasă, când exponatele pot fi folosite ca material didactic (în special la lecțiile de sinteză și de recapitulare semestrială și finală).

Una din cele mai practice activități pe care profesorul le poate întreprinde în actul didactic este antrenarea elevilor sub îndrumarea sa în procurarea unor izvoare de istorie locală și în confecționarea unor materiale didactice auxiliare, eficiente în procesul de predare – învățare – evaluare: scheme, schițe, diagrame, hărți istorice, etc. – aceste activități contribuie la dezvoltarea interesului acestora pentru cunoașterea istoriei.

Între activitățile extracurriculare, cercul de istorie ocupă un loc de seamă, având o valoare instructivă și formativă deosebită. În cadrul cercului de istorie, elevii au posibilitatea să adâncească și să amplifice cunoștințele primite la orele de curs și să le descopere înțelesuri noi, să le încadreze în ansamblul cunoștințelor pe care le au, să-și însușească tehnicile de cercetare proprii ale științei istorice, să-și formeze deprinderi de studiu individual.

Activitățile practice desfășurate prin intermediul muzeului școlar și a cercului de istorie, care se bucură de un deosebit succes în rândul elevilor, indiferent de ciclul de învățământ, sunt vizionarea spectacolelor inspirate din istoria națională și universală. În această situație, elevii trebuie să facă distincție între expunerea științifică a faptelor petrecute și trăite într-o anumită perioadă de timp și expunerea literară, cu ajutorul imaginilor artistice, a acelorasi fapte istorice.

Printre cele mai frecvent folosite activități extrașcolare, în scopul cunoașterii trecutului istoric local, național și chiar a unor zone de pe diverse meridiane ale globului, pe bază de experiență directă, sunt drumețiile, excursiile și expedițiile școlare. Deosebit de eficace, excursia cu caracter istoric, temeinic organizată și pregătită, crează o atmosferă deosebit de favorabilă instrucției, educației, formării complete a personalității elevului. Aceste activități au un caracter educativ polivalent, pluridisciplinaritatea acestei acțiuni fiind reflectată în modul direct, activ și conștient, prin care elevii dobândesc cunoștințe.

În rândul manifestărilor educative organizate de muzeul școlar, se înscriu cele de îngrijire a monumentelor istorice din oraș, contribuind alături de celelalte instituții abilitate ale comunității locale la salvarea, conservarea și valorificarea într-o manieră cultural – științifică a monumentelor istorice. Membrii cercului de istorie, mici cercetători și prețuitori ai trecutului istoric, pot acționa eficace pentru salvarea și ocrotirea obiectelor etnografice, a vestigiilor arheologice și a monumentelor arheologice din locul lor natal.

Muzeele, ca instituții științifice cultural – educative unice, au dovedit de-a lungul istoriei că „nu sunt un lucru de lux, ci o necesitate”. Ele reprezintă un organism viu, solicitat să existe în numeroase domenii ale vieții sociale – învățământ, știință, educație. În acest context, muzeele școlare pot deveni instrumente deosebit de eficiente în promovarea valorilor trecute și prezente, adevărate fenomene de conștiință a unei comunități.

Bibliografie:

Constantin Cucoș, *Pedagogie*, Polirom, 2002, Iași
www.wikipedia.org
www.unibuc.ro

16. Calculatorul – mijloc și nu scop în învățământ

Prof. Fulea Dorin, prof. Fulea Sorina Diana,
Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud.

Educația pentru dezvoltare se înscrie în obligațiile pe care România și le-a asumat prin aderarea la Uniunea Europeană de definire și dezvoltare a unei politici naționale de cooperare internațională. Obiectivul principal al politicii de cooperare pentru dezvoltare a Uniunii Europene este eradicarea sărăciei în contextul dezvoltării susținute, incluzând atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. România are o Strategie Națională de Cooperare Internațională pentru Dezvoltare bazată pe valorile, principiile și obiectivele consensului european asupra cooperării pentru dezvoltare.

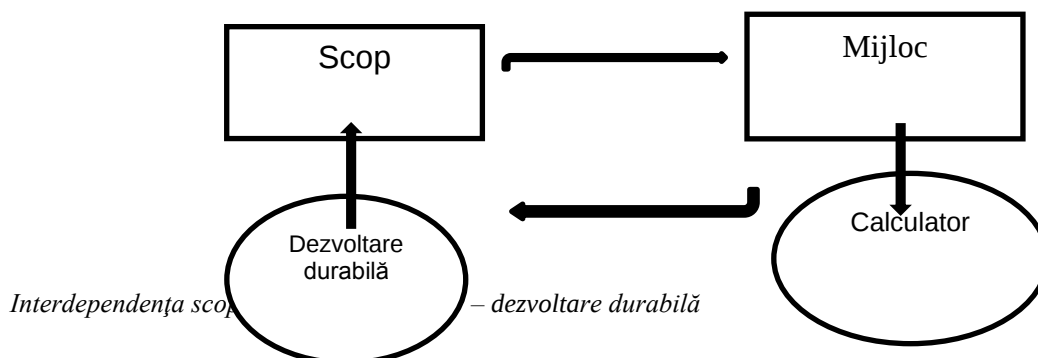
Dezvoltarea durabilă a societății, inclusiv a celei românești, este strâns legată de tehnologia informației. Dacă este eficientă aceasta poate transforma întreprinderile și societatea în ansamblu, deoarece furnizează produse și servicii atractive, de calitate superioară, „prietenoase” cu mediul (exemplul mesajelor virtuale care nu mai necesită suport de hârtie, fiind redus astfel numărul copacilor tăiați). Viteză, calitate, costuri de mediu minime, beneficii maxime: aceștia sunt parametrii dezvoltării durabile induse de tehnologia informației. În acest tot unitar, calculatorul ocupă o poziție centrală fiind veriga principală a procesului de dezvoltare prin coordonarea acțiunilor, prin oferirea suportului material necesar desfășurării demersurilor specifice. Înseamnă că, în activitatea didactică trebuie să fie utilizat ca un mijloc de învățământ permanent, pentru familiarizarea elevilor cu cerințele operării pe calculator, cu oportunitățile pe care le oferă în dezvoltarea lor și, mai departe, în dezvoltarea societății durabile.

Economia digitală se dezvoltă de 7 ori mai repede decât economia reală. Tehnologia informației și a comunicațiilor (T.I.C.) reprezintă 4,8 % din economia U.E. 25 % din cheltuielile totale ale întreprinderilor în materie de cercetare și dezvoltare (C&D) sunt destinate acestui sector, iar creșterea productivității U.E. se datorează în proporție de 50% investițiilor în T.I.C.. Tehnologiile digitale stau la baza inovării și a competitivității în sectorul public și în cel privat deopotrivă, încurajând progresul științific în toate disciplinele. Ponderea cetățenilor și a întreprinderilor din U.E. care utilizează internetul și fac cumpărături online este în creștere. De asemenea, se remarcă o îmbunătățire a competențelor lor digitale și o mai mare încredere a acestora în forțele proprii. La aceste beneficii trebuie asigurat accesul actualilor elevi, viitoare personalități integrate social și profesional, pentru a se putea manifesta activ pe piața muncii și în societate, pentru a putea avea șanse egale în context național și european. Este vorba de pregătirea și instruirea elevilor în vederea utilizării calculatorului, profesiunile viitorului vor face apel tot mai frecvent la această creație a științei și tehnicii contemporane. Societatea cunoașterii este supraordonată societății informaționale, ceea ce înseamnă că o include, fără să se rezume însă la aceasta. Avansul spre societatea informațională bazată pe cunoaștere este considerat, pe plan mondial, ca o evoluție necesară pentru asigurarea Dezvoltării Durabile în contextul „noii economii”, fundată în principal, pe produse și activități intelectual-intensive precum și pentru realizarea unei civilizații socio-umane avansate.

Un vector care pune în mișcare acest proces al dezvoltării durabile și care face ca el să fie sustenabil este calculatorul, în ipostaza lui de mijloc didactic. Mijlocul desemnează ceva ce este utilizat în vederea atingerii unui scop, iar scopul reprezintă finalitatea, ținta, obiectivul spre care se tinde. Scopul major este dezvoltarea durabilă; mijloc prin care aceasta se poate realiza – calculatorul. Contextul este reprezentat de educația formală care se referă la ansamblul acțiunilor educative sistematice și organizate, elaborate și desfășurate în cadrul unor instituții de învățământ specializate. Acest tip de educație beneficiază de următoarele caracteristici:

- elevii sunt introduși sistematic în paradigmele cunoașterii și în specificul instrumentelor de lucru;
- pregătirea este elaborată în mod conștient și eșalonat, prin intermediul specialiștilor;
- dezvoltă abilități și deprinderi necesare integrării socio-profesionale a individului;

- este supusă exigențelor sociale, ceea ce înseamnă că este în concordanță cu tipul de personalitate promovat de societate, cu particularitățile istorice ale acesteia.

Deci, utilizând calculatorul în activitatea didactică facilităm accesul elevilor la informație, îi familiarizăm cu un tip de comunicare virtuală care tinde să câștige tot mai mult teren, îi învățăm să-l folosească în scopul tehnicii și tehnologiilor, le asigurăm consistența cognitivă necesară dezvoltării unei cariere reale, benefice societății, stabile și durabile. Toate acestea se repercutează în final asupra calității vieții individuale, parte din viața socială. Insistăm asupra dezvoltării individuale, respectiv asupra valorii indivizilor formați în școală prin intermediul calculatorului deoarece, așa cum spunea John Stuart Mill, valoarea unui stat depinde de valoarea indivizilor care îl compun și nici un lucru mare nu se face cu oameni mici. Această creștere valorică a indivizilor trebuie realizată fără o creștere a nevoilor pentru că, în caz contrar, crește consumul într-un ritm rapid, se manifestă tendința de a obține profit și se pierde motivația scopului menționat anterior. Nu rămâne altceva de făcut decât să educăm, nu prin flux continuu de informații teoretice, ci prin probleme și identificare de soluții posibile, prin valori autentice și prin respectul față de mediul în interiorul căruia ne manifestăm existențial.

Bibliografie:

Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative și complementare – Stiluri și strategii, Editura Aramis, București, 2002

Maciuc, Irina, Formarea continuă a cadrelor didactice, Editura Omniscop, Craiova, 1998

http://europa.eu/pol/infso/index_ro.htm

17. Ridicarea calității și orientării școlare și profesionale

Prof. Giurca Cornelia, Școala Gimnazială „Vasile Goldiș”, Alba Iulia

Prof. Ursu Gabriela, Școala Gimnazială „Vasile Goldiș”, Alba Iulia

Strategiile educaționale și sociale ale României plasează școala ca factor de dezvoltare a capitalului social în relația sa cu comunitatea pe care o deservește.

Una dintre problemele permanente înscrisă printre prioritățile școlii și societății noastre, o constituie și orientarea școlară și profesională.

Actualitatea și importanța ei este dată de contribuția esențială pe care școala o poate aduce la soluționarea și îmbunătățirea acesteia. Contribuția ei nu se reduce numai la pregătirea tinerilor pentru a ști cum să ia o decizie conștientă, liberă dar fermă cu privire la devenirea lor școlară și profesională, ci și la pregătirea și asigurarea unei forțe de muncă în stare să acopere cu succes toate sectoarele activității sociale. Nu sunt exagerate opiniile celor care susțin că o asemenea pregătire trebuie să înceapă de timpuriu deoarece structura învățământului permite elevilor să opteze pentru clase speciale.

Considerată multă vreme o problemă individuală pe care fiecare familie o rezolvă în funcție de statutul său social și profesional, orientarea școlară și profesională nu trebuie lăsată în afara programelor școlare, considerându-se că sunt suficiente informațiile familiei și ale copilului pentru a justifica o opțiune școlară și profesională adecvată.

O dată cu diversificarea domeniului muncii și cu progresele realizate de școala contemporană, problema orientării școlare și profesionale a devenit o preocupare sistematică a mai multor organisme particulare și de stat și în special a școlii. Faptul că orientarea școlară prezintă interes atât pentru individ cât și pentru stat și societate (privatizarea, cursuri de calificare, conversia cadrelor, șomajul, asistența socială, etc) a făcut ca problema să fie examinată de-a lungul anilor atât sub aspectul său pedagogic, psihologic, social cât și sub cel umanitar.

Este nevoie de depistarea aptitudinilor, de cunoașterea elevilor, de autocunoaștere, de îmbogățirea strategiilor de lucru și au apărut organizații și instituții care pot oferi o bancă de date privitoare la mobilitatea profesiunilor, la cerere și ofertă, la perspectivele de dezvoltare a anumitor domenii de activitate. Introducerea pe scară largă a calculatoarelor în atâtea domenii profesionale a impus modificări în programele de pregătire pentru multe profesii, ceea ce a sporit interesul tinerilor pentru școlile sau secțiile cu astfel de profiluri.

Informatica, tehnologiile moderne și apariția unor profesii noi au dus la modificarea conținutului mai multor obiecte de învățământ și la apariția unor monografii profesionale.

Coordonatele științifice ale orientării școlare și profesionale trebuie să aibă în vedere următorii factori: copilul, cerințele social-economice inclusiv profesiunile și școala. Problema aptitudinilor și a alegerii școlii și ulterior a profesiei a devenit o problemă educativă de cel mai larg interes. Mai ales în clasele terminale ale ciclurilor școlare munca dirigintilor a devenit un suport solid al orientării elevilor.

Gimnaziul este perioada când se realizează procesul de preorientare profesională pentru că la sfârșitul acestui ciclu elevul va intra într-un liceu, iar opțiunea sa trebuie să bine pregătită.

Liceul este etapa de școlarizare în care interesele profesionale trebuie să dobândească cristalizarea necesară opțiunii pe care o vor face elevii și părinții la sfârșitul ei.

Performanțele obținute de elev în general și mai ales la disciplinele de concurs precum și alte rezultate ale activității școlare și extrașcolare vor deveni argumente pentru una din direcțiile de urmat. La acest nivel apar două posibilități din punct de vedere al orientării școlare și profesionale cum ar fi pregătirea elevilor pentru o activitate profesională și pregătirea pentru continuarea specializării.

Orientarea școlară și profesională trebuie să țină cont de unii factori cum ar fi cunoașterea elevilor de către cadrele didactice, pregătirea lor în domeniul alegerii școlii și profesiei, informarea școlară și profesională și discutarea opțiunii și deciziei finale. Conținutul orientării școlare și profesionale trebuie să ofere argumentele cele mai puternice pentru a-i ajuta pe cei care ezită încă sau care au făcut o alegere greșită.

Orientarea școlară este o acțiune complexă atât prin numărul factorilor implicați (profesori, părinți, sponsori, specialiști, etc) cât și prin faptul că face parte integrantă din procesul instructiv - educativ. Orientarea școlară și profesională este influențată negativ de așa numita „modă a profesiunilor” și de „sfaturile” prietenilor și colegilor.

Moda profesiunilor exprimată prin opinia publică este un fenomen de psihologie socială, cu efecte negative asupra procesului de orientare școlară. Sunt ani și chiar perioade mai întinse în care anumite profesii „sunt la modă” și au efecte de influențare a preferințelor și opțiunilor elevilor și părinților.

Pentru o bună orientare școlară se recomandă existența cu această specialitate în fiecare școală rolul de a-i cunoaște pe elevi din toate punctele de vedere, de a le alimenta interesul pentru viitoarea profesiune și de a pune problema autocunoașterii aptitudinilor, abilităților și performanțelor de care sunt capabili.

Mass-media poate furniza informații obiective, verificate și actuale privitoare la funcționarea diferitelor sectoare ale vieții economico-sociale și la cerințele pieței.

În cadrul școlii unde ne desfășurăm activitatea am încercat prin toate mijloacele să acordăm

importanța cuvenită orientării școlare și profesionale și, în special calității acesteia. Trebuie să ținem seama de trăsăturile vârstei când stabilim conținutul calitativ al activității educative comune a școlii cu familia, trebuie să ne ocupăm direct de procesul colaborării dintre cadrele didactice și părinții elevilor

S-au concretizat câteva forme de legătură cu părinții elevilor și anume: lectorate pentru părinți organizate cu concursul cadrelor didactice, adunări comune cu elevii și părinții, diferite sisteme de corespondență între cadre didactice și familiile copiilor. Sistemul activității comune a școlii cu familia a dus la încheierea colectivului de elevi, a colectivului didactic și la unitatea de vederi și de acțiuni comune a părinților elevilor.

În luarea deciziilor privind orientarea școlară și profesională s-a colaborat cu familia folosindu-se următoarele metode: observarea, convorbirile colective și individuale cu cadrele didactice și consilierul educativ al școlii, studierea documentelor școlare și a produselor activității elevilor. Anchetele ne-au furnizat date importante despre ideile și concepțiile întregului colectiv de elevi și ale părinților lor

În concluzie, putem afirma că orientarea școlară și profesională realizată corect reprezintă premisa unei reușite integrări socio-profesionale și a unei afirmări sigure în domeniul pentru care individul a optat. Se evidențiază rolul profesorului în ridicarea calității orientarea școlară și profesională și chiar în deciderea viitorului unui școlar pentru că el clarifică o situație, formulează un mod de gândire, intervine și îndrumă elevul și familia în luarea deciziilor.

Părinții în colaborare cu școala oferă copiilor deschiderea spre studiu și accesul la sursele de cunoaștere care contribuie la efectul educațional la școlii asupra elevului pentru că școala este a comunității, iar părinții sunt parte din comunitate.

BIBLIOGRAFIE

- Velciov, P – „Psihologia vârstelor” (1) Tipografia Universitară, Timișoara, 1994
Surdu, E – „Prelegeri de pedagogie generală”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995
Golu, M – „Dinamica personalității”, Editura Geneze, București, 1993
Miclea, M – „Psihologie cognitivă”, Editura Gloria, Cluj-Napoca, 1994
Monteil, J.M – „Educație și formare”, Editura Polirom, Iași, 1998
Peretti, A – „Educație în schimbare”, Editura Spiru Haret, Iași, 1996
Crașovan, F, Vucea – Macsinga, I – „Profesor pentru elev – elev pentru profesor”, Editura Mitron, Timișoara, 1999

18. RATE 2014: CELEBRATING CREATIVITY AND DIVERSITY IN ELT

Hamorszki Andreea, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, profesor limba engleză

Am participat cu mare plăcere, și în acest an, la Conferința Națională a profesorilor de limba engleză, eveniment care a avut loc la Iași, în perioada 31.10-01.11.2014. Tema conferinței a fost promovarea diversității și a creativității în predarea limbii engleze, materie atât de ofertantă în ceea ce privește implicarea activă a elevilor, interacțiunea și exprimarea creativă a acestora. Cursurile și atelierile de lucru au fost extrem de sugestive, utile, cu sfaturi practice și modele de lecții, alături de resurse variate.

S-a insistat pe tema literaturii, pe motivarea elevilor să citească și să devină preocupați de analiza literară, însă într-un mod atractiv și modern. Alan Maley, consultant-limba și literatura engleză, atașat al Consiliului Britanic timp de 26 de ani, a adus în discuție teme umanizării textelor literare, în sensul sensibilizării elevilor în relația lor cu acestea. Pentru ca acest lucru să se materializeze, textele trebuie alese cu mare atenție, elevii să se poată identifica cu acestea, să le

înțeleagă, să nu le perceapă ca aparținând unei alte epoci sau să aibă sentimentul că sunt priviți cu condescendență atunci când li se predau astfel de opere literare. Familiarizarea lor cu textul e un lucru esențial. Literatura nu e un concept îndepărtat, din contră, este la îndemâna oricui, găsim cu ușurință exemple literare la tot pasul, în reclamele și posterele de pe stradă, Internet, reviste și ziare. Literatura se poate aborda din perspective diferite. Accentul pe creativitate este esențial, de exemplu, crearea unui poem din două rânduri, patru cuvinte, din care elevilor li se dau două: *hello* și *goodbye*. Rezultatul: "Hello paper, Goodbye trees"/ "Hello alcohol/goodbye car", etc.. Prin astfel de exerciții, elevilor le crește stima de sine, încrederea în forțele proprii, conducând în același timp la trezirea interesului pentru literatură.

Imaginația elevilor nu este folosită la potențial maxim în cadrul orelor și uneori chiar neglijată. Fiona Mauchline, autoare a seriei "Motivate" (editura Macmillan) insistă pe potențialul reprezentat de aceasta. E de preferat să apelăm la universul interior al elevilor, la implicarea emoțională, utilizarea muzicii, a imaginilor (un site recomandat: www.ELTpics.com). Creativitatea implică toate simțurile în procesul de învățare, se încurajează creativitatea prin stimularea imaginației. Un site util: www.wordle.net/create

Și fiindcă mă preocupă temele abordate la orele mele, am participat cu entuziasm la atelierul de lucru "Green English" al profesorului George Chinnery. Temele verzi abordate la oră dezvoltă gândirea critică și conștientizarea tematicilor ecologice. Resursele pentru a susține astfel de lecții se pot găsi la următoarele adrese: www.greenpackonline.org; www.gisig.iatefl.org; tesol.org/connect/interest-americanenglish.state.org.

O altă modalitate de a-i motiva pe elevi o reprezintă axarea pe conținut, prin CLIL (Content and Language Integrated Learning). În această ipostază, profesorul își asumă îndeosebi rolul de îndrumător și facilitator, accentul fiind pus pe elev. Lecțiile se mulează perfect pe interesele și nevoile elevilor, atât timpul cât și conținutul sunt flexibile. Esențiale nu sunt gramatica, acuratețea, ci comunicarea și gândirea critică. Elevii sunt expuși la limba străină într-un mediu relaxat în care ei se concentrează la teme interesante, care le captează atenția. Cu atât mai mult cu cât ei înșiși aleg o parte a conținutului orelor, a subiectelor studiate. Se lucrează mult prin colaborare, elevii își acordă reciproc sprijinul. Prin această metodă, profesorul acceptă faptul că rezultatele slabe sunt cauzate de resurse, metode sau planificare neadecvate.

Johanna Stirling, atașată a Cambridge University Press, introduce tema cuvintelor nou apărute în limba engleză. O limbă vorbită este un organism viu, care se modifică constant, și care poate fi asemuită unui copac care se dezvoltă mereu, pornind de la cuvintele de bază și uzual folosite. Exemple de astfel de noi termeni sunt: *BYOD*- Bring Your Own Device, *Digital Detox*, *cyberloafing*, *FoMO*- *Fear Of Missing Out*, *nocializing*. Site-uri utile: <http://elgweb.net>; www.nile-elt.com.

Despre importanța tehnologiei în predare ne-a vorbit distinsul Bob Obee, reprezentant al examenelor Cambridge pentru Europa de Sud. Suntem bombardati cu informații, volumul acestora se dublează la fiecare doi ani... în această situație, ne confruntăm cu generația mileniului (Millennials), născuți la mijlocul anilor '80, care a crescut în epoca digitală și care preferă cărțile pe suport electronic celor clasice; care e obișnuită să comunice virtual și mai puțin față în față; o generație extrem de informată datorită exploziei de știri, la curent cu evenimentele mondiale; care comunică cu lejeritate și dexteritate în scris, conducând astfel la apariția unor noi tipuri de texte: mesaje pe telefonul mobil, email, bloguri, postări, tweet-uri, mesaje instantanee. Tehnologia este o noutate doar pentru cei care s-au născut înaintea ei. Profesorii au la dispoziția lor noi resurse digitale, care le animează orele; elevii noștri sunt generația digitală al cărei stil de învățare este unul digital- ei învață să își creeze un discurs captivant pentru ceilalți, care să îi ajute să dezvolte legături cu restul, să sintetizeze informații aparent fără legătură între ele, să deconstruiască informația în noi modalități.

Toate aceste idei însă sunt rezultatul experienței la clasă, al cercetării și studiului, al dezvoltării profesionale continue. Este vital ca un dascăl să-și lărgască mereu orizontul, să fie pregătit să facă față noilor provocări și să fie dispus să învețe de la ceilalți. Cum poate realiza practic acest deziderat? Participând la cursuri de formare, la conferințe, împărtășind experiențe

proprii cu colegii săi, citind literatură de specialitate, fie din reviste, cărți, cercetări sau bloguri. Un dascăl are menirea de a informa, inspira și însufla pasiune pentru materia predată.

19. Creșterea eficienței învățării geografiei prin utilizarea unor auxiliare didactice

Hanciu Melania – Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, prof. geografie

Hanciu Ștefan – Seminarul Teologic Ortodox “Sfântul Simion Ștefan” Alba Iulia, prof. geografie

Argument:

Nivelul calității și performanței în instrucție și educație, eficiența muncii cadrelor didactice, este dată de nivelul de Dezvoltare Durabilă a Comunității, de prosperitatea acesteia.

Utilizarea unor auxiliare didactice de tip curricular în predarea geografiei s-a dovedit a fi o practică bine venită având ca scop principal creșterea calității procesului educațional. Ca și autori și utilizatori de astfel de suporturi, cu o practică îndejuns de îndelungată, ne-am convins, în timp – de eficiența acestora în însușirea cunoștințelor de geografie, în formarea unor priceperi și deprinderi care să permită elevilor o înțelegere mai facilă a problematicii abordate.

În acest sens, prezentăm în cele ce urmează, câteva auxiliare didactice în sprijinul însușirii geografiei, create de subsemnații și utilizate în activitatea de zi cu zi la clasă.

Suporturile cartografice pentru geografia României

Editura CD Press, prin revista Terra Magazin, a luat inițiativa tipăririi unor suporturi cartografice pentru a fi utilizate în predarea geografiei în învățământul preuniversitar, dintre care au apărut până în prezent, în numere anterioare: harta fizică generală, hărți ale continentelor (Europa, Asia, Africa, America de Nord și de Sud), ale unor regiuni (Europa Centrală), hărți ale României (hărți referitoare la relief, unitățile majore cu diviziunile lor semnificative, hidrografie, climă, harta administrativă, principalele orașe cu o populație de peste 50 000 locuitori, activități economice, resurse, a transporturilor, turism).

Utilizarea acestor hărți încearcă să răspundă unui obiectiv bine precizat al programei de testare care prevede “analiza și interpretarea unor suporturi grafice și cartografice” prin două modalități concrete, care reflectă niveluri diferite de performanță: identificarea localizării unor elemente geografice (un obiectiv mai simplu de atins) și interpretarea elementelor înscrise pe suporturile cartografice (un obiectiv mai înalt și mai dificil de atins).

În același timp, harta ajută foarte mult la realizarea altor obiective ale programei de testare, cum ar fi: localizarea corectă a elementelor principale referitoare la geografia României (unități de relief, hidrografie, orașe), caracterizarea unor unități regionale după algoritmul cunoscut din anii anteriori, sintetizarea unor elemente geografice pe un substrat regional, localizarea unor elemente de geografie economică, hidrografie, climă, vegetație. În acest fel, harta devine instrumentul principal de învățare eficientă, prin raportarea permanentă pe care o permite față de un suport spațial a tuturor elementelor de geografie a României.

Utilizarea acestei hărți nu reprezintă un scop în sine, ci doar o metodă de a realiza o însușire temeinică și organică a principalelor elemente și fenomene învățate.

Pentru utilizarea hărții în procese de învățare directă la clasă sau în situații de evaluare, este necesară folosirea unei hărți cu repartizarea elementelor de bază, ce nu cuprinde denumiri geografice (fiind astfel o hartă “mută”), pe care se pot face o gamă foarte largă de exerciții individuale, pe grupe, sau frontale. Este de la sine înțeles că această hartă trebuie multiplicată și distribuită elevilor, astfel încât aceștia să opereze direct asupra suportului ei grafic, contribuind în acest fel la o însușire temeinică a elementelor legate de localizarea geografică a fenomenelor reprezentate.

Exercițiile de identificare a localizării se referă la următoarele aspecte:

- identificarea localizării unităților majore de relief și a subdiviziunilor principale ale acestora; se înțelege că identificarea subunităților de relief nu este necesar să meargă până la elemente de detaliu, ci doar la acele subdiviziuni care au o anumită semnificație și importanță;
- identificarea localizării râurilor principale prin raportarea acestora la traseul figurat pe hartă, la unitățile de relief străbătute și la poziția lor reciprocă;
- identificarea localizării orașelor mari (cu peste 100.000 locuitori) și a celor mijlocii (cu 50.000- 100.000 locuitori); introducerea în această cerință și a orașelor mijlocii răspunde atât unei necesități de instruire, cât și unei necesități legate de oferirea unei identități în învățarea acestor orașe (multe reședințe de județ), în care există un important număr de elevi ce își regăsesc în acest fel orașul natal; limita inferioară de 50.000 locuitori, deși arbitrară, este suficientă pentru a contura rețeaua urbană principală a țării.

Exerciții de interpretare a elementelor localizate se referă la:

- precizarea pozițiilor reciproce ale diferitelor unități majore de relief și subdiviziunile acestora; în această categorie se includ activități de poziționare a unor unități identificate, a unor unități identificate în raport cu altele presupuse a fi știute;
- pozițiile reciproce ale elementelor de hidrografie, relief și ale orașelor;
- pozițiile reciproce în raport cu anumite repere și față de punctele cardinale;
- poziția orașelor față de elemente ale rețelei hidrografice (de exemplu orașul Alba Iulia este situat pe Mureș) sau față de subdiviziuni ale reliefului (orașul Arad este situat în Câmpia Aradului, orașul București este situat în Câmpia Vlăsiei);
- de asemenea, pot fi stabilite anumite relații între elemente reprezentate și elemente care nu sunt reprezentate (de exemplu, Câmpia Bărăganului- reprezentată pe hartă- este acoperită cu o vegetație de stepă, care nu este reprezentată pe hartă).

Pentru a se ajunge la o utilizare constructivă și la o învățare temeinică a elementelor reprezentate pe acest suport cartografic, este necesar ca exercițiile să urmărească, în linii mari ordinea redată mai sus: de la identificarea localizării, la interpretarea unor aspecte ce decurg din această localizare. În acest sens, propunem realizarea unui sistem de activitate independentă cu elevii (individuală, sau frontală), astfel:

1. Identificarea pe hartă și fixarea pe suportul cartografic multiplicat a rețelei hidrografice principale;
2. Identificarea (pe hartă și suportul cartografic multiplicat) a unităților majore de relief și, în cadrul fiecărei unități majore, a diviziunilor principale (această precizare este necesară deoarece diviziunile unităților de relief sunt învățate în raport cu unitățile majore în care se află situate);
3. Identificarea localizării orașelor mari (cu peste 100.000 locuitori) în raport cu râurile principale identificate și fixate anterior;
4. Identificarea localizării orașelor mijlocii (cu 50.000- 100.000 locuitori) în raport cu râurile principale identificate și fixate anterior;
5. Identificarea localizării orașelor mari în raport cu principalele unități majore de relief identificate și fixate anterior.

Utilizarea unor suporturi de instruire de tip curricular la geografie: caietele de activitate independentă ale elevilor

Realizarea unor materiale-suport de tip curricular reprezintă un deziderat major al predării geografiei în școală, acestea oferind o premisă obiectivă a ridicării eficienței de predare-învățare-evaluare. Prin aceste materiale-suport se realizează un prim sistem coerent de activități didactice centrate pe un suport precis de învățare. Deși pot fi imaginate mai multe tipuri de materiale-suport; practica a arătat că cel mai eficient este caietul de activitate independentă. În condițiile existenței acestora, procesul de instruire se raportează la un suport bine precizat care are capacitatea de a regla resursele de învățare în unități de timp bine precizate. Caietul elevului este, într-un sistem

curricular, principalul suport de instruire. Concepția generală a caietelor o reprezintă centrarea învățării pe activitatea independentă a elevului. Această activitate reprezintă aproximativ 70% din totalul resurselor de timp, ceea ce sugerează rolul deosebit al învățării independente a elevilor. Prin intermediul acestui tip de material-suport se realizează o parcurgere integrală a materiei și o învățare într-un ritm propriu, individualizat pentru fiecare elev. Investigațiile de până acum au arătat o evidentă creștere a eficienței instruirii cu ajutorul materialelor-suport (care poate merge până la 30%), prin lucrul continuu, direct și dirijat, o reducere a efortului propriu (planuri de lecție, ideile principale și numele de locuri nu mai necesită o scriere pe tablă), o stimulare a spiritului de căutare și inițiativă al elevilor. Totodată cadrele didactice vor putea efectua o apreciere și evaluare obiectivă a performanțelor, o planificare judicioasă a secvențelor de instruire, o apreciere obiectivă a progresului la învățatură al elevului (criteriu esențial în aprecierea obiectivă a activității didactice).

Chiar dacă manualul cuprinde deja multe lucruri interesante, importante și explicate pe înțelesul elevului, caietul îi sugerează acestuia, în cadrul fiecărei lecții o reținere a ideilor principale, o identificare rapidă și precisă pe hartă a principalelor elemente geografice, capacitatea de a explica (în scris sau oral) cele observate, posibilitatea de comparare a datelor geografice de bază, capacitatea de a elabora texte și răspunsuri bine precizate, verificarea cunoștințelor.

Caietele de activitate independentă a elevilor la geografie, pentru clasele a V-a, a VI-a, și a VII-a rezultate ale colaborării fructuase ale autorilor și a unei îndelungate experiențe metodice la clasă, contribuie la o asimilare mai bună, mai ușoară și cu mai multă plăcere a geografiei.

O serie de secvențe din aceste caiete au fost experimentate parțial sau total în mai multe rânduri și au, din acest punct de vedere, o legitimitate didactică. Rezultatul final al experimentării fragmentelor respective (îndeosebi sub forma unor fișe de lucru) îl reprezintă ridicarea reală a calității procesului de învățare.

Rezultat al colaborării fructuase între autori și a unei bogate și îndelungate experiențe metodice la clasă, caietele de activitate independentă a elevilor la geografie, pentru clasele a V-a, a VI-a și a VII-a experimentate în cadrul Liceului cu Program Sportiv din Alba Iulia (cu acordul ISJ Alba) și postate pe www.didactica.ro, contribuie la o asimilare mai bună, mai ușoară și cu mai multă plăcere a geografiei. Caietele de activitate independentă permit realizarea unor obiective educaționale proprii.

Astfel elevii:

- percep un câmp informațional relativ vast (mijlocit de manual și de alte surse de învățare), asupra căreia operează o selectivitate indusă de caracterul structurat și limitat al suportului de instruire;
- operează cu o serie de convenții (hărți, diagrame, date de informare, semne convenționale, scări) și realizează transformarea lor în diferite forme de prezentare (exprimare orală, exprimare în scris, exprimare grafică);
- utilizează continuu suporturi cartografice, având ca efect exersarea metodei de baza a geografiei, metoda cartografică;
- realizează activități strict individuale care le oferă elevilor satisfacții suplimentare de învățare și posibilități de afirmare;
- dezvoltă la elevi opțiuni etice, estetice și antologice;
- introduce forme de autoevaluare incipientă și de evaluare obiectivă a performanțelor de învățare;
- facilitează învățarea geografiei ca întreg.

Profesorilor le este facilitată:

- asumarea rolului de manager al procesului de instruire, prin asamblarea resurselor didactice în contextul succesiunilor generate de presupusele caiete;
- utilizarea rațională, optimă, continuă a timpului de lucru în clasă;
- individualizarea aprecierii rezultatelor elevilor;
- obiectivitatea notării și aprecierii progresului realizat în învățare;
- crearea unui cadru de învățare mult mai lejer și deschis, îndeosebi prin eliberarea constrângerii de a scrie și desena pe tablă;

- învățarea eficientă în clasă de către majoritatea elevilor și reducerea timpului suplimentar de învățare acasă;
- existența unui document obiectiv, care să ateste ritmul și calitatea procesului de instruire practicat de profesor.

Sistemul programă-manual-caiet formează un sistem curricular în sensul că dezvoltă același limbaj, aceeași concepție și sunt interconectate reciproc. Aceste sisteme-caiete de activitate independentă trebuie să cuprindă în succesiunea lecțiilor din manual, o serie de activități de învățare centrate pe suporturi grafice care accesibilizează conținutul și permit o activitate independentă continuă a elevilor. Principalele modalități de concretizare a suporturilor de învățare sunt: - schițe de hartă, asemănătoare celor din manual, pe care elevii sunt solicitați să completeze o informație lacunară rezultată din analiza diferitelor surse de informare;

- schițe de hartă care solicită localizarea unor elemente geografice (munți, râuri, orașe etc.);
- schițe de hartă care presupun desenarea și localizarea unor fenomene și date geografice solicitate;
- tabele, grafice;
- informații cu caracter lacunar;
- texte semiconstruite;
- documente pentru analiza și interpretare (îndeosebi texte);
- cerințe centrate (de exemplu caracterizarea în scris a unui fenomen);
- sarcini de tip eseu;
- scrieri și ordonări de date;
- explicații cauzale;
- tabele recapitulative;
- teste de fixare cu suport cartografic;
- teste de evaluare cu suport grafic și cartografic;
- teste cu răspuns liber;
- teste cu răspuns construit (cu alegere multiplă).

Caietul dezvoltă activități de bază, elementare, pe care le putem numi “deprinderi elementare”, competențe, priceperi, abilități: termenul englez de skills răspunde cel mai bine înțelesului real al competențelor educaționale elementare formate și angrenate în autoinstruirea elevilor. Iată câteva activități de învățare de bază: notați; precizați (oral sau în scris); scrieți (pe hartă sau pe un spațiu liber); enumerați; identificați (și notați), explicați (pe scurt, în scris sau oral); ordonați (după un anumit criteriu); analizați; rezumați; demonstrați; argumentați; descrieți; completați (un text, un tabel, o hartă); urmăriți; comentați (oral sau în scris); redați în scris (după un model anterior); definiți; localizați; grupați; discutați; alegeți (răspunsul corect).

Putem spune că activitățile presupuse de aceste caiete dezvoltă deprinderi elementare de învățare independentă. Caietul nu se adresează memoriei; pe caiet nu se scrie din memorie, ci în urma unei activități de învățare care presupune utilizarea manualului și explicațiile profesorului. El îmbină conținuturile cu învățarea. Un exemplu: întrebarea “explicați de ce Spania este o țară turistică” își propune să identifice modul de realizare a unui obiectiv cvasioperațional de felul: “Elevul trebuie să identifice și să argumenteze elementele pentru care Spania poate fi considerată țară turistică”. Caietul organizează procesul educațional, prin succesiunea și întinderea fiecărei teme, oferă cea mai concretă sugestie de proiectare a instruirii. Arată cum, cât și ce trebuie să studieze și poate reprezenta un mijloc de evaluare. De asemenea, caietul este o resursă pentru autoînvățare și poate induce metoda de autoînvățare. El personalizează instruirea elevilor și oferă fiecărui elev o învățare individualizată și în ritm propriu. Caietul, în ansamblul său, poate fi considerat un adevărat “test” sumativ de mari dimensiuni și poate reprezenta un mijloc de evaluare.

Bibliografie:

Dan Steluța, Rădulescu Carmen, Datcu Zamfir, Lazăr Nicolae, Voicu Dumitru – Caietele de geografie pentru clasele V, VI, VII și VIII, București, Editura Art Grup Editorial, 2013-2014;
Bărbulescu Adriana – Caiet de lucru pentru clasa a V-a, București, Editura Booklet, 2013;

Mândruț Octavian – Geografia României- clasa a VIII-a. Caietul elevului pentru activitate independentă, București, Editura Corint, 1998.

20. Educație pentru dezvoltare durabilă

Ing. Iviniș Mariana

Colegiul Tehnic „I.D.Lăzărescu” Cugir

Importanța educației este deosebită, iar întregul sistem educațional trebuie să plece de la premisa că fiecare individ poate fi educat, poate fi ajutat să treacă de la o etapă la alta, atât timp cât influențele educative se adresează dezvoltării sale. La educația tinerelor generații și adulților participă și alți factori, cum ar fi: profesorul, familia, societățile comerciale, mass media și grupul școlar, care împreună cu școala alcătuiesc sistemul instituțional de educație.

Sistemul de învățământ asigură rezolvarea uneia din cele mai dificile și mai importante probleme socio-umane-educația și pregătirea tinerei generații, a forței de muncă, a specialiștilor. El prezintă la intrare exigentele sociale contemporane privind educația tinerei generații, ale pregătirii forței de muncă și la ieșire- finalitățile, valorizarea eficientă instituțiilor de instruire și educație, obiectivitatea în „ produsul” sau specific-oamenii pregătiți, forța de muncă, specialiști, capabili să se integreze cu randament și spirit creator în activitățile social-utile.

Întotdeauna între fluxurile de intrare și ieșire acționează un fenomen de reglare și optimizare, denumit conexiune inversă (feed back). Sistemul de învățământ contemporan din România se caracterizează prin deschidere și dinamism față de nou, dezvoltându-se și acționând în concordanță cu cerințele economico-sociale , cu progresul științifico – tehnic și cultural, cu aspirațiile poporului român, în condițiile societății civile și a statului de drept, democratic. Învățământul realizează idealul educațional bazat pe tradițiile umaniste, pe valorile democrației și pe asperitățile societății românești, contribuind la păstrarea identității naționale.

El dezvoltă ca ideal educațional o personalitate liberă, multidimensională, armonioasă, demnă și creativă. Este necesar ca managementul educațional să conștientizeze faptul, în toate sferile activității sociale, că învățământul și educația nu sunt fenomene de consum, cum greșit au fost uneori considerate, ci fenomene care realizează cel mai valoros și eficient „produs” cu bătaie lungă – omul pregătit să exercite o profesiune social – utilă . De asemenea , asigură un raport rațional și dinamic între numărul oamenilor pregătiți prin studii și numărul cerut de diviziunea socială a muncii , menținând accesibilitatea reală a învățământului de toate gradele pentru ca cei care au posibilități intelectuale si materiale sa poată obține pregătirea pe care o doresc.

Învățământul ca prioritate națională este necesar sa se dezvolte în contextul interacțiunii dintre cerințele dezvoltării economico – sociale și cele de dezvoltare a resurselor umane.

În procesul integrării europene , sistemul de învățământ românesc este deschis relațiilor cu organismele internaționale de educație, cum este UNESCO si relațiilor cu sistemele de învățământ din alte țări, fapt obiectivat în participarea țării noastre la realizarea unor programe educaționale precum: Phare , Tempus, Socrates etc. Toții cetățeni patriei au dreptul și șanse egale la învățătura, fără nici o discriminare de natura sociala sau materiala, de sex, rasa, etnie, religie, politica etc, garantându-se dezvoltarea și afirmarea personalității, dobândite unei culturi și calificări profesionale, a unei educații diferențiate, în conformitate cu rezultatele în pregătire și aptitudinile fiecăruia. În condiții de drepturi și șanse egale, în mod firesc și obiectiv, vor exista diferențieri și ierarhizări de pregătire, de competente și performanțe în dezvoltare și calificare. Dreptul la învățătura nu presupune promovarea automată, fără acoperire, dintr-o clasa în alta, dintr-un an de studiu în altul, existând posibilitatea corigentelor și repetenției.

Pentru a asigura șanse egale de pregătire în competență, toate instituțiile de învățământ de același grad, profil și forma de organizare funcționează după o concepție educațională unitară.

Pentru a realiza o cultura generală elevată si temeinică, o orientare școlară corespunzătoare, șanse egale tinerilor pentru intrarea în învățământul liceal și profesional, cât și pentru integrarea în activitatea socio - utilă, legea asigură un învățământ general obligatoriu de 10 ani, care cuprinde

școala primară de 4 clase, gimnaziul de 4 clase și 2 clase de liceu. Învățământul liceal se organizează ca învățământ de zi cu 12 clase, seral și cu frecvență redusă de 13 clase.

În cadrul liceului cu profil tehnic se realizează următoarele obiective:

- îmbogățirea și aprofundarea cunoștințelor de știință și cultura generală;
- dezvoltarea capacităților intelectuale; îndeosebi a gândirii;
- conturarea unei dimensiuni practice a cunoștințelor dobândite;
- dobândirea unei profesii, susținându-se o lucrare practică, iar cei care o promovează obțin un atestat de calificare.

În cazul învățământului profesional se desfășoară pe doua module:

- școala de arte și meserii clasele IX – X , care se finalizează cu un Examen de Certificare a Competenței profesionale de nivel I.
- anul de completare clasa a XI a, care se finalizează cu un Examen de Certificare a Competențelor profesionale nivel II.

Lista unităților de competență în domeniul mecanic :

Calificarea : lucrător în prelucrări la rece

Nivel : 1

- dezvoltarea personală în scopul obținerii performanței
- lucru în echipă
- tranziția de la școala la locul de munca
- satisfacerea cerințelor clienților
- efectuarea măsurătorilor generale
- utilizarea mașinilor și dispozitivelor specifice prelucrării la rece

Calificarea : strungar

Nivel : 2

- dezvoltarea personală în scopul obținerii performanței
- utilizarea documentației tehnice specifice prelucrărilor prin așchiere
- prelucrări și tehnologii de prelucrare prin așchiere pe strung
- utilizarea calculatorului și prelucrarea informației
- regimuri de așchiere, adaosuri de prelucrare și norme tehnice de timp la strunjire.

Absolvenții învățământului profesional au dreptul să continue studiile liceale clasele XII și XIII ca ruta progresivă a liceului. La absolvirea liceului se da examen de bacalaureat, iar cei care îl promovează obțin diplomă de bacalaureat, ei putând continua studiile în învățământul superior. Absolvenții liceului care nu vor urma învățământul superior pot urma o școală postliceală sau se pot încadra într-o activitate social- utilă, perfectându-și calificarea la locul de munca. Educația permanentă derivă din necesitatea continuării instruirii și autoinstruirii și după absolvirea școlii sau facultății, în tot timpul vieții active, a vieții în general. Aceasta înseamnă a ține pasul cu noul, cu cuceririle și realizările din domeniile culturale, tehnic, economic, medical, pedagogico- metodic, juridic, în general, pe plan național și mondial. În acest context, educația pentru dezvoltarea durabilă a României asigură perfecționarea pregătirii profesionale, științifice și culturale, etice a tuturor cetățenilor, precum și policalificarea lor profesională . În societatea contemporană, așteptările la nivelul cadrelor didactice sunt mult mai ridicate.

Pregătirea inițială și continuă trebuie să aibă în vedere înzestrarea cadrului didactic cu competențele necesare astfel încât acesta să se simtă confortabil în fața clasei, în toate situațiile care pot apărea în cazul activității sale educaționale. Pentru o bună prestație profesională, cadrul didactic are nevoie să aibă încredere în sine și în competențele sale profesionale, să stăpânească modalități de rezolvare a situațiilor critice, tensionale sau conflictuale, să fie capabil să gestioneze situațiile tipice și să poată dezvolta soluții pentru cele atipice, toate acestea îi sunt indispensabile muncii cadrului didactic. Profesorul trebuie să colaboreze cu membrii comunității școlare, el trebuie să folosească modalități eficiente de implicare a familiei în viața școlii și în dezvoltarea elevilor. Alături de toate acestea el trebuie să se implice în rezolvarea problemelor comunității promovând valori morale și civice.

Cu toate acestea rolul educatorului nu se rezumă la un simplu furnizor de date. Relația instructor- subiect de instruit, creată ca urmare a procesului de furnizare de cunoștințe, presupune în

mod obligatoriu un așa numit feed – back, un răspuns ce reprezintă de fapt, o oglindă pentru instructor. Și în mod sigur, un bun educator va folosi acest proces pentru a face o autoevaluare mai exactă a propriilor capacități, a propriului nivel de cunoștințe. Este un prilej deosebit de mândrie pentru maestru să-și vadă discipolul depășindu-l. Stă în firea lucrurilor și reprezintă însăși esența progresului, dar este în același timp, o unitate de măsură pentru competența și eficiența sa.

Concluzia evidentă este ca a fi educator implică mult mai mult decât simpla transmitere a unor cunoștințe, în primul rând, cunoștințele transmise trebuie adaptate, structurate și traduse într-un limbaj potrivit segmentului de indivizii căruia i se adresează. Este vorba despre acel principiu al accesibilității și al individualizării învățământului menționat mai sus. Ceea ce puțina lume înțelege sau acceptă este faptul că nici un educator nu poate rămâne neimplicat sau doar mijloc absolut obiectiv de comunicare. De fapt, capacitatea de a menține un echilibru corect între elementul subiectiv și cel obiectiv face diferența între un educator dăruit, un dascăl în adevăratul înțeles al cuvântului și o simplă sursă de informații. Nu este suficient să acumulezi cunoștințe și să le transmiți mai departe acest lucru îl face orice computer cât de cât performant, ceea ce nu poate face un aparat, un dispozitiv sau suport de orice fel, este de a-și folosi spiritul, cu tot ce include el, inima și talentul în nobile scopuri de a educa noi și noi generații. Și pentru că linia care marchează un educator de un furnizor de cunoștințe banal trebuia să poarte un nume, i s-a spus HAR.

Referințe bibliografice.

Ioan Bontaș, Tratat de pedagogie, Editura BIC ALL București, 2007

Nicolae Jurcău, Psihologia Pedagogică Editura Didactica și Pedagogică, Cluj Napoca, 1994

Corina Căce, Psihologia Educației: Teorie, Metodologie și Practică, Editura ASE București, 2004

21. Educația ecologică, factor esențial în formarea personalității elevilor

Prof. Macarie Luminița

Școala Gimnazială “Ovidiu Hulea” Aiud

Ecologia constituie un domeniu al științelor despre viață care are din ce în ce mai multă însemnătate. Etimologic, ecologia reprezintă știința habitatului, respectiv o ramură a biologiei care studiază interacțiunile dintre viețuitoare și mediul lor de viață. Dar, evident, semnificațiile sale au fost mult amplificate și diversificate de-a lungul timpului.

Dezvoltarea fără precedent a tehnicii, în toate domeniile activității umane, are aspectele sale pozitive, dar și efecte negative, prin prejudicii aduse naturii sub diverse forme, ca: poluarea mediului, dezechilibrele ecologice și deteriorarea ecosistemelor naturale.

Prin progresul științei și tehnicii, care înregistrează rezultate spectaculoase, omul trebuie să înțeleagă perfect relația sa cu natura, că el este o parte a naturii, depinde de aceasta, dar nu este superior ei. Așa cum spunea B. Commoner: “Noi le furăm generațiilor viitoare elementele vitale: aerul și solul...”, astfel că societatea contemporană trebuie să acorde o atenție prioritară naturii, să rezolve realist criza ecologică.

Omul, prin întreaga sa activitate, stă la originea comportamentului iresponsabil față de mediu, dar tot el este în măsură să amelioreze “sensul ecologic” actual, atât în plan social-politic, cât și economic, cultural, artistic și educațional.

Educația ecologică a lumii contemporane trebuie să fie un proces activ, continuu, de la o vârstă fragedă, prin acțiuni concrete, practice, la scară globală sau locală, în toate mediile și să antreneze cât mai mult întreaga societate. Ca orice formă de educație și cea ecologică are la bază principii obiective de realizare. În primul rând, se relevă necesitatea formării la om a unei conștiințe, gândiri sau conduite ecologice. O dată cu dezvoltarea societății, omul a creat o serie de factori artificiali – factori sociali, care au devenit prioritari, permanent și cu efect negativ de

acutizare a crizei ecologice. Eradicarea acestora se poate face doar la nivel global, tot prin acțiuni cu caracter social, lichidarea sărăciei, a discriminării rasiale, a războaielor. Necesitatea informării corecte a populației în privința acțiunilor de exploatare rațională a resurselor naturale, de evitare a degradării mediului ambiant, de conservare a ecosistemelor, de cunoaștere perfectă a legilor și fenomenelor care guvernează în natură. Pentru reușita educației ecologice, trebuie urmate anumite direcții și principii. Astfel, manifestările internaționale (conferințe, congrese) au stabilit responsabilitățile ce revin guvernelor și organizațiilor naționale în privința protecției și conservării mediului înconjurător. Educația tinerilor în domeniul protecției mediului trebuie să se facă în școli, la toate disciplinele și prin activități extrașcolare organizate de școală, fundații sau alte instituții. Educația ecologică prinde un contur interdisciplinar și polivalent.

O altă cale de educație ecologică este formarea de specialiști în problemele mediului. Astfel, se vor instrui tineri, profesori sau voluntari, care, sub aspect științific, să cunoască noțiuni de ecologie, modul de funcționare al ecosistemelor naturale și antropizate, interrelația om-mediul etc.

În școli, educația ecologică trebuie să parcurgă anumite etape:

- Cunoașterea și observarea naturii prin descrieri, vizionări de filme și casete, dar, mai ales, prin acțiuni extrașcolare: drumeții, excursii, expediții tematice, când elevii iau contact direct cu mediul înconjurător, se bucură de frumusețile naturii sălbatice, a unui mediu natural curat.
- Formarea sentimentului ecologic la elevi, de atașament față de natură, de încântare, relaxare față de frumosul pe care ți-l oferă mediul înconjurător.
- Implicarea personală. Prin discuții la clasă, dascălul reușește să sensibilizeze elevii în privința implicării fiecăruia în acțiuni concrete, de a fi folositori comunității.
- Asumarea responsabilității. Se formează în timp un comportament ecologic, când elevii știu ce responsabilități implică relația lor cu cei din jur, cu mediul ambiant, cu societatea.

În timp, educația ecologică asigură tinerilor modalitățile concrete de acțiune în orice situație. Tânăra generație va putea organiza activități de protecție a mediului, de protejare și salvare a speciilor rare, de evitare a poluării.

Pentru reușita scopului propus, de mici, încă de la preșcolari, se pot organiza acțiuni, ca: turismul ecologic, expoziții de desene, de fotografii din natură, creații literare tematice, filatelie etc. Realizarea unei colecții cu materiale din natură (ierbare, insectare, scoici, pene, cuiburi), realizarea, în diverse ecosisteme, a unor mici filme, a înregistrărilor video pe baza unor teme propuse.

Inițierea unor cercuri de iubitori ai naturii –“Micii ecologiști”- implică elevii în toate acțiunile practice ecologice din școală. Ei vor fi promotorii gândirii ecologice, primii mici specialiști cu inițiativă și aplicativitate în domeniul ecologic. De asemenea, elaborarea și redactarea unor reviste de specialitate, de informare ecologică (de ex.: “Planeta albastră”, “Terra”, “Green Generations”, “Ecos”) vor coordona acțiunile întreprinse de elevi, cât și o informare adecvată.

Participarea, cu elevii, la toate activitățile locale, cu implicații ecologice: plantarea de puieti, curățenia parcurilor, amenajarea unor sere etc. Grijă pentru mediu se poate concretiza prin acțiuni la nivelul școlii și împrejurimile ei. Se poate constitui Comisia de mediu curat al școlii, care urmărește curățenia în clase, în curtea școlii. Se plantează flori în grădina școlii, se instituie concursul cu cea mai frumoasă și curată clasă.

Prin atragerea mass-mediei locale, care să popularizeze acțiunile concrete, realizate la nivel de școală, se pot găsi sponsori care să contribuie la marile activități ecologice. Elevii trebuie să fie antrenați în acțiunile de colectare a deșeurilor, să înțeleagă necesitatea reciclării hârtiei, sticlei, textilelor etc. Rolul profesorului nu se limitează doar la stocarea informațiilor ecologice, ci trebuie să urmărească modul de activare a acestora.

Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai când elevii de azi, viitorii cetățeni de mâine, vor fi convinși de necesitatea ocrotirii naturii, vor deveni factori activi prin acțiuni de apărare împotriva calamităților naturale, de re tehnologizare a echipamentelor industriale, de înființare de noi stații de epurare a apelor uzate pentru reducerea efectului poluării mediului. Ei vor găsi soluții prin care să lege prezentul de viitorul planetei.

Botnariuc N., Vlădineanu V., Ecologie, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1982
Geamăna Nicoleta – Să învățăm despre mediu, Tipografia Nelmaco, București, 2004;
Ionescu, Al, Săhleanu, V. Bandiu, Protecția mediului înconjurător și educația ecologică, Ed. Ceres, București, 1989;
Mazilu M., Ecologie și protecția mediului înconjurător, Editura Mirton, Timișoara, 2004;
Mohan Gh., Ardelean A., Ecologia și protecția mediului, Ed. Scaiul, București, 1993;
Neacșu P., Olteanu I., Ecologia, Tipografia Universității din Craiova, 1996.

22. Etichetarea organismelor modificate genetic în vederea asigurării siguranței alimentare

Macarie Valentina
Colegiul Tehnic “Ion D. Lăzărescu” Cugir
Profesor Discipline tehnice

Organismul Modificat Genetic (OMG) sau Transgenic este termenul cel mai folosit pentru a defini o plantă de cultură sau un animal aparent normale, cărora, prin intermediul unor tehnici de inginerie genetică li s-au transferat gene de la alte specii: plante, animale, bacterii, virusuri sau chiar gene umane, pentru a le conferi anumite caracteristici noi. OMG pot fi create doar în laborator în mod artificial, niciodată nu se pot crea în mod natural.

Ingenieria genetică este o tehnologie nouă, radicală și violentă, care distruge barierele dintre specii și regnuri într-un mod care nu s-ar întâmpla niciodată în nici o condiție naturală. Aceasta presupune practic transferul de gene de la o specie la alta sau de la un regn la altul. De exemplu gena de la un tip de pește arctic (*Platichthys flesus*), care are proprietăți anti-îngheț a fost inserată într-o varietate de căpșune pentru a le asigura protecție la congelare.

Aceasta tehnologie poate să conducă la efecte neașteptate. Genele nu funcționează în mod izolat ci în relații extrem de complexe care încă nu sunt înțelese pe deplin de către oamenii de știință. Orice schimbare în ADN va afecta noul organism creat pe termen lung, în feluri pe care oamenii de știință nu le pot prevedea.

Există 3 tipuri principale de asemenea plante cultivate la nivel mondial:

- Culturi insecticide: plantele funcționează ca un insecticid, dezvoltând toxine în fiecare celulă din organism, 24 h/zi, pe întreaga perioadă de vegetație, omorând insectele care le consumă;

- Culturi rezistente la erbicidul Round Up cu substanța activă denumită Glifosat, un erbicid neselectiv, care în urma aplicării distruge toată flora din câmpul agricol, cu excepția plantei modificate genetic;

- Culturi combinate (insecticide- rezistente).

Culturile modificate genetic sunt create pentru a aduce profit imediat companiilor care le crează, și nu pentru a scăpa de foamete populațiile din zonele sărace ale lumii, unde nu se poate practica agricultura datorită condițiilor vitrege de mediu. Dovada este faptul ca pe piață nu există organisme modificate genetic rezistente la secetă, salinitatea solului și alte condiții de mediu vitrege. De asemenea nu există organisme modificate genetic care să producă mai multe vitamine sau alte substanțe nutritive.

Cele mai recente studii demonstrează că în urma consumului repetat, OMG produc efecte negative ireversibile pe termen mediu și lung. Există trei categorii de riscuri: riscuri asupra sănătății, riscuri asupra mediului și riscurile agricultorilor.

Un studiu din 2009 publicat în Jurnalul Internațional de Științe Biologice (International Journal of Biological Sciences) a constatat ca trei soiuri de porumb modificat genetic, care au fost

aprobate pentru consumul uman în SUA, cauzează “efecte adverse asupra rinichilor și ficatului, a organelor cu funcție de detoxifiere, precum și diferite probleme inimii, glandelor suprarenale, splinei și sistemului hematopoietic.

Odata eliberate în mediu, fie că sunt culturi de testare, fie comerciale, plantele modificate genetic nu pot fi controlate pentru că acestea interacționează în mod liber cu întregul ecosistem.

Culturile convenționale sau ecologice din jur pot fi contaminate / impurificate genetic prin polenizare, datorită vântului sau insectelor. Acest lucru duce la reducerea și chiar pierderea biodiversității, care este extrem de necesară pentru stabilitatea mediului înconjurător. Odata eliberate în mediu, fie că sunt culturi de testare, fie comerciale, plantele modificate genetic nu pot fi controlate pentru că acestea interacționează în mod liber cu întregul ecosistem.

Faptul că este obligatoriu ca între culturile modificate genetic și cele ne-modificate genetic trebuie să existe o zonă de protecție confirmă faptul că fenomenul real, contaminarea, trebuie evitat. Un exemplu în acest sens îl oferă cazurile de contaminare din Germania și Spania unde culturi de porumb modificat genetic au contaminat culturi de porumb convenționale învecinate.

În Spania contaminarea a avut consecințe grave asupra agricultorilor certificați ecologic care și-au pierdut certificarea ca urmare a contaminării cu porumb modificat genetic. Germania a interzis cultivarea de porumb modificat genetic MON810 în 2009, pentru o perioadă de 5 ani.

Întreaga biodiversitate are de suferit de pe urma culturilor modificate genetic rezistente la insecte și erbicide. Multe insecte care se hrănesc în mod natural cu dăunătorii plantelor de cultură suferă și chiar mor dacă consumă dăunători de pe plante modificate genetic. Așa este cazul buburuzelor care se hrănesc cu păduchi de frunză. În zonele de cultivare intensivă a plantelor modificate genetic rezistente la erbicidul Round Up au apărut deja buruieni rezistente la acest erbicid neselectiv cu care sunt tratate plantele modificate genetic. Acest lucru a condus la intensificarea utilizării de erbicid Round Up în combinații mult peste limita admisă cu alte erbicide

puternice. OMG se pot reproduce și încrucișa cu organisme din mediul natural, rezultând astfel organisme noi, într-un mod necontrolat și imprevizibil. Atunci când s-au lansat în cultură, nu se cunoștea aproape nimic despre impactul OMG-urilor asupra sănătății mediului și oamenilor. Toate aceste concluzii s-au obținut ulterior. De unde știm noi că peste câțiva ani nu vor fi descoperite alte și alte efecte negative ale OMG, atunci când întreaga biosferă va fi contaminată și nu vom mai putea face nimic?

Una din consecințele utilizării de semințe modificate genetic este pierderea dreptului de a refolosi pentru culturile următoare semințele obținute din recoltă, din cauza patentelor / dreptului de autor pe care companiile producătoare le exercită asupra semințelor modificate genetic. În fiecare an agricultorul trebuie să cumpere semințele de la companiile producătoare. În cazul în care fermierul este depistat că nu a cumpărat semințele de cultură, este posibil de plătit unora amenzi și despăgubiri substanțiale către companie, pe baza legislației de proprietate intelectuală / drept de autor. Ceea ce este și mai îngrijorător, este faptul că nicăieri în lume legislația nu protejează fermierii de contaminare cu OMG. Chiar dacă fermierul a fost contaminat accidental cu OMG, fără a fi avut intenția de a cultiva asemenea plante, este în continuare posibil de a plăti despăgubiri pentru drept de autor.

Aplicarea legislației cu privire la etichetarea produselor care conțin material transgenic se face pe baza rezultatelor obținute de către laboratoare specializate. În viziunea europeană, acreditarea laboratoarelor de testare a organismelor modificate genetic, în conformitate cu standardele ISO specifice (ISO / CE / 17025), este considerată ca fiind un element necesar pentru desfășurarea controalelor oficiale. De asemenea, este necesar ca laboratoarele care asistă Rețeaua Europeană de Laboratoare pentru „OMG” la testarea și validarea metodelor de detecție să fie acreditate sau în curs de acreditare în conformitate cu normele ISO/CE/17025.

Conform reglementărilor legislative în vigoare, statele membre din cadrul Uniunii Europene pot lua măsuri naționale adecvate privind coexistența pentru a evita prezența accidentală a organismelor modificate genetic în alte produse.

Amestecul cu organisme modificate genetic poate duce la o devaluare a produselor nemodificate genetic și, prin urmare, la prejudicii economice pentru producătorii acestora.

În România se importă produse alimentare modificate genetic, la fel cum se importă în întreaga Uniune Europeană. Principalele culturi modificate genetic care se importă și ar trebui să fie etichetate în țara noastră sunt: orez, soia, porumb, rapiță.

Legislația românească prevede etichetarea produselor modificate genetic ca fiind obligatorie încă din iunie 2006 (Legea 106/2002 – prevederile legate de OMG fiind completate de HG 173/2006). Aceasta lege în vigoare, nu este implementată.

Nici în prezent nu există nici măcar un produs alimentar sau furajer comercializat pe piața din România, care să fie etichetat ca fiind modificat genetic sau ca având ingrediente modificate genetic. Astfel, consumatorii din România sunt privați de dreptul de a alege de pe rafturile din magazine produse ne-modificate genetic, neputând identifica acele produse modificate genetic prin simpla consultare a etichetei.

La fel ca și produsele alimentare, pe piața europeană și implicit pe piața românească se importă furaje modificate genetic. Prin legislația națională și cea europeană, și acestea trebuie să fie etichetate.

În prezent, în România există 3 companii de produse furajere care își etichetează produsele care conțin plante modificate genetic, respectiv companiile Viva Bio, Agrimat, Banvit Foods. În toate cele 3 cazuri, produsele furajere conțin soia modificată genetic.

În ceea ce privește țara noastră, armonizarea legislației naționale, în domeniul organismelor modificate genetic cu cea europeană, a fost inițiată cu mult înainte de momentul aderării. Autoritățile au depus eforturi pentru a introduce legi corespunzătoare celor europene, inclusiv în ceea ce privește etichetarea și trasabilitatea.

Etichetarea de către utilizator a recipientelor care conțin microorganisme modificate genetic este obligatorie. Eticheta conține obligatoriu semnul de pericol biologic, numele microorganismului transgenic, data ambalării și semnătura utilizatorului.

Fructele modificate genetic se pot recunoaște ușor, doar citind cu atenție eticheta. Spre deosebire de fructele provenite de la țărani autentici, ecologice sau crescute în condiții normale de mediu, cele modificate genetic ajung adesea pe rafturile din supermarket-uri, arată mereu foarte bine și sunt ambalate. Puțină lume citește eticheta acestor produse, însă acest fapt este necesar pentru a stabili dacă sunt benefice sau nu sănătății.

Nu înseamnă că tarabele din piețe sunt lipsite de astfel de fructe. Toate fructele care vin ambalate, sunt exotice sau scrie la raft că sunt din alte țări au toate șansele să fie modificate genetic și să conțină o sumedenie de substanțe chimice care pot dăuna sănătății.

Tot ce trebuie să faci este să citești cu atenție eticheta. Etichetele de pe astfel de fructe sunt fie lipite direct pe fruct, fie pe ambalajul în care vin de la producători. O simplă citire atentă a acestora te ajută să decizi dacă vei cumpăra produsul sau dacă îl lași la raft și te orientezi spre alte opțiuni.

Fiecare eticheta ce însoțește fructele are pe ea un cod format din 4 sau 5 cifre. În funcție de câte numere are codul și de cifra cu care începe, stabilești în ce categorie este încadrat produsul: bio (ecologic), nemodificat genetic (dar nu BIO) sau modificat genetic, astfel:

- în cazul în care eticheta are un număr format din 5 cifre și începe cu 9, înseamnă că produsul este ecologic sau bio;
- în cazul în care fructele au o etichetă formată din 5 cifre, iar prima cifră este 8, înseamnă că produsul a fost modificat genetic;
- în cazul în care pe etichetă apar 4 cifre, înseamnă că fructele au fost crescute

în mediu normal, fără chimicale și că nu sunt modificate genetic (dar nu sunt bio).

Fructele ambalate, care nu trebuie cumpărate niciodată, sunt cele care au pe etichetă un cod format din 5 cifre și prima cifră este 8. Acestea sunt cele mai nocive. Celelalte pot fi consumate în condiții sigure, chiar dacă cele care au coduri din 5 cifre și încep cu 9 sunt cele mai bune, deoarece sunt crescute în condiții ecologice, fără nici o urmă de substanță chimică.

Același lucru este valabil și pentru identificarea altor produse alimentare modificate genetic.

Cele mai multe șanse să sufere astfel de modificări le au fructele sau legumele ambalate, exotice, provenite din alte țări și care se găsesc adesea în supermarket-uri sau supermarket-uri. Fructele sau legumele, din piețe, au mai multe șanse să fie nemodificate genetic, poate chiar bio, **dacă** sunt luate de la țărani noștri!

Bibliografie

1. Avram, Simona-Elena, "Suport de curs: Management integrat - calitate, mediu, securitate și sănătate ocupațională", Cluj –Napoca, 2012.
2. Avram, S.E., Sisteme de management de mediu, Cluj-Napoca Curs post universitar. Universitatea Tehnică Cluj-Napoca, 2009.
3. Dinuță, A., "Suport de curs: Biosecuritate și Siguranță Alimentară", Cluj- Napoca, 2012.
4. Rusu, T., Protecția mediului industrial, Cluj-Napoca. Editura Mediamira. 2002.

23. Elemente de noutate privind Reforma curriculară regăsite în noua Lege a educației naționale

Marincaș Marinela Adriana, Școala Gimnazială Crăciunelu de Jos

Trăim într-o perioadă a exploziei informaționale, a calculatoarelor și internetului, perioadă în care volumul cunoștințelor și gradul de perisabilitate al acestora a crescut într-o măsură greu de stăpânit. Omul este, firește, parte integrantă a acestui sistem informațional ceea ce creează necesitatea ca el să se adapteze acestui ritm al schimbărilor și solicitărilor diverse care îi sunt adresate. Acest proces de pregătire pentru a rezista într-o lume dinamică și în permanentă schimbare începe din copilărie, mai precis în prima instituție care își aduce un aport sistematic în realizarea acestui proces: grădinița.

Reforma curriculară declanșată în învățământul românesc vizează schimbări de amploare privind organizarea și structura procesului didactic, schimbări care introduc, de asemenea, o nouă viziune asupra activităților de predare –învățare. Idealul educațional, așa cum este formulat în Legea învățământului, conferă stabilitate proceselor educaționale care duc la dezvoltarea armonioasă a individualității umane, la formarea aceluia tip de personalitate care corespunde aspirațiilor sociale ale momentului actual. Reforma curriculară reprezintă o componentă dinamică a reformei învățământului deoarece contribuie în mare măsură la restructurarea sistemului de învățământ și la realizarea reformei globale a învățământului. Reforma curriculară presupune un ansamblu de schimbări inovative la nivel macroeducațional care asigură interdependențele necesare între conținuturile instructiv-educative, strategiile de predare și învățare și strategiile de evaluare a activității educaționale. Principalele inovații în organizarea conținuturilor învățământului sunt: abordarea interdisciplinară; organizarea modulară și predarea integrată a cunoștințelor. Abordarea interdisciplinară a apărut ca o reacție la dezintegrarea spațiului intelectual modern având ca scop păstrarea caracterului global al intelectului. Interdisciplinaritatea identifică o componentă a mediului pentru organizarea cunoașterii și presupune dezvoltarea unui sistem de cunoștințe aflate la intersecția mai multor domenii de cunoaștere și a competențelor de utilizare a acestor cunoștințe pentru achiziții noi, pentru soluționarea unor situații-problemă complexe.

Organizarea modulară urmărește crearea unor punți de legătură între filierele școlare, educația continuă a adulților. Educația modulară conduce la eliminarea barierelor artificiale dintre cicluri și niveluri cicluri și pe clase fiind, însă, variabile. de învățământ ca și dintre educația formală și cea informală. Astfel, fiecare individ poate să-și aleagă propriul său traseu și ritm de instruire. a curriculum-ului, care presupune sintetizarea și organizarea didactică a conținuturilor din domenii diferite ale cunoașterii, astfel încât să se asigure achiziția de către elevi a unei imagini coerente, unitare despre lumea reală.

Interdisciplinaritatea presupune abordarea conținuturilor complexe având ca scop formarea unei imagini unitare asupra unei anumite problematice. Ea vizează relațiile, în special de metodologie care se stabilesc între discipline diferite, sau mai bine zis transferul metodelor dintr-o disciplină într-alta. De exemplu, cooperarea dintre medicină, fizică nucleară și chimie a condus la apariția unor tratamente aplicate persoanelor bolnave de cancer cum sunt radioterapia și chimioterapia. Deși interdisciplinaritatea este un principiu care derivă din cercetarea științifică, putem identifica unele modalități de implementare a acesteia și la nivelul curriculum-ului școlar. Acestea se pot realiza atât la nivelul macroeducațional (cel

al proiectării și elaborării curriculum-ului: planuri, programe, manuale școlare), cât și la nivelul microeducational (cel al activităților de predare-învățare-evaluare, desfășurate într-un cadru formal sau nonformal).

Un conținut școlar proiectat, elaborat și utilizat în manieră interdisciplinară corespunde mult mai bine realității prezentate, conducând la o înțelegere cât mai bună și unitară din partea elevilor. Ca și pluridisciplinaritatea, interdisciplinaritatea depășește limitele disciplinei însă finalitatea sa rămâne înscrisă în cercetarea interdisciplinară. Integrarea transdisciplinară (prefixul trans- înseamnă „dincolo”, „peste”) presupune o întrepătrundere a mai multor discipline, care poate genera apariția unor noi domenii de cunoaștere. Vizează ceea ce se află în același timp înăuntrul diverselor discipline, între discipline, și dincolo de orice disciplină.

Transdisciplinaritatea presupune studierea, explorarea proceselor și fenomenelor complexe, astfel încât prin coordonarea cercetărilor și coroborarea rezultatelor acestora să se ajungă la constituirea unor discipline noi. Finalitatea ei este înțelegerea lumii prezente, unul din imperativele sale fiind unitatea cunoașterii. De exemplu, problemele legate de educația pentru schimbare și dezvoltare pot fi abordate de o echipă formată din profesori de filosofie, psihologie, sociologie, pedagogie, economie, geografie, biologie etc., în cadrul unor lecții de sinteză, seminarii, conferințe, dezbateri. Transdisciplinaritatea conduce la intensificarea relațiilor dintre discipline și la descoperirea unor noi orizonturi ale cunoașterii. Cercetarea transdisciplinară este radical distinctă de cercetarea disciplinară, între acestea fiind o relație de complementaritate. Dacă transdisciplinaritatea este atât de frecvent confundată cu interdisciplinaritatea și pluridisciplinaritatea (cum de altfel și interdisciplinaritatea este deseori confundată cu pluridisciplinaritatea), aceasta se explică în cea mai mare parte prin faptul că toate trei depășesc limitele disciplinelor.

3. Inovații în metodologia didactică Reforma curriculară presupune și o reformă metodologică deoarece metodologia didactică este una din componentele cele mai receptive la nou și modern. În cadrul unui sistem de instruire, metodologia didactică trebuie să fie consonantă cu modificările și transformările celorlalte componente ale curriculumului: finalitățile educației, conținuturile învățământului, strategiile de evaluare. Metodologia trebuie să fie în concordanță cu dinamica schimbărilor care au loc în cadrul procesului instructiv-educativ. Calitatea metodologiei didactice este asigurată prin flexibilitatea și deschiderea acesteia față de situațiile și exigențele noi, complexe ale învățământului contemporan.

Perfecționarea metodelor didactice presupune abordarea următoarelor probleme, rezolvabile din perspectiva proiectării curriculare prin:

- integrarea metodelor la nivelul unor strategii pedagogice bazate pe acțiuni didactice de comunicare cercetare-aplicare, apte să asigure diferențierea și autoreglarea instruirii;
- valorificarea tehnologiilor didactice de vârf, cum ar fi (instruirea asistată pe calculator, softul pedagogic, la nivelul structurii de funcționare a tuturor strategiilor didactice);
- angajarea problematizării la nivelul oricărei strategii didactice;
- adoptarea strategiilor, metodelor didactice la specificul fiecărui ciclu curricular (primar, secundar, superior), la specificul fiecărui domeniu de cunoaștere (științe, socio-uman, tehnologic), la specificul fiecărei trepte și discipline de învățământ.

Metodologia didactică trebuie să fie mereu actualizată, schimbându-se în funcție de activizeze și să dezvolte structurile cognitiv-operatorii și energizant reglatorii ale personalității;

Contrar aparențelor, în condițiile modernizării educației, multe din metodele „tradiționale” relevă încă autentice virtuți pedagogice. Mai mult, ele pot fi optimizate, adaptate noilor cerințe atât în sensul restructurării sistemului de procedee utilizate, cât și prin modificarea acestor configurații ca urmare a încorporării unor noi. Practica școlară atestă că nici o metodă nu poate fi utilizată ca o rețetă și izolat, ci ca un ansamblu de procedee, acțiuni și operații, care se structu-rează, în funcție de o serie de factori, într-un grup de activități.

Bibliografie:

1. Bocoș, M., (2001), Curriculumul școlar. Conținutul învățământului, în „Pedagogie. Suporturi pentru formarea profesorilor”, M. Ionescu, V. Chiș, (coord.), Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca.

- 2.Crețu, C., (1998), Conținuturile procesului de învățământ, componentă a curriculumului în „Psihopedagogie – pentru examenele de definitivare și grade didactice”, C. Cucoș, (coord.), Editura Polirom, Iași.
- 3.Cristea, S., (2000), Dicționar de pedagogie, Editura Litera. Litera Internațional, Chișinău-București.

24. ROLUL ÎNTREBĂRILOR- CHEIE ÎN PREDAREA PRIN PROIECTE

Profesor istorie – Mateica Daniela

Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Secolul XXI este secolul colaborării și nu al competiției. Colaborarea este cea care formează competențe legate de comunicare, altruism întrajutorare. Lumea în care trăim tinde să se așeze pe o nouă machetă în care valorile devin altele. Profesorii sunt cei care educă viitoarea generație și din această cauză ei sunt promotorii acestui tip de comportament. În măsura în care vom ști să educăm aceste valori debusolarea continuă în care trăim va dispărea. Metoda învățării prin proiecte, poate genera un mediu educațional favorabil dezvoltării abilităților necesare oricărui absolvent de liceu pentru inserția socio-profesională. La început, orice proiect este abordat prin planificarea riguroasă a fazelor sale. În faza de plan, proiectul este defalcat în etape mai mici, ușor de gestionat. Rolurile în cadrul proiectului sunt alocate resurselor umane potrivite și este planificat un timp limită pentru fiecare fază. Se iau în considerare factorii care afectează calendarul activităților proiectului, cum ar fi resursele limitate de timp, financiare, umane, activitățile la clasă și vacanțele și astfel, planul este ajustat în consecință. Planificarea etapelor permite urmărirea progresului în derularea proiectului. Elevii prin asumarea diferitelor roluri trebuie să îndeplinească sarcini pline de semnificație, demonstrându-și cunoștințele și abilitățile prin intermediul produselor care sunt publicate, prezentate sau afișate.

Predarea pe bază de proiecte reprezintă un model inovativ care implică în mod direct și eficient elevii în procesul de învățare. Metoda proiectului are mai multe avantaje, deoarece este favorizată dezvoltarea unei gândiri transdisciplinare, sunt dezvoltate abilități ale gândirii de nivel superior, sunt utilizate tipuri de evaluări multiple și continue, iar obiectivele urmăresc dezvoltarea unor competențe specifice secolului XXI.

Utilizarea tehnologiei dezvoltă creativitatea, capacitatea de a cerceta o temă dată, spiritul de lucru în echipă, gândirea critică și favorizează schimbul de idei. Unitățile de învățare bazate pe proiect includ strategii instructionale variate, care măresc gradul de implicare al elevilor și responsabilitatea acestora, îmbunătățind stilul propriu de învățare. Metodele utilizate facilitează legătura dintre standardele de conținut și viața reală. Proiectele se concentrează pe obiective operaționale aliniate standardelor de performanță (obiective de referință și competențe specifice), iar elevii se află în centrul procesului de învățare.

Proiectele sunt generate de întrebări cheie ale curriculumului, care introduc idei importante, durabile și care au un caracter transdisciplinar. Oferă o punte între mai multe unități, arii curriculare sau totalitatea disciplinelor unui an de studiu. Întrebările cheie fac legătura între mai multe unități de învățare sau discipline și sunt de trei feluri: întrebare esențială, întrebări ale unității de învățare și întrebări de conținut.

Întrebarea esențială este o întrebare generală, complexă, deschisă, care face referire la idei importante și la concepte perene; astfel de întrebări transcend disciplinele și îi ajută pe elevi să vadă relațiile dintre teme. Au mai multe răspunsuri. Răspunsurile la aceste întrebări nu pot fi găsite într-o carte. Adesea sunt întrebări importante ale vieții. De exemplu: *Reprezintă trecutul un model pentru viitor?* Întrebarea captează atenția elevilor și necesită capacități cognitive de nivel superior; îi provoacă pe elevi să gândească în profunzime, să aplice valori și să interpreteze experiențe.

Întrebările unității sunt întrebări deschise și invită la explorarea ideilor specifice unui subiect, discipline sau unitate de învățare. Echipa de profesori care predau discipline diferite pot folosi propriile întrebări ale unității pentru a susține o singură întrebare esențială comună echipei, unificatoare. Întrebările de unitate - sunt întrebări deschise, direct legate de un proiect sau o unitate

de învățare, care susțin activitățile investigative adresate de întrebarea esențială. Ridică probleme sau servesc drept bază pentru începerea discuțiilor ce sprijină întrebarea esențială. De exemplu: *În ce fel viața politică a secolului XIX se reflectă în viața politică actuală? Există situații similare în evoluția sistemului politic românesc? Sunt actorii politici de atunci modele pentru actorii politici de astăzi?* Încurajează explorarea, provoacă și susțin interesul și permit obținerea de răspunsuri unice și abordările creatoare. Îi determină pe elevi să interpreteze ei înșiși faptele.

Întrebările de conținut în mod normal, au răspunsuri clare sau răspunsuri specifice „corecte” și sunt considerate întrebări „închise”. Ele vizează conținutului specific lecțiilor; sunt întrebări concrete care au un set restrâns de răspunsuri corecte. Sunt aliniate standardelor de performanță și obiectivelor operaționale și susțin întrebarea esențială și întrebările unității. Testează abilitatea elevilor de a-și aminti fapte pe baza informațiilor. De obicei le solicită elevilor să identifice „cine”, „ce”, „unde” și „când”. De exemplu:

Cine sunt realizatorii statului român modern?

Ce acțiuni și atitudini politice sunt prezente și atunci și acum?

Care sunt principiile constituționale din prezent preluate din Constituția din 1866?

Sistemul politic românesc de la sfârșitul sec. XIX este folosit ca model după 1989?

Cât de actuali sunt realizatorii statului român modern?

Elevii au nevoie de cunoștințe și abilități de înțelegere pentru a le răspunde.

Întrebările-cheie ale curriculumului orientează proiectele spre învățarea a ceea ce este important, esențial, îi încurajează pe elevi să folosească capacități de gândire la nivel superior. Sunt întrebări care-i provoacă pe elevi, îi încurajează să gândească, să se implice în procesul de învățare. Aceste întrebări au fost folosite în cadrul proiectului „Actorii vieții politice de ieri și de azi”, desfășurat cu elevii de clasa a VIII-a, în care elevii investighează evoluția instituțiilor politice românești în a doua jumătate a secolului XIX, identificând principalii actori ai scenei politice și marile lor realizări.

Adresarea unei întrebări înseamnă necesitatea umplerii unui gol, într-o situație de comunicare standard. Prin formularea întrebărilor, profesorii încearcă să verifice informațiile deținute de elevi. În cadrul acestei metode, întrebările cheie reprezintă pilonii de susținere a proiectului întreprins, antrenând permanent elevii în activități care necesită utilizarea nivelului superior al operațiilor gândirii. În același timp, întrebările cheie ghidează activitatea cadrului didactic. Întrebările cheie ale curriculumului duc la aprofundarea conținuturilor și totodată la realizarea legăturii cu viața reală, astfel elevii vor fi mai motivați în procesul instructiv-educativ. Formularea unor întrebări deschise, care stimulează curiozitatea, reprezintă o modalitate eficientă de a-i încuraja pe elevi să gândească profund și le oferă un context de învățare plin de semnificație. Atunci când elevii primesc întrebări la care sunt interesați să găsească răspunsul, devin implicați. Când întrebările îi ajută să vadă conexiunile dintre conținuturile disciplinelor și propria lor viață, învățarea dobândește semnificație. Îi putem ajuta pe elevi să devină mai motivați și autonomi în învățare adresându-le întrebările potrivite. Întrebările cheie ale curriculumului oferă o structură de organizare pentru folosirea întrebărilor pe parcursul desfășurării proiectelor și promovează gândirea la toate nivelurile. Prin întrebări, se realizează un echilibru între înțelegerea conținutului și explorarea unor idei durabile și interesante. Întrebările cheie ale curriculumului orientează desfășurarea unei unități de învățare. Întrebările esențiale și întrebările unității oferă motivația procesului de învățare. Acestea îi ajută pe elevi să recunoască „de ce” și „cum” și încurajează investigațiile, discuțiile și cercetarea. Ele îi implică pe elevi în personalizarea propriei învățări și în analiza în profunzime a unui subiect. Întrebările esențiale și ale unității, bine formulate, îi determină pe elevi să gândească în mod critic, promovează curiozitatea și dezvoltă o abordare specifică a curriculumului. Pentru a răspunde unor astfel de întrebări, elevii trebuie să examineze în profunzime și să construiască propriul înțeles și propriile răspunsuri pe baza informațiilor adunate. Întrebările de conținut îi ajută pe elevi să se concentreze pe informațiile de natură factuală pe care trebuie să le asimileze pentru a îndeplini multe dintre obiectivele operaționale și standardele de performanță. Încadrarea întrebărilor esențiale și ale unității în curriculum reprezintă o modalitate de promovarea a spiritului de investigație al elevilor și vizează capacități cognitive de nivel superior, însă este nevoie de mai mult decât un număr de întrebări bune pentru a transforma cu adevărat o

clasă și a-i implica pe toți în procesul de învățare.

Specialiștii în cercetare și dezvoltare, Jackie Walsh și Beth Sattes (2005), autorii lucrării *Quality Questioning: Research-Based Practice to Engage Every Learner* (Întrebări de calitate: Practici bazate pe cercetare pentru a-i implica pe toți elevii), afirmă că a ști să formulezi întrebări de calitate reprezintă doar primul pas în procesul de transformare a clasei. Ei susțin că dacă profesorii doresc să îi implice pe toți elevii ca să răspundă la aceste întrebări, ei trebuie să dezvolte și noi comportamente specifice la elevi și să adopte reguli pentru desfășurarea activităților la clasă în acest sens.

Transformarea clasei într-un loc în care toți elevii sunt implicați și interesați să pună întrebări și să răspundă la întrebări necesită timp și muncă, monitorizare și adaptare, însă recompensele oferite de elevii implicați în procesele de gândire și de învățare justifică eforturile depuse. O reușită de acest fel se încadrează cu siguranță în programul de dezvoltare durabilă a societății, deoarece contribuie la creșterea calității procesului instructiv – educativ.

Bibliografie:

1. Cerghit Ioan, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, București, Editura Aramis, 2002.
2. Dogaru-Ulieru Vaentin, Drăghicescu Luminița, *Educație și dezvoltare profesională*, Craiova, Scrisu Românesc Fundația-Editura, 2011
3. Intel Teach- Instruirea în societatea cunoașterii , versiunea 10.
4. <http://educate.intel.com/en/ProjectDesign/>

25. Consilierea vocațională – forme de socializare și învățare

Prof. Mihai Maria Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă, jud. Alba

Înțelegem **vocația** în sensul ei cel mai larg ca ansamblul înclinațiilor, aptitudinilor, intereselor, atitudinilor structurate în jurul unui nucleu comun de preocupări de natură profesională.

Înclinațiile observate din perioada copilăriei mici și a preșcolarității se dezvoltă în perioada miciei școlarități definind din ce în ce mai bine aptitudinile elevilor. Pasiunile elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul definesc formarea vocației profesionale. Aceste pasiuni nu se dezvoltă pe un teren gol, ele având o relație de puternică interdependență cu capacitățile specifice formate și au un rol decizional în alegerea profesiei.

Consilierea vocațională Reprezintă în acest sens ansamblul acțiunilor proiectate, organizate, desfășurate, în procesul educațional cu scopul identificării, stimulării, structurării capacităților specifice și pasiunilor complementare acestor capacități. Școala s-a situat mult timp în poziția socială de instrument de clasă, perpetuând inegalitatea între clase prin promovarea inegalității șanselor de acces la învățătură și cultură. Mai mult ea a fost un instrument de discriminare, generând categoria de dezmoșteniți ai culturii, conducând la promovarea concepției potrivit căreia inferioritatea culturală este un destin personal.

Rolul școlii este determinant în consilierea școlară și profesională.

Acesta nu se realizează doar la orele de dirigenție, ci în mod constant și sistematic prin toate tipurile de activități din școală: didactice, extradidactice și extrașcolare, formale, non-formale și informale. Fiecare disciplină de învățământ prin cunoștințele pe care le prezintă subiecților educaționali oferă o imagine mai mult sau mai puțin edificatoare pentru domeniul respectiv de activitate. Acesta este primul nivel de consiliere școlară și profesională structurat în școală. Subiecții educaționali, în funcție de potențialul lor complex de capacități și interese vor răspunde

prin rezultatele obținute stimulilor oferii de diferite discipline de învățământ. Rezultatele obținute și mai ales satisfacția trăită și conștientizată de subiecții educaționali la unele discipline de învățământ se constituie într-o altă modalitate a consilierii școlare și profesionale posibilă de observat și de analizat. În acest fel profesorii de la disciplinele respective dar și elevii sau părinții pot realiza o selecție a elevilor în funcție de răspunsurile specifice la aceste discipline. Noi stimuli din ce în ce mai specifici pot fi oferii de organizarea cercurilor pe discipline, a olimpiadelor școlare, a concursurilor profesionale la aceste nivele ale C.S.P. (consiliere școlară și profesională). Ora de dirigenție are un rol din ce în ce mai important pentru cunoașterea elevilor, pentru stimularea dezvoltării lor, pentru informarea și orientarea acestora. Testarea psihologică cu baterii complexe de teste aptitudinale și motivaționale confirmă de obicei rezultatele obținute anterior la clasă, la cerc, la olimpiade. Profesorul diriginte, profesorul consilier, profesorul pedagog prin abordarea unei tematici profesionale la orele de dirigenție, prin discuțiile personale cu subiecții interesați vor avea un rol din ce în ce mai specific pentru consilierea școlară și profesională.

Consilierea vocațională urmărește dezvoltarea capacității de planificare a carierei. Această formă de consiliere este, de cele mai multe ori, asimilată consilierii carierei, atunci când se acordă elevilor și absolvenților ciclurilor de învățământ terminale.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

Consilierea și orientarea vocațională urmărește ca prin tehnicile practice utilizate să contribuie la descoperirea de sine și să faciliteze opțiunea către un tip de educație adecvat propriilor abilități și interese.

Spre deosebire de consilierea tradițională care ia în considerație problemele psihologice și emoționale punând accent pe relația directă consilier-beneficiari, pe modul particular de comunicare cu aceștia, consilierea carierei dă o mai mare importanță informării, evaluării cantitative și calitative a resurselor profesionale ale clienților urmărind conturarea unui echilibru în interiorul relației om-activitate. Prin caracterul său mai cuprinzător noțiunea de consiliere a carierei și practica implicită ce stă în spatele acesteia răspund pe deplin exigențelor și priorităților actuale indivizilor și societății. În procesul de modelare a aptitudinilor în funcție de cerințele sociale, care începe din copilărie și se continuă chiar după terminarea studiilor, orientarea vocațională are în atenție îndrumarea către o meserie sau alta, reorientarea celor care practică deja o anumită profesie, remodelarea potențialului uman și chiar recuperarea resurselor umane. La ora actuală consilierea și orientarea vocațională este considerată ca fiind a treia forță în educație alături de școală și administrația școlii, fiind prezentată ca o dezvoltare a carierei, de trecere de la o poziție la alta în cadrul aceleiași meserii sau dintr-un domeniu de activitate la altul cu secvențe și sarcini specifice. În sens larg vocația este ansamblul înclinațiilor, aptitudinilor, intereselor, atitudinilor structurate în jurul unui nucleu comun de preocupări de natură profesională. În perioada 12-18 ani se consideră că personalitatea puberului și adolescentului își cristalizează orientarea vocațională. Pasiunile elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul definesc formarea vocației profesionale. Aceste pasiuni nu se dezvoltă pe un teren gol, ele au o relație de puternică interdependență cu capacitățile specifice formate și au un rol decizional în alegerea meseriei sau profesiunii. Consilierea vocațională reprezintă în acest sens ansamblul acțiunilor proiectate, organizate, desfășurate în procesul educațional cu scopul identificării, stimulării, structurării capacităților specifice și pasiunilor complementare acestor capacități. Consilierea este și o formă de socializare și/sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor situații critice ale vieții. accesibile,

În consecință, rolul consilierii și orientării constă în :

- a acorda informații credibile, exacte și direct utilizabile, suport moral și emoțional celor aflați în situații de indecizie cu privire la viitorul lor social și profesional;
- a ajuta tinerii să se adapteze cu ușurință la dinamica socială și economică;
- a face educație antreprenorială;

- a reduce distanța dintre lume școlii și cea a muncii;
- a nu le da celor care apelează la serviciile consilierilor false speranțe și așteptări exagerate; realismul și caracterul practic al consilierii trebuie să fie predominant;
- a combate stereotipurile cu privire la profesii: curate-murdare, bănoase-prost plătite, de înalt statut social-degradante, rezervate anumitor clase social;
- a învăța tinerii ce și cum să aleagă, având libertate în luarea deciziilor fiind în cunoștință de cauză;
- a reduce presiunea emoțională a statutului de șomer prin găsirea de soluții alternative;
- a acorda atenție și sprijin special persoanelor cu handicap, copiilor străzii, grupurilor minoritare etnic, celor cu un nivel redus de educație sau formare profesional, etc.

În orice societate democratică, politicile în domeniul resurselor umane - în ceea ce privește aria consilierii carierei - trebuie să vizeze cu necesitate dezvoltarea capacității personale de a lua decizii și inițierea unui traseu personal de integrare socio-profesională. Pentru aceasta, serviciile de informare, consiliere și orientare oferite de consilieri trebuie să aibă în atenție *nevoile* reale ale clienților. În consecință și *resursele* de care dispune consilierul (diferite categorii de informații, instrumente psihologice de evaluare, alte metode și tehnici specifice consilierii carierei) trebuie subsumate aceleiași priorități: *plierea pe nevoile clienților*. Pentru ca *informațiile* oferite tinerilor sau adulților să servească nevoilor acestora și să le fie utile și cu impact maxim în dezvoltarea carierei, acestea trebuie să fie actuale, exacte, imparțiale / neutre, sigure, direct accesibile, de încredere, consistente și pre-clasificate după anumite criterii. Persoanele tinere și adulte trebuie să conștientizeze că dinamica pieței muncii, actuală și de perspectivă, implică *învățare continuă, mobilitate ocupațională, inițiativă personală, comunicare, antreprenoriat, asumarea de roluri sociale* în cadrul

comunității. În această situație, *abordările de tip constructivist în activitatea serviciilor de informare, consiliere și orientare* pentru dezvoltarea carierei individului sunt cele mai recomandate. Acestea presupun sprijinirea clienților să-și construiască propria imagine și identitate în consens cu structura lor de personalitate, cu aptitudinile, afectivitatea sau sistemul de interese în plan profesional cu rol reglator și de anticipare a stilului de viață pe care doresc să și-l asume în societate. Totodată, o abordare constructivistă presupune deplasarea accentului serviciilor de informare, consiliere și orientare spre activitățile practice, încurajarea realizării de contacte exploratorii directe, de experiențe nemijlocite (inclusiv de muncă), toate menite să ducă la înțelegerea societății, mecanismelor sociale și ale pieței muncii și la stimularea independenței personale în dezvoltarea carierei. Abordările constructiviste se aseamănă cu cele non-directive, cu deosebirea că primele incită și sprijină permanent individul să-și ia soarta în propriile mâini, pentru a se implica în construirea unui traseu de dezvoltare a carierei în consens cu nevoile sale (inclusiv latente). În spațiul tinereții se constată tendința prelungirii etapei de socializare secundară (prin instituțiile de educație și formare) în detrimentul socializării terțiare (prin asumarea profesiei). Semnalul de alarmă nu este că școlarizarea capătă pondere tot mai însemnată (ca durată și apreciere socială), ci că *se amână decizia ocupațională* din considerente de instabilitate a pieței muncii, uzură morală rapidă a pachetului de formare inițială, necorelare dinamică a ofertei educaționale cu cerințele profesiilor aflate “pe val”. Ca urmare a acestui fenomen, tot mai mulți tineri se află în “situație pedagogică”, respectiv în curs de școlarizare, specializare, reciclare, perfecționare etc. pentru o mare parte a vieții lor active. Beneficiul pe termen lung al capitalului investit în formarea continuă a adulților rezidă în capacitatea lor sporită de a regenera societatea în toate sferile sale. Se poate vorbi despre *socializare profesională* ca proces specific vârstei adulte, care se desfășoară pe un continuu temporal având următoarele marcate:

- 17-22 ani („profesionalizarea anticipatorie”) - alegerea și pregătirea pentru profesie;
- 40 ani (“criza de la mijlocul vieții”) - profesia se află în dezacord cu celelalte dimensiuni ale sine-lui, bilanț sever cu efecte mobilizatoare sau deprimante;
- 60-65 ani (“tranziția târzie a adultului”) - restrângerea progresivă a activității și retragerea profesională; în țările occidentale se oferă programe specifice de menținere a relațiilor

sociale ale persoanelor din această categorie, noi satisfacții și motivații în viață care să compenseze modificarea de direcție dinspre profesional spre privat.

Cariera acoperă și identifică roluri în care individul este implicat: elev, student, angajat, părinte precum și modul în care acționează în familie, școală și societate în etapele prin care poate trece în viața: căsătorie, pensionare. Toate acestea sunt considerate ca un tot unitar, indivizibil. În această accepție, orice persoană are o carieră și nu doar cei care exercită cu succes o anumită profesie.

Factorii genetici și modul în care se ierarhizează nevoile influențiază alegerea unei ocupații și se constituie ca efect în matricea întregii vieți. Gradul motivației de atingere a unui scop vocațional este dat de modul în care se ierarhizează nevoile indivizilor și de intensitatea nevoilor specifice fiecăruia. Interesantă este ideea conform căreia motivațiile unei persoane au la baza modalitățile prin care s-a răspuns nevoilor sale în copilărie. Condițiile de satisfacere a nevoilor depind de mediul în care trăiește un copil, iar *părinții* sunt văzuți ca actorii sociali cu cel mai mare impact în ceea ce mai târziu se va constitui ca stil de viață al viitorului adult, astfel încât atmosfera familială influențează alegerile vocaționale în cadrul celor două tipuri de activitate:

- ocupații orientate spre stabilirea de contacte cu alte persoane – alese de indivizii proveniți din familii afectuoase (părinți supraprotectori și permisivi);

- ocupații în care nu se stabilesc sau se evită contactele cu alte persoane – alese de indivizii proveniți dintr-un mediu rece, ostil;

Accentele puse pe experiențele de viață, pe zestrea genetică (modul de utilizare a energiei psihice), pe mediul în care trăiește și crește un copil, pe rolul determinant al părinților în dezvoltarea acestuia constituie repere deosebit de importante pentru consilierul de orientare a carierei.

Bibliografie:

1. Băban, Adriana (coord), *Consiliere educațională*, Cluj-Napoca, Imprimeria "Ardealul", 2001
2. Băban, Adriana, Petrovai, Dominica, Lemeni, Gabriela, *Consiliere și orientare*, București,
3. Jigău, Mihai, (coord.) (2001), *Consiliere și Orientare Ghid metodologic*. CNC, București;
4. Jigău, Mihai, (2001), *Consilierea carierei*, Editura Sigma, București;

26. Metodele și mijloacele didactice puse în valoare prin TIC

Niculescu Claudia-Raveca

Colegiul Tehnic "Alexandru Domșa"

Specialitatea: limba și literatura română

Metodele de învățământ sunt folosite atât în predarea și în evaluarea cunoștințelor, pentru fixarea cunoștințelor, dar și pentru formarea priceperilor și deprinderilor de exprimare orală și scrisă.

Succesul metodelor și procedeele didactice depinde de o bună alegere și aplicare a unor principii didactice pe baza unei relații direct proporționale între o metodă didactică și principiul didactic dominant care o însoțește. În procesul studierii limbii române trebuie să ținem seama de câteva principii de bază:

- principiul unității dialectice dintre concret și abstract, căci cunoașterea gramaticală se realizează prin treceri succesive de la concret la abstract și invers;
- principiul sistematizării, structurării și continuității pe baza principiului concentric al reluării și îmbogățirii cunoștințelor gramaticale de la un an de studiu la altul;
- principiul accesibilității sau al orientării după particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor- asigurarea unor relații între cerințe, structura personalității, efortul elevului și rezultatul scontat;

➤ principiul temeiniciei și durabilității rezultatelor obținute în procesul de învățământ- tot ceea ce dobândește în lecțiile de limba română urmează să fie folosit în exprimarea orală sau scrisă.

Oamenii se gândesc la Internet ca la un instrument de căutare de informații. În activitatea didactică, găsirea, evaluarea și interpretarea informațiilor relevante reprezintă o abilitate esențială pentru succesul în școală și în viața reală. Pe lângă valențele evident informative și formative ale utilizării TIC, nu trebuie să neglijăm un aspect considerat important, cel puțin în concepțiile pedagogice internaționale, și anume cel al atractivității. **Mijloacele informatice moderne sporesc semnificativ atractivitatea procesului educațional.**

Utilizarea TIC în cadrul disciplinei limba și literatura română favorizează procesul de învățare prin următoarele atribute:

- prin activitățile provocatoare, utilizarea TIC îi motivează pe elevi; sunetul, culoarea stimulează registrul senzorial, amplificând tonusul atenției și facilitând menținerea informației în memoria de lucru
- oferă acces la resurse informaționale din afara clasei, școlii și chiar disciplinei
- prin recurgerea la imagini, sunete, animații, simulări, se facilitează înțelegerea unor concepte abstracte (studiul noțiunilor de gramatică)
- activitatea de căutare a surselor de informații stimulează curiozitatea, favorizând formularea de ipoteze, subiecte, probleme de investigare proprie
- prin diversele interacțiuni colaborative în rezolvarea unor sarcini de lucru sau proiecte se facilitează procesul de asimilare a cunoașterii

În comunicarea scrisă, elevului pus în fața unui anumit context, i se poate solicita :

- să caute informația relevantă utilizând o varietate de resurse accesibile WEB
- să înțeleagă/să cunoască utilizând obiecte multimedia
- să aplice, analizeze, evalueze (cunoștințe personale) utilizând resurse și obiecte multimedia din diverse medii virtuale de învățare
- să creeze folosind mediile virtual-flexibile orientate spre cercetare.

Pentru ducerea la îndeplinire a celor propuse se pot folosi ca metode ale gândirii critice: *învățarea prin descoperire (animații)*, *învățare prin studiu de caz (simulări)*, *învățarea contextuală (hyperlinks/hypertext)*, *învățarea prin experimentare directă (materiale interactive)*, *instruire individuală (mașini de căutare)*, *învățarea prin proiecte*.

Media colaboative/de dialogare bazate pe modele pedagogice ale comunităților de învățare îl asistă/susțin pe elev în construirea noii cunoașteri. Astfel, unor strategii precum **brainstorming**, **activități colaborative**, **evaluare de grup** le pot fi asociate următoarele tehnologii :

- asincrone (evenimente care au loc independent în timp) : **rețele de învățare asincrone**, **forumuri de discuții**, **conferințe online**, **email**, **grupuri**
- sincrone (evenimente care au loc în timp real) : **clase virtuale**, **videoconferințe**, **discuții online**, **comunități virtuale**.

Softul educațional reprezintă un produs digital ce poate fi utilizat pe orice calculator fiind o alternativă la metodele educaționale tradiționale. În predarea-învățarea limbii și literaturii române, softul educațional poate îndeplini funcții diverse:

- softuri de exersare (Drill-and-Practice) – intervin ca un supliment al lecției din clasă, permițând exersarea individuală necesară însușirii unor date sau formării unor deprinderi specifice, permițând fiecărui elev să lucreze în ritm propriu
- softuri interactive pentru învățarea unor noi cunoștințe: creează un dialog (asemănător dialogului profesor-elev) între elev și programul respectiv. Interacțiunea poate fi controlată de computer (dialog tutorial) sau de elev (dialog de investigare)
- softuri de simulare: permit stimularea gândirii critice și a potențialului creativ prin formularea de ipoteze și evitarea situațiilor periculoase
- jocurile educative sunt softurile care, sub forma unui joc duc la atingerea unui scop, prin aplicarea inteligentă a unui set de reguli.

Indiferent dacă vorbim de limba și literatura română sau de alte materii nu trebuie uitat faptul că *organizatorul grafic* este un instrument de comunicare vizual care evidențiază relațiile dintre fapte, idei, termeni. Fie că avem nevoie de un tabel, un ceas care să marcheze trecerea timpului la un test, de o templată, printr-o simplă căutare pe Google putem găsi: Clock, Fact and Opinion, KWL-Chart, Garden Gate, Idea Wheel. Folosind **Free Mind Map** putem construi și imprima fără dificultăți instrumente de reprezentare grafică a proceselor mentale complexe: **analiză, brainstorming, luarea deciziilor**. Le putem cere, deci, elevilor să-și alcătuiască o **librărie proprie** care să cuprindă toate resursele digitale inclusiv imagini, filme, fișiere audio, texte digitalizate, cărți în format electronic.

Fie că ne referim la clasele gimnaziale sau de liceu, elevilor li se poate cere să realizeze o **publicație**, în funcție de programă: **buletin informativ, ziar sau broșură**. În acest caz, folosind Microsoft Office, elevul scrie propoziții complete, create pentru a fi citite la un moment dat de către o persoană. De asemenea, poate fi folosită și combinația text-imagini-diagrame-grafice. Astfel, elevii pot fi puși în situația:

- să realizeze un buletin informativ pentru un grup școlar sau pentru o organizație comunitară
- să realizeze un buletin informativ despre un anumit scriitor
- să realizeze un ghid sau o broșură în urma unei excursii la o casă memorială

La clasele de gimnaziu, în special clasele a V-a și a VI-a, folosind Publisher sau Paint, elevii pot fi solicitați să realizeze un **afiș**. Textul va fi limitat, propozițiile puține, imaginile fiind importante pentru susținerea și sublinierea înțelesului publicat. Este o cerință și pentru elevii care au capacități limitate de scriere. Ca metodă a gândirii critice, pentru stimularea elevilor, se poate folosi în acest caz **turul galeriei**. Produsele realizate pot fi:

- fluturași sau alte anunțuri pentru o organizație nonprofit, o școală sau un eveniment comunitar
- afișe informative persuasive sau cu instrucțiuni
- invitații sau programe pentru o prezentare, o întâlnire sau un concert
- listă cu regionalisme specifice unei anumite perioade sau unei anumite regiuni

De asemenea, un impact la fel de mare îl poate avea și folosirea metodei numită **Diagrama Venn**. Elevilor li se poate cere să găsească ce au în comun reprezentările/ afișele a doi dintre colegi.

Bibliografie:

Dana Vlădoiu, Didactica Tehnologiei Informației și A Comunicării, Program postuniversitar de conversie profesională pentru cadrele didactice din mediul rural, 2005

27. Dezvoltarea spiritului ecologic la elevii din ciclul primar

Prof. învă. primar Oneț Ana-Maria,

Școala Gimnazială „Ion Bianu” Valea Lungă, jud. Alba

Motto:

„Învățați-i pe copiii voștri ceea ce i-am învățat și noi pe ai noștri: că pământul, cu tot ce are frumos, este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului va ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ. Noi știm cel puțin atât: nu pământul aparține omului, ci omul aparține pământului. Omul este firul care țese drama vieții și ceea ce-i face pământului își face lui însuși.”

Sieux Seattle

Educația timpurie este baza educației și autoeducației continue ale viitorului cetățean, căruia ne pregătim să-i asigurăm compatibilitatea cu valorile europene. Ceea ce învață copiii în

primii ani reprezintă mai mult de jumătate decât vor învăța în tot restul vieții. Așadar, educarea omului trebuie începută din copilărie, componentele dezvoltării sale fizice și psihice mergând în paralel cu componentele personalității.

O componentă a noilor educații și implicit a educației timpurii este educația ecologică. „A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.” (citată după Eugen Pora)

Educația ecologică urmărește formarea unui om cu un comportament adecvat în ceea ce privește mediul înconjurător, comportament care să se manifeste prin acțiuni concrete nu numai prin informare teoretică. Cunoștințele ecologice se asimilează în mod treptat și trebuie să pornească de la observarea și înțelegerea fenomenelor după care se dezvoltă viața, deci trebuie să aibă la bază cunoașterea relației cauză-efect. educația de mediu sporește conștientizarea problemelor și înțelegerea valorilor personale prin „descoperirea” atitudinii și înțelegerii, ajutându-i pe elevi să-și evalueze și să-și clarifice sentimentele în ceea ce privește mediul și cum contribuie la problemele acestuia. Ajută fiecare persoană să înțeleagă faptul că oamenii au valori diferite, iar conflictele dintre acestea trebuie abordate pentru a preveni și rezolva, în final, problemele de mediu. Educația de mediu este și practică, în sensul învățării unor lucruri cum ar fi plantarea unui copac până la reducerea consumului sau cum să trăim producând un impact negativ cât mai mic asupra mediului.

Educația ecologică accentuează aceste cinci obiective:

Conștientizarea: ajută elevii să capete o înțelegere și sensibilitate față de întreg mediul și problemele lui; le dezvoltă abilitatea de a pricepe și de a deosebi stimulentele, de a procesa, rafina și extinde aceste percepții; contribuie la folosirea acestor abilități noi în mai multe contexte.

Cunoașterea: ajută elevii să capete o înțelegere de bază privind funcționarea mediului, interacțiunea oamenilor cu mediul și despre cum apar și cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu.

Atitudinea: ajută elevii să capete un set de valori și sentimente de grijă pentru mediu, motivația și devotamentul de a participa la menținerea calității mediului.

Deprinderi: ajută elevii să capete abilitățile necesare identificării și investigării problemelor mediului și să contribuie la rezolvarea problemelor acestuia.

Participarea: ajută elevii să capete experiență în utilizarea cunoștințelor și abilităților dobândite, în vederea unor acțiuni pozitive și bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

Educația ecologică nu-și atinge scopul decât dacă este diseminată în societate, dacă comunitatea locală este receptivă la problemele de mediu înțelegând necesitatea adoptării unui comportament ecologic. Comunitatea locală trebuie să înțeleagă că de noi toți depinde calitatea vieții de azi, dar și de mâine. De respectarea principiilor de dezvoltare durabilă depinde viitorul omenirii.

Școala poate avea un rol important în implementarea acestui concept, în sensibilizarea factorilor educaționali, a opiniei publice cu privire la importanța realizării educației ecologice încă de timpuriu. Cred că afirmația „educația de succes pentru viitor va fi una ecologică, de cooperare și civică” (siteul CCDG- Programul Eco-Școala) este de dorit să o avem în vedere în planificarea activităților noastre viitoare.

În condițiile societății de astăzi a desfășurării activități ecologice eficiente nu este posibil decât dacă acestea sunt desfășurate organizat și în parteneriat.

Având în vedere că școala noastră este situată în mediul rural am căutat să promovez valorile educației ecologice atât în rândul elevilor, dar și a părinților fiind convinsă că protejarea mediului înconjurător este responsabilitatea tuturor.

Activitățile organizate și desfășurate la nivelul școlii au demonstrat receptivitatea elevilor și a părinților la nevoile de păstrare a curățeniei mediului înconjurător, în primul rând, dar și la necesitatea implicării în acțiuni de ecologizare a localității, acțiuni de plantare de puieți în zonele unde au avut loc defrișări.

Activitățile organizate au avut ca scop:

*Dezvoltarea în rândul copiilor a capacității de a relaționa cu mediul, de a identifica problemele și de a enunța soluții de intervenție în vederea protejării mediului înconjurător.

*Părinții să-și învețe copiii să acționeze cu respect față de mediu.

*Copiii să-și învețe părinții să iubească și să protejeze natura.

*Valorificarea deșeurilor reciclabile

*Curățenia și amenajarea spațiului verde din curtea școlii

Conceptul de dezvoltare durabilă conform Raportului Comisiei Mondiale asupra Mediului și dezvoltării- Our Common Future- Brundtland, 1987 precizează că: “dezvoltarea durabilă este dezvoltarea ce asigură necesitățile prezentului fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile lor nevoi, bazându-se pe utilizarea resurselor regenerabile și neregenerabile pentru satisfacerea nevoilor și aspirațiilor unei generații fără a compromite șansele viitoarelor generații de a-și satisface propriile nevoi și aspirații.”

Pentru ca dezvoltarea durabilă să devină realitate este necesară o colaborare cât mai amplă a forțelor implicate.

De aceea este foarte important să formăm un comportament ecologic adecvat copiilor încă de timpuriu, să sensibilizăm comunitatea locală asupra ceea ce înseamnă dezvoltare durabilă. Pentru aceasta am acționat pe mai multe planuri:

*Formarea comportamentului ecologic cu cele trei laturi ale sale: conștiința ecologică, (cognitivă, volitivă, afectivă), conduita ecologică, dezvoltarea unei motivații corespunzătoare pentru cunoașterea, ocrotirea și conservarea mediului natural.

*Dezvoltarea capacității de a identifica problemele de mediu, de a lua decizii, de a pune în practică soluții pentru prevenirea și rezolvarea problemelor identificate.

*Pregătirea cetățeanului actual și viitor pentru a influența pozitiv deciziile politice economice și sociale cu privire la mediu.

*Sensibilizarea cetățenilor vizavi de conceptul de dezvoltare durabilă; implementarea ideii de dezvoltare durabilă în viața de zi cu zi.

*Conștientizarea generațiilor tinere de a alege soluții de dezvoltare durabilă și respectarea regulilor fără a le fi afectată propria lor viață.

*Sensibilizarea tuturor celor implicați: cadre didactice, părinți și copii deopotrivă de a recunoaște faptul că o reală dezvoltare durabilă se realizează doar prin colaborarea tuturor celor care participă la implementarea acestui deziderat.

Dintre acțiunile concrete pe care școala noastră le-a desfășurat și care contribuie la implementarea conceptului de dezvoltare durabilă amintim:

*Colectarea selectivă a deșeurilor. Școala noastră are încheiat un parteneriat cu firma de colectare a deșeurilor, pe baza căruia noi colectăm selectiv deșeurile, fiind un exemplu pentru comunitate.

*Desfășurarea unor activități de formare a unor deprinderi de utilizare responsabilă a apei, energiei și conștientizarea necesității economisirii acestor resurse.

*Activități de plantare de trandafiri în spațiul școlar, plantare de puieți în zonele unde au avut loc defrișări - acțiune desfășurată în colaborare cu reprezentanți ai ocolului silvic.

*Acțiuni de ecologizare a localității- Ziua curățeniei

*Activități extracurriculare: Ziua verde, Parada costumelor eco, Mărțișoare eco.

Parteneriatul cu primăria a avut ca obiectiv de activitate protejarea mediului

Prin aceste activități reprezentanții primăriei au fost informați despre activitățile desfășurate de elevi au fost invitați să participe la acestea, opinia publică a fost sensibilizată de importanța acordării unei atenții deosebite problemelor de mediu.

Parteneriatul cu familia

Nu în ultimul rând acordăm o atenție deosebită parteneriatului cu familia. Familia este partenerul tradițional al școlii, dar în condițiile numeroaselor schimbări care au loc în societate, familia contemporană a suferit schimbări de statusuri și roluri. Părinții sunt cei care trebuie determinați să înțeleagă importanța formării comportamentului ecologic încă de timpuriu.

De aceea am solicitat sprijinul părinților de a participa la toate activitățile desfășurate, de a se implica activ la organizarea și desfășurarea acestora. Și nu mică ne-a fost bucuria că am găsit calea de a ajunge la sufletul lor, de a putea să ne bucurăm împreună la toate activitățile desfășurate. Interacțiunea copil-mediul oferă mijloacele cele mai eficiente în educarea intelectuală a copiilor, în formarea unei personalități armonioase și creatoare, în formarea comportamentului ecologic a viitorului cetățean capabil să-și exercite în mod responsabil rolurile cu care societatea îl va investi.

Dintre multitudinea de mijloace prin care se realizează interacțiunea copil-mediu un loc important îl ocupă excursiile și drumețiile. Excursiile și drumețiile tematice care au ca scop cunoașterea de către copii a unor arii protejate și necesitatea protejării acestor arii.

Prin excursiile tematice copiii sunt învățați să surprindă frumusețea naturii și rolul ei în viața omului. Copiii vor învăța să protejeze și să păstreze aceste bogății oferite de natură, vor învăța că de ei depinde calitatea vieții pe Pământ în viitor.

Prin aceste excursii tematice încercăm să schimbăm mentalitatea oamenilor vizavi de excursiile și ieșirile la iarbă verde unde în urma excursioniștilor rămân tone de gunoi, focuri făcute în zone interzise și care nu doresc să audă ciripitul păsărelor ci doar muzica dată la maxim, etc.

Educația ecologică cultivă și un sistem de valori. Copiii se maturizează, sistemul de valori pe care ei îl promovează influențează opțiunile și deciziile pe care ei le iau referitor la toate aspectele vieților lor, inclusiv problemele de mediu. Valorile aduc de asemenea consistență vieții unei persoane, ceea ce o ajută să realizeze un concept mai bun despre sine. Calitatea mediului se reflectă direct în viețile elevilor și a familiilor lor.

Datoria noastră, a cadrelor didactice de azi și de mâine, este de a transmite atât copiilor, cât și comunității în care locuim următorul mesaj: „viitorul omenirii este în mâinile noastre”.

Bibliografie:

- 1.Cucoș, Constantin, Psihopedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1998
- 2.Ecologie, suport didactic clasele III-IV, București, Editura Erc Press Educativ, 2004
- 3.Ghid metodic pentru cadrele didactice. Învățământ primar – Educație ecologică și protecția mediului, 2007

28. De ce/cum să vorbim de educația ecologică la vârsta preșcolară ?

Prof. înv.preșc. Pop Boncea Niculina Maria-Școala Gimazială „DECEBAL” Cricău /Gradinita Cricău, Jud. Alba

„Tot ce se află pe fața pământului se transformă neconținut, fiindcă pământul este viu; și are și suflet. Noi facem parte din acest suflet și rareori ne dăm seama că el lucrează totdeauna spre binele nostru”(Pablo Coelho).

În zile de tranziție, în perioade de criză societatea trece prin diferite transformări, deci are diferite trasee descendente socio-economic și ascendente din multe alte puncte de vedere, cum ar fi cel al percepției asupra mediului înconjurător și al redefinirii valorilor bio-psiho-sociale în raportul de resurse și nevoi. Astfel, devine prioritară partea de etică ecologică și de formare a noilor generații în spiritul protecției și protejării mediului înconjurător, pentru ca TERRA să trăiască prin NOI, impactul și influența științei și omului asupra mediului având adesea conotații și influențe ireversibile.

Omul nu se naște o ființă culturală, el vine pe lume cu un bagaj ereditar de importanță primordială, dar factorii de mediu joacă rolul determinant în formarea lui. De aceea, la nivelul învățământului preșcolar s-au desfășurat, în ultimii ani programe susținute de educație ecologică prin care se urmărește formarea unor viitori cetățeni educați în sensul respectării și protejării mediului înconjurător. Exemplul personal și instituțional duce la înțelegerea realității din jur, îl ajută pe copil să se integreze treptat în aceasta percepând-o firesc și formându-și convingeri iar în funcție de acestea conduite.

Educația ecologică în grădiniță are o valoare incontestabilă în formarea personalității și a definirii unui anumit tip de conduită eco-social-morală, care presupune în primul rând exemplul concludent al celor care influențează în mod decisiv comportamentul ecologic și de reciclare al preșcolarilor: *familia*, ca celula de bază a societății, și *modelul doamnei educatoare* care imprimă și insuflă în aceștia ceea ce mai târziu se numește cărămida unei educații rezistente.

Acest tip de educație ne privește în egală măsură pe toți, adulți sau copii, iar problema, deși nu e nouă, se pune tot mai acut, și ea poate deveni obiect de studiu încă de la cea mai fragedă vârstă. De aceea este important ca noi, cei ce avem misiunea de a-i educa pe cei mici, să avem *o conștiință ecologică bine conturată*, pentru ca acțiunile pe care le desfășurăm să fie eficiente și credibile în fața copiilor.

“Nimic nu se pierde, nimic nu se câștigă, totul se transformă” Antoine Laurent de Lavoisier

Transferul care a apărut după revoluția didactică, de la accentul pe predare la cel pe învățare, aduce cu el o sumedenie de implicații și de noi competențe care se formează prin acțiune proprie și prin activitate susținută, de aceea e foarte importantă educația ecologică susținută teoretic și practic de toți cei implicați în actul educației formale, informale și chiar nonformale și acest lucru trebuie să se realizeze cât mai timpuriu și în mod organizat pentru a avea rezultatul scontat și mai ales pentru a fi regăsită în sistemul de valori al viitorului adult. Copiii rămân cu convingeri clare cu privire la necesitatea protejării mediului, astfel se implică activ, li se dezvoltă spiritul de inițiativă, simțul răspunderii.

Educația ecologică timpurie are astfel șanse mari. Scopul principal al acestuia este acela de a oferi fiecărui individ posibilitatea de a manifesta o atitudine personală, responsabilă față de mediul în care trăiește și față de resursele sale. De aceea, în educație trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru tot ceea ce ne înconjoară. Cei mici trebuie să înțeleagă că pe Terra există interdependență între populația umană și nenumăratele specii de plante și animale, între societate și ciclurile biologice din natură. Ei trebuie să realizeze că *problemele mediului înconjurător* sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră poate să afecteze în mod distructiv natura.

Obiective prioritare ce trebuie implementate pe tot parcursul procesului instructiv-educativ din grădiniță sunt :transmiterea unor informații despre ecologie, dobândirea unor cunoștințe despre relația om-mediul, educarea unor comportamente și conduite civilizate față de mediul, îmbogățirea vocabularului activ cu cuvinte din domeniul ecologic, cultivarea unor atitudini de investigare, cercetare, explorarea mediului, , contribuția copiilor la reciclarea materialelor refolosibile, însușirea unor cunoștințe, norme de comportament specifice asigurării echilibrului dintre sănătatea individului, sănătatea societății și a mediului, implicarea directă, activă în protecția mediului.

Accentul care cade pe educația ecologică a preșcolarilor în cadrul educației globale este foarte important pentru că:

- Influențează formarea unor viitoare personalități în spiritual cetățeniei active ;
- transmit noi cunoștințe și întregesc informațiile pe care cei mici le au din familie, mediu zilnic, presă/mass-media;
- dezvoltă sentimentele de responsabilitate și afecțiune față de tot ceea ce îi înconjoară;
- corectează atitudinile comportamentale și ajută la formarea comportamentelor pozitive ale copiilor față de sine și mediu.

De aceea, dacă ne centrăm pe proiecte, activitățile de cunoașterea mediului și de educație ecologică și de reciclare se realizează prin *educarea limbajului, educație plastică, activități practice*, dar și prin *activitățile de extindere, opționale sau extracurriculare*, și vorbim de transdisciplinaritate, chiar interdisciplinaritate și concordanță între informațiile teoretice și realitatea faptică. În acest sens trebuie să-i facem pe copii să înțeleagă necesitatea cuceririlor științei și tehnicii care nu trebuie să devină dușmani ai naturii, ci sunt în concordanță cu aceasta, pentru a păstra resursele Terrei prin exploatarea judicioasă a pădurilor și a tuturor resurselor. Astfel, copiii vor fi educați și dirijați să pătrundă în tainele naturii, să facă în așa fel ca puterile lor să rămână veșnic proaspete la fel ca și puterile mediului înconjurător și să poată stopa mutilarea laboratorului dător de aer, viață, sănătate, odihnă și bună dispoziție, iar dorința noastră de a menține un mediu curat se poate materializa în *munca copiilor* care pot colecta deșeuri pe care le vor transforma în ceva util și plăcut, și anume în jucării sau obiecte folositoare în activități și în viața de zi cu zi.

Dacă preluăm motto-ul care spune că Pământul este mama noastră și tot ce se întâmplă Pământului ni se întâmplă și nouă și se întâmplă tuturor copiilor Pământului,

trebuie sa-i învățăm pe copiii noștri ceea ce ne-au învățat despre Pământ înaintașii noștri:...cu ce monedă dai, cu aceea primești.

Natura înseamnă pentru omenire cuibul existenței fizice sociale și cultural-psihice, de aceea cultivarea spiritului protector și responsabilitatea față de mediu se învață așa de timpuriu, adică din grădiniță, prin existența concretă a modelelor și acțiunilor pozitive. *O bună educație primită încă din grădiniță și familie va avea drept scop respectul pentru natură și pentru tot ce ne înconjoară. Prin protejarea naturii, viața tuturor va fi mai bună, oamenii vor fi mai sănătoși și mai fericiți*

Numai mânuind direct materialele provenite din mediul înconjurător, pipăind, mirosind, observând și îngrijind natura, copiii învață să îi vadă adevărata valoare, să o pună în evidență și să o prețuiască. „RECICLEAZĂ- RECONDIȚIONEAZĂ – REFOLOSEȘTE” poate deveni crezul fiecăruia dintre noi și cel mai ușor poate fi insuflat copiilor care sunt diamante neșlefuite ce asteaptă mâna maestrului artist .

Un exemplu în implementarea unui astfel de comportament este realizarea de parteneriate pe teme de educație eco-civică. În contextul unei societăți care se schimbă, operând modificări de formă și de fond la nivelul tuturor subsistemelor sale, învățământul românesc trebuie să își asume o nouă perspectivă asupra funcționării și evoluției sale. În cadrul acestei perspective inedite, parteneriatul educațional asupra problemelor de mediu devine o prioritate a strategiilor orientate către dezvoltarea educației românești, ducând la descentralizare, consecințele educației primite de tânăra generație asupra societății, orientarea copiilor într-un univers informațional dinamic, diversificat și, uneori, contradictoriu. Parteneriatul educațional pe teme de educație ecologică urmărește transformarea reală a copiilor în **actori principali** ai demersului educațional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

După terminarea perioadei de derulare a proiectului trebuie făcută o extindere a acestuia în vederea conștientizării copiilor și a tuturor actorilor implicate privind aplicarea, atât acasă cât și la grădiniță, a regulilor de protejare a mediului înconjurător.

Este important să nu uităm că mediul natural este parte a mediului înconjurător, cu influențe directe și indirecte asupra formării și dezvoltării copiilor, lume necunoscută pentru cei mici, dar care îi impresionează prin ineditul ei, prin tainele pe care le descoperă treptat, iar noi, modelatorii, dascăli-părinti-modele nu trebuie să uităm că **ceea ce semănăm , aceea vom culege...**

Bibliografie:

- Georgeta Toma și colaboratorii, *Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învățământul preșcolar nivel 3-5 ani*, Ed. Delta Cart Educațional, București , 2009.
- Lolica-Lenuța Tătaru, Adina Glava, Maria Pocol, *Educația timpurie-ghid metodic pentru curriculumul Preșcolar*, București, Ed.Paralela 45,,2009.
- Lolica Tătaru și Letiția Cârlogea, Mihaela Maria, *Creativitate și eficiență în demersul didactic*, Cluj Napoca, Ed.Risoprint, 2010.
- Silvia Breben , Elena Gongea, Elena Matei, Georgeta Ruiu, *Cunoașterea mediului- ghid pentru învățământul preșcolar*, , Drobeta Turnu Severin , Ed. Radical 2001

29. Educația ecologică premisă pentru dezvoltarea durabilă

Stela Predescu, profesor biologie, Școala Gimnazială Singidava Cugir

Zeci de mii de ani omul s-a apărat în fața naturii, iar de de câțiva zeci de ani natura trebuie apărată de om. Astăzi, mai mult ca oricând, este necesar ca fiecare cetățean al planetei să cunoască realitățile ecologice și să țină seama de acestea în activitatea sa întrucât natura este bogăția generației actuale dar mai ales a celor viitoare. Lumea noastră este rezultatul dezvoltării rapide a tehnologiei și științei, fiecare mare progres transformând planeta. Este evident faptul că nu putem

renunța la tot ceea ce am realizat până acum dar la fel de cert este faptul că nu putem periclita existența speciei noastre.

Cerința majoră care stă azi în fața progresului științific și a celui tehnic este ca acestea să fie realizate nu numai ca progres științific tehnico - economic ci ca progres științific tehnico - ecologic. Omul ar trebui să controleze știința și tehnica astfel încât acestea să asigure bunăstarea omenirii, înlăturând pericolul de degradare a mediului înconjurător.

“Raportul Brundtland - Viitorul nostru comun” (1987) a avut fără îndoială un rol instrumental în ceea ce privește integrarea preocupărilor de mediu în cadrul activității economice și reprioritizarea obiectivelor majore la nivelul societății. Conform acestuia, dezvoltarea durabilă este cea care asigură nevoile prezentului fără a compromite generațiilor viitoare șansa de a-și satisface propriile nevoi și aspirații. Prin “satisfacerea nevoilor prezentului” comisia Brundtland a înțeles nevoi economice, ce presupun accesul la mijloacele de existență și securitatea economică, nevoi sociale, culturale, sanitare și politice. Partea a doua a definiției “fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi” presupune:

- minimizarea consumului și reducerea risipei resurselor neregenerabile și înlocuirea cu resurse regenerabile, reciclarea și recuperarea lor;
- practicarea unei exploatare durabile a resurselor regenerabile (a apei dulci, a solurilor și a pădurilor în măsura în care permite asigurarea înnoirii naturale a acestora;
- nedepășirea limitelor capacității de absorbție a locurilor de depozitare a deșeurilor de pe plan local și mondial.

Bătălia pentru obținerea unui sprijin general la scara întregului glob, în ceea ce privește aplicarea conceptului de dezvoltare durabilă a fost câștigată în 1992 la Rio de Janeiro. Agenda 21 (Declarația de la Rio asupra mediului și dezvoltării) este un program de acțiune pentru secolul 21, orientat către dezvoltarea durabilă. Principalele linii de acțiune sunt lupta împotriva sărăciei și a excluderii sociale, producția de bunuri și servicii durabile, protecția mediului. „Oamenii au dreptul la o viață sănătoasă și productivă în armonie cu natura; națiunile au dreptul suveran de a exploata resursele proprii, fără însă a cauza distrugeri ale mediului în afara granițelor proprii.”

Copiii trebuie încă de la vârste mici să fie educați în spiritul unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător, în vederea formării ulterioare a conștiinței și comportamentului ecologic. Ei reprezintă un „public” important deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor și trebuie să înțeleagă că natura are nevoie de noi, că nu putem trăi în afara ei, viața noastră depinzând de ea. Școala are menirea să însușească sentimente de respect și admirație față de natură, convingeri și deprinderi de protejare a mediului. Formarea unei conduite ecologice este un proces continuu. Natura oferă copilului un mediu ambiant plăcut, un nesecat izvor de sănătate, îi stimulează dorința și interesul pentru cunoaștere. Educația pentru mediu este menită să îmbunătățească calitatea vieții și corelarea intereselor umanității în conformitate cu legile naturii este unica premisă a continuității vieții pe Terra.

Ecologia școlară urmărește dezvoltarea la elevi a unei gândiri ecologice, relaționale pe baza căreia să se apropie de cunoașterea fenomenelor esențiale din natură. Educația îi ajută pe elevi să își clarifice sentimentele în ceea ce privește mediul, să conștientizeze problemele de mediu și să contribuie la rezolvarea acestora. Educația ecologică presupune trecerea de la informația teoretică la implicarea individuală, la acțiunea concretă, în sensul învățării unor lucruri cum ar fi plantarea unui copac până la reducerea consumului sau cum să trăim producând un impact negativ cât mai mic asupra mediului.

Educația referitoare la mediu își propune să-l conducă pe elev, deci pe viitorul cetățean, spre formarea unui punct de vedere mai obiectiv asupra realității (al cărei fundament este relația om - mediu), să-l incite la participare, să devină conștient de viitor, de faptul că viața generațiilor viitoare, calitatea ei, depinde într-o mare măsură și de opțiunile sale. Educația ecologică trebuie să urmărească dezvoltarea gradului de conștiință și a simțului responsabilității tuturor oamenilor față de mediu și problemele sale astfel încât ei să dobândească cunoștințele, motivația, angajarea și instrumentele necesare pentru a acționa individual și colectiv în vederea soluționării problemelor actuale și prevenirii apariției unor noi probleme.

Principiile educației ecologice:

- Considerarea mediului în totalitatea sa
- Proces continuu
- Interdisciplinaritate
- Focalizarea pe probleme actuale sau potențiale de mediu
- Utilizarea diferitelor abordări educaționale

Recomandări:

- Înțelegerea complexității mediului
- Reorientarea disciplinelor școlare spre educația ecologică
- Asigurarea legăturii educației ecologice cu viața concretă
- Asigurarea cunoașterii legislației de mediu

Educația ecologică**Scopuri:**

- Conștientizarea problemelor de mediu
- Formarea de cunoștințe, deprinderi, principii
- Crearea de noi comportamente față de mediu

Legată de dezvoltare a durabilă

Realizată în, prin, pentru și despre mediu

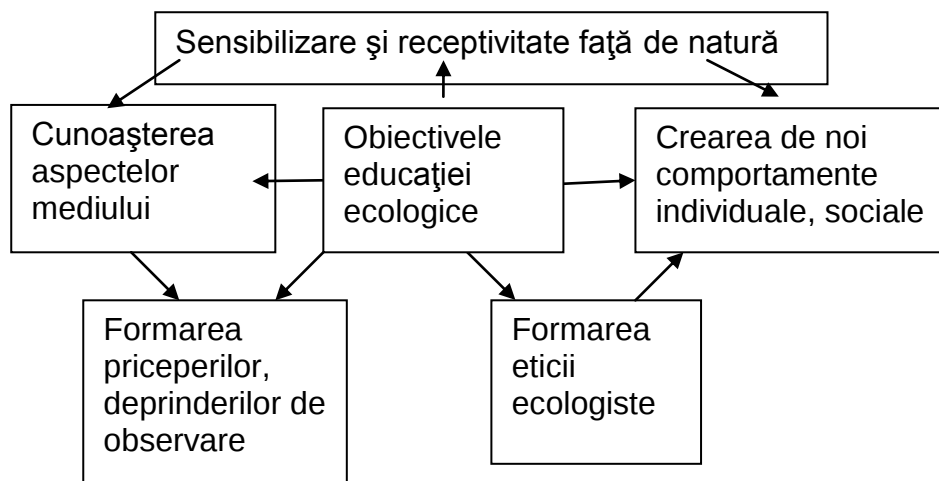
Principiile și scopurile educației ecologice

Schema logică de abordare a educației ecologice prezintă următoarele *etape*:

- *Perceperea și observarea naturii* se realizează în mediu, prin ieșiri, drumeții, excursii de studiu. Elevii vor percepe vizual, auditiv, olfactiv, tactil ceea ce îi înconjoară.
- *Definirea senzațiilor și sentimentelor, trăirilor și impresiilor proprii dobândite în urma percepției mediului înconjurător* duce la conștientizarea faptului că omul este parte din mediu.
- *Implicarea personală* constă în stabilirea modalităților de participare individuală a elevilor în ecuația om - natură;
- *Asumarea responsabilității* este o etapă esențială în formarea unei structuri comportamentale adecvate prin acțiuni concrete de protejare a mediului și re folosire a deșeurilor. Implicarea impune și responsabilitate.

Până în acest moment etapele de desfășurare a educației ecologice asigură *adoptarea comportamentului ecologic*. Nivelul de informație teoretică este redus. Accentul se pune pe percepția senzorială, analiza senzațiilor, încadrarea în sistemul natural de viață, definirea rolului personal, respectiv implicarea individuală și asumarea responsabilității.

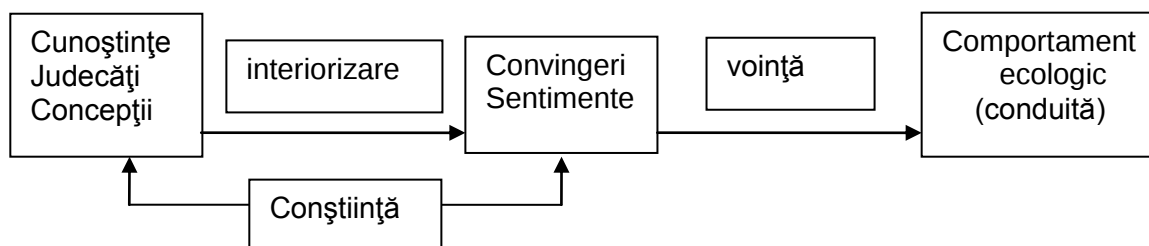
- *Alcătuirea unei strategii de acțiune* presupune trecerea la acțiune concretă.

Obiectivele educației ecologice

Educația ecologică este un proces foarte complex și de durată și presupune:

- instruirea ecologică, adică asimilarea unui sistem de cunoștințe, reguli;
- înțelegerea semnificației acestui sistem de valori;
- formarea conștiinței ecologice care include un ansamblu de noțiuni, reprezentări, judecăți, convingeri, sentimente și atitudini;
- formarea comportamentului ecologic alcătuit din deprinderi și obișnuințe prin adoptarea unor modele de comportare, aici intervenind voința.

Determinanții comportamentului ecologic

Educația ecologică se bazează pe conștientizare care are acest unic țel, acela de a proteja natura, de a o face să-și păstreze sănătatea de care depinde în final, sănătatea noastră, a oamenilor. Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când se va reuși ca elevii de azi - cetățenii de mâine să fie absolut convinși de necesitatea ocrotirii naturii, implicându-se activ în procesul de consiliere a omului cu natura.

Educația privind mediul înconjurător are semnificația deprinderii unui anumit mod de viață. Desfășurând o adevărată educație ecologică prin educarea tinerei generații ne gândim la viață.

Bibliografie:

Barna, A., Pop, I., Moldovan, A., *Predarea biologiei în învățământul gimnazial*, București, Ed. Didactică și Pedagogică RA, 1998;

Marcu, V., Marinescu, M., *Educația omului de azi pentru lumea de mâine*, Ed. Universității din Oradea, 2005;

Minea, E., M., *Protecția mediului. Suport de curs*, în www.apubb.ro, 2010,;

Neamțu, B., Balogh, M., Florescu, M., Balogh, N., *Managementul proiectelor. Dezvoltarea durabilă*, Suport de curs, în www.apubb.ro;

Palicica, M., Gavrilă, C., Ion, L., *Pedagogie pentru învățământul agricol*, Timișoara, Ed. Mirton, 2007,

30. Strategii didactice de promovare a succesului școlar

Prof.înv.primar Stan Ionela

Colegiul Tehnic Apulum Alba Iulia

Prevenirea și combaterea insuccesului școlar constituie una dintre cele mai complexe și mai dificile probleme pedagogice care necesită un studiu temeinic și complet. Această acțiune presupune participarea conștientă și activă a tuturor factorilor implicați în procesul educativ: pedagogi, elevi, părinți, organizații de copii, opinie publică. Profesorul trebuie să simtă mereu, să intuiască ceea ce se întâmplă cu elevul în fiecare moment, să prevadă și să îi acorde sprijinul pentru depășirea dificultăților la timpul potrivit. Cu cât se acționează mai devreme, cu atât rezultatele sunt mai bune. Literatura de specialitate grupează strategiile de promovare a succesului școlar în trei mari domenii, aflate în interacțiune: 1. strategii de natură pedagogică 2. strategii de natură psiho-socio-fiziologică 3. strategii de natură familială

Strategiile de natură pedagogică sunt numeroase, printre cele mai importante sunt:

- promovarea colaborării dintre școală și familie prin organizarea de ședințe, parteneriate, acțiuni comune cu părinții
- relații democratice între elevi și educatori
- asigurarea transferului de cunoștințe
- calitatea și modernitatea curriculum-ului
- nivelul pregătirii psihopedagogice a profesorilor
- baza tehnico-materială a școlii
- folosirea unor strategii didactice moderne, care să determine caracterul activ- participativ al elevului în actul învățării
- instruirea diferențiată a elevilor, urmărindu-se valorificarea posibilităților individuale ale elevilor

Strategii de natură psiho-socio-fiziologică:

- organismul bine dezvoltat, sănătos, puternic și echilibrat
- asigurarea unor relații inter-umane și sociale favorabile
- asigurarea unui psihic normal, echilibrat, capabil să dezvolte o activitate intelectuală, afectivă, volitivă

Strategii de natură familială:

- familia trebuie să fie preocupată pentru educația elevului
- asigurarea în familie a unor condiții favorabile pentru învățatură
- prezența unui grup familial încheiat
- cultivarea din partea părinților a spiritului de independență și învățatură, păstrând totodată și un autoritarism față de copii

Motivația este un element definitoriu al învățării, lipsa de motivație a învățării fiind principala cauză a rămânării în urmă la învățatură a unor elevi. Sarcina profesorilor este de a le oferi elevilor condiții optime de învățare, contribuind prin exemplul personal oferit la trezirea și menținerea interesului pentru învățare, la dorința de a cunoaște, de a ști. Știind că a fi motivat înseamnă a acționa, a tinde spre ceva, a face ceva. Un elev care nu simte nici un impuls sau nici o nevoie de a acționa este caracterizat ca un elev nemotivat, în timp ce un elev care este activat sau energizat de a acționa spre un obiectiv este considerat un elev motivat. Învățarea se desfășoară sub influența și controlul unor seturi complexe de motive, ale unei ierarhii niciodată statice, un sistem motivațional deschis, care provoacă, susține, intensifică sau diminuează, blochează, diminuează sau întrerupe învățarea. Motivarea este un proces individual, unic, aproape irepetabil în care se observă măiestria profesorului.

Voi prezenta în continuare câteva căi eficiente de a-i motiva pe elevi.

*Implicati elevii în amenajarea sălii de clasă cu produse ale muncii lor.

*Asigurați o ambianță stimulatoare din punct de vedere intelectual. Privirea, tonalitatea vocii, zâmbetul nostru îl va ajuta pe copil să depășească obstacolele. Comunicarea cu elevul, cunoașterea calităților și defectelor acestuia ne vor ajuta să-i stabilim regimul de viață

potrivit. Fiecare copil este o individualitate. Pornind de la personalitatea copilului nostru și consultând aceste reguli vom stabili cea mai bună cale de urmat. Trebuie să nu uităm cât de important este exemplul personal.

*Încurajați elevii pentru fiecare răspuns dat

*Recompensați reușitele, chiar dacă sunt modeste, mai ales dacă vin de la elevi cu rezultate mediocre sau slabe, grădiciți fiecare progres personal în fața clasei. Recunoașteți meritul unui elev în fața colegilor, părinților sau a altor persoane semnificative, exprimați-vă încrederea că va mai realiza astfel de performanțe în viitor. Imediat după o reușită propuneți-i următorul pas, faceți-l să accepte o nouă provocare, o nouă sarcină și să își propună o nouă reușită. Adresați mesaje pozitive ca: „Știu că vei reuși! Interesant răspuns! Nemaipomenit! Mă bucur că ai reușit! Bine! Asta voiam să aud! Cu timpul vor învăța și ei să se autoaprecieze. Evitați critica moralizatoare, ironiile sau sarcasmul. Evitați să vă exprimați scepticismul cu privire la reușita viitoare, folosiți sintagmele: „Am încredere...”, „Știu că poți...”, „Mă îndoiesc...”.

A cunoaște elevul, a te apropia cu căldură de el, a-l înțelege, a stabili legături între formele concrete ale conduitei și trăsăturile sale generale de personalitate, permit explicarea reușitei sau nereușitei școlare.

Bibliografie

Chiș Vasile -Pedagogia contemporană-Pedagogia pentru competențe, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca, 2005

Ioan Bontaș, Pedagogie, Editura All, București, 1994

Neacșu Ioan, Metode și tehnici de învățare eficientă, Editura Militară, București, 1990

31. Stimularea creativității elevilor prin activitățile extrașcolare

Șovrea Maria, Școala Gimnazială “Ion Bîanu”,

Valea Lungă, Jud. Alba - profesor învățământ primar

Omul, scria Lucian Blaga în “Geneza metaforei”, a devenit om când a început să existe altfel, să depășească imediatul, *să existe întru mister și revelare , să creeze. (Trilogia culturii, în Opere filozofice, vol.9, 1985, pag.401-402).*

Datorită acestui mod de a exista, prin creație, omul este singular în univers, este stăpânul creației și este răspunzător de ea.

Progresul culturii și civilizației depinde de actul creator uman.

Elementele distinctive ale produsului creat sunt: noutatea, originalitatea, productivitatea, utilitatea, valoarea.

Diferitele perspective de abordare a creativității sunt ilustrate de Al. Roșca – “Creativitatea este activitatea sau procesul care duce la un produs caracterizat prin noutate sau originalitate și valoare pentru societate”; J. L. Moreno -“ Creativitatea este facultatea de a introduce în lume un lucru oarecare nou”; Jean Piaget -“Creativitatea este o acomodare cu depășire”; Ana Stoica- “Creativitatea este forma superioară de manifestare comportamentală a personalității creatoare, prin care se produce, în etape, un bun cultural original, cu valoare predictivă pentru progresul social.” etc..

Complexitatea și dinamismul lumii contemporane presupune dezvoltarea creativității tinerilor în vederea unei bune adaptări sociale și profesionale. Deoarece cultivarea creativității individuale și de grup constituie un deziderat major al educației în general, consider că trebuie stimulată și încurajată de la cele mai fragede vârste. A fi creativ este rezultatul unui antrenament creativ individual sau de grup, care presupune existența unui conținut specific, a unor metode și tehnici de creativitate, ceea ce determină abordarea educației prin creativitate.

Educația prin creativitate se conturează astfel ca un drum, o cale de urmat spre atingerea mai multor obiective. Copilul pornește pe acest drum al inițierii în-prin creativitate, învață să descopere lumea în mod creativ. Formarea prin creativitate este un drum al schimbării, drum care nu este un

traseu impus ci este ca un labirint cu mai multe ieșiri, în care fiecare își caută calea; este un drum al căutării de sine. Dacă va reuși sau nu? Cine va reuși primul? Răspunsul îl vor putea da doar cei care vor fi supuși schimbării prin parcurgerea acestui drum, constituit ca o competiție a valorilor. Fiecare va câștiga în măsura în care va ști să-și investească aceste valori, altfel spus, să-și valorifice propriul potențial în scopul interiorizării unor abilități creative. A face din copiii de astăzi creatorii de mâine, nu este numai pentru a le permite să se adapteze schimbărilor rapide, dar și pentru a le oferi mijloacele de a se ocupa de calitatea vieții lor.

Pentru creația copiilor, caracteristică este descoperirea, aceștia trăind o surpriză în fața descoperirilor lor. Ori de câte ori un copil pus în fața unei probleme restructurează datele problemei sau imaginează procedeul ce conduce la soluție independent de faptul că este o sarcină școlară, a vieții curente sau un test, el înfăptuiește o invenție. Cultivarea capacității creatoare a devenit o sarcină importantă a școlilor contemporane, observându-se că ea cultivă gândirea critică, disciplina, conformismul, incompatibile cu climatul de libertate favorabil imaginației creatoare.

Școala trebuie să stimuleze exprimarea potențialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze inițiativele lui, ingeniozitatea și curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relații care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii și să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă. Activitățile școlare urmăresc însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice, a unor priceperi și deprinderi, implicând în ansamblu o concepție științifică despre lume și viață și duc la formarea și dezvoltarea unei personalități creatoare. Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ impun îmbinarea activității școlare cu activități extrașcolare ce au numeroase valențe formative.

Activitățile extrașcolare sunt activități complementare activității de învățare realizată la clasă, urmăresc largirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, orientează elevii către activități utile care să întregescă educația școlară, contribuind la formarea personalității.

Activitatea extrașcolară este terenul conlucrării largi a învățătorului cu elevii clasei sale. Aceasta reprezintă de fapt o modalitate prin care dascălul își oferă sprijinul în activitățile propuse și de elevi în timpul liber, pentru a-i ajuta să acționeze singuri, cu simț de răspundere, cu pricepere și eficacitate în direcțiile utile pentru ei și pentru colectivitate.

Unitatea scopurilor educative urmărite în procesul activităților școlare și extrașcolare, continuitatea procesului instructiv - educativ implică în același timp o delimitare clară între metodele și formele de înrâurire proprii procesului instructiv-educativ și acelea specifice educației extrașcolare. Cei mai mulți învățători știu câtă străduință se depune pentru a realiza o comunicare mai apropiată cu elevii lor; îndepărtând inconvenientele unei poziții ex-catedră;

Activitatea extrașcolară ca fenomen educațional prezintă o sumă de particularități și se supune unor exigențe pedagogice specifice, pe care învățătorii trebuie să le cunoască și să țină seama de ele. În procesul activității extrașcolare, preponderent este exercițiul - ca metodă de educație - înțeles în sens larg: a studia și cerceta natura și viața înconjurătoare mergând și văzând, cântând și stând de vorbă cu cei care ar avea ceva interesant de comunicat; a lucra efectiv în diferite domenii care-i atrag mai mult pe elevi și în procesul cărora își pot cultiva înclinațiile și aptitudinile: a da o mână de ajutor la înfrumusețarea vieții cotidiene, a se înfrăți cu cântecul și jocul, a-și căli organismul prin practicarea sportului, a drumeției, deci acționând și iarăși acționând. Trebuie luat în considerare și domeniul aparte în care această activitate este cantonată - timpul liber al elevilor - chemată fiind de aceea să ofere prilejul de destindere și recreere, de amuzament și distracție, răgazul de a face „și altceva” decât împlinirea obligațiilor cotidiene prin ceea ce se cheamă „odihnă activă”, printr-un gen de manifestări mai libere, mai spontane.

Diversitatea activităților extrașcolare oferite crește interesul copiilor pentru școală și pentru oferta educațională. Activitatea educativă școlară și extrașcolară permite transferul și aplicabilitatea cunoștințelor, abilităților, competențelor dobândite în cadrul orelor prevăzute în programa școlară. Elevii sunt atrași de activitățile artistice, recreative, distractive, care ajută la dezvoltarea creativității, gândirii critice și stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conștientizarea urmărilor poluării, educația rutieră, educația pentru păstrarea valorilor, toleranța, comunicarea interculturală etc.

Pornind de la cele spuse de Pablo Picasso că: “Toți copiii sunt artiști, problema este cum să rămâi artist odată ce crești” noi, educatorii, trebuie să - i facem pe cei mici să rămână artiști stimulându - le creativitatea încă de la vârsta preșcolară și apoi să o continuăm la școală, mai întâi prin practicarea unor *jocuri* specifice vârstei acestora. Se știe că jocul este esența și rațiunea de a fi a copilăriei. Prin joc, copilul aspiră la condiția adultului. Jocul socializează, umanizează și prin joc se realizează cunoașterea realității.

Teatrul este un joc al oamenilor mari care poate fi făcut excepțional și de către copii pentru simplul fapt că el trebuie “jucat. Prin spectacolele de teatru, copiii își dezvoltă atenția, memoria și inteligența, li se oferă oportunități de a exersa mișcări și gesturi fine, care îi ajută să își îmbunătățească dexteritatea și coordonarea, își pot arăta spontaneitatea și prezența de spirit .

Reflectarea creativității prin *colaje* (felicitări, podoabe, mărtișoare) a dat elevilor șansa de a arăta altora frumusețea personalității lor. Folosirea acestei tehnici în activitățile extrașcolare oferă posibilitatea aprecierii hârtiei și a materialelor din natură prin valoarea lor cromatică, dă elevilor ocazia de a cunoaște mai bine structura și calitățile materialelor folosite. Lucrările se pot realiza prin îmbinarea culorilor din desen cu materiale din natură, dezvoltându-le copiilor atenția, răbdarea, spiritul de observație, gustul estetic și fantezia, cât și alte calități ce le deschid calea spre creație.

Dobândind în mod creator cunoștințe de *limbaj plastic*, copiilor le sunt stimulate creativitatea originală, capacitatea de exprimare specifică. În spațiile plastice, compozițiile, desenul, culoarea și reliefurile devin mesaje vizual-artistice ce se constituie în cultura plastică.

Serbarea este o manifestare festivă, cu program complex, prilejuită de sărbătorirea diferitelor evenimente de însemnătate națională sau internațională, de tradițiile și obiceiurile străbune. Serbarea școlară este o activitate extrașcolară tradițională, care are mari valențe educative. Această activitate permite exprimarea activă a unui număr cât mai mare de elevi, fiecare contribuind, în felul lui, la reușita comună.

Concursurile sunt forme competiționale de activitate extrașcolară, organizate pe diferite teme.

Activitățile extrașcolare au o mare valoare educativă întrucât realizarea lor se face și din punct de vedere interdisciplinar. Acțiunile desfășurate i-au implicat pe elevi în promovarea tradițiilor și obiceiurilor specifice zonei, dar și în stimularea potențialului creativ al copiilor prin organizarea și derularea unor programe artistice sau a unor expoziții cu lucrările elevilor.

Aceste acțiuni au determinat dezvoltarea creativității civice, artistice și a responsabilității față de problemele comunității.

Activitatea extrașcolară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Școala trebuie să stimuleze exprimarea potențialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze inițiativele lui, ingeniozitatea și curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relații care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii și să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă.

Bibliografie:

Elena Macavei -, „Teoria educației”, Editura Aramis, București, 2001;

Livia Decun – “Contribuția activităților extrașcolare în optimizarea procesului de învățământ”, Învățământul Primar, nr.4, 1998;

Al. Roșca – “Creativitatea”, Editura enciclopedică română, București, 1972;

Ana Stoica - “Creativitatea elevilor”, E. D. P., București, 1983.

32. Ecologia - temă actuală în învățarea limbii franceze

Ștefănescu Mihaela Ileana- Colegiul Tehnic “Alexandru Domșa”
Specialitatea: limba franceză

Termenul “ecologie” a fost inventat în 1866 de către biologul german Ernst Haeckel (1834-1919), cu toate că Henry David Thoreau (1817-1862), îl folosește pentru prima dată încă din 1852. Acesta din urmă, eseist, filozof și memorialist american, anticipează în scrierile sale ecologia și istoria mediului înconjurător. Ecologia este definită de Haeckel, în sens larg, “știința condițiilor de existență”.

Având la îndemână “valijoara” pedagogică “L’environnement et sa protection”, am elaborat o programă pentru curs opțional, desfășurat cu elevii claselor primare. Suportul didactic propus elevilor, de la care am pornit în declanșarea activităților de învățare, a constat în : afișe sugestive cu sfaturi ecologiste: “Les douze premiers conseils pour être en classe verte toute l’année”, “Je suis en classe verte toute l’année”, cu rechizite și obiecte școlare din materiale biodegradabile sau reciclabile, albumul “Trop de bazar chez Renard Lascar”, bogat ilustrat cu desene pentru copii, din care învățăm că mediul tuturor este mediul fiecăruia dintre noi, caseta audio, cu cântece cu mesaj ecologist, caseta video “Ma petite planète chérie”, cărți de joc, “Les petits Caennais et l’environnement”- un joc cu 7 familii, care ne propune să descoperim filierele mediului înconjurător și inițiativele duse de către oraș în acest domeniu. Cărțile ilustrează gesturile pe care trebuie să le facem pentru a păstra mediul curat, pentru a-l proteja.

Elevii au fost motivați în învățare de varietatea suporturilor didactice. Ei au realizat portofolii tematice și și-au însușit cunoștințe noi, și-au format anumite comportamente și atitudini față de mediul înconjurător, datorită cursului opțional, desfășurat în limba franceză. Iată câteva avantaje pe care le-a avut utilizarea “valijoarei” pedagogice:

- este un suport didactic care permite formarea abilităților de înțelegere și de exprimare orală
- este motivant, adaptat vârstei elevilor
- presupune interdisciplinaritate: educație plastică, educație muzicală, educație cetățenească, științe naturale și acțiuni extrașcolare;
- are în vedere aspectul ludic, care declanșează o învățare activă, prin acțiune, a limbii străine;
- în demersul didactic limba franceză reprezintă un vector pentru educația cetățenească;
- scopul final este în același timp educativ și lingvistic, pentru a forma o atitudine, un comportament, în favoarea naturii.

O activitate atractivă pentru copii a fost un proiect desfășurat cu elevi ai clasei a VII-a, anul III de studiu al limbii franceze, în care am aplicat metoda proiectului pe calculator, pe tema mediul înconjurător (flora și fauna regiunii noastre).

La sfârșitul proiectului, derulat timp de o lună, elevii au trebuit să prezinte un produs final realizat cu ajutorul calculatorului: o prezentare Power Point pe tema propusă. Pe parcursul celor 8 lecții, elevii și-au format abilități de manipulare a calculatorului, de căutare de informații, de utilizare a programelor Office și și-au însușit cunoștințe lingvistice și de exprimare orală pe tema propusă, folosind site-urile internet. Activitățile de învățare și evaluare care au avut loc fie în timpul orelor de curs, fie acasă, au fost dirijate de către profesor.

Metoda proiectului pe calculator permite elevilor să utilizeze achiziții de limba franceză specifice temei și să-și formeze spiritul de echipă și de cooperare. Prin acțiunile propuse, elevii au descoperit elemente lexicale noi, au fost capabili să pună în practică actele de vorbire vizate, în situații de comunicare concrete, au fost sensibilizați în privința problemei mediului înconjurător. Proiectul a motivat elevii prin caracterul practic, real, al situațiilor de comunicare și prin modalitățile de derulare a activităților de învățare, care le-au dezvoltat imaginația : dialoguri în perechi, jocuri didactice, exerciții on-line, utilizarea internetului, realizarea în grup a unui produs

final în format electronic. Elevii au învățat să devină autonomi în procesul de învățare și au contribuit la autoformare prin transferul de cunoștințe dintr-un domeniu în altul.

Fișele de evaluare (fișe de lucru, fișe de autoevaluare on-line, fișe de observație a lucrului în grup), au solicitat formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare (verbală, scrisă, multimedia), de colaborare, de lucru în echipă și de muncă individuală, de reflecție, creativitate, cercetare, coordonare a procesului de autoformare. Elevii au lucrat în grupuri de 4 persoane, având stiluri de învățare diferite, pentru a îndeplini cu succes sarcinile propuse. Încă de la început, profesorul a indicat sursele de informare necesare cercetării: manualul, site-uri internet, pliante turistice și a anunțat modalitățile și criteriile de evaluare formativă și finală. Cerințele profesorului au fost formulate clar, precizându-se și timpul de lucru pentru fiecare sarcină, în vederea atingerii obiectivelor propuse.

Prezentarea Power Point diferită din punct de vedere al conținutului pentru fiecare grup, a înglobat alături de imaginea unui animal (fauna) sau a unei plante (flora), o fișă de identitate, după schema următoare:

Nume comun al speciei:

Denumirea științifică a speciei:

Caracteristici morfologice: talie, greutate, culoare, semne particulare

Mod de hrănire:

Mediu de viață:

Comportament particular:

Produsul final a fost prezentat și susținut de către mediatorul fiecărui grup.

Acest proiect presupune interdisciplinaritate : științe naturale, geografie, limba franceză, cercetare structurală în limba franceză, exprimare și înțelegere orală și scrisă.

Profesorul poate să cultive potențialul inovator al tinerilor, pregătindu-i pentru o societate în care este necesar să fii capabil să analizezi informații, să colaborezi și să comunici opiniile, folosind o diversitate de mijloace ale tehnologiei de azi, într-o permanentă schimbare.

Dincolo de activitățile derulate cu elevii în procesul de predare-învățare propriu-zis, în fiecare an, la data de 22 aprilie – Ziua Pământului, au loc acțiuni în favoarea mediului înconjurător. Lansarea unui proiect “verde” în școală cu această ocazie, este o acțiune în același timp educativă și formativă, cu scopul de a cultiva elevilor respectul față de natură și față de mediul în care trăim: orașul nostru, spațiile verzi, parcuri, păduri. Un astfel de proiect, pune elevii în situații reale de acțiune și interacțiune și de a-și da seama de importanța pe care o are mediul înconjurător curat și sănătos în viața fiecăruia dintre noi. Pentru a asigura reușita activității, profesorul trebuie să vegheze ca obiectivele propuse să atingă gradul de satisfacție al elevilor:

- ameliorarea calității mediului școlar și a mediului ambiental, prin participare directă a elevilor școlii la activitățile propuse;

- dezvoltarea spiritului civic și capacitatea elevilor de a lua decizii legate de problemele legate de mediul înconjurător, în cadrul grupului școlar și apoi al comunității locale;

- promovarea educației ecologice în calitate de educație pentru dezvoltarea durabilă, factor esențial pentru formarea personalității tinerilor cetățeni, în vederea inserției sociale;

- stimularea lucrului în echipă în strânsă colaborare cu membrii comunității școlare, între aceștia și ai comunității locale;

- cunoașterea de către elevi a pericolelor care amenință fauna și flora planetei;

- identificarea problemelor mediului înconjurător la nivelul comunității locale și punerea în practică a soluțiilor propuse;

- sensibilizarea elevilor, profesorilor și părinților, cu privire la problemele legate de poluare, care degradează calitatea mediului înconjurător și sănătatea oamenilor și probleme de risipire a resurselor naturale ale planetei, deci problema reciclării și dezvoltării durabile;

- furnizarea către elevi a efectelor poluării: dezastre naturale, încălzirea globală, deșertificarea.

Acțiunile propuse reclamă munca în colaborare cu profesorul de biologie:

- elaborarea unei Carte a eco-cetățeanului, care vizează echilibrul între sănătatea individului și mediul înconjurător;

- realizarea unui Calendar ecologic;
- fabricarea de desene / afișe/ colaje sugestive care semnalează aceste probleme: poluarea sonoră, poluarea aerului, apei, rechizite școlare ecologice și realizarea unei expoziții;
- listarea sfaturilor conținând gesturi în favoarea mediului înconjurător;
- colectarea selectivă a produselor din hârtie, carton, plastic, sticlă, în vederea reciclării;
- asigurarea și întreținerea curățeniei instituției de învățământ și a curții școlii, economisirea energiei electrice și a apei la nivelul școlii dar și în cadrul familial;
- amenajarea și întreținerea unei grădini în fața școlii;
- obținerea de compost din resturile biodegradabile în perioada specifică a anului;
- ecologizarea malurilor râului Ampoi, care curge în apropierea școlii.

Un astfel de proiect reunește mai multe discipline: limba franceză, biologie, educație plastică, cultură civică și dezvoltă elevilor competențe necesare secolului XXI : responsabilitate și capacitate de adaptare, competențe de comunicare, creativitate și curiozitate intelectuală, reflecție critică și sistemică, capacitate de cooperare și colaborare, identificarea, exprimarea și soluționarea problemelor, autoformare, responsabilitate socială.

La sfârșitul proiectului, elevii au fost capabili :

- să identifice problemele mediului înconjurător, la nivelul comunității locale și să pună în practică soluțiile propuse în timpul desfășurării proiectului;
- să identifice sursele poluării apei și a aerului;
- să conștientizeze necesitatea protejării mediului în care viețuim;
- să trieze deșeurile în funcție de materialul din care sunt confecționate și să le depoziteze în spațiile special amenajate;
- să aibă o atitudine de respect față de mediul înconjurător, față de natură;
- să conștientizeze importanța pe care o are apa în general și râurile în special, asupra dezvoltării comunităților umane și că este important să protejăm natura de lângă noi, căci natura nu înseamnă doar resurse de exploatat;
- să se familiarizeze cu drepturile și responsabilitățile pe care le au față de mediul înconjurător, dat fiind că mediul reprezintă un patrimoniu natural comun de coabitare pentru toți locuitorii planetei;
- să relateze în limba franceză ceea ce au făcut în timpul acțiunii și să-și adreseze sfaturi ecologiste;
- să adopte un comportament eco-cetățenesc.

Proiectul s-a adresat elevilor de gimnaziu, profesorilor, parinților și s-a derulat pe durata mai multor săptămâni.

O activitate din cadrul proiectului, derulată sub genericul “Recuperare, recondiționare, reciclare, reutilizare”, a servit la stimularea imaginației și a creativității elevilor și la a-i face să învețe să reutilizeze deșeurile menajere. Elevii au fost invitați să realizeze obiecte decorative cu ajutorul materialelor reciclabile. Ei au lucrat în binom sau în grupe: au recondiționat sau au folosit pet-uri, hârtie de ambalaj, ambalaje din carton, panglici din rafie, țesături vechi, filme developate, nasturi vechi, cutii de chibrituri. Elevii au prezentat noile produse obținute într-o expoziție: cutii sau semne de carte din filme developate, mini-comode pentru diferite obiecte de birou, vase pentru flori din sticle din plastic, suporturi pentru pahare din carton decorat cu hârtie de ambalaj, suporturi pentru creioane, rame pentru fotografii etc. Toate aceste obiecte au servit la decorarea propriilor camere pentru a deveni mai primitoare și mai haioase.

Expoziția permite expunerea lucrurilor realizate de către elevi și creează un mic eveniment, care marchează sfârșitul activității. Acest produs final este foarte apreciat de către elevi, a căror efort a fost valorizat dar și pentru administrația școlii, care poate vedea în acest rezultat o animație interesantă în școală.

Bibliografie:

- *** Curs Intel Teach – « Instruirea în societatea cunoașterii », 2007
- *** « Enseigner le français langue étrangère aux enfants de 7 à 11 ans », Atalante innovations, volume I et II - Support pédagogique, Limoges, 2003

Galisson, Robert, « De la langue à la culture par les mots », Paris, Ed. CLE International, 1991

Anghel, Manuela-Delia ; Petrișor, Nicolae-Florentin, « Guide pratique pour les professeurs de français », Pitești, Ed.Paradigme, 2007

33. Învățământul integrat în contextul dezvoltării durabile

Todoran-Fer Monica-Nicoleta

Colegiul Economic „Dionisie Pop Martian” Alba Iulia

Prof. Geografie

În România, după anul 1989, a avut loc o schimbare a atitudinii față de copiii cu cerințe speciale, astfel, mulți dintre aceștia nu au mai fost incluși în școli speciale, ci în cele destinate tuturor elevilor. Ungureanu (2000, p. 61) consideră acest proces ca o normalizare deoarece “asigură accesul la tiparele existențiale și la condițiile de viață cotidiană, pentru toate categoriile de persoane”. Desigur, ne întrebăm în ce măsură profesorii sunt pregătiți pentru a construi medii de învățare optime pentru acești copii cu cerințe speciale.

Ce înseamnă învățământul integrat?

Ilyes Ibolya afirma că „integrarea școlară, în sens larg, înseamnă adaptarea oricărui copil la viața și la programul școlar, dar, în sens restrâns, reprezintă procesul de includere în școlile de masă, la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale”.

https://docs.google.com:/staticlb.didactic.ro/uploads/material/106/19/16/nvatamantul_integrat.docx).

Conform *Dicționarului Explicativ al Limbii Române* (1998) (<http://dexonline.ro/definitie/integrat>), adjectivul „integrat”, înseamnă inclus, înglobat într-un tot și verbul „a integra”, înseamnă a (se) include, a (se) îngloba, a (se) încorpora, a (se) armoniza într-un tot. Privitor la învățământ, sensul acestor termeni este modificat și nu include interesele tuturor elevilor, ci numai a celor cu nevoi speciale. Din această perspectivă, frecvent, mulți elevi se consideră sacrificați în folosul celor cu nevoi speciale

Prezentarea cercetării

Pornind de la aceste atribute ale învățământului integrat, am investigat 10 profesori de geografie din județul Alba referitor la acest subiect. Chestionarul a cuprins întrebări:

- 1.Ce credeți că înseamnă învățământul integrat?
- 2.În formarea inițială desfășurată la nivel de licență, cât de multe informații **ați primit** despre învățământul integrat?
- 3.Ați participat la cursuri de formare continuă care au vizat pregătirea dvs. ca profesor de geografie pentru învățământul integrat? Da/Nu
- 4.La cursurile de formare continuă la care ați participat au fost abordate teme care vizau proiectarea și desfășurarea activităților de învățare pentru a integra copiii cu cerințe speciale? Da/Nu
- 5.Cum identificați în clasele cu care lucrați copiii care au cerințe speciale?
- 6.Cine vă oferă sprijin în educarea copiilor cu cerințe speciale?
 - a.Conducerea școlii; b.părinții elevilor cu cerințe speciale; c.psihologul școlii; d.profesorul de sprijin; e.comitetul de părinți; f.ONG-rile.
- 7.Ce materiale didactice utilizați pentru educarea copiilor cu cerințe speciale?

Rezultatele cercetării

La întrebarea „Ce credeți că înseamnă învățământul integrat?”, profesorii de geografie, au dat răspunsuri diferite: „o școală pentru toți copiii,,; „un învățământ pentru toți elevii,,; „ **acces la același nivel de educație a tuturor elevilor,,;** „**șanse egale pentru toți copiii școlii,,;** „ **un sistem de învățământ unitar pentru toți elevii,,;**

La întrebarea „În formarea inițială desfășurată la nivel de licență, cât de multe informații **ați primit** despre învățământul integrat?, 80% dintre profesorii de geografie au precizat că nu au primit informații despre învățământul integrat.

La întrebarea „**Ați participat la cursuri de formare continuă care au vizat pregătirea dvs. ca profesor de geografie pentru învățământul integrat?** 80% dintre profesorii de geografie au răspuns că nu au participat la astfel de cursuri de formare profesională, prin urmare ei nu au avut contexte formale în care să se pregătească pentru educarea elevilor cu cerințe speciale.

La întrebarea „**La cursurile de formare continuă la care ați participat au fost abordate teme care vizau proiectarea și desfășurarea activităților de învățare pentru a integra copiii cu cerințe speciale?** 60% dintre profesorii de geografie au scris că nu abordat astfel de teme.

La întrebarea „**Cum identificați în clasele cu care lucrați copiii care au cerințe speciale?** profesorii de geografie au menționat următoarele modalități: „**observ** copiii care au multe absențe în catalog,,; „**observ** copiii care au note mici sau corigențe „; „ **observ** copiii care au dificultăți vizibile în vorbire, în scriere, în comunicarea cu ceilalți „; **observ** copiii care au deficit de atenție „; „ **observ** copii care au ritm mai lent decât clasa,,; **observ** copiii care nu se pot concentra decât pentru puțin timp,,; „ **observ** copiii care au probleme personale și sunt tot timpul triști,,;

La întrebarea „**Cine vă oferă sprijin în educarea copiilor cu cerințe speciale?** profesorii de geografie au răspuns că primesc sprijin de la:

conducerea școlii (30%); părinții elevilor cu cerințe speciale (50%); psihologul școlii (60%); profesorul de sprijin (10%); comitetul de părinți (20%); ONG-uri (30%).

La întrebarea „**Ce materiale didactice utilizați pentru educarea copiilor cu cerințe speciale?** profesorii de geografie au menționat că utilizează aceleași materiale didactice ca la o clasă obișnuită deoarece nu au materiale elaborate pentru copiii cu cerințe speciale.

Discuții și concluzii

Din cele prezentate în lucrările de specialitate (Coadă, 2013) ne dăm seama că integrarea copiilor cu cerințe speciale în școala obișnuită necesită desfășurarea unui sistem încheiat de acțiuni, din domenii diverse (psihologie, pedagogie, sociologie, asistență socială, asistență medicală, organizatoric, juridic, politic etc.). Cu toate acestea, răspunsurile profesorilor de geografie nu ne confirmă existența unor astfel de acțiuni în cadrul școlilor în care lucrează sau acțiunile efectuate sunt prea puține pentru a asigura o educație de bună calitate a copiilor cu cerințe speciale.

Cu toate că decizia asupra integrării unui copil cu cerințe educative speciale (CES) în învățământul de masă ar trebui să se ia în urma unei expertize complexe asupra copilului, a consultării factorilor direct implicați în acest proces și a evaluării situațiilor de risc (Coadă, 2013), totuși, în școli există elevi care au nevoie de asigurarea unor condiții speciale, iar profesorii de geografie nu au fost consultați sau sprijiniți pentru rezolvarea acestor probleme.

În mod firesc, integrarea elevilor cu cerințe speciale în școala obișnuită nu ar trebui fie un proces impus de anumite interese personale (ale părinților, ale reprezentanților unei instituții etc.), de sentimente sau atitudini umanitare sau de politici educaționale și sociale cu caracter propagandistic (Coadă, 2013), totuși, în școli există copiii cu cerințe speciale de existență cărora profesorii nu au fost informați.

Cu toate că experții psihopedagogi susțin că educația integrată ar trebui să fie un act responsabil, asumat de personalul școlii, de comunitate, de familie și nu ar trebui să fie perceput ca un proces de „subminare” a școlilor obișnuite, ci ca un proces de normalizare a vieții persoanelor aflate în dificultate (ajunse în această stare ca urmare a unor evenimente independente de voința lor) și ca o măsură de conștientizare a rolului de instituție publică al școlii, în care toți au dreptul să aibă acces în calitate de cetățeni cu drepturi egale ai comunității (Coadă, 2013), totuși, încă, în multe școli educația elevilor cu cerințe speciale întâmpină o serie de dificultăți, în special, din cauza nivelului

scăzut de competență a profesorilor cu privire la educația copiilor cu cerințe speciale și a lipsei resurselor materiale elaborate cu acest scop.

BIBLIOGRAFIE

Coadă, Narcisa, *Integrarea o provocare sau un eșec real?*
<http://www.scribd.com/doc/86787482/Pro-Sau-Contra-Integrare>)

Ilyes, Ibolya, *Învățământul integrat*,
https://docs.google.com/:staticlb.didactic.ro/uploads/material/106/19/16/invtamantul_integrat.docx
(Accesat in 10 august 2014)

Dicționarul Explicativ al Limbii Romane (1998)
<http://dexonline.ro> (Accesat in 10 august 2014)

Secțiunea II. PROIECTE, PARTENERIATE, schimburi de experiență - exemple de bună practică, de creativitate didactică.

1. Proiect educativ „Sunt și ceea ce mănânc!”

Alecușan Elena Gabriela, Școala Gimnazială Axente Sever Mănărade

Titlul proiectului: Sunt și ceea ce mănânc!

Coordonator proiect: Prof. înv. primar Alecușan Gabriela

Colaboratori: inv. Râșniță Lucia, inst. Toașcă Mariana, prof. : Mărginean Gabriela, Roșca Camelia, Matei Rodica

Grup țintă: Elevii claselor pregătitoare, I-VIII de la Școala Gimnazială Axente Sever Mănărade

Beneficiar indirect: părinții, comunitatea locală

Obiectiv general:

Formarea unor deprinderi de alimentație corectă;

Conștientizarea importanței de a te hrăni natural, sănătos, echilibrat;

Conștientizarea bogățiilor oferite de natură, în acest caz – anotimpul toamna.

Obiective specifice:

O1: Să discute pe marginea materialului informativ prezentat;

O2: Să recite aceste versuri tematice;

O3: Să intoneze cântecele învățate;

O4: Să coloreze, decupeze, asambleze imagini reprezentând fructe și legume de toamnă;

O5: Să prezinte importanța fructelor și legumelor;

O6: Să prepare salată de fructe/legume;

O7: Să realizeze diferite obiecte având ca materie primă fructe și legume.

Resurse umane: elevii claselor pregătitoare, I-VIII, cadre didactice din școală
părinții elevilor ;

Locul de desfășurare: sala de clasă, holul și curtea școlii

Perioada: 3 oct. 2013-17 oct. 2013

Sursa de finanțare: proprie

Produse finale: imagini, lucrări ale copiilor, diplome

Diseminare: publicarea unor produse de etapă în revista școlii

Activități desfășurate: Memorizare/recitare de poezii, interpretare cântece tematice: *Toamnă harnică, Frunze ruginii*

Colorare, decupare, asamblare elemente componente tablou

Joc de rol: Importanța fructelor și a legumelor

Preparare salată de fructe/legume

Realizare diferite obiecte din fructe și legume

Graficul desfășurării activităților în cadrul proiectului

Sunt și ceea ce mănânc!

Nr. crt.	Activitatea	Data/perioada	Coordonator	Loc de desfășurare
1.	Prezentarea proiectului	3-7 oct. 2013	Alecușan Gabriela	În fiecare clasă
3.	Memorizare, recitare, colorare etc.	11-13 oct. 2013	Toate cadrele didactice implicate în proiect	În fiecare clasă
4.	Dărnicia toamnei-expoziție	17 oct. 2013	Diriginți	Holul școlii
5.	Ridichea uriașă-concurs (cel mai mare produs)	17. oct. 2013	Alecușan Gabriela	Curtea școlii
6.	Hai la masa mare!	17 oct. 2013	Diriginți	Fiecare sală de clasă

PROIECT EDUCATIV
SUNT ȘI CEEA CE MĂNÂNC!

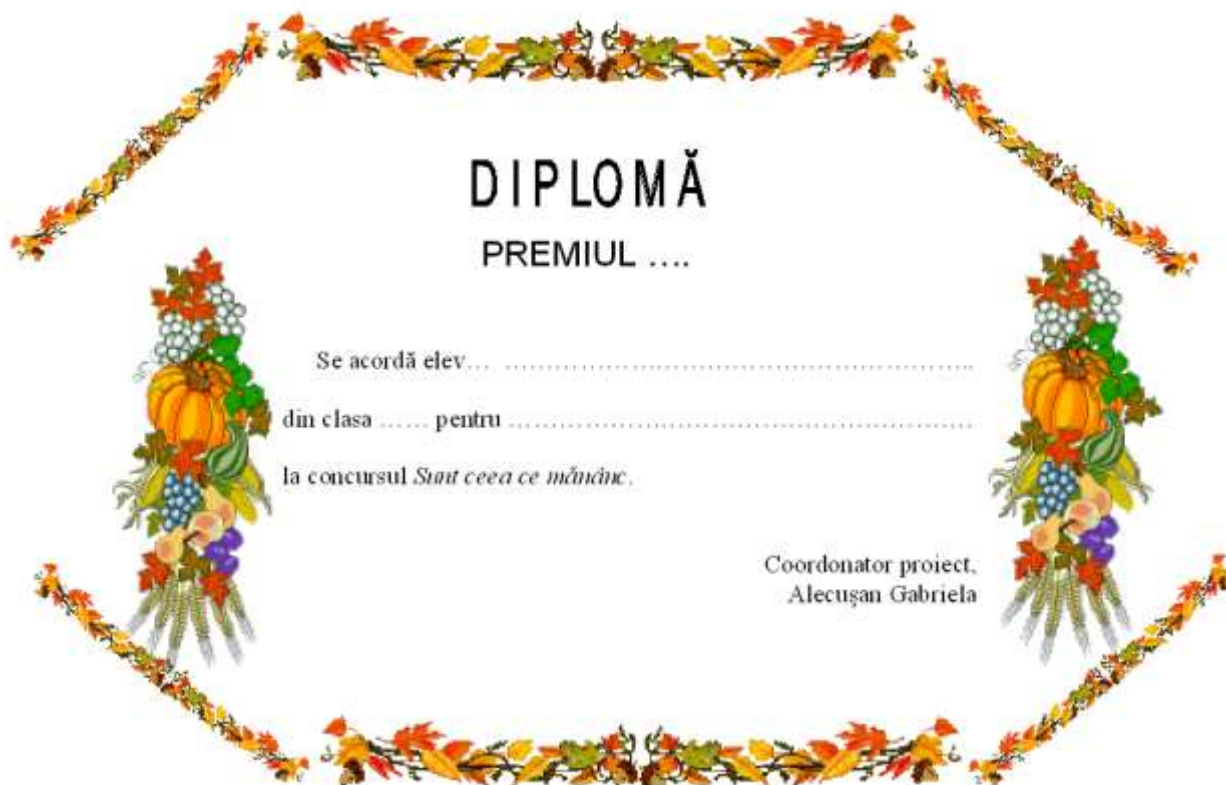
MOTTO:

„Toamna trece prin livadă
Rodul anului să vadă:
Mărul roșu auriu
Strugurele argintiu
Para galbenă zemoasă
Pruna dulce și gustoasă
Piersica cu puf pudrată
Și gutuia aromată.
Toamna strânge-n coș de
toate,
Fructe bune și bucate
Și-apoi spune tuturor:
- Vin și anul viitor.”

Coordonator proiect,
Prof. înv. primar Alecușan
Gabriela

2. O colaborare de succes – Corpul Păcii în școala noastră

Autori: Alina Orășean, Ioana Cătăuță, Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel

“Niciodată înainte, omul nu a avut o așa mare capacitate de a controla mediul în care trăiește, capacitatea de a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor. Avem puterea de a fi cea mai bună generație pe care a cunoscut-o vreodată omenirea” rostea președintele american John F. Kennedy, de la care a pornit ideea voluntariatului american în întreaga lume, idee care s-a concretizat în ceea ce azi există în întreaga lume sub denumirea de Corpul Păcii.

În 1961 celebrul președinte american J.F.K. a înființat organizația guvernamentală Corpul Păcii tocmai din dorința de „a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor”, de a promova pacea, dezvoltarea comunităților și înțelegerea dar toate acestea nu doar pe plan național ci pe plan mondial. De data aceasta el însuși și-a pus întrebarea „ce pot face eu pentru lumea întreagă?” Răspunsul său s-a numit Corpul Păcii și chiar dacă au trecut peste 50 de ani de atunci, acest răspuns încă are ecou mondial.

Corpul Păcii a urmărit trei obiective majore:

- a) sprijinirea țărilor gazdă cu voluntari americani care să acorde asistență tehnică;
- b) promovarea unei mai bune înțelegeri a poporului american de către popoarele țărilor gazdă;
- c) promovarea unei mai bune înțelegeri a popoarelor țărilor gazdă de către poporul american.

De la începuturile sale, această organizație a repartizat peste 200.000 de voluntari americani în 139 de țări. România s-a numărat până în 2013 printre țările care au beneficiat de cele patru programe de voluntariat ale Corpului Păcii:

- Programul de dezvoltare economică și comunitară
- Programul de educație și conștientizare de mediu
- Programul de dezvoltare tineret
- Programul de predare a limbii engleze ca limbă străină

Dintre acestea, cel care a avut un impact răsunător a fost programul de predare a limbii engleze ca limbă străină. În cadrul acestui program, Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel a avut șansa de a se bucura timp de trei ani de prezența a doi voluntari americani: Tessy Lynn Ables (2010 – 2012) și Ashley Marie Lenihan (2012 - 2013). Acești doi voluntari și-au dedicat timpul și aptitudinile comunității care i-a adoptat și școlii unde au predat limba engleză alături de profesorul de limba engleză. Deși principala lor misiune a fost predarea limbii engleze ca limbă străină, pe parcursul perioadei petrecute în România, s-au străduit să familiarizeze întreaga comunitate cu aspecte privind tradițiile și cultura lor americană dar, în același timp, s-au arătat deschiși să învețe limba română cât și să se integreze în cultura țării gazdă. Au lăsat o parte din viața lor în viața noastră iar la plecare, au luat o parte din viața noastră cu ei.

Pe perioada voluntariatului, voluntarii au colaborat cu profesorul român de limba engleză pentru a completa programa de engleză deja existentă. Aceștia au dezvoltat planuri de lecție și materiale de predare în conformitate cu nevoile elevilor de la clasă, cu accent pe îmbunătățirea vocabularului, a abilităților de conversație și a dezvoltării încrederii de sine în ceea ce privește folosirea limbii engleze la nivel scris și vorbit. Însă, nu s-au limitat doar la munca la clasă; astfel, pe parcursul serviciului lor în țară, voluntarii au dezvoltat proiecte în comunitatea și / sau școlile lor. Aceste proiecte au fost variate, de la lecții de teatru, cluburi de dezbateri, de voluntariat, lecții de limba engleză pentru elevii și adulții din comunitate, până la proiecte legate de mediul înconjurător, educație fizică, colaborare cu ziarul școlii și competiții sau parteneriate între școli. Voluntarii au ajutat școlile unde au fost repartizați la îmbunătățirea materialelor de predare și a activităților de formare de formatori pentru profesori.

Această colaborare cu Corpul Păcii a lăsat urme frumoase în cei trei ani de conviețuire. Ambii voluntari au venit cu idei de proiecte menite a ajuta școala și comunitatea; astfel Tessy:

- ✓ a inițiat scrierea unui proiect de obținere a unui grant pentru înfrumusețarea curții școlii noastre astfel ca elevii să se bucure de o curte în care pauzele să fie mai relaxante dar și de un teren de sport; deși proiectul nu a avut o finalitate pozitivă, inițiativa și dorința voluntarului american de a ajuta, nu a rămas neobservată;
- ✓ a pus bazele revistei în limba engleză a școlii noastre „*Romanglish*”, realizând două numere până în momentul de față; elevi și profesori au participat cu diferite materiale în limba engleză;
- ✓ dorind să insuflă elevilor dorința și pasiunea pentru lectură, a inițiat proiectul „*Copacul de lectură*” în cadrul căruia elevii care citeau cele mai multe cărți erau recompensați cu alte cărți;
- ✓ și-a dedicat și timpul liber elevilor prin meditații private, gratuite privind studiul limbii engleze;
- ✓ a încercat să apropie elevii de cultura și civilizația americană prin intermediul activităților extrașcolare: Halloween, Ziua Recunoștinței, etc.
- ✓ a încercat să dezvolte elevilor abilități de viață, deprinderi sănătoase și o gândire critică prin intermediul materialelor utilizate în procesul de predare-învățare al limbii engleze;
- ✓ a îmbogățit fondul de carte al bibliotecii școlare cu cărți, broșuri, manuale în limba engleză.

Munca inițiată de Tessy a fost continuată cu succes de Ashley, al cărui entuziasm și dorință de a ajuta necondiționat a surprins plăcut profesorii și elevii, deopotrivă; astfel Ashley:

- a inițiat „*Clubul de gătit*” ca recompensă pentru progresul realizat de către elevi în cadrul orelor de limba engleză; cu această ocazie elevii au preparat rețete specifice bucătăriei americane, în special deserturi dar totodată au exersat și pus în practică cunoștințele dobândite la orele de limba engleză;
- încercând să dezvolte abilitățile de comunicare scrisă în limba engleză, a inițiat două proiecte de corespondență în limba engleză: „*My Penfriends from France*” - corespondență între elevii claselor IV – V cu elevi ai Școlii „*Collège de Lédignan*” din localitatea Lédignan, Franța și

„International Penpals” – corespondență între elevii claselor V - VIII cu elevi ai școlii „Emiliano Zapata Elementary School” din Chicago, Illinois, SUA;

- abilitățile artistice ale elevilor au fost dezvoltate și cultivate în cadrul Concursului interjudețean de dans „Copilarie în pași de dans”, ediția a V-a, Sîncel – 4 aprilie 2013 – în cadrul căruia elevii clasei a IV-a, îndrumați de către voluntarul american, au participat la secțiunea „Alt tip de dans: Country”, nivel primar, câștigând premiul I;
- a oferit meditații gratuite, între 8 – 10 ore săptămânal, atât copiilor cât și adulților care i-au solicitat ajutorul;
- s-a preocupat de propria sa perfecționare dar și de transmiterea cunoștințelor acumulate colegilor, a participat împreună cu profesorul de limba engleză din școală la Cursul de formare de formatori „Project Design and Management” organizat de Corpul Păcii România în colaborare cu Corpul Păcii Bulgaria, desfășurat în localitatea Veliko Tarnovo, Bulgaria între 16 – 19 noiembrie 2012; în urma acestui curs, în luna aprilie 2013 a luat parte, în calitate de formator, la cursul de formare „Project Design and Management” de la Arad, unde participanții au fost studenți și membri ai ONG-urilor locale; de asemenea, a reușit să realizeze atelierul de lucru „Designul și Managementul Proiectelor” susținut în limba română pentru colegii din cadrul Școlii Gimnaziale „Ion Pop Reteganul” Sîncel, încheiat cu oferirea de certificate de participare semnate de către Corpul Păcii;
- dorind să împărtășească din propria sa experiență, a susținut un atelier de lucru la care au participat 16 profesori de limba engleză din zona Blaj – Jidvei și care a avut în vedere familiarizarea participanților cu metode moderne de predare a limbii engleze: Peace Corp Romania’s TEFL Teacher Training Session – 23 mai 2013 Blaj – soldat cu certificate de participare semnate de Corpul Păcii;
- s-a preocupat de baza materială a școlii încercând să scrie un proiect de obținere a unui grant pentru amenajarea curții școlii;
- totodată a îmbogățit biblioteca școlii cu diverse cărți în limba engleză obținute de la Corpul Păcii dar și cu materiale școlare achiziționate din bugetul propriu;
- la fel ca și Tessy, Ashley nu s-a limitat doar la transmiterea de cunoștințe specifice predării limbii engleze ci s-a dedicat cultivării simțului artistic, moral și civic elevilor școlii noastre.

Cei doi voluntari americani s-au implicat activ în viața școlii și a comunității, reușind să-și ducă la îndeplinire sarcinile și obiectivele propuse și să planteze „sămânța schimbării” așa cum ambasadorul SUA, Mark Gitenstein, a declarat în iulie 2012, urmând ca un an mai târziu Corpul Păcii să își încheie activitatea pe teritoriul României: *„Din 1991 până în prezent, voluntarii Corpului Păcii au plantat sămânța schimbării peste tot în această țară: s-au înființat ONG-uri, s-au demarat afaceri, numeroase cluburi civice și de mediu s-au întâlnit, mulți tineri români au învățat limba engleză dezvoltându-și capacitatea de a concura pe piața internațională”.*

În ultimii 22 de ani peste 1.200 de voluntari americani au activat în România iar mica noastră școală din inima Transilvaniei este azi mândră că timp de trei ani, doi oameni cu suflet mare, au participat la clădirea unui viitor mai bun și mai frumos pentru cei aproximativ 300 de elevi și comunitatea din care aceștia fac parte.

Astăzi, aproape 9.000 de voluntari lucrează în comunitățile locale din 77 de țări gazdă din întreaga lume; deși Corpul Păcii nu mai activează în România, moștenirea lăsată de către oamenii care și-au dedicat câțiva ani bunăstării altora, are azi ecou în viața personală și profesională a celor afectați de munca lor, lăsând în urmă nu numai mentalități schimbate dar și inimi deschise.

Programul de predare a limbii engleze ca limbă străină a urmărit îmbunătățirea calității procesului de predare a limbii engleze, facilitând astfel accesul la educație și locuri de muncă. Astfel, după douăzeci și doi de ani de serviciu și nenumărate proiecte și acte de bunăvoință, agenția Corpul Păcii România si-a încheiat activitatea, însă peste 1200 de voluntari au răspuns chemării lui John F. Kennedy : *“nu întrebați ce poate să facă țara pentru voi, întrebați-vă ce puteți face voi pentru țară”*, creând astfel o legătură veșnică de pace și prietenie între Statele Unite și România. Un motiv de sărbătoare pentru noi toți.

Bibliografie:

1. Corpul Păcii România, *Raport Anual 2012*, s.l., 2012.
2. Peace Corps Romania, *Legacy Report, 1991 – 2013, 22 Years of Peace and Friendship*, s.l., 2013.
3. Braga, Sebastian, *Mark Gitenstein: În România a fost plantată sămânța schimbării*, accesat în data de 11.10.2014 la http://www.dcnews.ro/mark-gitenstein-in-romania-a-fost-plantata-samanta-schimbarii_237997.html
4. <http://www.peacecorps.gov/>
5. <http://autori.citatepedia.ro/de.php?p=2&a=John+F.+Kennedy>

3. Proiect educațional extracurricular „Fără toleranță față de droguri și violență!”

Gaidei Cristina Băieș Sînziana,, Liceul „Dr. Lazăr Chirilă” Baia de Arieș

Proiectul educațional extracurricular „Fără toleranță față de droguri și violență” se înscrie în problematica educației pentru dezvoltare durabilă în context local. Ideea de pornire a proiectului constă în necesitatea cunoașterii comunității autohtone și a aspirațiilor pentru dezvoltare durabilă a acesteia, cu accent pe nevoile și așteptările educabililor, părinților, comunității locale în ansamblul ei. Apare imperios necesară implementarea unor activități curriculare și extracurriculare, în context local, utile dezvoltării durabile a societății românești, cu scopul: promovării potențialului creativ al cadrelor didactice și al elevilor implicați în diverse activități menite să promoveze dezvoltarea durabilă a comunității, și implicit a României, în context european; înțelegerea modului în care educația pentru cetățenie democratică, pentru educație pentru sănătate poate contribui la implementarea unor practici care au ca rezultat dezvoltarea unei societăți curate, sănătoase, solidare, tolerante, având efecte multiplicatoare la nivelul comunității locale, naționale, europene.

Proiectul de față își propune, prin acțiunile pe care le conține, să sensibilizeze, să informeze elevii, adulții, mass-media și reprezentanții instituțiilor partenere, cu privire la prevenirea și combaterea, la nivel școlii și comunității, a fenomenului violenței și consumului de substanțe periculoase pentru sănătatea tinerilor.

ARGUMENT: Deorece în „școala mileniului III – școala vitezei” s-au amplificat cazurile de violență în rândul elevilor în toate formele sale (verbală și fizică), precum și cazurile de elevi consumatori de substanțe dăunătoare sănătății, fizice și mentale, este necesar să acționăm, acum, până nu este prea târziu, în vederea responsabilizării și conștientizării tuturor factorilor implicați în educație, cu privire la pericolul la care se expun tinerii, și implicit societatea. În acest scop am elaborat acest proiect, antrenând parteneri din școală și comunitate, în vederea eradicării acestor fenomene ce tind să se generalizeze în școlile noastre și în societate. Activitățile din proiect oferă alternative educaționale, școlare și extrașcolare pentru prevenirea și combaterea fenomenului violenței din mass-media, din spațiul social și școlar, precum și a consumului de substanțe dăunătoare sănătății din rândul tinerilor ce fac parte din liceu sau din afara lui. Acest proiect își propune totodată, o abordare interdisciplinară: limba română, istorie, cultură civică, geografie, educație civică, sport, consiliere și orientare, informatică, muzică, desen, educație pentru sănătate, în vederea conștientizării pericolului la care sunt expuși tinerii din ziua de azi, în rândul tuturor elevilor, cu și fără probleme de acest fel, părinților, cadrelor didactice și al comunității locale.

ANALIZA DE NEVOI: Proiectul si-a propus, ca prin activitățile desfășurate să satisfacă următoarele nevoi, identificate în urma unei analize complexe: nevoia de informare, nevoia de intercunoaștere și autocunoaștere, nevoia de alternative educaționale/de loisir în vederea cunoașterii

pericolelor la care se expun tinerii, nevoia de îmbunătățire a relațiilor de comunicare și nevoia găsirii unor soluții optime pentru prevenirea și combaterea acestor fenomene care au o rată îngrijorătoare de creștere a frecvenței în rândul tinerilor.

Necesitățile acoperite la nivel de unitate școlară sunt: informarea unui număr cât mai mare de elevi cu privire la efectele comportamentelor dăunătoare sănătății fizice și mentale utilizate în școală și în societate; oferirea de alternative atractive de petrecere a timpului liber; îmbunătățirea abilităților de comunicare, negociere și rezolvare a conflictelor interpersonale la mai multe niveluri (elevi, elevi-părinți, elevi-cadre didactice); prevenirea comportamentelor violente și a consumului de substanțe dăunătoare sănătății elevilor/tinerilor, la școală și în societate, prin desfășurarea unor activități educative și activități sportive, civice, campanii de conștientizare și informare; îmbunătățirea mijloacelor educative și a bagajului informațional în domeniul științei comportamentului uman, în rândul profesorilor, pentru a preîntâmpina cauzele declanșatoare ale actelor de violență, pentru prevenirea și combaterea consumului de substanțe ce provoacă dependența în rândul elevilor; includerea, activităților de bune practici dobândite, în cadrul orelor de consiliere și orientare școlară. **OBIECTIVUL GENERAL /SCOPUL:** Prevenirea și conștientizarea elevilor cu privire la efectele comportamentelor violente și a consumului de substanțe ce provoacă dependența și formarea unei atitudini civice conștiente, durabile față de aceste fenomene sociale, astfel încât să devină mai buni, mai toleranți, mai responsabili, mai informați și să poată evita capcanele care duc la dependență.

OBIECTIVE SPECIFICE:

1. Creșterea cu 50% a gradului de informare al elevilor și cadrelor didactice cu privire la modalități alternative de prevenire și combatere a violenței și consumului de substanțe ce provoacă dependența până la sfârșitul anului 2014.
 2. Implicarea a cel puțin 200 elevi în activități de loisir (extrașcolare) organizate de școală până la sfârșitul anului școlar. Realizarea unei vizite tematice, în săptămâna școala altfel, la Penitenciarul din Gherla, unde elevi și deținuți, pentru consum sau trafic de droguri, sunt puși față în față, în vederea conștientizării riscului la care se expun sau capcanelor în care pot să cadă.
 3. Realizarea unui sistem alternativ de activități extrașcolare și de educație civică/cetățenească al căror efect să formeze un comportament asertiv, atitudini pozitive și un stil de viață sănătos, departe de tentațiile ilicite, la cel puțin 50% dintre elevii implicați.
 4. Dezvoltarea relațiilor de comunicare profesor-elev prin implicare a cel puțin 50% dintre profesorii elevilor din școli în activități extracurriculare până la sfârșitul anului 2015.
 5. Diseminarea informațiilor obținute din activitățile proiectului sub forma unor exemple de bune practici personale/de grup la cel puțin 200 de elevi și 30 de cadre didactice.
- Grup țintă: 200 elevi, cu și fără tendințe de consum de substanțe ce provoacă dependența sau de tulburări comportamentale din Liceul „Dr. Lazăr Chirilă” Baia de Arieș, 30 cadre didactice interesate din școală, alte cadre didactice și elevi din localitățile limitrofe, ca urmare a popularizării activităților.

DURATA PROIECTULUI: noiembrie 2014 – iunie 2015

DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR DIN CADRUL PROIECTULUI

- 1. Activitatea nr. 1:** Campanie de promovare a proiectului „Fără toleranță față de droguri și violență!”- noiembrie 2014, la nivelul școlii și la nivel local. Campanie de informare prin intermediul următoarelor acțiuni: distribuire de pliante elevilor și cadrelor didactice, părinților, afișul proiectului de promovare în școală, postarea de informații utile pentru promovarea acțiunilor din proiect pe pagina de Facebook a proiectului, participarea psihopedagogului la orele de dirigentie, informările consilierului educativ a cadrelor didactice despre acțiunile proiectului, publicare de articole în revista școlii și alte publicații locale, participare la emisiuni radio și TV.
- 2. Activitatea nr. 2:** Realizarea paginii de Facebook a proiectului: Fără toleranță față de droguri și violență! - noiembrie 2014, apoi permanent pentru administrare. Pe pagina de Facebook a proiectului vor fi postate materiale informative de debut ale proiectului, prezentarea proiectului și a colaboratorilor, diagrama activităților proiectului, imagini din activitățile proiectului și anunțuri ce au legătură cu buna derulare a proiectului.
- 3. Activitatea nr. 3:** *Momentul adevărului* - luna noiembrie 2014. Descrierea activității: la nivelul

fiecărei clase se va aplica un chestionar de evaluare a nivelului de violență verbală și fizică din rândul elevilor, precum și substanțele dăunătoare sănătății consumate de fiecare sau de cunoscuți. Studiul realizat va face parte din mapa proiectului „Fără toleranță față de droguri și violență!”.

4. Activitatea nr. 4: „Prevenirea și combaterea comportamentelor dăunătoare pentru sine și ceilalți”. Reprezentanții Poliției de Proximitate din Baia de Arieș vor realiza o activitate de prevenire a comportamentelor violente, consumului de droguri și informare asupra incidenței efectelor acestora în plan școlar și social.

5. Activitatea nr. 5: „Noi spunem NU drogurilor și violenței!” Elevii din toate clasele implicate în proiect vor expune, pe pagina de Facebook a proiectului, la avizierele din școală și din comunitate, colajele foto, filmulețele și PPT-uri pe teme antiviolență și imnul proiectului „Fără toleranță față de droguri și violență!”.

6. Activitatea nr. 6: „0 droguri și violență, 100% cooperare!”. În cadrul școlii, responsabilii din echipa de proiect vor coordona realizarea unei expoziții locale pe tema antidrog și antiviolență. La activitate vor participa toți elevii interesați din școala de implementare a proiectului, precum și din școlile limitrofe. Lucrările vor fi expuse, pe pagina de Facebook, la avizierele școlii și în cadrul expoziției la Casa de Cultură.

7. Activitatea nr. 7: „Drogurile și violența în literatură și arta cinematografică”. Comisia de Limba și literatura română și Comisia Om și societate din cadrul liceului vor proiecta în cadrul cinaclului literar-artistic o ecranizare celebră pentru tema proiectului și vor prezenta o piesă de teatru jucată de elevi în baza unor colaje literare cu exemple de comportamente negative ale unor personaje cunoscute din literatura română sau cinematografie. După finalizarea piesei de teatru, elevii de gimnaziu și liceu vor citi compuneri, eseuri care vor rescrie/schimba într-un mod pozitiv finalul unor opere literare cunoscute sau a unor ecranizări, diseminând bune practici și comportamente civice.

8. Activitatea nr. 8: *Marșul antidrog și antiviolență „Uniți vom fi mai puternici decât drogurile și violența!”*. Elevii și cadrele didactice însoțitoare vor realiza un marș al luptei împotriva consumului de droguri și antiviolență, ținând în mâini pancarte și bannere cu mesaje pentru a sensibiliza trecătorii în privința combaterii extinderii fenomenelor la nivelul comunității.

9. Activitatea nr. 9: „Lipsa afectivității din spațiul familial provoacă conduite antisociale. Modalități de suport educațional”. Conferința va avea o agendă în baza căreia vor susține alocuțiuni pe tema activității specialiștii invitați din domeniul medical, consilier școlar. După intervenția specialiștilor, vor avea loc discuții privind problematica abandonului emoțional, familial, al lipsei susținerii financiare a copiilor și al întreruperii contactului cu copilul din partea părintelui care a părăsit familia, precum și evidențierea consecințelor ce pot duce la apariția fenomenului de risc social pentru elevii din aceste familii. Această activitate va avea o continuitate în semestrul II, în săptămâna școala altfel, când, va fi realizată o vizită tematică, la Penitenciarul din Gherla, unde elevi și deținuți, pentru consum sau trafic de droguri, sunt puși față în față, în vederea conștientizării riscului la care se expun sau capcanelor în care pot să cadă.

10. Activitatea nr. 10: *Curs formare „Combaterea comportamentelor dăunătoare sinelui și societății”*. Beneficiari: cadrele didactice interesate de eradicarea acestor fenomene negative.

11. Activitatea nr. 11: „*Mens sana in corpore sano!*”: Elevii implicați în proiect vor participa la o întrecere sportivă de viteză și de rezistență și la un meci de fotbal (din 2 echipe mixte din vârste apropiate de băieți) și un meci de volei/handbal fete (echipe mixte), cu mesajul *Uniți vom fi mai puternici!*, prilej cu care vor fi purtate tricouri cu mesaje antidrog și antiviolență, arătând un alt fel de petrecere a timpului liber, de a socializa, într-un mod sănătos.

12. Activitatea nr. 12: „Portretul elevului tolerant! Modele de bună practică”. Reprezentantul elevilor/președintele CE din școală va prezenta în PPT, imagini și va descrie acțiunile antidrog și antiviolență din școală (de la Comisia de prevenire și combatere a violenței, alte acțiuni extrașcolare etc.). Tot în cadrul acestei activități se vor prezenta și mapele proiectului, ce conțin dovezi cu activitățile derulate.

13. Activitatea nr. 13: Realizarea publicației electronice cu ISBN – „*Modele de bune practici în domeniul prevenirii și combaterii consumului de droguri și violenței școlare*” – Baia de Arieș, 2014. Responsabilii cu implementarea proiectului vor realiza CD-uri cu materiale

teoretico-practice ale cadrelor didactice implicate în derularea proiectului. Acesta va servi, pe viitor, continuității proiectului și multiplicării efectelor pozitive în activitățile didactice, fiind metode de bune practici, demne de urmat în anii viitori.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- o scădere a incidenței fenomenului consumului de droguri și violenței verbale și fizice din rândul elevilor începând cu semestrul II al anului școlar 2014-2015;
- creșterea gradului de informare, în rândul tinerilor, cu privire la efectele nocive ale consumului de droguri, precum și cu privire la consecințele nefaste ale acestora, în plan social, personal, mental, civic;
- o ameliorare a comportamentelor nesănătoase în rândul elevilor implicați în proiect prin popularizarea unor exemple de stil de viață sănătos în mass-media, sport, viață socială;
- prevenirea etichetării și excluderii sociale a elevilor aflați în situații de risc prin desfășurarea de activități socio-educative utile care să-i includă pe aceștia;
- îmbunătățirea abilităților de comunicare, negociere și rezolvare a conflictelor intrapersonale în relațiile interpersonale dintre elevi-elevi, elevi-profesori, copii-părinți.

MODALITATEA DE EVALUARE ȘI INDICATORII DE EVALUARE AI PROIECTULUI

Evaluarea se va realiza pe baza unor chestionare de evaluare pentru elevi la sfârșitul anului școlar (iunie 2015) și a unor sondaje de opinie pentru cadrele didactice.

Coordonatorii locali vor întocmi câte un raport de activitate lunar ce va descrie activitățile, din respectiva perioadă, realizate la nivel de școală pe teme antidrog și antivioolență în cadrul proiectului „*Fără toleranță față de droguri și violență!*”, însoțite de fotografii și alte dovezi. Rapoartele vor fi atașate mapei proiectului.

ASIGURAREA CONTINUITĂȚII /SUSTENABILITĂȚII PROIECTULUI

- prin monitorizarea ritmică lunară și sprijinirea psihopedagogică a elevilor cu părinți care se află în situații cu risc social crescut sau sunt plecați la muncă în străinătate;
- prin diseminarea în cadrul școlii a acelor metode de succes utilizate preluate din cursuri de formare pentru prevenirea și combaterea comportamentelor dăunătoare societății, dar și al ameliorării comportamentelor violente/agresive fizic și verbal;
- prin realizarea și editarea în paginile revistelor școlare a unor articole de prezentare ale acțiunilor din cadrul proiectului, dar și al unor aspecte teoretico-practice legate de tema proiectului;
- materializarea rezultatelor proiectului prin realizarea unui CD/publicație electronică cu ISBN ce conține exemple de bună practică ale elevilor și ale cadrelor didactice (pe secțiuni – de la nivel primar, nivel gimnazial și nivel liceal) cu exemple de activități prezentate în cadrul proiectului;
- popularizarea acțiunilor din proiect în mass/media locală, pe pagina de Facebook a proiectului, afișe, banner, publicația electronică rezultată prin contribuția cu materiale educaționale ale cadrelor didactice implicate.

ACTIVITĂȚILE DE PROMOVARE/MEDIATIZARE ȘI DE DISEMINARE A PROIECTULUI

Activități de promovare/mediatizare și diseminarea proiectului se vor realiza:

- periodic promovarea și popularizarea acțiunilor din proiect în mass/media locală (postul de radio local, presa județeană) și pe pagina de Facebook.
- prin realizarea mapei proiectului (conținut informativ, fotografii, xerox, Cd, studii de caz, articole reviste și ziare, știri tv, rapoarte lunare ale activităților realizate la nivel local) prin afișarea produselor activităților din proiect în mediul școlar și mediul virtual;
- prin realizarea publicației electronice cu ISBN a proiectului, cu produse ale activităților din școală (termen de realizare: iunie 2015).

4. Proiect de parteneriat: Pădurea - izvor de sănătate

Prof.Înv.Preșc.Bălăneanu Monica, Prof.Înv.Preșc.Bota Delia Mariana, Grădinița cu
P.P.nr.12 Alba-Iulia

**Motto : În viitor, cine va avea pădure,
acela va avea AUR!**

ARGUMENT:

Noi suntem mici ecologiști, Natura vrem s-o ocrotim, Pădurea să rămână-ntreagă, Copacii veșnic să-i iubim.	Vrem să trăim mai sănătos Aer curat să respirăm, “Plămânul verde” al Planetei, Să-l îngrijim, să-l protejăm.
---	---

Glasul copacilor ne cheamă,
Haideți, copii, să-l ascultăm.

Iar păsărelele ne-ndeamnă:
Natura să o apărăm.

GRUP ȚINTĂ: Grupa „Licurici” din Grădinița nr.12, Alba-Iulia
Copiii din grădiniță, părinți
Membrii Direcției Silvice, dir.Ocol Silvic Alba Iulia

SCOPUL PROIECTULUI:

- ❖ Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, stimularea curiozității pentru explorarea acestuia și formarea unei atitudini pozitive și responsabile față de natură.
- ❖ Dezvoltarea capacității de a lua decizii, de a avea inițiativă ecologică, de a se implica în acțiuni concrete de protejare a mediului natural și de a-l explora cu mijloace specifice vârstei.
- ❖ Cunoașterea unui element component al mediului înconjurător, copacul, a rolului său în natură și a modului în care poate fi ocrotit.

OBIECTIVE URMĂRITE:

- ❖ Să exploreze / să observe ceea ce îl înconjoară, folosind surse diverse de informare;
- ❖ Să descrie ce observă, exprimându-se logic, coerent și corect;
- ❖ Să înțeleagă diversitatea elementelor din natură;
- ❖ Să cunoască alcătuirea copacului, mediul de viață și factorii care-i influențează creșterea, precum și foloasele pe care le are omul datorită copacilor;
- ❖ Să înțeleagă / să identifice transformările suferite de pomi în cele 4 anotimpuri;
- ❖ Să cunoască câteva specii de arbori din țara noastră;
- ❖ Să cunoască profesii legate de tema proiectului: pădurar, silvicultor, ecologiști;
- ❖ Să protejeze natura prin efort propriu: plantarea unor copaci și îngrijirea lor;
- ❖ Să iubească ceea ce este frumos și bun în natură.

INVENTAR DE RESURSE :

Resurse de timp : un an

Resurse umane: educatoarele, copiii, părinții, pădurari, membrii și directorul Direcției Silvice Alba.

Resurse materiale: puieți de diferite specii de arbori, atlas botanic, cărți, reviste, fotografii, imagini, albume, material din natură, calculatorul, CD-uri, casete audio, diplome pentru concursuri, poezii și povești create, consumabile.

Metode și tehnici: observația, conversația, experimentul, problematizarea, brainstormingul, exercițiul, turul galeriei, cubul, jocul de rol.

CUTIUȚA CU ÎNTREBĂRILE COPIILOR:

Cine plantează copacii? De ce sunt diferiți copacii? Cine îngrijește pădurea? De ce oamenii omoară animalele? De ce ard pădurile? De ce putrezește lemnul? Cum putem, noi, copiii să salvăm pădurile?

HARTA proiectului “ PĂDUREA-IZVOR DE SĂNĂTATE”

Mediul de viață: grădină, parc, pădure

Evoluție: încolțire, creștere, maturizare, moarte.

Alcătuire: -internă –scoartă, lemnul.

-externă –rădăcină, tulpină, coroana,

Specii : pomi fructiferi, foioase, conifere, ornamentali.

Factori care influențează creșterea: apa, soarele, solul.

Importanța: aer curat, lemnul, casă (adăpost) pentru animale.

Produce din lemn: mobilă, tâmplărie, instrumente muzicale, la foc, crose, bețe de chibrit.

Prietenii copacilor: copiii, ecologiștii, silvicultorul, pădurarul, animalele, insectele, păsările.

Dușmanii copacilor: unii oameni, unele insecte și animale.

INVENTAR DE ACTIVITĂȚI

ALFABETIZARE: ”Cartea mea cu copăcei”, ”citirea “ unor imagini din reviste, atlas botanic, fișe individuale gen: ”Completează ce lipsește!”, dezlegarea unor ghicitori, ”Completăm jurnalul grupei”, învățarea unor proverbe, ”Știați că...?”, lecturile educ.”Căprioara”, ”Legenda plopului”, frag. din ”Frunze, pomi, arbori” de Ghe. Pituț, ”Găsește poveștile în care apar diferiți copaci”.

ARTĂ: desen: ”Copaci personalizați”, pictură: scenă din povestea ”Dumbrava minunată”, confecții: ”Măști de animale”, modelaj: ”Copaci înalți, copaci scunzi / groși, subțiri”.

CONSTRUCȚII: ”Scărițe pentru copaci”, ”Casa pădurarului”, ”Adăposturi pentru animale”, ”Căsuțe pentru păsărele”. , ”Depozitul de lemne”.

JOCURI DE ROL: ”De-a pădurarii”, ”De-a ecologiștii”, ”De-a excursioniștii”.

JOCURI DE MASĂ: Domino cu animale, păsări și arbori ”Grupează acești pomi după grosime, înălțime sau forma coroanei.”

JOCURI DE CREATIVITATE: Ce poți face cu o crenguță, cu o frunză, cu un pui de copac?

JOCURI MUZICALE : Copăcelul, Bate vântul frunzele, În pădure, Căsuța din pădure.

PROGRAM DE ACȚIUNI

NR.	DATA	TEMA ACTIVITĂȚII	CINE PARTICIPĂ
1.	Septembrie	Întâlnirea cu membrii Direcției Silvice Alba	Grupa „Licurici”, educatoarele, dir.grădiniței, Dir. Ocol Silvic, pădurari.
2.	Octombrie	Drumeție în Parcul Dendrologic „Ion Vlad”	Grupa „Licurici”. educatoarele, pădurari.
3.	Noiembrie	„Culorile pădurii în anotimpul toamnei” - observarea frunzelor colorate.	Grupa „Licurici” Grupa „Raze Aurii”
4.	Decembrie	„Copacii triști și goi” - plimbare în parc.	Grupa „Licurici”, Educatoarele
5.	Ianuarie	„Haina albă a copacilor” - jocuri în curtea grădiniței.	Grupa „Licurici” Grupa „Bobociei pufoși” Educatoarele
		„Locuitorii pădurii în anotimpul	Dir. Ocol Silvic

6.	Februarie	iarna''- întâlnire cu dir.Ocol Silvic, Alba-Iulia	Grupa,, Licurici'' Educatorele
7.	Martie	„Primul meu copăcel''- plantare de arbori în curtea grădiniței.	Grupa,,Licurici'',Grupa,,Raze Aurii'', reprezentanți ai Ocolului Silvic, pădurari, educatoarele
8.	Aprilie	Expoziție de pictură,, Pădurea în anotimpul primăvara''	Grupa,,Licurici'' Dir.grădiniței Dir.Ocol Silvic Educatorele
9.	Mai	„Parada costumelor din hârtie''- acțiune de colectare și reciclare a hârtiei.	Educatorele Grupa,,Licurici'' Grupe invitate Părinți
10.	Iunie	„ Fiți prieteni cu pădurea''-scenă, cântece,dans tematic.	Părinți, directoarea grădiniței, invitați ai Dir. Silvice Grupa,,Licurici'', educatoarele

EVALUAREA PROIECTULUI

- Confecționarea unui ierbar cu plantele adunate din Parcul Dendrologic,,Ion Vlad'';
- Realizarea unui album cu fotografiile copiilor de la diversele acțiuni organizate;
- Articol publicat în revista „Pădurea si Viața'';
- Expoziție de pictură cu lucrări inspirate din drumețiile organizate „Pădurea –prietena mea'';
- Mesaje ecologice;
- „Parada costumelor din hârtie''- acțiune de colectare a hârtiei;
- „Fiți prieteni cu pădurea''- scenă,cântece,dans tematic.

BIBLIOGRAFIE :

- Programă activităților instructiv-educative în grădinița de copii, București, 2000
- Pro Ecologia Mileniului III –Revistă de educație ecologică, Craiova, 2007
- „Educația ecologică la vârsta preșcolară''-mic îndrumar pentru educatoare, 2008.

5. GRĂDINIȚA, LABORATORUL „UNDE GERMINEAZĂ” NOI PROFESII! PROIECT TEMATIC „Meseria - Brătară de aur!”

Prof. Înv. Preșc. Bărbat Aurica Grădinița cu pp „Scufița Roșie”.Alba Iulia

Prof. Înv.primar Bărbat Vasile Școala Gimnazială cu cls I –VIII „Vasile Goldiș”.Alba Iulia

GRUPA: „Albinuțele” Nivel I: 4 – 5 ani

TEMA ANUALĂ: „Ce și cum vreau sa fiu?”

SUBTEMA: „O meserie pentru mine!”

TIPUL ACTIVITĂȚII: transmiterea de cunoștințe

SCOPUL:

Cunoașterea specificului unei meserii; conștientizarea rolului muncii - activitatea umană cea mai importantă care transformă năzuințele în realizări; descoperirea aptitudinilor și abilităților proprii, a propriei valori și a încurajării stimei de sine.

OBIECTIV CADRU:

Dezvoltarea capacității de cunoaștere a principalelor categorii profesionale și a rolului pe care-l au acestea în viața omului; educarea unor atitudini pozitive față de munca și față de produsele obținute, precum și stimularea activității pentru investigarea acestuia, activizarea vocabularului cu unele cuvinte referitoare la meserii, unelte și produse (verbe reprezentând acțiuni specifice).

ARGUMENT:

Cu câteva zile înainte de începerea proiectului „Meseria - Brătară de aur!”, într-un colț al sălii de grupă câțiva copii se certau pe tema meseriilor părinților lor, fiecare încercând să-și impună punctul de vedere în fața celui alt că meseria tatălui său este cea mai frumoasă, pentru că este „a tatălui său”. „A tatălui meu este mai frumoasă decât cea a tatălui tău...” Cu această întrebare m-au luat pur și simplu prin surprindere, iar ca să nu-i dezamăgesc pe nici unul prin răspunsul meu, am ezitat câteva secunde.

În acest scurt timp mi-a venit o idee. I-am apropiat și i-am întrebat dacă doresc să vorbim mai întâi despre mai multe meserii, urmând ca apoi să le dau răspunsurile mult așteptate, convinsă fiind că, în urma descoperirii unor lucruri interesante despre meserii, își vor găsi singuri răspunsurile la propriile lor întrebări.

Copiii au fost încântați și așa am început să gândim cum se va desfășura proiectul, de ce materiale avem nevoie și ce persoane am putea implica.

În stabilirea și întocmirea planificării activităților didactice pentru următoarele două săptămâni, am ținut cont și de activitățile de observare la redacția ziarului „Unirea”, la brutăria S.C. Dacia S.R.L., am invitat reprezentanți ai IPJ Alba, am efectuat o vizită la cabinetul medical, la bucătăria grădiniței ...

Dorințele copiilor de a cunoaște mai multe amănunte despre meserii i-au inspirat în aprofundarea temei. Fiecare zi care trecea a lăsat în urmă dorința arzătoare a preșcolarilor pentru a afla încă ceva nou.

De ce am intitulat-o “Meseria – Brătară de aur”? Pentru că meseriile asigură cele necesare traiului, iar când vor fi mari și ei vor trebui să muncească într-un anumit domeniu, unde va trebui să îndrăgească meseria aleasă.

Alegerea temei: copii și educatoare, parteneri.

Pentru buna realizare a proiectului am angrenat funcțional toți partenerii. Am cules informațiile necesare despre meserii și profesii, adaptându-le la nivelul de înțelegere al copiilor, selectând cu grijă materialul didactic necesar, material cât mai variat, pentru a-și îmbogăți cunoștințele și a-și dezvolta capacitatea de cunoaștere a principalelor categorii profesionale și a rolului pe care-l au acestea în viața omului; educarea unor atitudini pozitive față de muncă și față de produsele obținute.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

1. Domeniul Limbă și comunicare:

- să participe la activitățile de grup atât ca vorbitor cât și ca ascultător;
- să relaționeze, să transmită mesaje simple;

2. Domeniul Științe:

- să recunoască și să descrie verbal sau grafic anumite schimbări și transformări din mediul apropiat;
- să cunoască unele elemente componente ale lumii înconjurătoare (ființa umană ca parte integrantă a mediului, obiecte, etc);
- să comunice idei, impresii pe baza celor observate;
- să-și îmbogățească experiența senzorială ca bază a cunoștințelor matematice referitoare la denumirea obiectelor, cantitatea lor, clasificarea, constituirea de mulțimi pentru anumite criterii date;

3. Domeniul Om și Societate:

- să cunoască normele necesare integrării în viața socială, precum și reguli de securitate personală;
- să înțeleagă rostul unor meserii și a produselor acestora;
- să cunoască și să utilizeze unelte simple de lucruri pentru realizarea unor lucrări practice;
- să fie capabili să realizeze lucrări practice și plastice.

4. Domeniul Psihomotric:

- să fie apt să utilizeze întreprinderile însușite în diferite contexte;
- să perceapă componentele spațio-temporale (distanță, durată, localizare).

Bibliografie :

- www.didactic.ro
- Laurentia Culea – „Ghid orientativ, Planificarea activitatilor de invatare din gradinita”; Editura Hyperion, București 2013;
- Revista Națională de profil psihopedagogic pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar și primar, nr, 1-2/2014, Editura Arlequin

Aspecte de la: Vizită redacția Ziarului „Unirea”, Vizită brutărie S.C. Dacia S.R.L., Vizită la Șc.Gimnazială cu cls I –VIII „Vasile Goldiș” Alba Iulia

6. Fitness în parc - Sănătate curată!

Prof. Beca Felicia - specialitatea turism servicii
 Prof. Ciocan Carmen – specialitatea contabilitate
 Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia

- ❖ **Slogan:** *“Vrei ca la 60 de ani să ți pasul cu nepoții? Sau să te faci remarcant(ă)? Alătură-te proiectului nostru!”*
- ❖ **Nivelul de aplicare:** La nivelul Localității Alba Iulia.
- ❖ **Inițiatori și coordonatori:** Prof. Felicia Beca și Prof. Carmen Ciocan, Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia.
- ❖ **Echipa de proiect(elevi):** Cîrja Crinela, Netrepeiu Lorena, Petrean Mădălina, Tirean Pamela clasa a XII-a, Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia.
- ❖ **Argumentul proiectului:**

Ce bine ar fi dacă albaiulienii care nu au bani pentru un club de fitness, sau nu au un program stabil, ar putea merge „la sală” într-un parc special amenajat pentru acest lucru.

Știm cu toții prea bine că în ziua de azi oamenii refuză să mai facă mișcare. Întrădeavăr sunt mult mai ocupați ca în anii precedenți însă și accesibilitatea de a folosi un mijloc de transport până acasă a devenit indispensabilă. Decât să meargă câteva minute pe jos pentru a ajunge la locul dorit un albaiulian preferă să folosească un mijloc de transport în comun sau pur și simplu să folosească acel mijloc de transport de care dispune el sau familia acestuia.

Din păcate pentru sănătatea noastră și în momentul în care avem puțin timp liber alegem să-l petrecem în fața televizorului, sau stând pe o bancă în timp ce copilul, fratele sau nepotul nostru se joacă în parc.

Gândiți-vă ce s-ar întâmpla dacă în loc să stăm să ne uităm la ei cum se distrează am putea să-i asistăm și noi, să facem constructiv, care să aducă un plus de vitalitate corpului nostru.

Spre mirarea tuturor soluția este una chiar foarte simplă și aume construirea unor parcuri cu aparate de fitness în Cetatea Alba Carolina. Multă lume trece pe acolo și după anumite studii și chestionare aplicate, țin să cred că impactul pe care l-ar avea aceste “parcuri” ar fi unul foarte puternic.

Aparatele de fitness pentru parcuri se bucură de foarte mult succes în toată lumea. Corpul nostru reacționează diferit atunci când mișcarea este făcută în aer liber, iar câteva minute de mișcare în aer liber ajută la îmbunătățirea funcțiilor creierului și menține organismul sănătos.

❖ Analiza SWOT :

Puncte tari	Puncte slabe
Spațiul unde va fi amplasat parcul este unul foarte accesibil Pot avea acces persoane de toate vârstele Acesta este curățat periodic Dotarea spațiului cu echipamente sportive în conformitate cu standardele europene Personal specializat în domeniu Gratuitate și accesibilitate pe întregul parcurs al zilei	Deteriorarea aparatelor de către adolescenți Posibilitatea ca timpul de înlocuire a anumitor aparate vandalizate să dureze Condiții atmosferice nefavorabile Limitarea numărului de persoane
Oportunități	Riscuri
Îmbunătățirea sănătății albaiulienilor Un mijloc de relaxare și în același timp și unul de a face sport Atragerea unor noi investitori și parteneri pentru ca proiectul să se extindă la nivel național	Incapacitatea de a cumpăra toate aparatele Accidente datorate neatenției

❖ Scopul proiectului :

Scopul realizării parcurilor este acela de a stimula activitățile recreative în aer liber și de a-i face pe cetățenii din mediul urban să conștientizeze că mișcarea fizică este parte a unui stil de viață sănătos. Totodată, programul contribuie la o îmbunătățire a esteticii parcurilor din mediul urban, crescând atractivitatea acestora pentru locuitori.

❖ Obiectivele proiectului :

- ✓ Conștientizarea oamenilor asupra necesității dobândirii și menținerii unei vieți sănătoase;
- ✓ Încurajarea activităților sportive încă de la cele mai fragede vârste;
- ✓ Adoptarea unor atitudini pro-active în viața personală și socială;
- ✓ Creșterea capacității de efort;
- ✓ Favorizarea dezvoltării armonioase a indivizilor;
- ✓ Educarea trăsăturilor de caracter pozitiv în toate împrejurările vieții sociale;
- ✓ Dezvoltaea relațiilor sociale și integrarea persoanelor în societate;
- ✓ Atragerea unui număr cât mai mare de indivizi către sport;

❖ Activități și termene de realizare (graficul GANTT):

Nr. crt	Activitati Termen	05.06. 2015	28.06. 2015	01.07. 2015	29.07. 2015	01.09. 2015
1.	Achiziționarea și pregătirea materialelor pentru începerea lucrărilor					
2.	Amenajarea corespunzătoare a locului unde va fi amplasat parcul.					
3.	Amplasarea unor bănci și a unor țâșnitori					
4.	Amplasarea aparatelor					
5.	Realizarea unor panouri publicitare, afișe, pliante					
6.	Realizarea unei festivități pentru deschiderea parcului					

❖ Activități:

Amenajarea corespunzătoare a locului unde va fi amplasat parcul.

În primul rând locul în care va fi amplasat parcul trebuie amenajat corespunzător, va trebui pus un anumit tip de pavaj, iarba nu va mai exista iar de jur împrejurului parcului vor fi plantate flori pentru o imagine mai atractivă.

Amplasarea unor bănci și a unor țâșnitori

Băncile și țâșnitorile sunt indispensabile deoarece sportul este obositor iar practicanții acestuia au nevoie de un loc unde să-și tragă sufletul și de unde să se hidrateze.

Amplasarea aparatelor

Cumpărarea aparatelor și amplasarea propriu zisă a acestora necesită o atenție foarte mare însă acest lucru va fi făcut de profesioniști astfel încât acest obiectiv să fie realizat în cel mai scurt timp.

Realizarea unor panouri publicitare, afișe, pliante

Este nevoie de realizarea unor articole de publicitate profesioniste pentru a face cât mai bine cunoscut proiectul realizat în municipiul Alba Iulia.

Realizarea unei festivități pentru deschiderea parcului

Este foarte important ca locuitorii orașului nostru să conștientizeze cu adevărat necesitatea practicării sportului. Tocmai de aceea dacă la deschiderea oficială a parcului ar participa oamenii importanți, influenți din orașul nostru, cât și personalități renumite pentru participarea și câștigarea unor anumite competiții sportive ar sensibiliza și i-ar motiva în același timp pe cetățeni să practice sport în acel loc special amenajat.

❖ Bugetul proiectului:

Necesar	Suma- lei -
Cheltuieli de protocol pentru lansarea proiectului	50
Echipamente performante	42500
Spatiul necesar (chirie)	2900
Personalul calificat	2000
Promovarea proiectului	200
TOTAL	47650

❖ Rezultate:

În urma finalizării acestui proiect sănătatea cetățenilor din Alba Iulia se va putea îmbunătăți considerabil deoarece parcul care va fi realizat va atrage foarte mulți curioși, le va depăși așteptările, astfel încât vor revenii cu plăcere pentru a face mișcare, și de ce nu? Își vor convinge prietenii, familia, rudele să încerce și ei.

Bibliografie:

- Suzana Ilie, Catalina Popovici, Rodica Albu - Planificare operationala - manual pentru clasa a XI-a, profil servicii, Editura Oscar Print, 2006
- Valentina Capota, M. N. Dinescu, Daniela Paraschiv - Planificare operationala - manual pentru clasa a XI-a, profil servicii, Editura Akademos Art, 2007
- Valentina Menegatos, Valentin Capota, Mirela Nicoleta Dinescu, Aurora Dinica - Finantarea afacerii - manual pentru clasa a XII-a, Editura Akademos Art, 2007

7. PROIECT EDUCATIV *FEERIA TOAMNEI*

Drăghici Maria (clasa a IV-a A), Belașcu Anca-profesor limba engleză, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

I. Denumirea proiectului

Titlul: *FEERIA TOAMNEI*

Domeniul și tipul de educație: estetic, civic, literar

Tipul proiectului: local

II. Aplicantul: Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Membrii echipei: Drăghici Maria (clasa a IV-a A)

Belașcu Anca-profesor limba engleză

Durata: 06. X. 2014- 31.X. 2014

III. Argument : Cultivarea interesului și dragostei pentru organizarea și desfășurarea unor activități plăcute elevilor cu ocazia sărbătoririi unor evenimente, stabilirea de relații de prietenie între elevi-colegi de clasă și de școală, întărirea relațiilor de colaborare între profesori și părinți.

IV. Descrierea proiectului:

- Cunoașterea schimbărilor apărute în natură în anotimpul toamna
- Formarea deprinderilor de colaborare între elevi
- Educarea sentimentelor de prietenie
- Consolidarea relațiilor profesor-părinte
- Cultivarea potențialului creator al elevilor
- Dezvoltarea dragostei pentru frumos și a respectului pentru tot ceea ce ne înconjoară.

Obiective: Prin realizarea acestui proiect elevii vor fi capabili:

- Să colaboreze între ei în vederea desfășurării unor activități de calitate
- Să realizeze desene legate de sărbătorile toamnei
- Să realizeze măști, costume adecvate
- Să realizeze o expoziție cu lucrările confecționate.
- Să conștientizeze importanța colaborării dintre ei.

Resurse umane:

I. Invățătoare, elevi, profesori, părinți, directori

Resurse materiale: măști, felicitări, desene, ornamente pentru clasă, diplome pentru elevii premiați.

Resurse financiare: contribuții ale elevilor.

Activități

- Plimbare în parc pentru observarea naturii
- Realizarea unor covorașe de frunze
- Recital de poezii dedicate toamnei în cadrul orei de lectură.
- Un mic spectacol dedicat sărbătorii de Halloween
- Confecționarea de felicitări, realizarea unor desene pe această temă
- Expoziție-desene, felicitări, măști.

Evaluare

- Aprecieri asupra modului de desfășurare
- Prezentarea expoziției realizate
- Premiera celor mai frumoase lucrări.

Graficul activităților 06. X. 2014-31. X. 2014

Denumire activitate	Locul de desfășurare	Responsabil
Cu alai de frunze	Elaborare proiect	Drăghici Maria, Belășcu Anca Șeușan-Anton Camelia, Groza Loredana
Parcul Toamna, observarea schimbărilor în natură, strângere frunze uscate	Parcul din cartierul Cetate,	Drăghici Maria
Covoraș de frunze, realizarea covorașului	Sala de clasă	Drăghici Maria Șeușan-Anton Camelia
Toamnă bine ai venit!, recital de poezii	Sala de clasă, sala profesorală.	Drăghici Maria, Șeușan-Anton Camelia, Groza Loredana, Belășcu Anca
Happy Halloween, semnificația sărbătorii americane, poezii limba engleză	Sala de clasă, bibliotecă.	Belășcu Anca Groza Loredana
Măști, felicitări, desene	Sala de clasă	Drăghici Maria, Belășcu Anca
Expoziție-lucrările realizate	Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia	Drăghici Maria, Belășcu Anca
Premierea celor mai frumoase lucrări expuse	Sala de clasă	Drăghici Maria, Belășcu Anca Șeușan-Anton Camelia, Groza Loredana

Bibliografie

1. Preda Viorica, Programe și activități pentru învățământul preșcolar și primar, București, Didactica Publishing House, 2009.
2. Cergit Ioan, „Metode de învățare”, Iași, Ed. Polirom, 2006.
3. Cârlogea Letiția, Lolica Tătaru, „Creativitate și eficiență în demersul didactic” Cluj, Ed. Risoprint, 2010.

8. Locul I la Concursul național „Made for Europe”, faza națională 2013 și 2014, pentru Școala Gimnazială "Ion Pop Reteganul" Sîncel

Prof. învă. primar Bloj Lenuța, Școala Gimnazială “Ion Pop Reteganul” Sîncel – Alba

Școala Europeană "Ion Pop Reteganul" Sîncel, județul Alba, este o școală în care elevi și profesori cred în cuvintele lui Nicolae Iorga: **Școala cea mai bună e aceea în care înveți înainte de toate să înveți.**

Tocmai pentru acest motiv, 15 profesori și 200 de elevi cu vârste cuprinse între 9-15 ani au fost implicați în Proiectul multilateral Comenius 2011–2013 “From shadow to light” alături de școli partenerie din Polonia, Marea Britanie, Slovacia, Italia, Bulgaria și Turcia. Proiectul a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene.

Obiectivele acestui proiect au fost focusate pe: promovarea tradițiilor și respectarea acestora; cultivarea încrederii și abilităților personale; dezvoltarea comunicării și cooperării între elevi și între cadre didactice din școli diferite; conștientizarea cetățeniei europene; schimbul de experiență și promovarea educației non-formale.

Activitățile planificate și realizate au fost numeroase, interesante și provocatoare pentru toți cei implicați: întâlniri de proiect organizate de fiecare școală parteneră; acțiuni de voluntariat; dramatizări la clasă; colaborare cu teatrele locale – ateliere de teatru, vizionări piese teatru; ateliere de lucru pe tematicile: instrumente web 2.0, pictură, ceramică, creație, muzică instrumentală, dans, dramă, gestionarea emoțiilor, teatru de păpuși, elemente de teatru la clasă; prezentarea festivalurilor/sărbătorilor specifice fiecărui anotimp – documentare, punere în scenă, vocabular specific, înregistrare; realizarea piesei de teatru „From Shadow To Light”: concepție, design scenic, decoruri, distribuție, costume, muzică, realizare și interpretare; realizarea unui ghid de artă dramatică la clasă – secvențe foto și video înregistrate la clasă, însoțite de planurile de lecții aferente, grupate pe arii curriculare.

Rezultatele acestor activități se concretizează în produse care ne onorează și ne promovează în același timp. Pot enumera astfel:

1. Site-ul proiectului “From Shadow To Light” <http://lkaravelov.net/comenius/>
1. Blogul școlii http://scoalasancel.blogspot.ro/2012_06_01_archive.html
2. Colaborare cu teatrele – volum realizat în colaborare cu partenerii din UK, Bulgaria, Polonia și Slovacia
3. Festivaluri specifice fiecărui anotimp – DVD-uri
4. **Ghid de predare a artei dramatice la clasă cu 3 DVD-uri incluse**
5. Expresii lingvistice uzuale specifice fiecărei țări partenerie - broșură
6. Diferențe între sistemele de învățământ ale țărilor partenerie - broșură
7. Corespondență între elevi - portofoliu
8. Acțiuni de voluntariat – DVD-uri
9. Jurnale de călătorie ale elevilor și ale cadrelor didactice
10. Prezentări PowerPoint de diseminare realizate de elevi și cadre didactice cuprinse în formă editată
11. **Piesa de teatru “From Shadow To Light”- interpretare pe scenă și înregistrare video pe DVD**

Valoarea pe care aceste produse realizate printr-un proiect Comenius le-au adus școlii noastre este demnă de menționat: **două locuri I la faza națională** a Concursului național „Made for Europe” 2013 și 2014, concurs cuprins în Calendarul concursurilor naționale școlare finanțate de MEN.

Doresc să prezint mai multe detalii despre produsele cu care am participat la această competiție destinată școlilor care au în derulare proiecte finanțate prin programele comunitare din domeniul educației și formării profesionale.

În aprilie 2013 am prezentat la Iași **piesa de teatru “From Shadow To Light”** care reprezintă mai mult decât un simplu act de cultură. Pot spune cu emoție că am fost coordonatorul acestui proiect și am avut șansa de a contribui personal la concretizarea acestei piese într-un DVD care poate fi utilizat de toți cei interesați. Acest produs al proiectului Comenius este rezultatul efortului comun al tuturor țărilor partenere prin care se promovează cooperarea, prietenia și stabilitatea europeană. **“From Shadow to Light”** este piesa de teatru realizată în comun de elevi și profesori din școlile partenere, bazată pe comunicare non-verbală.

Fiecare școală parteneră și-a dezvoltat scena pornind de la o problemă reprezentativă pentru societatea contemporană, respectiv: drepturile copiilor, protejarea mediului înconjurător, condiția persoanelor în vârstă, drepturile animalelor, drepturile persoanelor cu handicap și dizabilități, situația persoanelor care trăiesc în condiții economice dificile. Școală noastră a transpus în scenă problema lipsurilor financiare care îi determină pe părinți la căutarea unui loc de muncă în străinătate și, implicit, la abandonarea copiilor în grija altor persoane.

Piesa completă, care a reunit scenele tuturor partenerilor implicați în proiect, s-a jucat pe scena Teatrului Național Lalka la data de 23 octombrie 2012 în timpul Festivalului Internațional de Teatru din Varșovia 2012.

Evenimentul a fost înscris în calendarul manifestărilor culturale din capitala Poloniei și a fost promovat în comunitate astfel încât sala de teatru a fost plină la momentul reprezentației. Au participat părinți, membri ai comunității locale, autorități locale și oficialități: primarul Wesolei, reprezentantul Consulatului Român, reprezentantul Institutului Cultural Român în Polonia, ambadori și consuli din țările școlilor partenere: Turcia, Slovacia, Bulgaria și Marea Britanie.

Prin acest act de cultură s-a creat o punte de legătură, un liant între națiuni pe baza unui limbaj universal, și anume cel al comunicării non-verbale. Totul a pornit de la zero, **din umbră**, s-a concretizat pe parcursul derulării proiectului în concepție, design scenic, decoruri, distribuție, costume, muzică, interpretare artistică și a culminat cu aplauze la scenă deschisă, **în lumina** reflectoarelor.

Realizarea piesei a însemnat: concepție, design scenic, decoruri, distribuție, costume, muzică, dans, lumini, realizare și interpretare. Toate aceste aspecte au fost gândite, planificate și realizate în comun cu partenerii de proiect prin ateliere de lucru adresate elevilor și profesorilor. La aceste ateliere au participat elevi din clasele VII-VIII cu mult interes și încântare. Primele ateliere au fost mai dificile datorită barierelor de comunicare într-o limbă străină însă elevii au progresat și au învățat să învețe de la cei care erau deja obișnuiți cu aceste ateliere de lucru – mă refer la elevii din Slovacia care studiază la o școală de artă.

Aduce un **plus de valoare** pentru școala noastră datorită faptului că exprimarea non-verbală permite conștientizarea emoțiilor facilitând învățarea, totodată încurajează toți copiii să își exprime emoțiile și trăirile. Conținutul DVD-ului poate constitui punct de pornire pentru activități curriculare sau extracurriculare în perspectivă.

Despre utilitatea practică a acestui produs, pot spune că:

- Produsul poate fi un model care să stea la baza introducerii educației teatrale în școală
- Servește ca exemplu de bună-practică în organizarea serbărilor școlare de amploare
- Este accesibil și adecvat grupului țintă fiind bazat pe comunicare non-verbală
- Dezvoltă nevoia de exprimare artistică a elevilor
- Crește motivația privind învățarea interpretării artistice

Conținutul DVD-ului este accesibil și poate fi valorizat fiind un produs eclectic care îmbină comunicarea non-verbală, muzica, mișcarea și tehnologia informației într-o manieră armonioasă.

Talentul actoricesc și muzical al elevilor este pus în valoare iar persoanele implicate sunt vizibil nominalizate pe coperta acestuia (elevi, profesori, parteneri). Pornind de la acest produs se pot dezvolta proiecte și parteneriate în vederea îmbunătățirii competențelor artistice și dezvoltării talentului actoricesc.

Consider că argumentul de la care am pornit în derularea proiectului s-a concretizat valoric în piesa de teatru imprimată pe DVD, așa cum l-am gândit în aplicația depusă pentru finanțare:

“Pornind de la umbrele existenței umane și de la cele ale incapacității noastre care ne fac incompleți și neîncrezători, pornind de la umbrele tradiției neglijate precum și de la umbrele culiselor, dorim să urcăm pe scenă, să interpretăm, să rămânem în lumina reflectoarelor și să facem lumea din jurul nostru mai luminoasă și mai caldă.

Pentru ca acest lucru să devină realitate, trebuie să învățăm ce este înțelegerea, toleranța, cooperarea și independența.”

În aprilie 2014 am prezentat la Brașov „**Ghidul de predare a artei dramatice la clasă**”, unul dintre produsele finale create pe parcursul celor doi ani de proiect, realizarea acestuia fiind sarcina echipei românești. Reprezintă efortul comun al profesorilor și elevilor din toate cele 7 țări partenere, care, în 2011, s-au imbarcat într-o călătorie către împlinire profesională și personală, o călătorie care a adus țările europene împreună, unind culturi și nații diferite, îmbogățindu-ne cultura generală și creând prietenii de lungă durată.

Ghidul se dorește a fi un instrument util destinat profesorilor care sunt deschiși utilizării artei dramatice la clasă și care doresc să-și îmbunătățească abilitățile privind predarea disciplinelor școlare cu ajutorul tehnicilor artei dramatice. Ghidul este compus dintr-o broșură și 3 DVD-uri. Broșura combină elemente teoretice cu exemple practice de la clasă, prezentând astfel planuri de lecție pentru următoarele discipline școlare: matematică, științe, istorie, geografie, desen, muzică, dans și limbi. Majoritatea lecțiilor prezentate în broșură au fost înregistrate sau prezintă secvențe video care pot fi vizionate pe cele 3 DVD-uri. Astfel, scopul predării prin intermediul artei dramatice devine mult mai vizibil și mai ușor de înțeles întrucât arta dramatică trebuie să fie trăită și simțită.

Acest produs al proiectului nostru:

- Promovează cooperarea, prietenia și stabilitatea europeană fiind rezultatul efortului comun al tuturor țărilor partenere
- Înlătură prejudecățile și discriminarea prin conlucrarea înspre un scop comun
- Se constituie în auxiliar didactic util comunității școlare europene, facilitând progresul școlar
- Este un instrument util destinat profesorilor care sunt deschiși utilizării artei dramatice la clasă și care doresc să-și îmbunătățească abilitățile privind predarea disciplinelor școlare cu ajutorul tehnicilor artei dramatice
- Evidențiază particularitățile activității didactice din fiecare școală parteneră
- Implică un număr mare de elevi de vârste școlare diferite, din toate școlile partenere, în realizarea activităților practice
- Valorizează și stimulează elevii cu CES din mediul școlar prin utilizarea tehnicilor de artă dramatică
- Tehnicile prezentate sunt aplicabile tuturor copiilor, asigurând egalitatea de șanse și gen, eliminând diferențele religioase, sociale și culturale

Ghidul constituie un pionierat în activitatea echipei de proiect din școală privind realizarea unui astfel de material didactic cu ISBN. Prin intermediul acestuia am dorit să împărtășim experiența noastră, să evidențiem importanța utilizării artei dramatice în procesul de predare-învățare și să subliniem faptul că școala și cursurile nu trebuie să fie plictisitoare, așa cum mulți dintre elevi cred, ci, în schimb, acestea pot fi medii în care elevii învață și se simt bine în același timp conform proverbului chinezesc „*Spune-mi și s-ar putea să uit, arată-mi și s-ar putea să îmi aduc aminte, implică-mă și atunci o să înțeleg*”.

Bibliografie:

1. Institutul de Științe ale Educației, Zone prioritare de educației, București, Alpha, 2006
2. Rădulescu E., Educație pentru succes, București, Oscar Print, 1997
3. Ciolan, L., Pași către școala interculturală. București, Corint, 2000

9. PROIECT EDUCAȚIONAL - MEDIUL ÎNCONJURĂTOR ȘI SĂNĂTATEA

Prof. înv. preșc: Elena BREGAR, Prof. înv. preșc: Nicoleta- Livia BARA, Grădinița cu Program Prelungit nr.12 Alba Iulia

Prin mediu înconjurător se înțelege ansamblul de elemente și fenomene naturale și artificiale de la exteriorul Terrei, care condiționează viața în general și pe cea a omului în special. O altă definiție o găsim în Legea protecției mediului, în care mediul înconjurător este ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul și subsolul, toate straturile atmosferei, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune, cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv, valorile materiale și spirituale. Mediului înconjurător, ce depinde numai și numai de fiecare dintre noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea noastră. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață pe care ni le oferă natura. Oamenii tratează cu neglijență acest aspect important al vieții lor, ceea ce duce la agravarea procesului de poluare și distrugere a mediului și implicit la distrugerea sănătății fiecăruia dintre noi și a celor din jur.

Poluarea mediului a apărut odată cu omul, dar s-a dezvoltat și s-a diversificat pe măsura evoluției societății umane, ajungând astăzi una dintre importanțele preocupări ale specialiștilor din diferite domenii ale științei și tehnicii, ale statelor și guvernelor, ale întregii populații a pământului. Primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional, în spiritul ideilor pentru combaterea poluării. Educația ecologică trebuie să fie parte integrantă a educației moderne și că procesul trebuie derulat de la cea mai fragedă vârstă atunci când copiii încep să descopere adevăruri ale științei, să cunoască și să respecte natura, să păstreze și să protejeze mediul în care trăiesc. Copiii trebuie să înțeleagă că poluarea mediului înconjurător dăunează grav sănătății omului și a vieții pe pământ și este cauzată în cea mai mare parte de activitățile umane.

Prin derularea proiectului „Mediul înconjurător și sănătatea” încercăm să punem bazele unui comportament ecologic și să le dezvoltăm copiilor atitudini pozitive față de mediul înconjurător și să implicăm părinții și comunitatea în îngrijirea, păstrarea și instituirea unor măsuri de protecție a mediului înconjurător și realizarea unui echilibru între organismul uman și mediul înconjurător.

Ca și scop al acestui proiect educațional este însușirea unor cunoștințe din domeniul ecologiei și crearea unei atitudini pozitive față de mediul natural, respective a unui comportament etic, civic și de conservare a naturii prin desfășurarea în mod sistematic a educației ecologice în grădiniță.

Obiective de referință:

- să manifeste disponibilități în a participa la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului aplicând cunoștințele dobândite;
- să aplice norme de comportare specifice asigurării sănătății și protecției omului;
- să exploreze și să descrie fenomene, procese din mediul înconjurător folosind surse de informare diverse (reviste, albume, cd-uri, casete video, etc).

Exemple de comportamente:

- să respecte reguli de igienă individuală și colectivă;
- să cunoască regulile de minimă protecție a naturii și să anticipeze pericolele încălcării lor;

- să înțeleagă efectele secundare, negative ale activității umane asupra mediului înconjurător;
- să cunoască succesiunea anotimpurilor și modul în care evoluează plantele în funcție de acestea și respectiv felul în care trebuie îngrijite;

Obiective specifice:

a) Privind cadrele didactice:

- asigurarea unui mediu propice desfășurării activităților de educație ecologică specifică proiectului educațional “Mediul înconjurător și sănătatea”.
- planificarea unor activități diversificate de informare și explicare, de formare de comportamente și atitudini pozitive față de mediul natural;
- amenajarea în sala de grupă a unui centru de activitate - Eco-gradiniță în scopul stimulării copiilor în realizarea cu succes a obiectivelor propuse;
- intermedierea întâlnirilor dintre specialiști și reprezentanți ai protecției mediului și școlari.

b) Privind părinții și alți factori educaționali implicați:

- Implicarea părinților și a comunității în diverse acțiuni pe parcursul derulării programului;
- conștientizarea părinților și a comunității cu privire la rolul și importanța educației ecologice de la o vârstă timpurie;
- dotarea centrului eco-grădinița cu materiale informative și sponsorizarea activităților desfășurate în cadrul programului.

Resurse umane: cadre didactice, copii, școlari și părinții acestora, preprezentanți ai protecției mediului;

Resurse materiale:

- materiale informative (cărți, reviste, pliante, cd-uri)
- materiale refoșosibile, deșeuri (hârtii, staniol, folii, plastice, creioane, dopuri de plută, materiale de natură textilă, acuarele, jucării uzate, etc)
- aparate foto, filme, televizor, video, cameră de înregistrat
- hârtie xerox, alb negru și color, hârtie color pentru afișe, etc)

Grupul țintă:

- copiii grupei „Steluțe”
- părinții copiilor
- cadrele didactice

Modalități de realizare:

- activități de cunoaștere a mediului înconjurător;
- activități extracurriculare diversificate în funcție de vârsta copiilor, de tema abordată, de anotimp sau alte condiții.

Rezultatele așteptate în urma derulării integrale a proiectului educațional “Mediul înconjurător și sănătatea” sunt următoarele:

- dezvoltarea admirației și grijii față de frumusețile mediului înconjurător;
- formarea deprinderilor de curățenie și îngrijire a mediului înconjurător;
- formarea de comportamente și atitudini pozitive față de mediu, aplicând cunoștințele însușite;
- în urma desfășurării activităților copiii își vor însuși un limbaj ecologic, vocabularul fiind îmbogățit cu cuvintele: ecologic, poluare, protejare, ocrotire, colecționare, deșeuri, reciclare, refoșosire, pericol, distrugere, calamități, dispariție, faună, floră, rezervație, relație, faună, echilibru, viitorul pământului – viitorul vieții noastre sănătoase.
- păstrarea “sănătății” Pământului, precum și a sănătății proprii prin respectarea regulilor ecologice.

Evaluarea rezultatelor:

- organizarea expozițiilor cu lucrările copiilor.
- acțiuni de igienizare, ecologizare a împrejurimilor “să facem curat în casa noastră”.
- “Nu face așa – nu e bine” – acțiune prin oraș și parcuri (luare de atitudini față de persoanele care nu respectă regulile ecologice.
- organizarea unui concurs pe teme ecologice
- acțiuni de igienizare, ecologizare, respective excursii în pădure împreună cu părinții.

Inventarul de activități

Data	Activități desfășurate
Septembrie	“Micii ecologiști”- activitate de “îgienizare a curții grădiniței”
Octombrie	“Mediul înconjurător și sănătatea”- convorbire
Noiembrie	“Ce se întâmplă toamna?”- plimbare în parc, observarea locurilor amenajate pentru colectarea gunoiului
Decembrie	“Ce aruncăm, unde, cum și de ce?”-convorbire cu material intuitive (culorile pubelelor)
Ianuarie	“Așa da – așa nu”- evaluare păstrarea curățeniei în jurul tău
Februarie	“Apă curată – apă murdară” ”dezastre ecologice”- lectură după imagini
Martie	“Aerul curat și sănătatea” ,Cine poluează aerul?, Ce putem face pentru a păstra aerul curat?- convorbire
Aprilie	“Pământul ne dă viață - pământul este casa mea”-Întâlnire cu specialiștii
Mai	“Pământul-bolnav!”- Dezastre ecologice - lectură după imagini
Iunie	”Evaluarea proiectului”

Concluzii

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale cât mai util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Poluarea planetei se agravează pe zi ce trece și se pare că populația nu acordă interes acestui proces nociv. Convingerea că această problemă este doar a specialiștilor și a forurilor internaționale, este tot atât de eronată, pe cât este și de gravă. Ocrotirea planetei este o problemă mondială, și, tocmai de aceea, fiecare om trebuie să-și asume această responsabilitate.

Trecerea ecologiei de la stadiul de simplă disciplină științifică la cea de problemă a conștiinței comune, națională și internațională, reprezintă o realitate tristă în zilele noastre, când distrugerea echilibrului natural al întregii planete este iminentă. Lupta împotriva poluării întregii planete solicită colaborare și cooperare internațională și de aceea depinde de noi dacă vom trăi într-un mediu curat, sănătos și nepoluat. Stă în puterea omului să ia măsuri eficiente și să găsească soluții pentru a opri continuarea și agravarea acestui proces dăunător.

Bibliografie:

1. Elena Dincă, *Copiii și natura – educație ecologică și de protecție a mediului*, București, Editura Caba Educațional, 2008;
2. Vlad Iordache, Florinela Ardelean- *Ecologie și protecția mediului*, Editura Matrixrom, București, 2007.
3. Silviu Neguț - *Un singur Pământ – omul și mediul înconjurător*, București, Editura Albatros, 1978.

10. ȘI NOI SUNTEM ARTIȘTI

Prof.înv. preșc. Bordeu Georgeta, Ed. Ilea Elvira, Grădinița P.P. nr.12 Alba Iulia

Tipul opționalului: opțional la nivelul mai multor arii curriculare „*Limbă și comunicare*”, „*Om și societate*”, „*Estetic și creativ*”.

Domenii experiențiale vizate: D.L.C, DOS, DEC

Grup țintă: formația artistică de teatru a grădiniței (20 de preșcolari din grupele mijlocii și mari)

Nivelul de vârstă/grupa: mijlocie- mare

Durata: permanent

Argument:

Creativitatea constituie o disponibilitate, o potențialitate a întregii personalități, fiind una din cele mai mari producătoare de valori umane, sociale și educaționale.

Vârsta preșcolară este perioada care se caracterizează printr-un remarcabil potențial creativ. Acum copiii dobândesc deprinderea de a-și exprima ideile, impresiile, gândurile, dorințele într-o formă nouă, inteligentă, cursivă, creatoare. Dacă această perioadă nu este fructificată, pierderile ce se produc vor fi mari, iar recuperările ulterioare vor fi parțiale și adesea minime.

Limbajul reprezintă modul cel mai direct și adesea cel mai la îndemână al preșcolarilor de exprimare a creativității. Pornind de la memorarea, la început mecanică și apoi tot mai conștientă a cuvintelor, expresiilor, copiii ajung să le folosească în contexte noi, atât cu sensul lor real, dar și cu sens figurat. În acest ultim caz putem vorbi de tendința clară a preșcolarului de a inventa, de a crea în materie de comunicare.

Dar pentru a crea în mod conștient copilul trebuie să aibă exemple, să trăiască printre povești, povestiri, poezie de calitate. Literatura pentru copii este foarte bogată și oferă posibilități nemăsurate de receptare, de înțelegere și interpretare, de influențare pozitivă

Sarcina prioritară a educatoarei rămâne aceea de a identifica de timpuriu, din marea masă a copiilor de 5-7 ani, pe aceia care dispun de potențial creativ într-o mai mare măsură și de a-i îndruma, încuraja în demersul lor, călăuzindu-i într-o lume minunată, aceea a operelor valoroase, atât din literatură cât și din creațiile plastice.

Obiective cadru:

- I. Educarea sentimentelor de dragoste pentru literatura română și universală pentru copii
- II. Dezvoltarea creativității și expresivității limbajului oral
- III. Dezvoltarea capacității interpretative, imaginative și creative
- IV. Educarea sentimentului de apreciere pentru munca de creație
- V. Educarea simțului estetic, stimularea imaginației creatoare
- VI. Trezirea conștiinței și a valorii de sine

Obiective de referință:

- * Să audieze texte literare cu valoare certă
- * Să cunoască date esențiale din biografiile autorilor propuși
- * Să distingă particularitățile basmului, poveștii, snoavei, piesei de teatru, poeziei, ghicitorii
- * Să înțeleagă conținutul și mesajul operei literare
- * Să cunoască și să folosească formulele inițiale, mediane și finale specifice basmelor
- * Să redea cât mai fidel sau să creeze dialoguri imaginare între personajele textelor propuse
- * Să povestească o întâmplare trăită sau imaginată, folosind mimica și gestică sugerate de text
- * Să participe cu plăcere la dramatizări, interpretând rolurile pe care și le dorește
- * Să aprecieze frumusețea limbii literare, muzicalitatea și expresivitatea vorbirii
- * Să recepteze și să creeze ei înșiși structuri verbale și versuri simple (singuri sau cu ajutor)
- * Să dezlege și să creeze ghicitori, povestiri, povești, scurte scenete
- * Să folosească în vorbirea curentă cuvinte și expresii literare frumoase
- * Să-și cunoască posibilitățile de creație și să fie conștienți de valoarea individuală

Exemple de comportament:

- iau parte la discuții în mici grupuri informale;
- participă la activitățile de joc, de învățare în grup;
- adresează întrebări legate de aspectele studiate;
- recunosc lucrările lor și pe cele ale colegilor;
- discută despre personaje din povești;
- povestesc ceea ce au „citit”;
- știu să se descurce în biblioteca clasei;

Conținuturi:

1. Elemente specifice teatrului (machiaj, costume, măști, marionete, afișul teatral)
2. Termeni specifici teatrului (scenă, decor, actor, regizor, sufleor, scenariu, spectator, cortină, culise, spectacol, festival, paradă)

3. Elemente de cultură teatrală:

- date despre piese de teatru: titlul, autorul, personajele pozitive/negative
- poezii, povestiri, povești
- audiții
- jocuri de rol
- carnaval
- serbări

4. Activități extracurriculare:

- vizionări de spectacole
- excursii didactice tematice

5. Elemente de cultură plastică:

- prezentarea unor albume de artă
- vizitarea unor expoziții plastice la Galeriile de Artă Alba Iulia

Activități de învățare: activități desfășurate fie cu grupa de teatru din grădiniță, fie pe grupuri mici sau individual

Strategii didactice: povestirea, exercițiul, demonstrația, problematizarea, brainstorming, tehnica 6/3/5, metoda pălărilor gânditoare, turul galeriei, metoda RAFT,

Mijloace didactice: cărți cu poezii, povești, desene ale copiilor, costumație pentru dramatizări, accesorii și măști, calculator, imprimantă, creioane colorate și acuarele, cartoane colorate, panouri publicitare

Modalități de evaluare:

Jocuri-concurs, scenete cu tematică variată, realizarea unor afișe, autoevaluarea

An școlar: 2014 – 2015

DATA	TEMA ACTIVITATII	OBIECTIVE
OCTOMBRIE	„Familia cuvintelor”	* să audieze poezii pentru copii; * să se familiarizeze cu rima;
	„Găsește cuvântul potrivit”	* să completeze versurile cu cuvintele care rimează;
NOIEMBRIE	„Culoarea și sunetele emoțiilor mele”	* să recunoască expresiile emoționale și să le redea prin cuvinte și prin desen; * să prezinte colegilor prin mimică și voce emoții și sentimente trăite;
	„Bucurii și tristeți de toamnă”	* să audieze poezii adecvatei teme; * să exteriorizeze trăirile autorului/ personajelor prin gestică, mimică, timbrul vocii, volum, mișcare scenică;
DECEMBRIE	„Feerie de Crăciun ”	* să recite expresiv, nuanțat poezii ale unor poeți consacrați, din literatura pentru copii;
	“Micii iconari”	* să viziteze o expoziție de pictură * să se familiarizeze cu tehnica picturii unei icoane * să realizeze ei înșiși icoane pe sticlă
IANUARIE	Medalion literar –	* să audieze poezii din creația eminesciană

	Mihai Eminescu	* să sesizeze armonia și frumusețea versurilor; * să prezinte colegilor montajul literar – muzical – “La mijloc de codru des” * să participe la concursul de recitare și de creație artistică: Eminescu și copii
FEBRUARIE	„O seară de basm”	* să audieze povești ; * să înțeleagă mesajul povestirii; * să dramatizeze scene din poveștile cunoscute folosind și mimică și gestică adecvată;
	„ Povești pe ...dos”	* să recunoască povestea după fragmentul audiat; * să “răstoarne” povestea și să creeze una nouă hazlie;
	“Eu povestesc tu desenezi”	* să lucreze în echipă; * să povestească cursiv, expresiv o întâmplare hazlie; * să redea în desen conținutul povestirii colegului;
MARTIE	„Serbarea primăverii”	* interpretarea expresivă a poeziilor și rolurilor * să asocieze textul cu mișcare și muzică
	„Povestiri în cerc”- impresii de la spectacol	* să comunice propriile trăiri și emoții din timpul spectacolului ; * să recepteze cu atenție opiniile interlocutorului;
APRILIE	„ În culisele teatrului”	* să participe la o vizită de lucru la teatrul de păpuși; * să se familiarizeze cu elemente specifice
	Vizionare spectacol - “Pinochio”	* să adopte un comportament civilizat în timpul vizionării; * să discute în grup pe marginea spectacolului vizionat
MAI	„ Eroi îndrăgiți din piesele pentru copii”	* să descrie însușirile fizice și psihice ale personajelor îndrăgite; * să redea expresiv replici cunoscute ale personajului ales; * să relateze informații semnificative din textul literar /piesă de teatru cunoscută;
	„ Micii poeți, povestitori, vor fi marii scriitori”	* să creeze scurte povești/versuri ritmate * să-și prezinte creațiile proprii; * să aprecieze creațiile colegilor de echipă;

IUNIE	„La mulți ani , copilărie !”	* să creeze un afiș pentru spectacolul de 1 Iunie * să prezinte în fața colegilor spectacolul pregătit * să amenajeze o expoziție cu lucrările realizate
-------	---------------------------------	--

Bibliografie:

1. Răileanu D., coordinator, Inițiere Cunoaștere Creativitate, Ed. Delta Cart Educațional, Pitești, 2005
2. Breben S, Gongea E, Ruiu G, Fulga M, Metode Interactive de Grup-Ghid Metodic, Ed. Arves, Craiova
3. Limba română prin ...joc, Activități cu caracter ludic pentru preșcolari și școlarii mici, Ed. Didactica Nova, Craiova, 2004
4. Kieran E, Imaginația în predare și învățare, Ed. DPH, București, 2008

11. Educația, libertatea de a construi un viitor (Rezumat)

Autori: Canta Voichita, Domsa Ana, clasa a 11- a B, Prof. îndrumător: Capalna Daniela, Colegiul Tehnic Aiud.

Acest film a fost realizat de către două eleve ale Colegiului Tehnic Aiud, pentru a arăta câteva aspecte importante ale educației, un fel de imagine pe care o pot avea tinerii conștienți de faptul că “ educația este un ornament pentru prosperitate” după cum spunea marele Aristotel.

De remarcat talentul și pasiunea celor două fete, Canta Voichita și Domsa Ana din clasa a 11- a B, care au investit timpul și viziunea lor în acest mini film pentru a face un tablou imagistic și plin de originalitate, ele fiind și actorii și regizorii și asigurând și asistenta tehnică în această aventură .

Orice societate care nu are un sistem de educație performant are multe de pierdut pe toate planurile deoarece toate aspectele vieții individului sunt importante.

De aceea prețuim educația și școala ca pe cele mai de preț bunuri, pentru că educația îți dă putere, forță, independență, iar filmul acesta asta vrea să scoată în evidență.

12. Parteneriatul educațional - o reușită a procesului de învățământ

Prof. învă. primar, Călina Comșa Școala Gimnazială *Ion Bianu* Valea Lungă, jud. Alba

Prof. învă. primar, David Constantina, Liceul cu Program Sportiv, Alba Iulia, Alba

Procesul educațional este un act de socializare, de culturalizare, de formare și dezvoltare a personalității, realizat de cadrele didactice, și nu numai. Reforma învățământului se poate realiza numai în interiorul comunității, ca rezultat al conlucrării școlii cu mediul social, cultural și economic.

În condițiile reformei, în scopul dezvoltării durabile a României, ca societatea să fie umană și eficientă are nevoie de grupuri sociale, colectivități în care se cooperează, în care membrii sunt persoane active, autonome, cu inițiativă, care își asumă responsabilități pentru ei înșiși și pentru ceilalți. Profesorul trebuie să fie conștient de rolul și contribuția sa în formarea comportamentului democratic a elevilor săi.

Parteneriatul este rezultatul unei legături în plan afectiv-atitudinal, se bazează respect. Gradul reușitei personale este reușita activităților realizate de tot grupul. Activitățile cu caracter aplicativ desfășurate în grup devin o sursă de cunoaștere, iar în cadrul lor se formează și se dezvoltă capacitatea de a asculta, respectul de sine și de ceilalți, arta de a face față, a evita și a elimina acele carențe pe plan educațional prin soluționare comună, arta de a conlucra pentru realizarea obiectivelor propuse.

Atenția trebuie îndreptată spre natură, spre ceea ce pot face elevii pentru a o proteja, iubi, cunoaște. De aceea profesorii trebuie să-i îndrume pe elevi, să-i cheme la diverse acțiuni de păstrare curată a mediului înconjurător. Ei trebuie să se joace într-un mediu plăcut, să respire un aer curat, să-și limpezească privirea într-o grădină cu flori.

Cunoșterea acțiunilor de protejare a mediului are o importanță deosebită, datorită sentimente de dragoste față de natură, țară și localitatea natală

Pentru a dezvolta dragostea și interesul pentru natură am inițiat parteneriatul „**Natura, prietena mea!**” pe care îl prezint în continuare:

„ **Natura, prietena mea!**”

Proiect educațional

Prof. Comșa Călina, Școala Gimnazială”Ion Bianu”, Valea Lungă, Alba

Prof. înv. primar, David Constantina, Liceul cu Program Sportiv, Alba Iulia, Alba

Argument

Încă de la începuturile existenței sale, omul s-a aflat în mijlocul naturii folosindu-se de toate darurile acesteia. Protejarea planetei „Pământ”, casa noastră a tuturor, este o problemă care trebuie să ne preocupe pe toți, adulți și copii, deoarece fenomenele de poluare nu cunosc distanțe și nu țin seama de frontiere. Ignorarea măsurilor ecologice de apărare a mediului poate declanșa o criză ecologică având consecințe grave. De aceea este necesară formarea conștiinței și conduitei ecologice prin orice demers educativ, școlar și extrașcolar.

Copiii percep ceea ce este în jurul lor, dispun de reprezentări despre mediul natural în care trăiesc și admiră ceea ce îi înconjoară. Școala trebuie să transforme sentimentele de admirație față de frumusețile naturii în convingeri și deprinderi de protejare a mediului înconjurător. Acest lucru se realizează prin intermediul disciplinelor de învățământ: științe, geografie și discipline opționale dar și ocazional, în cadrul unităților de învățare la disciplinele: educație civică, literatura română, educație plastică, educație muzicală și abilități practice.

Întelegând menirea lor concretă în localitatea unde trăiesc, școlarii trebuie să contribuie atât cât pot la protejarea și ameliorarea calității mediului înconjurător.

Scop:

Formarea unei atitudini responsabile și active pentru gestionarea și ocrotirea mediului înconjurător, în vederea menținerii echilibrului ecologic.

Obiective:

- conștientizarea și sensibilizarea copiilor, părinților, comunității locale, față de problemele mediului;
- implicarea copiilor în colectarea materialelor reciclabile-hârtie și P. E. T-uri;
- formarea unor deprinderi de conservare a naturii;
- formarea premiselor pentru înțelegerea relațiilor om-mediul înconjurător și a interdependenței dintre calitatea vieții și a mediului;
- recunoașterea impactului negativ al neglijenței umane asupra naturii;
- stimularea curiozității copiilor și a interesului pentru cunoaștere;

Durata proiectului: februarie – iunie 2013

Parteneri:

Părinții

Agenția de protecție a mediului Alba
Consiliul Local Valea Lungă
Primăria Valea Lungă

Grup țintă: elevii claselor a IV a A de la Școala Gimnazială *Ion Bianu* Valea Lungă și elevii clasei a II a C Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Descrierea pe scurt a activităților

1. **Chestionar oral** referitor la alegerea temei, a denumirii proiectului și a activităților – întocmirea echipei de proiect și a grupului țintă.

2. ***Locul de joacă vrem sa fie curat!***

Prezentarea proiectului și informare cu privire la activitățile ce urmează a fi desfășurate.

3. ***Ape limpezi și curate! -22 martie***

O prezentare în Power Point conținând imagini ale apelor planetei Pământ.

Prezentarea unui film documentar.

4. ***Veniți dragi păsări...! -1 aprilie***

Căutarea de informații despre păsări în reviste, atlase zoologice, internet, etc.

Vizionarea în Power Point a unor diapozitive cu păsări.

Realizarea unei expoziții de desene realizate de elevi.

Observarea cu binoclul a păsărilor care trăiesc în zona noastră.

5. ***Pădurea –plămânul verde*** (Luna Pădurii: 15 martie - 15aprilie).

Cu acest prilej, beneficiind și de sprijinul comunității locale, al părinților va avea loc o acțiune de igienizare și plantare de copăcei în zona verde a localității

Elevii vor primi saci menajeri, mănuși și vor aduna hârtiile, PET-uri, ambalaje din carton sau plastic apoi le vor sorta urmând a fi refolosite.

În deschiderea acestei activități se va purta o discuție cu toți cei prezenți despre efectul negativ al gunoaielor asupra mediului înconjurător. Întotdeauna vor fi solicitați elevii în căutarea unor „soluții” pentru a stopa poluarea.

Promovarea proiectului în reviste școlare.

Plantarea de puieți și flori în curtea școlii.

6. ***„Dorim o planetă albastră!”*** (Ziua Pământului-22 aprilie).

Ziua Pământului înseamnă Ziua vieții. Cu această ocazie, elevii vor viziona o prezentare în Power Point conținând imagini ale planetei Pământ din diferite unghiuri și poziții ale sateliților artificiali.

Se va purta o discuție pe marginea acestui subiect, accentuându-se modalități de păstrare a unui mediu curat, nepoluat.

Concurs de afișe pe această temă.

În finalul activității se vor expune lucrările și cele mai reprezentative vor fi publicate .

7. Concurs cu premii **„Cea mai curată clasă din școală!”** această acțiune se desfășoară pe tot parcursul semestrului II.

Metode și tehnici de lucru:

Întâlniri de lucru, metoda proiectului, dezbateri, dialog, vizionarea unui documentar, lucrări practice, prezentare de imagini, fotografii, portofolii, expoziții, colectare, confecționare, observare, desen.

Beneficiari:

Elevii claselor I-VIII de la Școala Gimnazială „Ion Bianu” Valea Lungă și elevii claselor I- XII de la Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia; cadre didactice; părinți; Comunitatea locală;

Resurse umane: cadrele didactice; elevi; părinți; Comunitatea locală;

Resurse materiale: sala CDI; fotografii din timpul desfășurării acțiunii/aparat foto/imagini video; Calculator/imprimantă; coli de scris/coli xerox, carton, coli colorate; mănuși plastic, saci menajeri; containere pentru deșeuri; trusa de pictură; plastilină sapă, grebla;

Locul de desfășurare

Școala (sala de clasă, grădina și curtea școlii) Valea Lungă; Pădurea comunală; Valea Tăuniului, Mureșului, Străzile din localitate;

Rezultate așteptate:

- Atitudini pozitive ale copiilor pentru păstrarea unui mediu înconjurător curat, nepoluat.
- Lucrări realizate de copii din diferite materiale re folosibile.
- Implicarea cât mai multor factori educativi în inițierea diferitelor acțiuni în scopul păstrării și protejării mediului înconjurător (să nu arunce gunoale decât în locurile special amenajate, să protejeze plantele și animalele.
- Manifestarea spiritului de toleranță și cooperare între copii în realizarea activităților.
- Însușirea unor termeni ecologici pentru exprimarea în situații de comunicare.

Modalități de monitorizare și evaluare: Portofoliul proiectului, album cu fotografii, expoziție cu lucrările practice ale copiilor, înregistrare video, materiale informative despre proiect și activitățile sale

Activități de mediatizare și promovare:

În timpul implementării proiectului vor fi afișate la școală pliante informative și fotografii din timpul desfășurării activităților.

Se vor organiza expoziții cu lucrările copiilor la școală .

Vor fi promovate pe plan județean în cadrul cercurilor metodice ale cadrelor didactice, imagini de la activitățile desfășurate.

Proiectul va fi cunoscut și promovat în articole de specialitate și la simpozioane tematice.

BIBLIOGRAFIE:

A. Ardelean, Gh. Mohan *Ecologie și protecția mediului*, Ed. Scaiul, București. 1993

B. Stugren, H. Killyen *Ecologie – probleme generale*, E. D.P. București. 1975

*** *Studii geografice cu elevii asupra calității mediului înconjurător*, E.D.P. Buc. 1981, Inst. De Geografie București.

Curriculum Național -Programe școlare revizuite

Cursuri de ecologie

13. PROIECT DE PARTENIERAT CU ȘCOALA

Roff Nicoleta Maria, Bufnea Ana-Camelia, Grădinița P.P. Nr. 12, Alba Iulia

ARGUMENT

Trecerea de la grădiniță la școală este un pas dificil. La grădiniță, copiii sunt încurajați să se manifeste liber, se respectă plăcerea copilului pentru ceea ce face, educatoarea este mai atentă cu fiecare și îi înțelege. Școala având obiective mai precise, este mai rigidă în respectarea programului și a cerințelor didactice. Ea are așteptări clare privind ce anume trebuie să știe copiii să facă atunci când intră în clasa I. Aceste așteptări este bine să fie împărtășite și educatoarei și părinților pentru ca pregătirea copiilor în vederea debutului școlar să se petreacă în timp, să fie bine gândite și proiectate. Pentru a atenua șocul acestei treceri, ne-am gândit să desfășurăm un proiect de parteneriat cu Școala „Mihai Eminescu” Alba Iulia.

Climatul grădiniței este relativ non-directiv, bazat pe ponderea evidentă a activităților libere, al jocurilor, a relațiilor cu un plus de afectivitate între educatoare și copii. Prin vizitele la școală, prin activități desfășurate cu școlarii în localul școlii, în grădiniță sau în afara instituției (prin vizite, drumeții) preșcolarii au posibilitatea să-i urmărească pe cei mai mari dintre ei, văd cum vorbesc aceștia, cum se comportă, cum răspund la întrebările învățătorului, care este activitatea față de colegi, cum își îndeplinesc sarcinile în timpul activităților de învățare.

Cu cât cunosc mai multe aspecte ale vieții de școlar, cu atât se simt mai siguri pe ei, mai pregătiți și mai dornici de a intra în marea familie a școlarilor. Pe de altă parte prin vizite și activitățile desfășurate cu cei mici, școlarii re trăiesc bucuria de a se juca, se relaxează, învață să devină mai protectori cu cei mici, mai amabili cu cei neajutorați. Totodată învățătorul are posibilitatea de a-și aminti mereu și mereu că de măiestria personală depinde modul în care va face trecerea de la lumea mirifică a preșcolarilor la climatul directiv bazat pe o disciplină fermă.

SCOP:

- Cunoașterea și respectarea normelor de comportare în societate: educarea abilității de a intra în relație cu ceilalți;
- Educarea trăsăturilor pozitive de voință și caracter și formarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- Cunoașterea sarcinilor pentru pregătirea copiilor preșcolari în vederea integrării școlare cu sarcini mai mari de reușită;
- Schimb de metode concrete de lucru;
- Cunoașterea de către copii a sarcinilor și a conduitei de școlar ;
- Cunoașterea de către copii a modului cum arată o sală de clasă ;
- Cunoașterea planurilor de învățământ și a programelor celor două instituții;
- Cunoașterea specificului activităților din grădiniță de către învățător;
- Eficientizarea și perfecționarea modalităților de integrare a copiilor preșcolari în activitatea școlară.

RESURSELE PROIECTULUI:

- umane : - preșcolari, școlari, educatoare, învățător
- părinți, bunici
- financiar-materiale: - baza didactico-materială a grădiniței și a școlii
- hârtie glasată, aracet, carton colorat, foarfecă, cretă colorată, coli xerox, creioane colorate, acuarele, carioci, aparat foto, calculator.
- de timp: un an școlar 2014 – 2015

EXEMPLE DE COMPORTAMENTE:

- să accepte și să respecte regulile de conviețuire în grup;
- să cunoască și să aplice reguli privind protecția vieții proprii și a celor din jur ;

- să-și cunoască responsabilitățile în microgrupul din care fac parte ;
- să accepte și să ofere sprijin;
- să dobândească autonomie în activitatea zilnică;
- să respecte normele de conviețuire socială ;
- să-și evalueze comportamentul în raport cu normele de conviețuire socială;
- să-și aprecieze propriul comportament în raport cu persoane și situații cunoscute;
- să-și adapteze comportamentul la diferite situații;
- să conștientizeze consecințele pozitive și negative ale actelor sale de comportament asupra sa și asupra celorlalți;
- să-și manifeste dezacordul față de atitudinile negative de distrugere, de dezordine, de neglijență;
- să manifeste încredere, curaj, sinceritate în raport cu sine și cu ceilalți;
- să accepte diversitatea de opinii și atitudini.

IMPACTUL PROIECTULUI ASUPRA RESURSELOR UMANE

- Educatoarele și învățătorul au avut posibilitatea să-și valorifice experiența acumulată la clasă, să-și lărgască sfera preocupărilor în ceea ce privește reușita succesului școlar al copiilor.
- Copiii se familiarizează cu activitatea școlară.
- Părinții sunt informați cu cerințele școlii.

ACȚIUNI:

- Vizitarea celor două unități partenere școală și grădiniță;
- Pregătirea programelor artistice pentru prezentare cu diferite ocazii;
- Audierea de către preșcolari a unor povești citite de școlari;
- Desfășurarea unor activități artistice și plastice împreună;
- Realizarea unor expoziții cu lucrările realizate împreună;
- Desfășurarea unor jocuri tematice;
- Popularizarea acestor acțiuni cu ajutorul presei și televiziunii locale;

FINALIZAREA PROIECTULUI

- Albume foto, broșură cu aspecte din activitățile desfășurate.

EVALUARE:

- desfășurarea unor activități comune sub forma unor jocuri și programe artistice
- apreciere asupra colaborării în modul de lucru, în prezentare și produsele realizate;
- acordarea unor diplome copiilor care s-au evidențiat;
- realizarea expoziției cu lucrările copiilor în grădiniță și în școală;
- popularizarea acțiunilor cu ajutorul presei și televiziunii locale.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. Crt.	Denumirea activității	Data	Locul desfășurării
1.	Elaborarea proiectului Mediatizarea proiectului în rândul părinților	octombrie	Școala cu clasele I-VIII „Mihai Eminescu” Alba Iulia Grădinița P.P. nr.12 Alba Iulia
2.	“Confecționăm stegulețe” – activitate practică	noiembrie	Grădinița P.P. nr.12 Alba Iulia
3.	„Crăciun Fericit” – confecționarea unor felicitări de Crăciun	decembrie	Grădinița P.P. nr.12 Alba Iulia Școala cu clasele I-VIII „Mihai Eminescu” Alba Iulia
4.	Povestire „Școlarii ne citesc o poveste despre animale”	februarie	Școala cu clasele I-VIII „Mihai Eminescu” Alba Iulia
5.	Facem măștișoare pentru colegul de	martie	Grădinița P.P. nr.12 Alba Iulia

	la școală/ grădiniță! – activitate practică		Școala cu clasele I-VIII „Mihai Eminescu” Alba Iulia
6.	„Scrisoare pentru iepuraș”- Desen	aprilie	Grădinița P.P. nr.12 Alba Iulia
7.	„Școala ne învață....” – vizită la școală	mai	Școala cu clasele I-VIII „Mihai Eminescu” Alba Iulia
8.	- Vizionarea filmărilor, fotografiilor din timpul derulării programului de parteneriat (evaluare proiect).	iunie	Grădinița P.P. nr.12 Alba Iulia

BIBLIOGRAFIE:

1. Cozma Teodor, *O noua provocare pentru educatie: Interculturalitatea*, Editura Polirom, Iași, 2001
2. Lespezeanu Monica, *Tradițional și modern în învățământul preșcolar - O metodică a activităților instructiv-educative*, Editura Omfal Esențial, București, 2007
3. Ungureanu D. *Educația integrată și educația incluzivă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000
4. MECT, *Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani)*, 2008

14. Proiect educațional: Copiii iubesc și îngrijesc natura

Coman Maria Floare, Teoc Georgiana, Grădinița cu P.P. Scufița Roșie, Alba Iulia

MOTO: „Ecologia este o frumoasă poveste de dragoste dintre om și natură”

Toma George Maiorescu

ARGUMENT

Protejarea mediului este o necesitate imperioasă generată de certitudinea că oamenii sunt parte integrantă din natură și nicidecum superiori acesteia.

Problemele educaționale ridicate de mediul înconjurător m-au determinat să optez pentru acest proiect.

Mai nou, învățământul este preocupat de educarea unor atitudini pozitive față de natură, față de mediul înconjurător, încă chiar de la cele mai mici vârste, când copiii desfășoară diverse activități cu temă ecologică în care învață să iubească și să ocrotească natura. Educația ecologică ajută copiii să afle despre mediu, să ia atitudine față de problemele cu care acesta se confruntă, să formuleze și să aplice soluții viabile pentru rezolvarea problemelor de mediu, să fie responsabili pentru ocrotirea mediului înconjurător.

Prin activitățile desfășurate în cadrul proiectului voi încerca să dezvolt atitudini și sentimente pozitive față de natură și mediu, și să-i ajut pe copii să conștientizeze consecințele distrugerii naturii. Educația ecologică a preșcolarilor este importantă pentru dezvoltarea unor sentimente

față de tot ceea ce-i înconjoară, de transmitere de noi cunoștințe și corectarea celor pe care le au din alte surse.

Prin urmare, mediul natural trebuie cunoscut, înțeles și îngrijit.

Atitudinea omului se formează și se afirmă în strânsă legătură cu: cunoștințele ecologice, teoretice pe care acesta le posedă, convingerile, semnificația morală și estetică, activitatea practică în raport cu mediul înconjurător.

Activitățile teoretice de educație ecologică vor fi îmbinate cu activitățile practice, respectând cele trei abordări principale:

- educația despre mediu;
- educația în mediu;
- educația pentru mediu

Una dintre finalitățile învățământului preșcolar o constituie îmbogățirea capacității copilului de a interacționa cu mediul, de a-l cunoaște și de a-l învăța prin explorări, exerciții, experimente.

Stimularea copilului preșcolar în perceperea, cunoașterea și stăpânirea mediului apropiat, educarea în sprijinul dragostei față de natură și pentru formarea unui comportament ecologic, va fi una din preocupările noastre. Grădinița este prima care poate învăța copiii să descopere adevăruri ale științei, să cunoască și să investigheze natura și mediul înconjurător, folosind tehnici simple de investigație, să protejeze mediul în care trăiesc pentru că în el găsesc armonie, frumusețe, culoare.

Alături de o serie de informații pe care le pot acumula, copiii pot valorifica toate valențele acțiunii în cadrul proiectului îmbinând utilul cu plăcutul, teoria cu practica, formarea unor deprinderi de muncă practică și aplicativă, utilizând obiecte și materiale naturale pentru realizarea diferitelor lucrări. Pentru a „beneficia” de un colț de natură pe care copiii să-l observe și să-l îngrijească am organizat și amenajat împreună cu copiii un „colț al naturii” care cuprinde: flori, lădițe în care copiii au semănat: grâu, porumb, fasole, flori, acvariu cu pești, insectar, coajă de copac, atlase cu plante și animale.

SCOPUL PROIECTULUI

Însușirea unor cunoștințe din domeniul ecologiei prin activități experimentale și demonstrative;

Formarea unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător și al unui comportament civic, de conservare și protejare a mediului înconjurător.

Formarea bazelor unei gândiri și atitudini centrate pe promovarea unui mediu natural propice vieții, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate față de natură.

Formarea și dezvoltarea unui set de valori și sentimente specifice unei conduite civice cu valență ecologistă.

OBIECTIVE PENTRU CADRELE DIDACTICE

abilitarea cadrelor didactice în organizarea și desfășurarea unor activități de educație ecologică;

folosirea eficientă a mijloacelor didactice, utilizarea unor metode participative și de învățare prin descoperire;

implicarea părinților în diverse acțiuni;

sensibilizarea comunității cu privire la unele probleme de mediu;

GRUPUL ȚINTĂ

copii preșcolari

educatoare

părinți

școlari

reprezentanți ai unor instituții;

DURATA: 2013-2014

RESURSE UMANE :

copii, educatoare, părinți, elevi de la Școala cls I-VIII “Vasile Goldiș” Alba Iulia, reprezentanți de la Direcția Silvică, Agenția de protecție a mediului și apelor, P.A.E.M

RESURSE MATERIALE

cărți, reviste, pliante, acvariu, insectar, ierbar, puieți, semințe, plante, flori etc

FORME DE REALIZARE

observări, experimente, povestiri științifice, dezbateri, instructajul, discuțiile în grup, desen, lucrări practice, plimbări, drumeții, vizionări de diapozitive, programe TV, jocuri, orientări turistice, colecții, expoziții, concursuri etc.

MIJLOACE FOLOSITE ÎN EDUCAȚIA ECOLOGICĂ.

ACVARIU, INSECTAR, COLECȚII DE FRUNZE, ALBUME, FOTOGRAFII, PLANȘE, MĂȘTI, MATERIALE DIN NATURĂ UNELTE DE GRĂDINĂRIT, MATERIALE DE LABORATOR, TRUSA DISCOVERY BOX, ȘABLOANE, ȘTAMPILE, CALCULATOR, IMPRIMANTĂ,

EVENIMENTE ECOLOGICE ÎNSCRISE ÎN CALENDARUL PROIECTULUI

15 martie-15 aprilie -Luna pădurii

22 martie-Ziua mondială a apei

4 aprilie –Ziua păsărilor

22 aprilie ziua pământului

5 iunie ziua mediului

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

An școlar: 2013-2014

Data	Denumirea activității	Domeniul vizat	Dovezi de desfășurare a activităților.
Oct 2013	„Să învățăm de la rândunele.”	Cunoștințe Atitudini Responsabilitate Participare	
Noi 2013	Fructele și legumele-izvor de sănătate.	Cunoștințe Atitudini Participare	
Dec 2013	Micii ecologiști ai cetății. Realizarea unor lucrări pentru expoziție în cadrul concursului.	Cunoștințe Atitudini Responsabilitate Participare	
Ian 2014	Animalele și mediul lor de viață.	Cunoștințe Atitudini Responsabilitate Participare	

Febr. 2014	Și iarna ne bucurăm de verdeață.	Cunoștințe Atitudini Responsabilitate Participare	
Mart . 2014	Pădurea înseamnă viață, frumusețe, sănătate, civilizație.	Cunoștințe Participare	
Apr. -13 2014	Poveste veselă cu flori. Teatru de păpuși.	Atitudini Responsabilitate	
Mai 2014	Săpăm în grădină.	Responsabilitate Participare	
Iun 2014	„Reclame ecologice.”	Participare Responsabilitate	

BIBLIOGRAFIE:

„Pro ecologia mileniului III”, Craiova, Reprograph, 2007.

Preda Viorica „Metoda proiectelor la vârstele timpurii”, Miniped, București.2002.

Preda v., Pletea F., Grama F., „Ghid pentru proiecte tematice”, Ed. Humanitas, București.2005

Ezechil L., Păiși Lăzărescu M., „Laborator preșcolar” V&Integral, București, 2002.

15. Proiect educațional - Caravana isteților

prof. învă. primar Corbean Adela, prof. Marinescu Sabina, Școala Gimnazială *Toma Cocișiu*
Blaj - Alba

MOTTO: *Bucuria de a învăța reprezintă ecuația care aduce împreună profesorul reflexiv, copilul implicat și părintele ancoră*

Tipul proiectului: local, în cadrul Proiectului Național Caravana Isteților - Știu, mă informez, deci sunt cel mai bun!

Locul desfășurării: sala de clasă, sala multifuncțională, în instituțiile partenere

Perioada: an școlar 2013-2014

Domenii de interes:

- educație rutieră
- protejarea mediului înconjurător
- sănătatea și igiena
- sportul și beneficiile lui

Parteneri:

- Pro Educatie Consulting Publishing București, în colaborare cu:
 - Ministerul Educației Naționale
 - Inspectoratul General al Poliției Române
 - Direcția Rutieră a I.G.P.R.
 - Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice
- Inspectoratul Școlar Județean Alba
- Ocolul Silvic Sebeș
- S.C. Phoenix Reciclyng SRL
- S.C. Bucuria copiilor SRL
- Poliția Municipiului Blaj
- Asociația Părinților *Toma Cocișiu*

Argument:

Pentru a învăța și a experimenta propriile cunoștințe, copiii au nevoie de atenția părinților și a cadrelor didactice implicate în educația lor. De multe ori, părinții sunt angrenați în activitățile profesionale și gospodărești, iar timpul dedicat comunicării, jocului cu copiii este limitat sau lipsește cu desăvârșire. Astfel copiii se vor refugia în fața calculatorului sau a televizorului unde, unele informații, imagini sau jocuri îi pot afecta sau chiar agresa emoțional. În lipsa unui sfat părintesc sau a supravegherii, copiii nu vor reuși mereu să selecteze informația și să facă diferența dintre bine și rău. De asemenea, ritmul alert al programului școlar nu permite întotdeauna un timp suficient petrecut cu fiecare elev în parte. De aceea unii copii își creează propria lume cu propriile reguli și modele de urmat care contravin moravurilor unei societăți cu principii sănătoase de viață. Proiectul își propune desfășurarea unor activități școlare, legate de viața de zi cu zi a copiilor, alături de părinți și cadre didactice, care să ajute elevii să-și însușească deprinderi practice, necesare pe tot parcursul vieții, în vederea integrării fiecăruia în comunitate, respectând principiile și regulile de conviețuire socială.

Obiectiv general:

- Descoperirea unor modalități moderne de învățare prin programe și activități educative;
- Cooptarea părinților în activitățile școlare.

Obiective specifice:

- ✓ să aducă la nivel individual al fiecărui elev, aprofundarea și înțelegerea noțiunilor studiate, în directă legătură cu programa școlară;

- ✓ să aducă o îmbunătățire a modului de însușire a cunoștințelor, prin aplicabilitate la nivel practic;
- ✓ să stimuleze curiozitatea fiecărui copil participant în proiect;
- ✓ să întărească comunicarea între copil, părinte și cadrul didactic;
- ✓ să mărească gradul de implicare a părinților în activitatea copiilor.

Grup țintă:

- elevii claselor a IV-a C, a V-a A, a VII-a A, a VIII-a A, părinți
- parteneri - co-participanți la proiect

Calendarul activităților

Nr. crt.	Denumirea activității	Activități practice	Locul de desfășurare	Perioada	Responsabili
1.	Drumul de la acasă la școală	- realizarea machetei <i>Drumul de acasă la școală</i>	sala de clasă	noiembrie decembrie	- prof. înv. primar Adela Corbean, - părinți
		- chestionar pentru părinți și elevi: <i>Cum circulăm?</i>			- prof. Sabina Marinescu, - părinți
		- dezbatere: <i>Alege să fii un pieton responsabil !</i>			- Comisar șef de poliție, Oneț Ioan, - părinți
2.	Colțul verde al clasei	- îngrijirea plantelor decorative din sala de clasă, în perioada de toamnă-iarnă	sala de clasă		- prof. înv. primar Adela Corbean - părinți
3.	Crăciunul pentru toți	- confecționare de ornamente, felicitări de Crăciun	sala de clasă	decembrie	- prof. înv. primar Adela Corbean - părinți
		- organizarea unei expoziții cu vânzare	holul școlii		- prof. Sabina Marinescu, - părinți
		- achiziționarea de cadouri pentru copiii din Centrul de zi Familia 2000	Centrul de zi Familia 2000		- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - părinți
4.	Iubim mediul înconjurător!	- colectare selectivă a deșeurilor (carton/hârtie, pet-uri, doze aluminiu)	școală	ianuarie	- director, prof. dr. Alina Dulău, - prof. înv. primar Adela Corbean - prof. Sabina Marinescu, administrator, Adran Baci, S.C. Phoenix Reciclyng S.R.L. Sibiu
		- confecționare de obiecte din deșeuri - realizarea de pliante, afișe cu mesaj ecologic - vizită la Ocolul Silvic Sebeș	sala de clasă Ocolul Silvic Sebeș		- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - ing. Nicolae Marinescu, - părinți
5.	Biodiversitatea	- confecționarea machetei La Polul Nord	sala de clasă	februarie	- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - părinți
6.	Grădina din clasa mea	- plantare de semințe în ghivece pentru obținere de răsaduri de legume			- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - părinți
7.	Cel mai frumos	- confecționare de mărtișoare și felicitări	sala de clasă	martie	- prof. înv. primar Adela Corbean

	cadou pentru mama	pentru mama			- prof. Sabina Marinescu, - părinți
8.	O zi din viața mamei	- vizită la locul de muncă al unei mame	S.C. Bucuria copiilor SRL		- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - părinți - vânzătoare Nagy Irina
9.	Ziua Pământului	- plantare de puieți în mediul urban	oraș Blaj	aprilie	- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - părinți - ing. Nicolae Marinescu
		- <i>Ora Planetei</i> – o oră închidem orice sursă consumatoare de energie	sala de clasă		- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - prof. dr. Alina Dulău, - părinți
10.	Unde-i lege nu-i tocmeală	- discuție tematică: Cum trebuie să procedăm când suntem acostați pe stradă? Unde trebuie să ne adresăm în cazul în care avem nevoie de ajutor? - prezentare material PPT	sala multifuncțională	mai	- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - părinți
		- vizită la Secția de Poliție Blaj	sediul Poliției Blaj		- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - părinți
11.	Ziua mediului	- <i>Carnavalul Bucuriei</i> – confecționarea unor costume haioase din materiale reciclabile și prezentarea acestora în cadrul unei parade	școală	iunie	- prof. înv. primar Adela Corbean, - prof. Sabina Marinescu, - prof. dr. Alina Dulău, - părinți

PRODUSE FINALE:

- machete, ornamente, felicitări, costume, materiale PPT cu fotografii din activitățile realizate lunar, portofoliu

EVALUAREA PROIECTULUI:

Pentru realizarea unei evaluări cât mai obiective a proiectului, s-au avut în vedere două tipuri de criterii generale de evaluare:

- a) criterii care țin de calitatea proiectului și a produselor finale;
- b) criterii care vizează calitatea activității elevilor, calitatea procesului de realizare a proiectului și a produselor finale

DISEMINARE:

- portofoliul activităților desfășurate în cadrul proiectului pus la dispoziția altor școli din zonă, I.S.J., C.C.D.;
- articole despre activitatea școlii publicate în revista *Astra* și în ziarul *Unirea*;
- publicarea activităților proiectului pe site-ul <http://sctcblaj.weebly.com>.

16. ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE, UN TOT UNITAR

CRÎȘAN MARIA, Liceul Tehnologic Jidvei, Alba

Educația, ca acțiune socială, organizată, se sprijină, se clădește pe trei piloni : familia, școala și comunitatea. Democratizarea educației face necesară deplasarea centrului de interes de pe cunoștințe impuse de obiective, de pe programe abstracte pe nevoile curente ale elevului, astfel încât acesta să fie centrul de interes al tuturor.

Orice **program educativ** poate deveni eficient în măsura angajării părților componente. În acest sens vin în ajutor proiectele de parteneriat educațional care vizează întărirea relațiilor dintre părinți, elevi, dascăl și comunitate, creșterea gradului de implicare al tuturor **factorilor educaționali**, cunoașterea nevoilor și aspirațiilor comunității pentru a determina **dezvoltarea durabilă**.

Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje, deoarece creează relații de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru de dezvoltare a personalității elevului. Inițierea diferitelor proiecte de parteneriat educaționale sunt benefice atât pentru elevi, cât și pentru toți factorii implicați: școală, familie, comunitate.

O serie de programe au încercat să promoveze o participare mai activă a părinților la activitățile școlii și au propus diferite forme de activități de colaborare. Anumite practici au drept obiectiv ameliorarea relațiilor dintre familie și școală: în cadrul acestor programe, părinții contribuie la elaborarea și realizarea unor activități care stimulează schimbul de informații și care favorizează relațiile interpersonale armonioase. Aceste activități pot lua diferite forme. Specialiștii americani au identificat șase tipuri de implicare a părinților în activitatea educațională:

- o **Asistența** acordată părinților de către școală (ajutorul oferit familiilor pentru a crea un mediu propice învățării prin programe de inițiere a părinților);
- o **Comunicarea** pe orizontală și pe verticală;
- o **Voluntariatul** (recrutarea dintre părinți a unor grupuri de susținere a activității școlii, a profesorilor, a elevilor, a altor părinți);
- o Luarea **deciziilor** (includerea, cooptarea părinților în procesul de decizie la nivel de școală);
- o **Învățarea acasă** (transmiterea de informații către părinți despre cum pot fi de folos elevilor în efectuarea sarcinilor școlare);
- o **Colaborarea** cu comunitatea locală (informarea elevilor și a familiilor acestora cu privire la resursele comunității, la activitățile acesteia și la legătura care există între acestea și activitățile de învățare).

În cadrul programelor vizând **sprijinul școlar**, părinții au fost invitați să se implice în **cooperarea și susținerea** unor proiecte de parteneriat școlare.

În educație, **parteneriatul** se prezintă ca o concretizare a acțiunii de „renovare” a învățământului. El apare ca o alternativă ce poate permite accelerarea schimbărilor pe tărâmul educațional în direcția unei mai profunde colaborări între factorii implicați în dirijarea dezvoltării personalității elevului. În același timp relația partenerială în educație creează premisele unui învățământ performant, perfectibil în concordanță cu dinamica societății.

Comunitatea reprezintă cadrul cultural, spiritual și geografic de dezvoltare a elevului. Prin caracteristicile ei poate cataliza și susține interesele școlii. De aceea, elevii mei au fost implicați în derularea unor proiecte educaționale care cuprind factorii „de putere” în relația educativă: școală, familie comunitate. Așa, elevii învață să gândească critic, complex, își dezvoltă gândirea multicauzală, experimentează abilități de rezolvare de probleme, de empatie, de toleranță etc.

Astfel, din **anul școlar** 2010-2011 desfășurăm mai multe proiecte de parteneriat educațional la care participă elevi, părinți și alți membri ai comunității locale:

-Proiectul de parteneriat „Asigurăm accesul la educație pentru fete și femeii” din cadrul Campaniei Globale pentru educație 2011 sprijinit de Asociația „Salvați copiii”, Primăria Jidvei, Liceul Tehnologic Jidvei și adresat comunității locale din satul Veseuș, comuna Jidvei, Școala cu cls.I-VIII, structură a unității noastre.

În cadrul acestui parteneriat, elevii, părinții, în special mamele, au beneficiat de prezentări ale unor situații de viață care au creat situații de comunicare, de dezbatere și de înțelegere a nevoii de studiu. Testimoniile prezentate au fost exemple de bune practici în comparație cu situații mai puțin fericite ale unor persoane și personalități marcate de faptul de a urma sau nu școala.

Același parteneriat a fost în derulare în cursul anului școlar următor având ca temă centrală: **Educația și îngrijirea pentru copilăria timpurie**. A fost momentul în care un ONG din Elveția a donat Grădiniței cu Program Normal Veseuș materiale didactice și daruri pentru preșcolari, știut fiind faptul că localitatea este una cu aproximativ 90 % populație romă defavorizată.

- Un alt proiect de succes desfășurat anual din 2011 încoace este cel între Asociația Gland-Jidvei, Primăria Jidvei, Liceul Tehnologic Jidvei și părinți ai elevilor. Obiectivul fundamental al acestui proiect este îmbunătățirea condițiilor de studiu și de relaxare pentru elevii și preșcolarii noștri.

În acest sens, Asociația Gland –Jidvei este cea care donează anual în jur de 5000 de euro pentru ca în cadrul școlilor din comuna noastră să fie îmbunătățite condițiile din sălile de clasă/grupă, să se amenajeze spațiile de joacă, să se achiziționeze materiale didactice. Astfel, prin proiectele pe care le-am întocmit până acum am reușit, cu sprijinul indispensabil al Primăriei, să finalizăm lucrările de reabilitare a 5 săli de clasă, a 2 corpuri de clădire, a curții grădiniței și a dota săli de clasă cu materiale didactice, jocuri și jucării.

În anul 2012, am desfășurat un proiect educațional de parteneriat școală-familie-societate finanțat de Centrul Educația 2000+ prin Fundația Soros și Fondul de Urgență de sprijin educațional pentru copii proveniți din medii defavorizate sau aparținând minorităților naționale. „Un pas înainte pentru fiecare” și-a propus ca lunar să desfășoare activități variate de sprijin în învățare, de socializare, de educație pentru sănătate, de sport și de relaxare prin excursii cu cei 45 de copii din grupul țintă, implicând părinții și autoritățile locale.

În concluzie, atunci când există un adevărat parteneriat între școală, familie și comunitate, cadrele didactice își însușesc căi noi și puternice de a îndrepta elevii către standarde școlare provocatoare; părinții discută regulat cu dascălul despre comportamentul copiilor, raportat la acele standarde ridicate și despre modul în care îi pot ajuta pe aceștia acasă și la școală; elevii se străduiesc să atingă noile standarde specifice disciplinelor studiate.

Fiecare școală devine „o comunitate a celor ce învață”, în condițiile propriului său plan de îmbunătățire continuă a predării, învățării și disciplinei. Toți elevii săi se străduiesc și fac progrese în direcția atingerii standardelor dorite, fiind ajutați de părinți, cadre didactice și alți parteneri implicați. Școlile și comunitatea îmbunătățesc instrucția, evaluarea, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, implicarea părinților și a oamenilor de afaceri, astfel încât fiecare aspect al educației funcționează ca parte a unui sistem, care sprijină toți elevii pentru a-și atinge obiectivele.

Întreaga comunitate este devotată scopurilor sale de a ajuta la formarea elevului. De aceea se impune:

- Un plan de acțiune pentru îmbunătățirea continuă a tot ceea ce ține de școală, tot ceea ce influențează procesul instructiv- educativ, astfel încât toți elevii să atingă standardele stabilite;

- Un parteneriat extins, care să permită realizarea planului, o relație între părinți, dascăli, companii, administratori și comitete școlare, bunici și familie extinsă, spitale și agenții ale serviciului social, instituții de cultură și artă, ziare și alte mijloace de comunicare în masă, biblioteci, organizații religioase, culturale și voluntare. Colaborarea dintre **școală și familie** într-un mediu favorizat de **comunitatea locală** va atinge scopul educațional propus, printr-o relație de echivalență dintre școala în comunitate și comunitatea în școală, va asigura dezvoltarea durabilă prin și pentru comunitate.

Bibliografie: Băran-Pescaru A., „Parteneriat în educație”, București, Editura Aramis Print, 2004.

Vrășmaș E. A., „Consilierea și educația părinților”, București, Editura Aramis 2002.

Popescu M., „Implicarea comunității în procesul de educație”, Centrul Educația 2000+, Corint, București, 2000

17. Proiect de parteneriat educațional „Sărbători religioase la români”

Prof. Daniela Pinteș-Școala Tărtăria- structură Șc. Gimnazială „David Prodan” Săliște, Prof. Nicoletta Huștiuc-G.P.N. Vinerea- structură Șc. Gimnazială nr. 3 Cugir

"Dacă nu plouă primăvara, degeaba va ploua mai târziu", de unde deducem clar că educația religioasă trebuie asigurată copilului din primii ani de viață.

Am inițiat acest parteneriat pe o perioadă de 5 ani, suntem în al doilea an de desfășurare, deoarece împreună cu copiii lucrăm la o dezvoltare valoroasă a virtuților morale și civice. Fiindcă în activitățile zilnice din cadrul educațional organizat al școlii și grădiniței copiii lucrează și confecționează diferite felicitări pentru diferite ocazii, ne-am gândit că este foarte bine să ne „aliam” alături de marii credinței creștine și să colaborăm în realizarea acestui parteneriat. Felicitările realizate sunt oferite bineînțelese partenerilor, dar și caselor de copii și de vârstnici din județ și din ale județelor țării. Alături de această acțiune avem și binefacerea și dărnicia care se învață încă din copilărie, prin aceasta cultivând virtuțile creștine. Astfel, cu ocazia Sfințelor Sărbători de Paște și Crăciun, alături de părinți, bunici și bineînțelese cadre didactice, copiii aduc ce au ei de prisos, jucării, hăinuțe, pentru a le oferi celor care nu sunt așa binecuvântați ca ei.

Prin educația religioasă sufletul copilului se afirmă și, în același timp, îl înalță prin iubire.

Educația religioasă se realizează în familie, Biserică și școală, de către părinți, preoți și profesori. Există o strânsă legătură între acești factori educativi, conlucrarea lor determinând transmiterea valorilor credinței și formarea conduitei exemplare. O educație temeinică și durabilă este cea începută în familie, încă din fragedă copilărie, continuată în școală și consolidată prin diferite activități ce se derulează în Biserică și societate.. Rămân ecouri adânci în mintea și sufletul celui care acum începe să se formeze: bun, ascultător, harnic, răbdător, iubitor de dreptate și adevăr. Legătura cu Dumnezeu este indisolubilă, iar orarul școlar fără religie este ca trupul fără suflet".

Educația este un proces evolutiv și complex desfășurat pe parcursul mai multor etape și vizând o anumită finalitate, finalitate care are în vedere formarea și dezvoltarea însușirilor intelectuale, morale și fizice ale copiilor și ale tineretului, ale oamenilor și ale societății. De-a lungul secolelor, educația a fost strâns legată de religie. În Antichitate, în Orient, școlile funcționau în general pe lângă temple. În Occident, mănăstirile erau centre de cultură pe lângă care funcționau școli, atât pentru viitorii clerici (școala interioară), cât și pentru laici (școala exterioară). În țara noastră încă din secolul XI-lea existau școli pentru pregătirea preoților pe lângă mănăstiri și centre episcopale, cu predare în limba latină, greacă și slavă.

Despre sensul și importanța educației religioase, vorbește și filosoful culturii și esteticianul Tudor Vianu care, scriind despre interacțiunea valorilor preciza că, dacă toate celelalte domenii au o valoare integrativă, religia se constituie ca o valoare ce dă sens integrator celorlalte direcții ale cunoașterii.

Prin educația religioasă trebuie să realizăm de fapt o reală cultivare a spiritului. Ea ne ajută să construim un sistem de valori spirituale, etice, estetice etc. racordate la personalitatea fiecăruia dintre noi și materializarea în comportamente integratoare în viața comunității din care facem parte și a societății în ansamblu.

Cercetările în domeniul psihologiei copilului ne arată că educația moral-religioasă este posibilă de la cea mai fragedă vârstă, iar preșcolarii și școlarii mici, cu trăsăturile de voință și caracter în formare sunt receptivi la influențele exercitate asupra lor.

Bibliografie:

1. Godeanu, Felix, „Cugetări despre ora de religie”, Târgu Jiu, 2006
2. Schreiner Peter, Kraft Friedhelm și Wright Andrew (editori), „Good Practice in Religious Education in Europe. Examples and Perspectives of Primary Schools”,

Münster: Lit, 2007

3.Horga, Irina,, „Educația religioasă în Europa”, Editura Litera, BucureștiI, 2012

4. Băncilă, Vasile, „Inițierea religioasă a copilului”, ED. ALL, BucureștiI, 2011

18. Proiect educațional: „Grădinița pentru toți copiii”

Ignat Eugenia, Grăd.PP. Nr.12, Alba Iulia, prof. consilier, Suci Veronica, Grăd.PP. Nr.12, Alba Iulia, prof.pt. inv. preșc.

ARGUMENT:

Învățământul incluziv presupune ca tinerii și copiii cu dizabilități și ceilalți fără probleme să învețe împreună în instituțiile de învățământ având sprijinul corespunzător. Avem nevoie de un învățământ incluziv deoarece copiii, indiferent de deficiență sau dificultate de învățare au un rol de jucat în societate după terminarea școlii. Un început timpuriu în grupuri de joacă sau grădinițe obișnuite, urmat de educația în școli și în universități este cea mai bună pregătire pentru o viață integrată.

Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simțit încă acest lucru. Separarea ne limitează înțelegerea reciprocă. Familiaritatea și toleranța reduc frica și respingerea favorizând relații de comunicare și colaborare în beneficiul tuturor.

Prin strategii didactice bazate pe cooperare, educatorul poate favoriza unele procese de interacțiune socială în clasele eterogene ale școlii incluzive, diferențele dintre copii fiind percepute ca modalități de îmbogățire a practicii pedagogice iar strategiile învățării ca modalități de abordare a diversității.

Fiecare copil trebuie înțeles ca un participant activ la învățare pentru că fiecare aduce cu sine, în procesul complex al învățării și dezvoltării, o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un model de abordare, un context cultural cărui îi aparține, o valoare.

SCOPUL PROIECTULUI :

- Perceperea diferenței dintre copii ca resurse în sprijinul educației mai degrabă decât ca probleme care trebuie să fie depășite;
- Înlăturarea obstacolelor din calea incluziunii, obstacole provocate de societate și nu de problemele medicale specifice;
- Schimbarea atitudinii față de copilul deficient sau defavorizat social;
- Promovarea unei atitudini de acceptare și înțelegere firească a raporturilor dintre copiii cu nevoi speciale și copiii considerați « normali », dintre copiii români și copiii rromi sau de alte naționalități;
- Reducerea riscului de marginalizare și excluziune socială a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități sau de diferite etnii;
- Promovarea relațiilor de susținere reciprocă între grădinițe și comunitate.

OBIECTIVE PENTRU PREȘCOLARI :

- Pregătirea copiilor preșcolari de a răspunde pozitiv la provocarea diversității pentru a face față varietății existente, în mod normal, în rândul copiilor ;
- Dezvoltarea abilităților copiilor cu diferite deficiențe sau probleme de învățare pentru a face față exigențelor instructiv-educative în vederea integrării cu șanse egale alături de ceilalți copii ;
- Dezvoltarea relațiilor pro-active în sensul real al integrării și incluziunii ;
- Recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între copii.

OBIECTIVE PENTRU CADRELE DIDACTICE ȘI PĂRINȚI:

- Abilitarea cadrelor didactice în organizarea și desfășurarea unor activități în cadrul proiectului ;
- Aplicarea unor metode active de învățare : Jocul de rol, Studiul de caz, Mozaic, Brainstorming-ul;
- Stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale adulților față de toți copiii unei grupe, indiferent de etnie, religie, dizabilități.

BENEFICIARI: Copii preșcolari români; Copii de etnie rromă, italieni, turci, englezi; Copii proveniți din familii sărace; Copii cu handicap fizic și psihic; Educatoare, părinți.

LOCUL DESFĂȘURĂRII: Sala de grupă; Locuri în care ne-am deplasat și unde am desfășurat diferite activități extracurriculare ;

RESURSE MATERIALE: cărți, reviste, panouri informative; Xerox, hârtie xerox; aparat de foto; casete, DVD-uri; Pliante, articole din ziare, albume; panouri pentru expoziție; jucării, rechizite, dulciuri, îmbrăcăminte.

RESURSE UMANE: educatoare; părinți; preșcolari; reprezentanți de la Casa de tip familial „Izvorul Tămădurii” din Oarda de Jos; reprezentanți de la GPN Vințu de Jos, reprezentanți O.N.G.-uri; Primărie; prof. consilier din grădiniță, asistenți sociali

DURATA PROIECTULUI: 1 OCTOMBRIE 2013 – 15 Iunie 2014

METODE ACTIVE DE ÎNVĂȚARE: Munca în grup; Brainstorming-ul; Studiul de caz; Joc de rol; Mozaic; Jurnalul reflexiv

FORME DE REALIZARE: observări, povestiri, convorbiri, activități artistice, vizite, activități în parteneriat, activități extracurriculare, vizionări DVD-uri, jocuri.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR :

Nr. Crt.	ACTIVITĂȚI	DATA	PARTENERI	CINE RĂSPUNDE
1.	„La grădiniță ne jucăm cu toții împreună” – joc de rol	Oct 2013	Educatoare, părinți	Educatoare
2.	Activitate artistico-plastică – desen – „Hora prieteniei”	Nov 2013	Educatoare, învățătoare	Educatoare Prof. consilier
3.	Daruri pentru prietenii noștri de la Casa de tip familial „Izvorul Tămădurii” – Oarda de Jos	Dec 2013	Educatoare, părinți Reprezentanți de la Casa de tip familial Izvorul Tămădurii” din Oarda de Jos- asistenți sociali	Educatoare Prof. consilier
4. 5.	„Gânduri bune pentru copiii lumii” – redactarea unor „scisori” de către copiii preșcolari	Ian 2014	Educatoare, Prof. consilier	Educatoare, Prof. consilier

6.	„Ajută-mă, te rog” – simularea unor situații concrete de viață cotidiană care necesită intervenția celor din jur.	Feb 2014	Educatoare, Prof. consilier	Educatoare, Prof. consilier
7.	- joc de rol; studiu de caz			
8.	Oferim mărțișoare copiilor de la Casa de tip familial „Izvorul Tămăduirii” din Oarda de Jos- desfășurarea unor activități în parteneriat.	Martie 2014	Educatoare, copii Prof. consilier Reprezentanți de la Casa de tip familial Izvorul Tămăduirii” din Oarda de Jos- asistenți sociali	Educatoare, Prof. consilier
9.				
10.	„Joacă-te cu mine, te rog!” – activitate desfășurată la Grădinița din Vințu de Jos– desfășurarea unor activități interactive Oferim daruri copiilor de la Grădinița cu PN din Vințu de Jos	Apr 2014	Educatoare, părinți, copii, Prof. consilier Reprezentanți de la GPN Vințu de Jos	Educatoare, Prof. consilier
11.	„Dansează și cântă cu mine” – învățarea unor cântece și dansuri din cultura rromilor (sau altor etnii)	Mai 2014	Educatoare, părinți, copii,	Educatoare, părinți
12.	„Copile oricine ai fii, azi e ziua ta!” – program artistic Împărțire de pliante pe stradă – Grădinița incluzivă – o grădiniță pentru toți copiii” - cu scopul de a sensibiliza opinia publică.	Iun 2014	Părinți, copii, Primăria municipiului Alba Iulia, O.N.G-uri, asistenți sociali,	Educatoare, Prof. consilier

CONCLUZII:

Diversitatea din cadrul grupului ar putea conduce la neglijare, excludere și segregare. Provocările pentru grup și pentru cei responsabili de grup sunt de a menține grupul încheat și de a găsi soluții de rezolvare a situațiilor care ar putea duce la excludere sau marginalizare. Acest lucru trebuie făcut de la cea mai fragedă vârstă, în prima formă „de grup” la care participă copiii, prin abordarea unor modalități de lucru, prin schimbarea normelor, regulilor, valorilor curriculare, strategice, de prejudecată sau stereotipice, pentru a facilita participarea deplină în activități a tuturor copiilor.

O grădiniță poate fi incluzivă și poate dezvolta practici incluzive în abordarea copiilor, dacă se dorește cu adevărat acest lucru.

De asemenea, pentru o educație incluzivă, comunitatea și multiplele modalități de intervenție, au un rol hotărâtor în depășirea barierelor de comunicare, a dificultăților de ordin social și economic care ar putea să ducă la marginalizare și segregare.

În acest sens, munca cu preșcolari continuă până când nu se vor mai face diferențieri și segregări în cadrul grupului, iar părinții vor accepta toți „colegii” copilului lor.

Incluziunea înseamnă a oferi elevilor posibilitatea de participare la viața și munca instituțiilor obișnuite cât de bine pot, indiferent de nevoile lor.

BIBLIOGRAFIE:

- Vrașmaș, T., (2004), "Școala și educația pentru toți", Ed. Miniped, București;
- Ungureanu, D., "Educația integrată și școala incluzivă", Editura de Vest, Timișoara;
- Ghergut, A., (2001), "Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – Strategii de Educație integrată", Ed. Polirom, Iași.

19. Din bogățiile toamnei

Lup Maria, Liceul Teoretic Teiuș și Colegiul de Afaceri Alba Iulia

Tema: Din bogățiile toamnei

Subiectul: Legumele și fructele pentru sănătatea noastră

Tipul activității: Consolidarea de priceperi și deprinderi de alimentație sănătoasă

Miloace de realizare: videoproiector, legume și fructe recoltate din grădină

Scopul: formarea unor obiceiuri alimentare sănătoase în rândul preșcolarilor

Obiective operaționale:

O₁: să denumească corect legumele și fructele din videoproiecție;

O₂: să enumere beneficiile consumului de fructe și legume;

O₃: să identifice corect fructele și legumele prezentate ;

O₄: să compare gustul, culoarea și aroma fructelor și a legumelor;

Metode și procedee: explicația, conversația euristică, observația dirijată, exersarea.

Etapele activităților desfășurate în vederea realizării activităților:

1. Anunțarea temei

2. Organizarea activității propriu-zise:

-cadrele didactice stabilesc tema și etapele activității.

-profesorul diriguie și elevii de liceu definitivează echipele care vor aduna informațiile referitoare la fructele și legumele ce se recoltează toamna din livezile și grădinile de către familiile din care provin.

-se identifică beneficiile legumelor și a fructelor pentru sănătatea omului cât și aportul lor caloric.

-se prezintă pe echipe activitățile realizate și se realizează discuții pro și contra alimentației eco în defavoarea semipreparatelor și a preparatelor fast-food.

-se calculează indicii metabolici corporali de către toți elevii clasei precizându-se căile de reducere a acestuia.

-se stabilește setul de legume și fructe care vor fi prezentate preșcolarilor.

-se nominalizează elevii care vor dialoga cu copiii din grupa mică, mijlocie și mare.

-se aleg informațiile ce vor fi prezentate celor mici.

-se precizează cantitățile de struguri și mere care vor fi distribuite preșcolarilor.

3. Concluzii

Trăim în "*faza industrială*" în care omenirea este în "divorț cu natura", marcată de trecerea de la mînuirea bățului pentru a lucra pămîntul la apăsarea... pe butonul nuclear. În această perioadă omul a transformat natura făcînd-o de nerecunoscut: arsenalul nuclear actual poate distruge Terra de mai multe ori. Radiațiile electromagnetice au atins un nivel alarmant, atacă natura și mîncarea noastră.

Acestea sunt considerentele care m-au determinat să abordez această activitate cu atît mai mult cu cît zona în care îmi desfășor activitatea este mai puțin poluată.

Elevii clasei a XI-a uman și doamnele educatoare de la grădinița mai sus precizată au salutat această inițiativă și s-au implicat în realizarea ei.

Munca noastră a fost menită să motiveze pe liceeni și preșcolari să-și formeze priceperi și deprinderi de hrănire sănătoasă. Preșcolarii sunt mult mai receptivi la tot felul de informații pe care le primesc de la elevii de liceu, și pot să își influențeze părinții în a le alege și oferi zilnic legume și fructe, care se găsesc în grădinile și livezile din localitate. Drept urmare părinții au devenit mai conștienți de căile pe care trebuie să le urmeze în a evita obezitatea în rândul preșcolarilor, având în vedere faptul că 1 din 3 copii mici este supraponderal sau chiar obez din cauza unei alimentații necorespunzătoare.

Liceenii atât băieții în proporție de 86% cât și fetele în procent de 97% și-au schimbat ”preferințele” zilnice, pledând pentru consumul de legume și fructe în defavoarea alimentelor fast-food.

Bibliografia

1. Dulamă M.E. Metodologii didactice activizante-teorie și practică-, Editura “Clusium”, Cluj-Napoca, 2008
2. Păcurari O. târcă A., strategii didactice inovative, Editura Sigma, București, 2004
3. Albulescu I., Pragmatica predării, activitatea profesorului între rutină și creativitate, Editura Presa Universitară clujeană, Cluj-Napoca, 2004
4. Flueraș V. Teoria și practica învățării prin cooperare, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2005
5. Mureșan P., Învățarea eficientă și rapidă, Editura Ceres, București, 1990

20. Proiect educațional „Educația și elevii”

Moldovan Florina, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Unirea

Argument:

Orice copil trebuie să aibă șansa de a trăi într-o lume mai bună, mai educată, mai onestă. Depinde de cum știm să le creăm această lume.

Titlul activității: „Educația și elevii”

Scop:

•Educarea populației școlare și a adulților pentru promovarea ideii de educație continuă , de formare a unui stil de viață implicat , responsabil prin cultivarea respectului față de viața personală, a comunității.

Obiective:

- Cunoașterea valorilor europene privind educația copiilor ;
- Conștientizarea unui program riguros necesar formării unui comportament activ privind lectura , dezvoltarea gustului pentru frumos
- Antrenarea elevilor în activități extrașcolare plăcute, care să le dezvolte simțul practic și comunicarea, aptitudinile și comportamentele civilizate;
- Stimularea respectului față de cultură, educație , factorii implicați în acest proces.

Parteneri:

Biblioteca ”Liviu Rebreanu ” Aiud

Biblioteca Comunală Unirea

Liceul ”Șt. Pascu” Apahida

Școala Gimnazială ”S.Lazăr ” Lunca Mureș

Școala Gimnazială Fărău

Școala Gimnazială Stremț

Părinții elevilor

Resurse:

a) **materiale:** afișe, postere, materiale necesare picturii, calculator, carton duplex, aparat de fotografiat, CD chestionare, diplome

b) **umane:** profesorii de istorie, civică, elevii, părinții elevilor.

Locul de desfășurare: Sala de clasă, holul școlii, Biblioteca, CDI

Descrierea proiectului:

I. Perioada: anul școlar 2014- 2015

II. Etape:

1. Organizarea proiectului:

a) stabilirea termenului și a timpului de lucru

b) organizarea claselor și împărțirea responsabilităților;

c) stabilirea activităților ce vor fi realizate:

-selectarea informațiilor despre importanța educației -prezentare power point a acestor teme într-un mod atractiv sub formă de evaluare interactivă;

-realizarea unor afișe, desene, postere pe această temă; - ZIUA EDUCAȚIEI

-realizarea unor texte literare pe tema educației, realizarea unor expoziții pe holul școlii cu cele mai reprezentative creații ale elevilor;

-întâlnire cu Bibliotecara comunei și responsabilă CDI-ului pentru a vorbi copiilor despre importanța lecturii în dezvoltarea intelectuală și psihică a omului;

-concursul „Sub semnul lui Clio”; pregătirea și prezentarea unor documentare despre activitățile culturale, educative din propriile școli- concurs.

2. Desfășurarea activităților:

❖ **octombrie- decembrie – ”Sub semnul lui Clio”**

-Se adună informații din diferite surse despre rolul educației în dezvoltarea personalității copiilor.

-Se prezintă aceste informații de către elevi în fața clasei, se completează cu informații aduse de profesor.

-Se prezintă filmulețe power point pe această temă într-un mod atractiv, sub formă de evaluare interactivă.

- expoziție pe holurile școlilor cu materiale realizate _ ZIUA EDUCAȚIEI (5 oct.)

-Se prezintă diferite imagini pe teme ca –Holocaust (pe hârtie și calculator).

-Se realizează desene inspirate din această temă, colaje.

-Se realizează afișe cu imagini reprezentative pentru adoptarea unui stil de viață activ – civic.

-Se adună toate acestea într-un poster care se afișează pe holul școlii.

- se organizează bal – MAGIA TOAMNEI

serbare ZIUA NAȚIONALĂ

voluntariat – ”Un gând pentru bunici” –vizită, colind la bătrânii de la azilul din Dumbrava

❖ **Ianuarie- februarie- ateliere de lucru**

-Se citesc texte literare reprezentative scrise de autori pe teme : Mica Unire, Eminescu, Caragiale,

-Se compun poezii și texte în proză despre importanța educației.

-Se expun cele mai reușite creații la expoziția din holul școlii.

❖ **Martie- aprilie – sesiuni informative- interactive**

-Importantă întâlnire cu Bibliotecarele din Aiud.

❖ **Mai – organizarea concursului zonal**

-„Sub semnul lui Clio ”- concurs de cultură generală (istorie, geografie, cultură civică)

-Se va organiza pe fiecare clasă, apoi „finala,, la care vor participa primii trei elevi din fiecare clasă.

-Diplome, premii.

❖ Iunie

-Evaluarea proiectului.

Rezultate așteptate:

-Antrenarea a peste 50 de părinți, 100 de elevi, 5 cadre didactice și bibliotecare ;

-Realizarea unu panou, auxiliar pentru activități de educație , cu toate materialele realizate în cadrul proiectului.

-Postere pentru activitățile din proiect,

III.Evaluarea:

-Portofoliile elevilor;

-Expoziția realizată cu lucrările elevilor;

-Albumul de fotografii din timpul activităților;

-Proba practică de pregătire.

Evaluarea internă:

- Aplicarea chestionarelor de evaluare a atelierelor de lucru

- Valorificarea concluziilor chestionarelor prin includerea de acțiuni specifice în programele activităților educative școlare și extrașcolare, precum și pentru orientarea activităților viitoare

- Sondarea gradului de atractivitate și interes a proiectului pentru părinți.

IV.Diseminarea

-Afișarea unor postere ale elevilor la diferite instituții ale comunității;

-Prezentarea părinților a lucrărilor elevilor;

-Participarea cu creațiile literare și plastice ale elevilor la diferite concursuri pe această temă;

Echipa de implementare a proiectului:

Coordonatori: prof. Moldovan Florina

Echipa de proiect: Director prof. Sarmașiu Floarea

Prof. Maier Iuliana,

Prof. Voica Ioan

Prof. Dana Sonkodi

Referințe bibliografice:

1. Bernard, M., *Programul educațional Da, Poți! Un curriculum preșcolar pentru dezvoltarea socio-emoțională (4-7ani)*, Cluj-Napoca, Ed. RTS, 2009.
2. Ciolan, L., *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*. Iași, Editura Polirom, 2008.
3. Vlăsceanu, L., *Școala la răscruce . Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu*(Studiu), Iasi, Ed. Polirom, 2002.

21. Proiect educațional „Micii ecologiști”

Prof. Inv Presc. NEAMȚU ALEXANDRA , Grădinița PP nr 12 Alba Iulia

ARGUMENT

“O omenire ruptă de natură reprezintă o imposibilitate și un nonsens, întrucât nu ar putea supraviețui”

Silviu Neguț, *“Un singur pământ”*

Pământul n-a fost văzut în toate timpurile și nici de totii oamenii așa cum îl vedem noi astăzi, mai ales legăturile dintre Om și Pământ n-au fost văzute la fel. Au câștigat oamenii de astăzi, oamenii moderni, în atitudinea lor față de Pământul pe care trăim. Sunt ei mai buni cu țărâna din care răsar plantele, sunt ei mai înțelegători cu apele, cu foșnetul vântului, cu păsările și animalele, cu frumusețea și bogăția pădurilor, a munților și a mărilor? Sunt ei , oamenii de astăzi, mai buni unii cu alții? Vă las pe voi să vă gândiți! Eu consider că gradul de cultură mai înalt ori mai scăzut, al oamenilor se poate judeca și după atitudinea pe care noi o avem față de Pământul pe care trăim. Sau, poate, în primul rând după asta!

Natura are nevoie de prieteni. Nu mila de vietuitoare, ci respectul este necesar unei adevarate prietenii cu natura. De aceea este nevoie de o pactizare cu întreaga natura apoi este necesara integrarea armonioasa a noastra, a oamenilor in natura, fara a provoca daune care de multe ori, sunt ireversibile. Natura trebuie ocrotita ca un tot intreg.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu conditia sa respecte natura. Aceasta inseamna azi, mai mult ca oricand sa o priveasca in calitate de adevart ecolog-cetatean, cu gandul refacerii ei. Uneori cuvintele, expresiile copiilor ni se par “trasnite”, dar dincolo de partea hazlie, educatorul descopera modul de gandire original alimentat de o curiozitate si o imaginatie iesite din comun. Avalansa de intrebari cum ar fi: “Ce-i luna?”, “Ce-i soarele?” , “ Cum apar plantele, oamenii?”, “De ce nu se simte cand Pamantul se invarte in jurul Soarelui?” , “De ce sunt razboaiele?”, “De ce sunt rai omenii?”, “De ce se cearta mama cu tata?”, “De ce, de ce, de ce ...”. Din lipsa de timp sau alte motive, adultii se multumesc sa raspunda in gluma sau sa amane raspunsurile pana cand vor creste mai mari, ignorand faptul ca acum e terenul fertil pentru a semana samanta cunoasterii pentru ca acum gandirea e mai creativa, memoria mai plastica, mintea mai iscoditoare.

1. Scopul: Educarea copiilor și a comunității locale pentru păstrarea unui mediu mai curat și mai sănătos, pentru utilizarea rațională a resurselor naturale și menținerea echilibrului ecologic, în vederea conservării naturii pentru generațiile următoare.

2. Obiective:

- Conștientizarea și sensibilizarea comunității locale, a copiilor și părinților față de problemele mediului;
- Crearea în grădiniță și în împrejurimi a unui mediu ambiant plăcut, prin amenajarea și întreținerea spațiilor verzi;
- Stimularea curiozității, a intereselor de cunoaștere față de mediul înconjurător;
- Cultivarea spiritului de observație și a tendinței copiilor de pune întrebări în legătură cu fenomenele și obiectivele cunoscute;
- Stimularea participării active a copiilor pentru cunoașterea realității înconjurătoare și păstrarea sănătății mediului în care trăiesc;

3. Grup țintă:

- preșcolarii grupei ZAMBILELOR

4. Durata: 2014-2015

5. Resurse umane:

- preșcolari ; echipa de educatoare ; director
- colaboratori ; părinți

- reprezentanți ai Ocolului Silvic.

6. Resurse materiale:

- Reviste, pliante, Enciclopedia, Atlas pentru copii, alte materiale – computer, xerox, aparat video, aparat foto, materiale necesare la activitățile pe centre: lipici, autocolant, carton colorat, foarfeci, acuarele, fluturași cu mesaje ecologice etc.
- Reviste de specialitate: “Învățământul preșcolar”, „Laboratorul preșcolar”, „Pro ecologia mileniului III”

9. Metode:

- brainstorming-ul ; povestirea ; exercițiul ; problematizarea ; învățarea prin descoperire ; observarea spontană și dirijată ; explicația ; demonstrația ; experimentul ; jocul de rol, etc.

10. Descrierea virtuală a proiectului:

Deoarece copiii aud tot mai mult vorbindu-se despre ecologie, noi educatoarele avem datoria de a discuta aceste teme.

Ideea desfășurării acestui proiect “Micii ecologiști” e o continuare firească a numeroase activități de educație ecologică desfășurate cu copiii din grupa noastră, alături de cei din grădiniță : concursuri de desene, recitări și cântece, dansuri prezentate, parada costumelor din materiale refolosibile, acțiuni de ecologizare etc.

Prin intermediul acestui proiect dorim să transmitem copiilor un minimum de cunoștințe despre ceea ce înseamnă ecologie, despre combaterea poluării pentru asigurarea sănătății populației și ocrotirea naturii.

11. Realizarea în fapt a proiectului:

Pe parcursul proiectului acesta s-a completat și “îmbunătățit” cu idei venite din partea copiilor, cu desene și imagini aduse de ei. De asemenea centrul tematic s-a îmbogățit cu reviste , fotografii aduse de părinții copiilor.

Utilizând metode active: învățarea prin descoperire , problematizarea , modelarea, conversația euristică, dar și explicația și observația ,povestirea, etc., copiii au învățat multe lucruri interesante despre mediul înconjurător, despre ecologie.

Sub genericul „Copiii prieteni ai naturii” s-au amenajat panouri cu materiale informative, panouri expoziționale cu imagini din activitățile de ecologizare, cu desene și picturi realizate de copii. Sugestiv și-au intitulat chiar copiii picturile realizate: Micii ecologiști în acțiune, Pământul – planeta albastră, Salvați pădurea, Orașul meu, un oraș mai curat, Salvați natura, etc.

Aceste desene au constituit de fapt evaluarea muncii copiilor pe parcursul derulării proiectului. Chiar dacă nu vor reține prea multe amănunte despre semnificația zilei mondiale a : pământului, apei, pădurii, își vor aminti cu plăcere, de ceea ce au exprimat fără cuvinte, cu ajutorul minții creatoare, al cutiei cu acuarele. Alături de ceilalți colegi din grădiniță, prin vers și cânt, expoziții, activități de ecologizare, împărțire de pliante au transmis mesajul lor ecologic.

Pe înțelesul copiilor, utilizând materiale ilustrative și scrise am explicat drepturile și obligațiile care ne revin ca cetățeni ai acestui oraș și țări. Un impact pozitiv au avut „Cele 10 porunci ecologice” pe care copiii le-au colorat, apoi au fost expuse la colțul tematic.

12. Evaluarea rezultatelor :

- Expoziție de desene: „Micii ecologiști”
- Confecționare de cărți : „ Să descoperim frumusețile orașului nostru”, „Cele 10 porunci pentru ocrotirea mediului înconjurător”
- Manifestări artistice care au marcat evenimentul „Spring Day in Europe” , Ziua Apei, Ziua Pământului, Ziua Mondială a Mediului:
 - parada costumelor din materiale refolosibile;
 - concursuri de dansuri, ghicitori, cântece și poezii; sceneta „Ocrotiți pădurea”.

Activități proiectate:

DATA	TEMA	MODALITĂȚI REALIZARE	DE
------	------	-------------------------	----

Octombrie 2014	Lansarea proiectului « Micii ecologiști» <i>Ce înseamnă să fii ecologist? – activități de sensibilizare și informare pentru copii și părinți (citire de imagini, diapozitive, reviste, povestiri);</i> <i>- Copiii, prieteni ai naturii! – activități de informare, întocmirea unui jurnal al grupei;</i>	Realizarea unor afișe, pliante împreună cu copiii.
Noiembrie 2014	<i>- Copilul – un bun prieten al naturii</i> <i>- Activitate în cadrul Clubului micilor ecologiști.</i>	Plantarea de pomișori în curtea grădiniței. Realizarea unei cărți de colorat cu imagini ecologice;
Decembrie 2014	<i>- Pădurarii ne povestesc despre pomul de Crăciun...</i> <i>– Moș Crăciun, ecologist! – program artistic cu temă ecologică;</i>	Întâlnire cu angajații de la Ocolul Silvic; Program artistic susținut în fața părinților.
Ianuarie - Februarie 2015	<i>- Micii ecologiști – realizarea unor pliante, afișe cu îndemnuri ecologice.</i> <i>- Pădurea, bogăția pământului!</i>	Împărțirea de pliante cu îndemnuri ecologice. Vizionare de diapozitive.
Martie 2015	<i>Și eu ocrotesc natura! – realizarea unui calendar în care să fie consemnate schimbările vremii;</i> <i>”Factorii care poluează natura”.</i>	Realizarea calendarului cu schimbările vremii. Vizionarea de imagini video.
Aprilie 2015	<i>Concurs de desene sub genericul : Orașul meu, un oraș mai curat!</i> <i>Apa, element esențial al vieții.</i>	Realizarea unor desene pentru concurs. Vizionarea unor fragmente din documentarul „Apa”.
Mai 2015	Cum protejăm mediul – <i>Materialele reciclabile.</i> <i>Plante, animale aflate în pericol !</i>	Realizarea unor lucrări practice din materiale reciclabile. Vizionarea de imagini video.
Iunie 2015	EVALUARE: <i>Ocrotiți PĂDUREA! – scenetă ecologică;</i> <i>Expoziție: „Copiii, prieteni ai naturii!”</i>	Program artistic desfășurat în curtea grădiniței. Expoziție cu lucrările realizate de către preșcolari.

BIBLIOGRAFIE:

„Pro ecologia mileniului III”, Craiova, Reprograph, 2007.

Coord. Preda V., (2002) „Metoda proiectelor la vârstele timpurii”, Miniped, București.

Preda v., Pletea F., Grama F., (2005), „Ghid pentru proiecte tematice”, Ed. Humanitas, București.

Ezechil L., Păiși Lăzărescu M., (2002), „Laborator preșcolar” V&Integral, București.

22. Cercetarea și utilizarea plantelor medicinale în sprijinul sănătății (Rezumat)

Popa Otilia, Ardelean Delia, Colegiul de Afaceri Alba Iulia

În scopul apropierii elevilor de plante, a înțelegerii darului pe care Natura l-a dat omului am propus acestora realizarea proiectului : „Cercetarea și utilizarea plantelor medicinale în sprijinul sănătății”.

Proiectul se desfășoară pe parcursul a doi ani de studiu, anul I și anul II, calificarea profesională „ Asistent medical de farmacie”, în cadrul disciplinelor Farmacognozie generală și Farmacognozie specială. Etapele parcurse de către elevi pentru realizarea acestuia sunt următoarele:

1. Alegerea plantei de studiat.
2. Stabilirea bibliografiei de studiat, în sprijinul realizării proiectului
3. Cercetarea plantei medicinale. În vederea susținerii proiectului se vor urmări și completa cerințele stabilite împreună cu profesorii: denumirea plantei și încadrarea sistematică; germinarea; dezvoltarea frunzelor; dezvoltarea tulpinii, mugurilor (interval calendaristic, fotografii); înflorirea; formarea fructelor și maturarea acestora; descrierea componentelor plantei adulte; perioada de recoltare a produsului vegetal și descrierea acestuia; influența factorilor de mediu asupra dezvoltării plantei; condiții de uscarea a produsului vegetal; compoziția chimică a produselor vegetale, cu sublinierea substanțelor active plantelor. Se va preciza: acțiunea farmacodinamică a substanțelor active din produsul vegetal, modalitățile de preparare și administrare, indicațiile terapeutice, contraindicațiile, efectele supradozării. Ultima etapă a cercetării plantei o reprezintă identificarea directă a efectelor acestora asupra organismului bolnav sau sănătos.
4. Susținerea proiectului. Rezultatele proiectului vor fi prezentate verbal și însoțite de fișele de lucru, fotografii și prezentări power-point.

23. Proiect educațional - Apa principală sursă a energiei electrice

Avram Marcela, Răsunoiu Petronela, Colegiul de Afaceri Alba Iulia

Procesul instructiv-educativ este dinamic, permanent adaptat la nevoia de formare a educabilului, iar cadrul didactic are misiunea de a selecta riguros metodele ce sunt utilizate. Ca profesori, constatăm frecvent că elevii nu învață, nu vin cu plăcere la școală, nu îi interesează conținutul materiei care se predă la orele de curs. Acestea sunt situații reale care nemulțumesc orice profesor și ne pun în situația de a studia cauzele, de a îmbina eficient metode de predare-învățare, de a găsi noi metode de predare, de a ne perfecționa. Activitatea profesorului nu se limitează doar la organizarea procesului educativ în sala de clasă ci îmbracă forme de muncă didactică complementare lecției obișnuite în sala de clasă, numite activități extracurriculare. Prin activitățile extracurriculare profesorul își propune să contribuie la dezvoltarea unor atitudini și compartimente democratice la elevi, stimulând spiritul de înțajutorare și solidaritate de grup, spiritul critic, capacitatea de argumentare, de a acționa și rezolva probleme în mod responsabil. Excursia școlară reprezintă o activitate extracurriculară la îndemâna oricărui profesor pentru realizarea unor scopuri instructiv-educative, legate de tematica programei școlare.

Vom prezenta în această lucrare un proiect educațional, organizat pentru elevii de liceu din cadrul Colegiului de Afaceri, proiect cu tema "**APA PRINCIPALĂ SURSĂ A ENERGIEI ELECTRICE**" ce a urmărit conștientizarea elevilor cu privire la procesul de producere a energiei electrice, încurajându-se elevii să descopere universul științei și să se implice în economisirea energiei electrice zi de zi. Deoarece în județul Alba dispunem de surse de energie electrică am decis organizarea unei excursii școlare la Centrala Hidroelectrică Șugag. Observarea dirijată a obiectelor și fenomenelor în natură a permis elevilor formarea, consolidarea de deprinderi și sentimente. Elevii chiar au învățat pe parcursul activităților proiectului și au fost impulsionați să continue studiul pe această temă.

PROIECT EDUCAȚIONAL-APA PRINCIPALĂ SURSĂ A ENERGIEI ELECTRICE

MOTTO:

"Nimic în lume nu este atât de moale și maleabil că și apa. Cu toate acestea ea erodează ceea ce este dur și puternic și nimic nu o poate învinge, deși oricine o poate cuceri. Ceea ce este flexibil și maleabil cucerește ceea ce este puternic, iar ceea ce este moale învinge ceea ce este dur. Cu toții știu asta, dar nimeni nu îndrăznește să trăiască în baza acestui lucru"

ARGUMENT:

Apa înseamnă viață nu numai pentru ființele vii, dar și pentru economia tuturor ținuturilor, din toate timpurile, fiind un element de neînlocuit pentru agricultură, industrie și transport.

Din suprafața întregii planete de circa 510 milioane de kilometri pătrați, peste două treimi, respectiv 360 milioane kilometri pătrați reprezintă întinderea apelor. Numai o treime din suprafața continentelor este bogată în apă, restul reprezentând ținuturi sărace și aride. Pentru a corecta factorii care condiționează prezența apei este necesar să se recurgă la un ansamblu de măsuri pentru folosirea rațională a surselor de apă, cum ar fi: captarea, înmagazinarea, tratarea apei, etc. Apa mai poate fi folosită și pentru producerea de energie electrică, prin amenajarea potențialului energetic al cursurilor de apă, a mareelor, a valurilor etc.

Apa și energia au un impact crucial în privința ameliorării condițiilor de sărăcie. Conform Raportului ONU din anul 2012 privind dezvoltarea mondială în domeniul apei în lume sunt peste 768 de milioane de persoane care nu au acces la apă potabilă, 2.5 miliarde de persoane nu beneficiau de condiții sanitare și aproape 12.3 milioane de persoane nu au acces la energia electrică.

Energia cere apă și apa cere energie. Pentru generarea și transportul energiei se utilizează resurse de apă, în special pentru energia hidro, nucleară sau termală. Și invers, aproximativ 8% din energia generată global este folosită pentru pomparea, tratarea și transportul apei către consumatori.

Economisirea sau risipirea fiecăreia dintre aceste resurse au impact major asupra celeilalte și un consum excesiv duce la epuizarea resurselor, poluare și creșterea excesivă a prețurilor. De exemplu, în SUA, se estimează că pentru a produce 1 kWh într-o uzină hidroelectrică se consumă 68 de litri de apă proaspătă, iar funcționarea unui bec de 60 de W consumă în cursul unui singur an 24 de mii de litri de apă! Sau 38 % din volumul de apă proaspătă captată este utilizată în termocentrale pentru producerea energiei, mare parte din apă utilizată pentru răcire se reîntoarce în natură, dar 3 % se consumă efectiv prin evaporare. Cererea de crescută de apă pentru producerea de energie vară este în directă competiție cu cea necesară agriculturii sau pentru consumul municipalităților și are ca rezultat schimbări climatice, prin scăderea nivelului sau secarea râurilor.

Și risipa de apă înseamnă risipă de energie, căci, tot în SUA, numai pentru producerea apei potabile, care înseamnă transport, stocare, tratare, distribuție, colectarea apelor uzate, din nou tratare și deversare se consumă 19 % din toată energia produsă, 30% din producția de gaze naturale și 330 de milioane de metri cubi de motorină!

Îmbunătățirea eficienței în domeniul apei și energiei sunt imperative, ca și politicile publice coerente și coordonate, pentru că o mai bună înțelegere a relației dintre cele două resurse va aduce servicii mai eficiente și costuri mai reduse. În prezent doar în țările în curs de dezvoltare se

cheltuiesc anual 103 miliarde de dolari pentru a finanța producerea apei potabile și pentru tratarea apelor uzate. În timp ce, un bun exemplu de coordonare pentru îmbunătățirea eficienței este orașul Stockholm unde transportul în comun, mașinile gunoierilor și taxiurile folosesc drept combustibil biogazul produs în uzinele de tratare a apelor uzate din sistemul public de canalizare.

Amenajările hidroenergetice constituie un exemplu de folosință complexă, deoarece apa acumulată într-un lac artificial poate fi folosită în același timp pentru producerea de energie, alimentarea cu apă a zonelor agricole (irigații), alimentarea cu apă potabilă sau industrială a centrelor apropiate, piscicultura, combaterea eroziunii solului, agrement, etc.

Un astfel de exemplu de folosință complexă a apelor îl constituie lacurile Oașa, Tău, Petrești, amenajări hidroenergetice aflate pe râul Sebeș.

Beneficiind de existența acestor baraje hidroenergetice în vecinătatea apropiată, proiectul nostru își propune, ca în urma vizitei realizate în data de 21.03.2014, la Centrala Hidroelectrică Șugag, să îi facă pe copii să descopere cât de complex este acest element natural și odată transformat în energie electrică, cât de eficient, necesar și indispensabil este pentru confortul nostru și cât de mult trebuie să îl prețuim și să îl protejăm pentru că de fapt ne protejăm pe noi.

SCOPUL PROIECTULUI:

Scopul este atragerea atenției tinerilor asupra necesității economisirii apei și a reducerii poluării și de a pune în evidență rolul și responsabilitățile celor cu atribuții în întreținerea, valorificarea și protejarea surselor de apă.

Îmbogățirea cunoștințelor elevilor referitoare la procesul complex al producerii energiei electrice și conștientizarea acestora asupra economisirii energiei electrice în rutină zilnică, deoarece sursele de apă de pe Terra sunt tot mai limitate din cauza atât din cauza factorilor naturali cât și a celor antropici. Elevii vor conștientiza importanța acestora și a necesității prețuirii și protejării ei prin participarea acestora la o serie de activități integrate.

OBIECTIVELE GENERALE ALE PROIECTULUI:

- colectarea de informații, din surse variate, despre apă ca element natural, despre utilizările și importanța ei pentru ființele vii.
- sensibilizarea elevilor față de problemele de mediu legate de apă
- dezvoltarea creativității prin realizarea unor materiale informaționale proprii pe tema dată

OBIECTIVE OPERATIONALE ALE PROIECTULUI:

- să elaboreze un afiș cu reguli de economisire a apei;
- să extragă din filmulețele realizate în excursie informațiile necesare pentru rezolvarea unor cerințe;
- să rezolve corect exerciții și probleme tematice;
- să realizeze un ecuson pe tema economisirii energiei hidroelectrice;
- să identifice etapele producerii energiei hidroelectrice;
- să creeze materiale informaționale despre importanța existenței apei în procesul de producere a energiei electrice ;

GRUPUL ȚINTĂ: 28 elevi ai clasei a IX a și 4 cadre didactice

LOCUL DESFĂȘURĂRII: Centrala Hidroelectrică Șugag, barajul de acumulare Șugag, sala de clasă

DATA DESFĂȘURĂRII PROIECTULUI: 21 - 24 martie 2014

BENEFICIARI:

- direcți: elevii
- indirecti: cadrele didactice

RESURSE UMANE: cadrele didactice participante la proiect, elevii

RESURSE MATERIALE: cărți, reviste, laptop, filmulețe PPT, filme documentare, fișe de lucru, hârtie colorată, foarfece, lipici, creioane colorate, carioci, chestionare,

REZULTATE AȘTEPTATE:

- elevi se implica activ în activitățile desfășurate

➤ activitățile extracurriculare reprezintă o modalitate alternativă de îmbogățire a cunoștințelor elevilor

EVALUARE: realizarea unui pliant și a unui PPT

FINALIZAREA PROIECTULUI: diploma de participare

LISTA ACTIVITĂȚILOR DESFĂȘURATE

Nr. crt.	Data	Denumirea activității	Conținutul activității
1.	21.03.2014	Excursia tematică	Traseul excursiei: Alba Iulia – Sebeș – Barajul de acumulare Petrești – Barajul de acumulare Șugag – Centrala Hidroelectrică Șugag. Colectarea de informații despre procesul complex al transformării apei în energie electrică. Fiecare participant va trebui să poarte ceva albastru în ziua excursiei. Nu vor fi folosite surse de energie electrică în ziua excursiei de către elevi. Poza de grup cu toți participanții.
2.	22.03.2014	Apa principală sursă a energiei electrice	Prezentarea de către elevi a informațiilor dobândite în urma excursiei. Realizarea unui CD cu poze din excursie. Elaborarea unui pliant cu măsuri informative de economisire a apei și energiei electrice, surse alternative de energie. Prezentarea unui PPT pe tema producerii energiei electrice. Probleme, discuții pe baza celor vizionate, împărtășirea impresiilor.
ACTIVITĂȚI PE GRUPE			
3.	23.03.2014	Constituirea grupului de lucru	<i>Fișe realizate pe principiul inteligențelor multiple</i> 1. Grupa albastră 2. Grupa verde 3. Grupa roșie 4. Grupa galbenă
4.	23.03.2014	Elaborarea unui PPT și a unui pliant informativ.	Grupa albastră elaborează un PPT despre modul în care o hidrocentrală produce cu ajutorul apei, energia electrică. Aceștia se folosesc de informațiile dobândite în urma efectuării excursiei și a altor surse, atlase, cărți, manuale, imagini, internet. Grupa verde , întocmește un poster în care expune avantajele și dezavantajelor folosirii hidrocentralelor în producerea energiei, sursa ei nepoluantă pentru populație. Grupa roșie , concepe un poster care prezintă măsurile ce se impun în economisirea energiei electrice, a sursei apei, întrucât numărul populației pe Terra este tot mai ridicat în comparație cu sursele de apă care se înaptesc periodic. Consumul de energie electrică este tot mai mare datorită îmbunătățirii confortului zilnic al progresului înregistrat de știință care necesită folosirea unei cantități mari de energie electrică. Grupa galbenă trebuie să identifice pe baza informațiilor dobândite la ore, a internetului, a manualelor, etc, metode de producere a energiei electrice din surse alternative.
5.	24.03.2014	Evaluarea activității	Prezentarea rezultatelor muncii fiecărei grupe. Aplicarea unui chestionar elevilor și interpretarea rezultatelor. Înmânarea diplomelor de participare.

CHESTIONAR - APA PRINCIPALĂ SURSĂ A ENERGIEI ELECTRICE –

- 1) 3 elemente necesare înseamnă apă pentru civilizație:

.....

2) 2 lucruri noi pe care le-am învățat participând la proiect:

.....

3) Pot contribui la economisirea energiei electrice prin:

.....

4) Participând la proiect m-am simțit:

.....

Rezultatele activității fiecărei grupe de elevi

GRUPA ALBASTRĂ a realizat o prezentare PowerPoint

GRUPA VERDE a realizat un pliant despre avantajele și dezavantajele hidrocentralelor

AVANTAJE

- Hidrocentralele nu produc gaze nocive și nu poluează mediul înconjurător
- Nu lăsa risipa în urmă
- Previne arderea a 22 de miliarde de galoane de petrol sau 120 de milioane de tone de cărbune în fiecare an
- Unele rezervoare formate vin în sprijinul a diverse activități productive, cum ar fi pescăritul, sporturile pe apă,
- O dată ce hidrocentrala este construită, energia este teoretic gratis
- Este mult mai de încredere decât energia solară sau eoliană
- Apa poate fi stocată pentru a putea face față când cererea este la vârf
- Centralele hidroelectrice pot ajunge la capacitatea maximă într-un timp foarte scurt, spre deosebire de alte tipuri de centrale
- Electricitatea poate fi generată în mod constant
- Barajele hidroelectrice sunt proiectate să aibă o durată de viață îndelungată
- Apa din lacul de acumulare poate fi folosită pentru irigații

DEZAVANTAJE

- Construirea barajelor hidroelectrice este costisitoare. Totuși, datorită utilizării lor și pentru controlul inundațiilor și al irigațiilor, costurile pot fi împărțite
- Trebuie să fie construite la un standard înalt și să funcționeze mulți ani până să devină profitabilă
- Construirea unei hidrocentrale mari poate însemna inundarea zonei înconjurătoare, cauzând probleme faunei; mai mult, persoanele care locuiesc în apropiere trebuie să se mute, pierzându-și fermele sau afacerile. În unele țări, ei sunt strămutați cu forța
- Calitatea, cantitatea și nivelul apei pot fi afectate, având un impact negativ asupra florei

GRUPA ROȘIE a realizat un pliant cu măsuri de economisire a energiei electrice

1. Aprindeți lumina numai atunci când este nevoie, nu lăsați becurile să ardă fără rost.
2. Schimbați toate becuri incandescente, căutați să le înlocuiți cu cele fluorescente.
3. Scoateți aparatele din priză (mașină de spălat, prăjitoare, uscator de păr, etc) atunci când nu sunt utilizate. Aceasta include și încărcătorul telefonului și orice lumină de tensiune mică.
4. Oprți calculatorul dumneavoastră atunci când nu este utilizat. Există un fel de dispozitiv care oprește scurgerile de curent de la sursă. Când sunt oprite, toate electronicele folosesc o **cantitate mică de curent**.
5. În afara casei instalați un sensor de mișcare, care aprinde lumina numai atunci când acesta detectează mișcare.
6. Cumpărați termostate programabile și setați-le să se oprească atunci când nu sunteți în casă. Le puteți programa să se aprindă cu jumătate de oră înainte să vă întoarceți acasă.

7. Încercați să instalați sisteme solare și eoliene, nemaidepinzând de energia data de stat, în același timp contribuiți la oprirea emisiilor de gaze.

8. Când sunteți plecat din casă pentru câteva zile, setați boilerul la cea mai mică temperatură și scoateți din priză absolut totul. Dacă sunteți într-o călătorie mai lungă, goliți frigiderul, deconectați-l și lăsați ușa deschisă.

9. Verificați dacă compania energetică are oferte de distribuire mai puțină a energie pentru zilele când sunteți plecat.

10. Când ați economisit destui bani instalați ferestre eficiente, care captează căldura soarelui în timpul iernii, iar vara o eliberează.

GRUPA GALBENĂ a elaborat un pliant cu energii alternative

BIBLIOGRAFIA:

1. Cristea, Sorin, *Dicționar de pedagogie*, Grupul Editorial Litera, Litera Internațional Chișinău - București, 2000
2. ro.wikipedia.org
3. www.alternative-energy-news.info
4. www.wvic.com
5. <http://stiri.tvr.ro>

24. Proiect educațional „Să mâncăm sănătos”

Vlad Daniela, Roata Vasilica, Școala cu clasele I-VIII „Avram Iancu” Unirea

Argument:

Orice copil trebuie să aibă șansa de a trăi într-o lume mai bună, mai curată, mai sănătoasă, mai onestă. Depinde de cum știm să le creăm această lume.

Titlul activității: „Să mâncăm sănătos”

Scop:

•Educarea populației școlare și a adulților pentru promovarea sănătății și a stării de bine, formarea unui stil de viață sănătos prin cultivarea respectului față de viața personală, sănătatea proprie și a celorlalți.

Obiective:

- Cunoașterea valorilor nutritive ale fructelor și legumelor;
- Conștientizarea unui program riguros de masă, de joacă, de trai;
- Dezvoltarea unui comportament corect referitor la consumul alimentelor sănătoase, în special-fructele și legumele, fără aditivi, mai ales în timpul cât elevii nu sunt sub supravegherea părinților;
- Antrenarea elevilor în activități extrașcolare plăcute, care să le dezvolte simțul practic și comunicarea, aptitudinile și comportamentele civilizate;
- Stimularea consumului de fructe și legume, a altor alimente proaspete.

Parteneri:

Școala Gimnazială „Simion Lazăr” Lunca Mureșului

Dispensarul Comunal Unirea, Dr. Suciu Monica

Părinții elevilor

Resurse:

a)**materiale:**fructe și legume proaspete,afișe,postere,materiale necesare picturii,calculator,carton duplex,aparat de fotografiat, CD chestionare,diplome,vase,tacâmuri,echipament de bucătărie

b)**umane:**învățătoarea,elevii,părinții elevilor.

Locul de desfășurare: Sala de clasă, holul școlii, dispensar

Descrierea proiectului:

I.Perioada: anul școlar 2014- 2015

II.Etape:

1.Organizarea proiectului:

a) stabilirea termenului și a timpului de lucru

b) organizarea claselor și împărțirea responsabilităților;

c) stabilirea activităților ce vor fi realizate:

-selectarea informațiilor despre importanța alimentelor și a alimentației sănătoase-prezentare power point a acestor teme într-un mod atractiv sub formă de evaluare interactivă;

-realizarea unor afișe,desene,postere pe această temă;

-realizarea unor texte literare pe tema alimentelor și alimentației sănătoase,realizarea unor expoziții pe holul școlii cu cele mai reprezentative creații ale elevilor;

-întâlnire cu medicul de familie pentru a vorbi copiilor despre importanța alimentației sănătoase în dezvoltarea fizică și psihică a omului;

-concursul „Bucătarul iscusit”; pregătirea și consumarea unor salate de fructe și mâncăruri sănătoase.

2.Desfășurarea activităților:

❖ **Octombrie**

-Se adună informații din diferite surse despre rolul fructelor și legumelor în dezvoltarea unui organism sănătos și armonios.

-Se prezintă aceste informații de către elevi în fața clasei, se completează cu informații aduse de învățător.

-Se prezintă filmulețe power point pe această temă într-un mod atractiv,sub formă de evaluare interactivă.

❖ **Noiembrie- decembrie –Piramida alimentelor**

-Se prezintă diferite imagini cu fructe și legume și importanța lor în alimentație(pe hârtie și calculator).

-Se realizează desene inspirate din această temă,colaje.

-Se realizează afișe cu reclame reprezentative pentru adoptarea unui stil de viață și alimentație sănătoasă.

-Se adună toate acestea într-un poster care se afișează pe holul școlii.

❖ **Ianuarie- februarie- ateliere de lucru**

-Se citesc texte literare reprezentative scrise de autori români și străini pe această temă.

-Se compun poezii și texte în proză despre fructele și legumele preferate,modul sănătos de viață și de hrănire,importanța alimentației sănătoase în dezvoltarea personalității umane.

-Se expun cele mai reușite creații la expoziția din holul școlii.

❖ **Martie- aprilie – sesiuni informative- interactive**

-Importantă întâlnire cu medicul de familie care le explică elevilor despre valoarea nutritivă a fructelor ,legumelor,plantelor medicinale și a altor alimente sănătoase.

-Vitaminele conținute în aceste alimente ajută la sănătatea fizică și mentală a omului.Recomandă elevilor să spună un NU hotărât alimentelor de tip fast-food și a celor care conțin aditivi alimentari și substanțe chimice dăunătoare.

❖ **Mai – organizarea concursului zonal**

-„Bucătarul iscusit”- concurs de gătit

-Se va organiza pe fiecare clasă, apoi „finala,, la care vor participa primii trei elevi din fiecare clasă.

-Diplome, premii, mâncăruri gustoase și sănătoase.

❖ Iunie

-Evaluarea proiectului.

Rezultate așteptate:

-Antrenarea a peste 50 de părinți, 220 de elevi, 15 cadre didactice din zona comunei Unirea și 3 cadre medicale;

-Realizarea unu panou, auxiliar pentru activități de educație pentru sănătate, cu toate materialele realizate în cadrul proiectului.

-Postere pentru activitățile din proiect,

III.Evaluarea:

-Portofoliile elevilor;

-Expoziția realizată cu lucrările elevilor;

-Albumul de fotografii din timpul activităților;

-Proba practică de pregătire a salatelor de fructe și legume.

Evaluarea internă:

- Aplicarea chestionarelor de evaluare a atelierelor de lucru

- Valorificarea concluziilor chestionarelor prin includerea de acțiuni specifice în programele activităților educative școlare și extrașcolare, precum și pentru orientarea activităților viitoare

- Sondarea gradului de atractivitate și interes a proiectului pentru părinți.

IV.Diseminarea

-Afișarea unor postere ale elevilor la diferite instituții ale comunității;

-Prezentarea părinților a lucrărilor elevilor;

-Participarea cu creațiile literare și plastice ale elevilor la diferite concursuri pe această temă;

Echipa de implementare a proiectului:

Coordonatori: înv. Roată Vasilica și înv. Vlad Daniela

Director prof. Moldovan Florina

Director adj. Mureșan Teodora

Director prof. Sarmașiu Floarea

Prof. Bradea Maria, înv. Timar Elisabeta, înv. Zsiga Aurelia, înv. Oțel Anamaria.

Referințe bibliografice:

4. **Bernard, M.,** *Programul educațional Da, Poți! Un curriculum preșcolar pentru dezvoltarea socio-emoțională (4-7ani)*, Cluj-Napoca, Ed. RTS, 2009.
5. **Ciolan, L.,** *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar.* Iași, Editura Polirom, 2008.
6. **Vlăsceanu, L.,** *Școala la răscruce . Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu(Studiu)*, Iasi, Ed. Polirom, 2002.

25. Proiect de parteneriat educațional: Istoria de lângă noi

Prof. înv. Primar: Suci Doina, Liceul cu Program Sportiv, Sebeș

ARGUMENT:

În contextul preocupărilor educative ale tuturor factorilor social-formativi angajați în efortul general al educației tinerei generații, formarea și dezvoltarea sentimentelor moral-patriotice este o sarcină de cea mai mare pondere și complexitate. Ea urmărește în ultimă instanță, făurirea unei înșușiri de caracter a cărei importanță în structura personalității umane este supremă și indiscutabilă - patriotismul.

Patriotismul se exprimă prin dragostea față de pământul natal, față de poporul din care faci parte organică, prin atașamentul și respectul pentru valorile progresiste ale culturii materiale și spirituale, prin spirit de sacrificiu pentru apărarea libertății și independenței patriei.

Ținuturile sebeșene - milenară vatră de locuire omenească- oferă numeroase vestigii ale trecutului, cât și minunate realizări ale prezentului, ce pot constitui veritabile elemente de istorie locală ce stau la îndemâna cadrelor didactice de a le cunoaște și integra eficient în diverse activități, știut fiind faptul că dragostea de patrie se naște din iubirea față de locurile natale.

Prezentând elevilor viața strămoșilor legată de locul natal, întărim sentimentul patriotic și dezvoltăm în același timp un sentiment de prețuire pentru bunurile materiale și spirituale create de înaintașii lor, ajutând astfel și la educarea acestora în spiritul dragostei și respectului pentru muncă.

Menirea dascălilor este de a implica elevii în activități de cunoaștere a specificului istoric, geografic și cultural al localității natale, pentru a le dezvolta sentimente de dragoste și respect pentru locul natal.

Prin proiectul *Istoria de lângă noi*, încercăm să ajungem la sufletele micilor școlari, sensibilizându-i prin activități desfășurate în diferite locații ale orașului Sebeș.

SCOP:

- sensibilizarea copiilor pentru faptele glorioase ale înaintașilor noștri;
- stabilirea unor punți de comunicare între elevi și cadre didactice;
- promovarea dialogului și a comunicării între copii de vârste diferite și cadre didactice din instituții diferite ;
- realizarea unor activități școlare și extrașcolare în instituții, muzee pentru a cunoaște bogăția istorică, spirituală a orașului Sebeș, oameni de seamă și locuri care se cer cercetate.

OBIECTIVE SPECIFICE:

a) pentru elevi:

- să cunoască elementele specifice(naturale, istorice,culturale) ale orașului ;
- să participe cu interes și plăcere la activitățile desfășurate;
- să se implice activ în derularea proiectului, prin desfășurarea unor activități cu caracter practic-aplicativ și creativ ;
- să-și dezvolte spiritul de echipă și să colaboreze eficient în cadrul grupului;
- să manifeste dragoste și prețuire față de localitatea natală.

b) pentru cadre didactice:

- să se mobilizeze pentru a desfășura cu elevii activitățile propuse;
- să coreleze activitățile cu obiectivele curriculum-ului;
- să folosească metode noi, interactive, în stimularea și motivarea elevilor pentru a participa la activitățile propuse.

c) pentru alți factori educaționali:

- antrenarea părinților în activitățile extracurriculare desfășurate cu elevii;
- implicarea factorilor locali(primărie, muzeu, bibliotecă) în desfășurarea proiectului.

DURATA: octombrie 2014- iunie 2015

COORDONATOR:Prof. înv. Primar. Suci Doina, Liceul cu Program Sporiv, Sebeș

PARTENERI: Biblioteca Municipală *L. Blaga* Sebeș,

Muzeul Municipal *I. Raica*, Sebeș,

Primăria municipiului Sebeș,
Părinții elevilor implicați în proiect .

RESURSE :**a) umane:**

- elevii claselor a IV-a A și B, Liceul cu Program Sportiv, Sebeș
- cadre didactice, bibliotecare, muzeografi;
- reprezentanți ai instituțiilor implicate în proiect;
- conducerea școlii, director educativ;
- părinți ai elevilor.

b) materiale:

- aparate foto, CD-uri, cărți, ziare, reviste, portofolii, diplome, etc.;

c) financiare:

- din surse proprii.

d) informaționale::

- biblioteca școlii, cabinetul de informatică, biblioteca orașului, muzeu.

GRUP ȚINTĂ: elevii claselor a IV-a A și B, Liceul cu Program Sportiv, Sebeș

LOCUL DE DESFĂȘURARE: - școală; sală de clasă, instituții partenere.

REZULTATE CALITATIVE AȘTEPTATE:

- creșterea prestigiului instituțiilor implicate în cadrul comunității;
- îmbogățirea cunoștințelor elevilor despre localitatea natală;
- dezvoltarea simțului estetic și a sentimentelor patriotice;
- stimularea cooperării la nivelul relațiilor interpersonale stabilite între participanți(elevi, cadre didactice, parteneri) pe de o parte și la nivel de instituții pe de altă parte

ACTIVITĂȚI PROPUSE:**1. Primii pași spre cunoaștere**

octombrie 2014

- întocmirea documentelor;
- stabilirea responsabilităților,
- stabilirea calendarului de activități.

2. Mărturii din trecut

noiembrie 2014

- vizită de documentare la Primăria municipiului Sebeș;
- vizită la Muzeul Municipal pentru a cunoaște unele vestigii ale trecutului local;
- realizarea de către elevi a proiectului cu tema „ File din istoria localității natale”.

3. Muncim și sărbătorim românește

decembrie 2014

- lecturarea unor opere care oglindesc marele eveniment de la 1 Decembrie 1918;
- concurs de creație literară și plastică „Sunt român.Ce mândru nume!”

4. În unire stă puterea

ianuarie 2015

- învățarea pașilor de dans-hora;
- expoziții cu lucrări plastice,
- dramatizare: „ Moș Ion Roată și Unirea”.

6. Tradiții și obiceiuri de primăvară la români

martie- aprilie 2015

- realizarea unei expoziții cu vânzare de măștișoare realizate de către elevi;
- program artistic „O floare pentru mama”;
- încondeierea ouălor de Paște;
- acțiune caritabilă „Uite, vine Iepurașul! ” - oferire de haine și jucării copiilor nevoiași din școală.

7. Călător prin Europa

mai 2015

- concurs de creație literară si plastică
- publicarea unor articole în revista școlii „ Euro condeie”.

8. Slavă eroilor noștri”

iunie 2015

- depuneri de flori la Monumentul eroului necunoscut;
- montaj literar

MONITORIZARE:

- raportul specific fiecărei activități;

- fotografii de la activități;

EVALUAREA PROIECTULUI:

- realizarea unor expoziții cu lucrările elevilor;
- sondaje de opinie, dezbateri;
- activități practice de realizare a unor fotomontaje;
- portofoliul proiectului;
- vizite la instituțiile și muzeul din localitate;
- realizarea unui CD cu momentele importante ale proiectului;
- editarea revistei „Istoria de lângă noi” care să cuprindă cele mai bune lucrări realizate de elevi

în cadrul activităților din acest proiect.

PROMOVARE, MEDIATIZARE ȘI DISEMINARE:

- articole în presa locală;
- expoziții la Centrul Cultural L. Blaga, Sebeș;
- CD-uri cu activitățile desfășurate în cadrul proiectului.
- prezentarea proiectului în comisii metodice, cercuri pedagogice, simpozioane.

SUSTENABILITATE ȘI DURABILITATE:

- posibilitatea continuării acestui proiect și în anul școlar viitor și implicarea unui număr mai mare de cadre didactice și elevi

Bibliografie.

- Beșliu Daniela-*Istorie- sugestii didactice pentru clasa a IV- a*, București, Colecția Didactici, Centrul Educația 2000+, 2006;
- Păun Ștefan- *Didactica istoriei*, București, Editura Corint, 2007;
- ****Învățământ primar nr. 1/ 2000*, București, Editura Discipol.

26. Proiect tematic:

„Cetatea Alba Carolina, văzută prin ochii celor mici”

Burnete Corina, Decean Ioana Delia, G.P.P. Nr.12 Alba Iulia

Tema: Cum este, a fost, va fi aici pe pământ?

Grup țintă: preșcolarii grupei mari “Prichindei”

Argument:

Cine suntem noi? Care sunt rădăcinile noastre? Suntem oglinda strămoșilor noștri? Cine vrem să fim?

Întrebările care frământă mintea preșcolarului cu privire la persoana lui sunt numeroase. Când află despre faptele de vitejie ale strămoșilor, care au rămas peste timp, este uimit și parcă ar vrea să fie și el un domnitor care are sabie, cal, oști și un palat al său. El ar vrea dacă se poate, să facă lucruri nemaipomenite, prin care să nu fie uitat. Dacă învață că pietrele, zidurile, copacii din localitatea sa au multe de mărturisit despre neamul său și că, chiar el, este parte a acestuia, că poate să se facă cunoscut în felul său, în comunitatea din care face parte, este o utilă lecție de istorie.

Este de datoria noastră, a cadrelor didactice să facem cunoscute copiilor preșcolari elemente de istorie care ne înconjoară și ne individualizează, evenimente și eroi care, prin faptele lor, au rămas peste veacuri.

Scopul: -cunoașterea unor elemente de istorie și religie, care definesc portretul spiritual al poporului român pornind de la realitatea oferită de orașul în care trăiesc; dezvoltarea identității de sine și a sentimentului apartenenței la neam.

Obiective de referință:

- să cunoască țara în care trăiește și strămoșii ei;
- să cunoască simbolurile țării;
- să cunoască istoria Cetății, clădirile ei, străzile, porțile și rolul ei de-a lungul timpului;

- să comunice impresii, idei pe baza vizitelor făcute în Cetate;
- să audieze legende istorice, să rețină ideile acestora și să demonstreze că le-a înțeles;
- să-și îmbogățescă experiența senzorială, ca bază a cunoștințelor matematice referitoare la numărul și cifra 7;
- să-și adapteze comportamentul propriu la cerințele grupului în care trăiește;
- să interpreteze, în pași de dans, cântecul “Hai să dăm mână cu mână!”;
- să cunoască și să utilizeze metode simple de lucru pentru realizarea machetei Universității “1 Decembrie 1918” în cadrul activității practice;
- să utilizeze deprinderile motrice însușite, de mers și alergare, în diferite contexte;
- să compună, în mod original și personal, spațiul plastic, redând individual și în echipă harta Cetății;
- să manifeste, în timpul activităților atitudini de cooperare, spirit de echipă și fair-play.

Metode și procedee: brainstorming- ul, observarea spontană și dirijată, povestirea, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, etc..

Resurse materiale: cărți de povești, caiete de exercitii grafice, creioane, imagini cu Decebal, Traian, daci și romani, Mihai Viteazul, Horea, Cloșca, Crișan și însemnele țării (stema, steagul), harta Cetății Alba Carolina, costume populare, ladă de zestre, vase de lut, ștergare, costume de daci și romani, costumație de domnitor, stegulețe, puzzle (Catedrala Reîntregirii), jetoane, cifre, cuburi mari, cuburi din material moale, Lego, Arco, coli de desen, coli- format A1, acuarele, pensule, creioane colorate, lipici, carton colorat, carioca tip marker, instrumente musicale, enciclopedii, Jocuri intelectuale: “Cum îmbrăcăm țărăncuța?”, “Alege imaginile!” (Insituțiile din Cetate); Jocuri senzoriale: “Ghici din ce e făcut?”, “Spune cum este?”, fișe de lucru, etc.

Resurse umane: preșcolari, părinți, educatoare.

Inventar de probleme:

Ce știu copiii?	Ce vor să afle?
- că strămoșii nostri au fost daci și romani; - că unii strămoși sunt: Mihai Viteazul, Decebal, Horea, Cloșca și Crișan; - că au făcut multă dreptate; - că au fost foarte viteji; - că purtau costume asemănătoare cu cele populare; - în picioare purtau opinci.	- cum era la începuturi; - cum trăiau înaintașii noștri; - cu cine au luptat ei și de ce nu se trăia în pace; - cine era cel mai viteaz și ce arme foloseau; - ce făceau în timp de pace; - de ce oamenii sapă în jurul pietrelor din Cetate; - de când există Cetatea; - cine a construit-o și cine i-a dat numele.

Evenimentul de deschidere:

A fost prilejuit de discuțiile pe care le-au purtat copiii când unul dintre ei a venit la grădiniță cu un DVD despre Cetatea Alba Carolina. Alți copii au completat că și ei au fost în Cetate, împreună cu părinții sau bunicii lor. Răspunzând interesului copiilor despre clădirile, statuile și faptele de vitejie ale strămoșilor noștri, am planificat proiectul tematic: „Cetatea Alba Carolina, văzută prin ochii copiilor”.

Inventarul de activități:

DATA	CATEGORIA DE ACTIVITATE
LUNI	ALA- Alfabetizare- “Dacii și romani”, “Mihai Viteazul” (citire de imagini); Artă- “Drapelul țării”- pictură; Construcții- “Orașul”; Activitate complementară- “Țară, țară, vrem ostași!” ADP- <i>Bună dimineața, români voinici!</i> Rutina- “Reguli igienice de aur” Tranziție – “Drag mi-e jocul românesc” ADE- Activitate integrată “Turist în Cetate” (DPM+DȘ) DȘ- Cunoașterea mediului- observare DPM-Ed. Fizică- consolidarea mersului în grup, în coloană câte unul, a alergării combinate cu mersul
MARȚI	ALA- Joc manipulativ- puzzle (Catedrala Reîntregirii); Artă- Cetatea așa cum o văd eu (desen); Construcții- “Cetatea” (cuburi din lemn, creioane colorate, material din natură) Activitate complementară- Vizită în Cetate- Universitatea, Palatul Apor

	ADP- “Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim”; R/T ADE- Activitate integrată “Obiectivele turistice ale Cetății” Blazonul (DLC+DEC) DLC- Ed. limbajului- convorbire DEC- Ed. artistico-plastică- desen
MIERCURI	ALA- Construcții- “Universitatea” (cutie de carton, ziare); Știință- Cu ce îmbrăcăm țărâncuța, țaranul? Activitate complementară- Vizită în Cetate- Univeritatea, Palatul Apor ADP- <i>Simțim românește!</i> ; R/T ADE- DEC- “Deșteaptă-te române!” Ed. muzicală-Deșteaptă-te române! (cântec), Hora Unirii (joc cu cânt)
JOI	ALA- Artă- “Acoperișul Universității” (ziare, discuri de carton); Știință- “Alege imaginile!” (Institutiile din Cetate); Masa de lumină-Stele cu 7 colțuri Activitate complementară- “Prinde românul!”- joc distractiv ADP- <i>Ce face cartograful?</i> ; R/T ADE- Activitate integrată “Harta Cetății”(DS+DEC) DS- Act.matematică-Numărul și cifra 7 (consolidare) DEC- desen
VINERI	ALA- Alfabetizare- Harta țării, însemnele țării; Artă- Geamurile și coloanele Universității; Joc de rol- “De-a dacii si romanii” Activitate complementară- Atinge stegulețul!- joc de mișcare ADP - Când ai îmbrăcat ultima dată costumul popular?; R/T ADE- Activitate integrată “Steaguri tricolore pentru sărbătoare” (DOS+DOS) DOS- Ed. pentru societate- „Mihai Viteazul”- legendă DOS- Act. practică- confecție

Mediatizare și diseminare: mediatizare în presa locală(presa scrisă și on-line), expoziție în cadrul Muzeului Unirii și diseminare în cadrul Cercului pedagogic, Comisiei metodice, și în cadrul a diverse simpozioane.

Evaluarea proiectului s-a realizat prin amenajarea unei expoziții în incinta Muzeului Unirii, unde s-au regăsit printre altele: „*Harta Cetății Alba Carolina*”, *Universitatea „1 Decembrie 1918”*- machetă, poster „*Cetatea Alba Carolina văzută prin ochii copiilor*”; DVD cu fotografii din timpul proiectului.

Bibliografie:

- ✓ *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, Didactica Publishing House, București, 2009;
- ✓ Preda V., *Metoda proiectelor la vârstele timpurii*, Ed. Miniped, București, 2002;
- ✓ ***, *Programa activităților instructiv educative în grădinița de copii* – ediția a II-a revizuită și adăugită – București, 2005.

PROIECT EDUCAȚIONAL „PRIETENII NATURII”

prof.înv.preșc. Mureșan Doina Maria – Grădinița P.P.nr.12 Alba Iulia

MOTTO: „A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată astăzi înseamnă a contribui la fericirea omenirii”. (E. A. Pora)

GRUPA: „VOINICEII” (mare)

ARGUMENT:

În ultimul timp se acordă o mare importanță necesității educării ecologice a copilului începând încă de la grădinița. Suntem chemați să facem transferul de dragoste și respect față de tot ceea ce ne înconjoară, de la noi, adulții, spre cei mici, atunci când începe drumul cunoașterii. Astfel, așa cum ne ocupăm de educația intelectuală, morală și estetică, este timpul să ne ocupăm și de educația ecologică și să-i învățăm pe copii de ce și cum trebuie protejată natura.

Data fiind deschiderea și receptivitatea de care dau dovadă copiii preșcolari, acum este momentul să-i sensibilizăm și să-i facem să privească atent la tot ceea ce îi înconjoară. Starea actuală a mediului va influența sănătatea oamenilor și va afecta peisajul natural

Educația ecologică nu-și atinge scopul decât dacă este diseminată în societate, dacă comunitatea locală este receptivă la problemele de mediu, înțelegând necesitatea adoptării unui comportament ecologic. Comunitatea locală, noi cadrele didactice trebuie să înțelegem că de noi toți depinde calitatea vieții de azi, dar și de mâine. De respectarea principiilor de dezvoltare durabilă depinde viitorul omenirii. Dezvoltarea durabilă este dezvoltarea care asigură necesitățile prezentului fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare, de a-și satisface propriile lor nevoi. Cunoșcând toate acestea este de datoria noastră, a cadrelor didactice să promovăm valorile educației ecologice atât în cadrul comunității cât și în grădiniță.

OBIECTIV CADRU: Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător prin stimularea curiozității pentru investigarea acestuia; formarea unor atitudini pozitive, active, de toleranță, solidaritate, protecție și responsabilitate în relaționarea cu mediul înconjurător; conștientizarea raportului direct dintre mediu și sănătatea individului și cultivarea atitudinilor responsabile implicate în protejarea mediului.

OBIECTIVE :

Privind preșcolarii :

- Dezvoltarea capacității de cunoaștere, de investigare a mediului înconjurător în vederea formării conștiinței ecologice a copiilor;
- Educarea copiilor în sprijinul ocrotirii, protejării și respectării mediului înconjurător prin participarea activă la acțiuni de îngrijire, de ocrotire și conservare a naturii;
- Cultivarea interesului pentru promovarea stării de sănătate a mediului: a clasei, a grădiniței, a comunității, în vederea conservării acestuia;
- Valorificarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor ecologice prin participarea la concursuri, expoziții, drumeții.

Privind cadrele didactice:

- Crearea unui mediu educațional favorabil și stimulat pentru motivarea copilului în vederea ocrotirii naturii;
- Îmbogățirea permanentă a bazei materiale;

- Atragerea partenerilor educaționali și a altor factori comunitari în sprijinirea acțiunilor de educație ecologică inițiate de grădiniță.

Privind părinții și alți factori educaționali :

- Implicarea părinților în formarea și dezvoltarea unei conduite ecologice a copiilor;
- Conștientizarea necesității de a ocroti natura ca datorie cetățenească, moral - estetică.

DURATA: octombrie 2013 – iunie 2014

GRUP ȚINTĂ: preșcolarii grupei „VOINICEI”, educatoare, părinți

RESURSE UMANE: preșcolarii, specialiști în domeniu, educatoare, părinții copiilor

RESURSE MATERIALE: cărți, reviste, CD-uri, soft educațional „Micul ecologist”, computer, imprimantă, aparat foto, xerox, hârtie A4, markere, unelte pentru grădinărit, materiale reciclate (sticle de plastic, carton, etc.)

METODE DIDACTICE ȘI TEHNICI DE LUCRU: observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, descoperirea, învățarea prin cooperare, dezbaterea, lucrul în echipă, gândiți - lucrați în perechi, brainstorming, ciorchinele, turul galeriei, cubul, întâlniri cu specialiști, vizionare de casete video, prezentare de imagini foto, expoziții foto și cu lucrările copiilor.

FINALITĂȚILE PROPUSE ÎN URMA DESFĂȘURĂRII PROIECTULUI:

Proiectul va avea un impact deosebit asupra copiilor preșcolari datorită:

- utilizării metodelor interactive, a procedeelelor și tehnicilor de lucru, care le-a sporit încrederea în forțele proprii;
- apropierii lor de mediul înconjurător;
- însușirii unor norme de comportament eco-civic;
- formării unei atitudini dezaprobatoare față de cei care încalcă normele ecologice.

EVALUAREA PROIECTULUI se va realiza:

- Expoziție de fotografii realizate în timpul desfășurării proiectului;
- Portofoliul și Jurnalul proiectului - cu lucrări artistico-plastice (desene, picturi, modelaje) și practice realizate de copii în timpul proiectului;
- Înregistrări audio-video din timpul derulării proiectului;
- afișarea și popularizarea proiectului și acțiunilor propuse pentru ca toți cei implicați să-și organizeze resursele materiale și de timp;
- amenajarea unui colț ecologic cu panouri ECO și a „Colțului verde “ în sala de grupă;
- colectarea selectivă a deșeurilor;
- concurs pe teme ecologice.

MEDIATIZARE: avizierul grădiniței, presa locală, popularizarea proiectului în sesiuni de comunicări științifice, simpozioane, publicații pentru preșcolari

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR 2013 - 2014

Nr. crt.	Data	Activități	Modalități de realizare
1.	Octombrie 2013	<i>„Prietenii naturii”</i> -lansarea proiectului -	- discuții premergătoare desfășurării proiectului; - stabilirea tematicii și a condițiilor de desfășurare -învățarea „Imnului ecologiștilor”
2.	Noiembrie 2013	<i>„Drumeție la Schit”</i> Realizarea „Colțului verde” în sala de grupă;	- drumeție; - colecționare de frunze, castane, etc.
3.	Decembrie 2013	<i>„Un brăduț dac-ai tăiat, altul trebuie plantat!”</i>	- confecționare brăduți din materiale reciclabile
4.	Ianuarie 2014	<i>„Și animalele au dreptul la viață...”</i>	- citire liberă de imagini
5.	Februarie 2014	<i>„Deșeurile, problema noastră a tuturor!”</i>	- acțiuni de colectare a sticlelor din plastic și hârtiei
6.	Martie 2014	<i>„ O apă curată, o viață sănătoasă!”</i>	- marcarea Zilei Mondiale a Apei - confecționarea acvariului cu pești din materiale reciclabile
7.	Aprilie 2014	<i>„De ce plânge Pământul?”</i> (poluarea și efectele ei)	- marcarea Zilei Pământului - concurs de desene
8.	Mai 2014	<i>„Ziua pădurii și a păsărilor”</i>	- concurs pe grupe „Parada costumelor ecologice”
9.	Iunie 2014	<i>„Fantezie, ecologie, economie!”</i> - evaluare	- expoziție cu obiecte realizate din diferite deșeuri - marcarea Zilei Mondiale a Mediului - concurs de cunoștințe pe grupe

BIBLIOGRAFIE:

- S.Breben, E.Matei, E.Gongea, G.Ruiu – *Cunoașterea mediului*, Ed. Radical, 2001
- *Curriculum pentru învățământ preșcolar (3 – 6/7 ani)* – 2008;
- *Metoda proiectelor la vârste timpurii*, Ed. Miniped, București, 2002
- *Pro Ecologia Mileniului III, Revistă de educație ecologică*, Craiova, Reprograph, 2007.